ל ו נ ג פ ל ו

ה י א ו ת ה

D04203087O
Duke University Libraries

H. G
357½ NO. GARDNER ST.
LOS ANGELES 36, CALIF.

H. GOLD
357½ NO. GARDNER ST.
LOS ANGELES 36, CALIF.

ספרי מופת

מספרות העולם

א

היאותה

PRINTED IN GERMANY

ה. ו. לוֹנְגְפֵילוֹ.

שִׁירַת הַיְאוּתָה.

תרגם מאנגלית

שאול טשרניחובסקי.

מהדורה שניה.

הוצאת „מוריה" ירושלים - ברלין

ברלין תרפ"ב.

Offsetdruck E. Heckendorff, Berlin

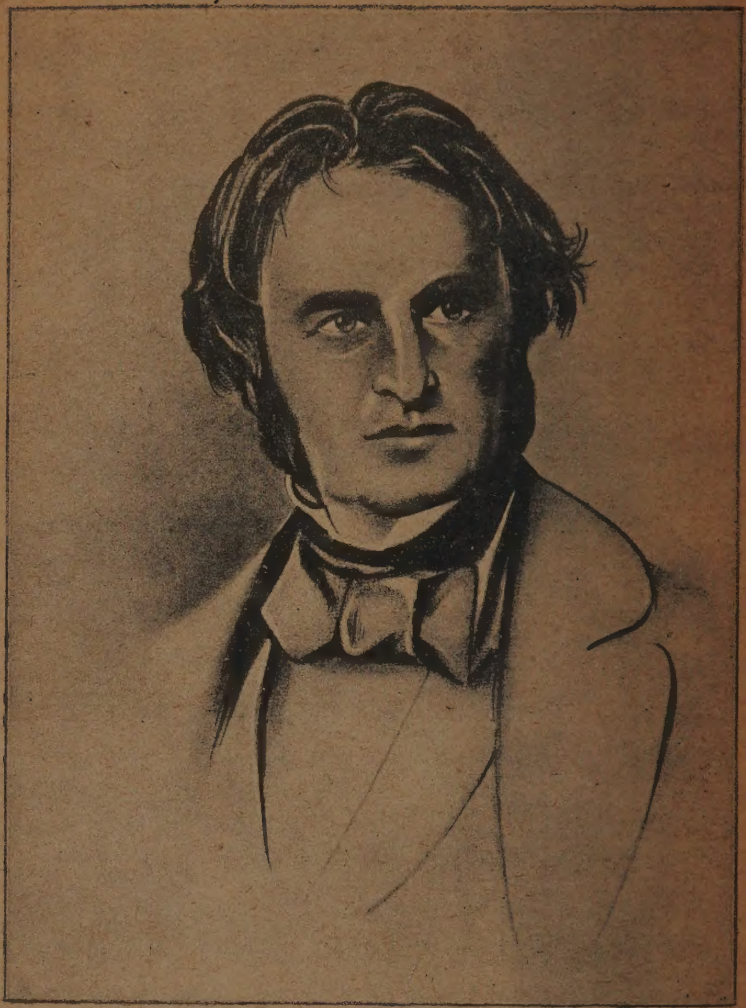

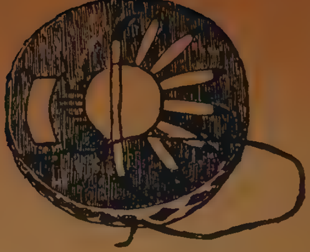

מאת המו"ל.

„את „שירת היאותה" — אומר יוצר שירה זו, גדל משוררי אמריקה, לונגפילו — כתבתי על יסוד האגדות המהלכות בין ההודים שבאמריקה הצפונית, בהן יסֻפר על איש אחד, ומוצאו פלאי, אשר שלחו אלהים אליהם, לפַנות את נהרותם ואת אגמיהם ואת יעריהם וללמדם אומנות יד ומלאכת בית. שם האיש ההוא, לפי אחת הנוסחאות, הַיְאַוַּתָּה, לאמר: נביא ומורה. בתוך האגדה הזאת שלב שלבתי עוד אגדות הודיות אחרות, מן היפות־ביותר".

וכך נוצרה אחת מן המרגליות בספרות כל העולם, הפואימה הנפלאה „שירת היאותה". הרושם שעשתה הפואימה ביציאתה אין לשער. ספרות שלמה נכתבה עליה, ועוד בחצי השנה הראשונה להגלותה (היא שנת 1855) נתפשטה במקורה בשלשים מהדורות, מלבד תרגומיה הרבים לכמה לשונות אירופיות. לפרסום כזה זכתה גם בגלל יפי צורתה המיוחד וחדוש תכנה וגם בגלל אותה רוח האהבה והרחמים, התום והטהר, השפוכה עליה מתחלתה ועד סופה. „היופי והטוב" — חותם רוחם ויצירותיהם של כל גדולי האנושיות — הם־הם גם חותמה של פואימה זו והם שעשוה קרובה וחביבה כל כך ללבו של כל אדם, כקטן כגדול. זוהי שירה ז כ ה, שאדם יוצא מתוכה טהור ומזוכך משהיה. מביאה היא אותו לעולם פלאי של פראי שבטים ומשתפתו בעמל חייהם של אלה, בשמחתם, באהבתם, ביגונם ובצערם, והדברים זולפים בשמים וריחות ערבים ורעננים של בכורי־הרגשות ושיחות־קדם ועולם־בראשית, והם נוגעים עד הנפש ומרעידים את הדקים והענוגים בנימי הלב ביופי הנצחי שבהם, בתום הילדות ועז הנער, והעיקר בזהר הנפשי האצול עליהם מתוך רוח נדיבה ונעלה של יוצר השירה, הפיטן הנפלא והאדם הנעלה.

והפואימה הזאת נתונה עתה ע"י „מוריה" גם בעברית בתרגום המשורר ש. טשרניחובסקי. עתה, לאחר אשר כבר נפוצה בעולם בתרגומים רבים בכל לשונות אירופה, — ואולם יצירות ממין זה אינן ב„כל תאחר" ויש להן תשלומין כל ימי עולם.

„מוריה".

מאת המתרגם.

סוף־סוף יגיע תרגומי למשפט הקוראים, ולא אכחד, כי מחכה אני לו בלב מלא הרגשות מעין אלה שמתעוררות בלב איש, בשעה שקוראים לפניו מכתבי האהבה הראשונים שלו.

ילד הייתי, כשבא לידי בפעם הראשונה „היאותה״, או יותר נכון שני השירים שלו הראשונים, שנדפסו בתרגום רוסי בירחון לילדים. נפשי נקשרה בשיר ושמרתי לו את אהבתי זאת עד. שהיתה בידי היכולת לקרוא אותו במקורו. מי יתאר את אשר הרגשתי אז בקראי אותו כלו!

ובבית עקד הספרים העירוני שבאודיסה, אשר שם השגתי את כתבי ל ו נ ג פ י ל ו, תרגמתי כמה מקומות על פה לקול קריאות בני השחף. ומאושר הייתי באותו יום שקבלתי את „שירת היאותה״ ש ל י ובגוף הספר רבו ורבו תרגומַי מיום ליום. לא עברו ימים--ובילקוטי כבר נמצאו כמה שירים מתורגמים, אבל אז עוד לא שערתי בנפשי כי. אוכל להוציאם, ורק בשביל עצמי ולהנאתי תרגמתי מה שתרגמתי. ־יצב ספרותנו אז לא נתן לי כל תקוה לראות בדפוס אותו הספר הנודע רק ליחידים ובתרגומו של איש לא־נודע לקהל.

ואמנם עברו כמה וכמה שנים עד שבא אותו השיר לדפוס. בינתים יצא תרגומו הרוסי והז׳רגוני, וקהל קוראינו יודע כבר את טיבו של „היאותה״ בצורה זו או זו. ומקוה אני כי עתה יתן עליו הקהל את דעתו יותר.

על דברים אחדים בתרגומי חפצתי לְהעיר את הקורא: ברצותי להקל את ההברה שניתי במקצת את המלות הזרות משפת ההודים שבאו בספר, באין להן אותיות מתאימות בעברית[1]). מאד נזהרתי לבלי נטות ככל האפשר מן הסגנון המקורי, והקורא יעמוד בעצמו על המשקל והסגנון המיוחד שבשיר. ומפני שאין בשיר סופי־חרוזים שוים, ורק הָרִיתְמוס שליט בו, על־כן דקדקתי באותו הריתמוס גםַ אני. ומשקל השיר ארבע יתדות של שתים־שתים הברות—שהן א ר ב ע ה ח ו רֵ א י ם במשקל המקובל כעת בשירתנו ו ב ה ב ר ה ה א ש כ נ ז י ת.

מי שרוצה להתענג על השיר באמת עליו לדקדק באותו הריתמוס. מצדי אני השתדלתי לתת תרגום מלא ומדויק ככל האפשר והשמטתי ממנו רק מספר שורות—למִשל, דברי הכמר. . .

ויהי רצון שימצאו בו הקוראים אותו העונג ששבעתיו אני בקראי את השיר בפעם הראשונה.

1911 טֶרִיָקִי (מֶטְסָלַה) **שאול טשרניחובסקי.**

[1]) תרגום ובאור למלים זרות אלו ימצא הקורא במלון מסודר עפ״י א״ב בסוף הספר.

שִׁירַת הַיְאַוְּתָה.

מָבוֹא.

וְכִי תִשְׁאֲלוּ: מֵאַיִן
הָאַגָּדוֹת הַנִּפְלָאוֹת,
הַמַּסָּרוֹת וְהַשִּׂיחוֹת,
עִם נִיחֹחַ בִּשְׂמֵי יַעַר,
עִם טַל אָחוּ וְרֵיחוֹתָיו,
עִם עֲשַׁן וִיגְוַמִים[1] כָּחֹל,
עִם קוֹל הֶמְיַת נַהֲרוֹת־אֵיתָן,
עִם הַשָּׁנוֹת גַּעֲרוֹת בַּת־קוֹל,
תְּכוּפוֹת, חוֹזְרוֹת, קוֹלוֹת פְּרָאִים,
כַּהֲמוֹת רַעַם בִּנְאוֹת הָרִים?
אָז אֶעֱנְכֶם, אָז אַגִּידָה:

„מִנְּאוֹת יַעַר, מִן עֲרָבוֹת,
מִנֵּי יַמִּים בְּיַרְכְּתֵי־צָפוֹן,
מִנֵּי אֶרֶץ הָאוֹגִ׳בְּוִים,
מִנֵּי גְבוּלוֹת עַם דַּקוֹטָה,
מִן הֶהָרִים, בִּצֹאת וְגֵבִים

שָׁם שׁוֹשׁוֹנָה—הָאֲנָפָה
יָתוּר טַרְפּוֹ בֵּין סוּף וְאַגְמוֹן.
אֶמְסוֹר כַּךְ כְּשֵׁם שֶׁקִּבַּלְתִּי
מִפִּי הַדִּי נַוַּדַּהַה
מַנְעִים זְמִירוֹת בַּמַּנְגִּינוֹת”.

כִּי תִשְׁאָלוּ: אֵיפֹה מָצָא
נַוַּדַּהַה שִׁירָיו אֵלֶּה,
הָאַגָּדוֹת הַנִּפְלָאוֹת,
שִׂיחוֹת רָזִים מִנֵּי קֶדֶם?
אָז אֶעֱנְכֶם, אָז אַגִּידָה:

„בְּתוֹךְ קַן צִפּוֹר נַעֲלָסָה,
בְּבִנְיַן־פֶּלֶא בָּנָה כַּבָּר,
בַּאֲשׁוּרֵי עֲקֵבוֹת רֵמִים
וּבְקַן נֶשֶׁר בְּנִקְרוֹת צוּרִים.
שִׁיר זֶה שָׁרָה בַּמַּנְגִּינָה
צִפּוֹר־כָּנָף פִּרְאַת־יַעַר,

[1] אהלים. ראה במלון בסוף הספר.

הַמְקֻנֶּנֶת בָּאֲגַמִּים,
בַּמַּדְמֵנוֹת הָעֲגוּמוֹת.
טְשִׁיטוּבֶּק־הַשּׁוֹרֵק שָׂרָם,
מִנֶּג־הַטַּבְלָן וְהַשּׁוּשׁוֹנָה —
הָאֲנָפָה הַכְּחַלְחֶלֶת,
אַוַּז־מִדְבָּר — וַוָּהּ שָׂרָם
וְשֶׂכְוִי־יַעַר מֻשְׁקוֹדַוָּה".

אַךְ אִם יֶשְׁךָ מַעֲמִיק שְׁאָלָה:
"מִי הוּא וּמֵאַן הַגֶּבֶר
נַוַּדַהָה רָד בַּשִּׁירִים?"
הִנְנִי לַעֲנוֹת עַל הַשְּׁאֵלָה,
מַהֵר אָשִׁיב לְךָ אֲמָרַי:

"שָׁם בְּנַחַל טַוַּוֶנְטָה,
בְּיַרְק עֵמֶק, בְּנָוֶה שַׁאֲנָן,
שָׁם עַל פַּלְגֵי מַיִם הוֹמִים
חַי הַמְשׁוֹרֵר נַוַּדַהָה.
שַׁדְמוֹת חִטָּה וִיקַר כָּרִים
סְבִיב כְּפַר הוֹדִים הִשְׂתָּרָעוּ,
וּמִסְגַּרְתָּם יַעֲרוֹת אֹרֶן,
יַעֲרוֹת אֹרֶן אוֹמְרִים שִׁירָה,
יְרַקְרַקִּים בִּימֵי קַיִץ
וּמַכְסִיפִים בִּימֵי חֹרֶף,
שֶׁלֹּא פָּסְקוּ מִשִּׁירָתָם,
שֶׁלֹּא פָּסְקוּ מֵאַנְחָתָם.

"הָאֲפִיקִים הָעַלִּיזִים
נִכְּרוּ בּוֹ בַּגַּיְא הָרַעֲנָן:
בִּימֵי אָבִיב — בְּרַעַשׁ־גַּלִּים,
בִּסְבִבֵי־לוּזִים — כְּחֹם הַקַּיִץ,
בְּעַרְפְּלֵי־לָבָן — בְּתוֹר הַבָּצִיר
וּבִסְתָו — בִּרְצוּעָה שְׁחוֹרָה.

"שָׁם גַּם כָּלָה טִפְחוֹת יָמָיו
נוֹדַהָה רָד בַּשִּׁירִים,
שָׁם בְּנַחַל טַוַּוֶנְטָה,
שָׁם בְּעֵמֶק בְּנָוֶה שַׁאֲנָן.

"שָׁמָּה שָׁר עַל הַיְאוַתָּה,
שָׁר אֶת שִׁירַת הַיְאוַתָּה,
שָׁר עַל חִידַת יוֹם הֻוָּלְדוֹ,
עֲלֵי חַיָּיו הַנִּפְלָאִים,
אֵיךְ הִתְפַּלֵּל, עָנָה נַפְשׁוֹ,
עָמֵל, נָטָה שִׁכְמוֹ לִסְבּוֹל,
לַאֲשֶׁר בְּנֵי־הָאָדָם כֻּלָּם,
לְמַעַן יָנוּב עַמּוֹ סֶלָה!"

אִם אָהַבְתָּ רָזֵי־טֶבַע,
נְגֹהוֹת שֶׁמֶשׁ בִּירַק אָחוּ;
אִם אָהַבְתָּ צִלְלֵי־יַעַר,
רוּחַ רַךְ תָּנִיעַ עָנָף,
סַעַת מָטָר, סוּפַת שֶׁלֶג,
הֶמְיַת זְרָמִים, נַהֲרוֹת־אֵיתָן,
בֵּינוֹת שְׂדֵרוֹת עֲצֵי־אֹרֶן,
רַעַם יַרְעֵם בִּנְאוֹת הָרִים
בְּרִבְבוֹת בַּת־קוֹל חוֹזְרוֹת, כְּמַשַּׁק
אֶבְרוֹת נֶשֶׁר עַל קֵן יָעִיר, —
לְמַסָּרוֹת פְּרָאִים הָאֲזֵן,
שִׁמְעָה שִׁירַת־הַיְאוַתָּה.

אִם אָהַבְתָּ מְסוֹרוֹת אֻמָּה,
לִבְּךָ אִם לְאַגָּדוֹת עַמִּים,
שֶׁכְּמוֹ קוֹלוֹת שְׁנוֹת־קְדוּמִים
יַזְמִינוּךָ לַעֲמוֹד לַאֲזִין,
שֶׁדִּבְרֵיהֶם כְּשִׂיחוֹת יֶלֶד,
עַד כִּי אַךְ בְּדֵי־עָמָל תַּבְחִין,

אִם קוֹל דְּבָרִים אוֹ שִׁיר תִּשְׁמַע,—
לַאֲגֻדַּת־הוֹדִים הָאֲזֵן,
שִׁמְעָה שִׁירַת הַיְאוּתָה.

אִם עוֹד לִבְּךָ רַעֲנָן, תָּמִים,
מַאֲמִין בְּאֵל וּבְכָל הַבְּרִיאָה,
מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה
כִּי לְכָל הַנִּבְרָא בְּצֶלֶם
לֵב שֶׁל אָדָם מִן הָעוֹלָם,
כִּי יֵשׁ מַשְׂאוֹת נֶפֶשׁ, יֶשְׁנָם
גַּם לַפֶּרֶא גַּעֲגוּעִים,
חֵפֶץ טוֹב הַנֶּעֱלָם מֶנּוּ,
כִּי יָדַיִם רָפוֹת, כּוֹשְׁלוֹת
וּמְגַשְּׁשׁוֹת בֶּאֱשׁוֹן־לַיְלָה
יָמִין אֵל יִמְצְאוּ בַּמַּאְפֵּלְיָה,
יַאַסְפוּ חַיִל וְיִתְנָעֲרוּ,—
לְשִׂיחָה תְּמִימָה זוֹ הַאֲזִינָה,
שִׁמְעָה שִׁירַת הַיְאוּתָה.

אִם אָהַבְתָּ עֵת תָּנוּעַ
בְּיַרְק כָּרִים כַּאֲשֶׁר שָׁמָּה
תִּתְפַּתֵּלְנָה הַדָּלִיּוֹת
לְפִרְחֵי־חֲמִצִית הָעֲמוּסִים
גַּרְגְּרֵי שָׁנִי וְאַרְגָּמָן,
עוֹלוֹת כְּתֶל כְּסוּי־פִּטְרִיּוֹת
לַעֲמוֹד לַחֲזוֹת כַּחֲצַר־מָוֶת
שֶׁכְּבַר נִשְׁכַּח, וְחָקַרְתָּ
כְּתֹבֶת נִמְחָה וּמְטֻשְׁטֶשֶׁת
פֹּעַל יַד־לֹא־אָמָּן הִנֵּה,
דִּבְרֵי תֹם—אֶפֶס כָּל שֶׁרֶט,
מָלֵא תִקְוָה—וְאִם לֵב נִשְׁבָּר
מָלֵא חֹם וְגַעֲגוּעִים
אֶל הַהֹוֶה וְאֶל הֶעָתִיד,—
כְּתֹבֶת תְּמִימָה זֹאת תִּקְרָאָה,
קְרָא אֶת שִׁירַת הַיְאוּתָה.

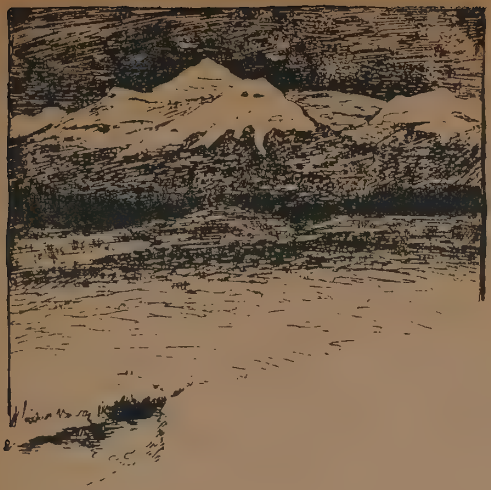

I.

מִקְטֶרֶת הַשָּׁלוֹם.

גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר,
אֵל הַחַיִּים, יָרַד מָטָּה
עַד לְהַרְרֵי הָעֲרָבוֹת,
עַד לְנִקְרַת „צוּרֵי־קְטוֹרָה“.
עַל הַכֵּף, שֶׁאָדְמוּ שִׁנָּיו,
נִצָּב קָרָא לָעֲמָמִים,
קָרָא אֶל כָּל שִׁבְטֵי אָרֶץ.

בַּאֲשֶׁר דֶּרֶךְ שָׁם הִתְפָּרֶץ
שֶׁטֶף אֵיתָן בְּנֹגַהּ בֹּקֶר,
חוֹלֵף תְּהוֹם רַבָּתִי וְיוֹרֵד,
וְנֹגַהּ כְּכַב־שָׁבִיט נָגְהוֹ,
כְּאִישׁ קוֹדֵחַ הַכֹּכָב זָהֳרוֹ.
וְגִיטְשִׁי־מַנִּיטָה שַׁח אַרְצָה
וּבְאֶצְבָּעוֹ פֶּלֶג תְּעָלָה,
מִתְפַּתֶּלֶת בֵּין הַכָּרִים,
צָר וַיֹּאמֶר: „פֹּה תְּוָלֵה!“

מִן הַכֵּף, שֶׁאָדְמוּ שִׁנָּיו,
פּוֹצְצָה יְמִינוֹ אֶבֶן אַחַת
וַתַּעֲשֶׂנָּה רֹאשׁ מִקְטֶרֶת,
צָר וַיְפַתַּח בָּהּ פִּתּוּחִים.
מִן הַסּוּף עַל חוֹף הַנַּחַל
לָקַח אַגְמוֹן לָהּ לְקָנֶה,
אַגְמוֹן עוֹטֶה עָלִים כֵּהִים.
קְלִפַּת עֶרֶב יָדוֹ מִלְּאָה,
קְלִפַּת־אֹדֶם, הַמְּקַטֶּרֶת,
נָשַׁם, נָשַׁף בַּעֲבִי־יַעַר,

עַד כִּי הִדִּק בּוֹ זַלְזַלָּיו
וַיִּבְעֲרוּ—מְאַזְרֵי זִיקוֹת.
עַל הֶהָרִים עָמַד נִצָּב
גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר,
וַעֲשַׁן מִקְטֶרֶת־שָׁלוֹם
הֶעֱלָה— לִהְיוֹת אוֹת לַגּוֹיִם.

אַט וּלְאַט הֶעָשָׁן עָלָה
בֵּין לְרוּחוֹת בֹּקֶר שָׁקֵט:
לָרִאשׁוֹנָה כֶּתֶם כֵּהֶה,
אַחֲרָיו אֹפֶל כַּעֲנַן־תְּכֵלֶת,
אַחֲרָיו עָב קַל, נֶחְפֶּה כֶסֶף,
וּמִתַּמֵּר כְּעֵץ הַיַּעַר,

עוֹלֶה מַעְלָה־מַעְלָה־מָעְלָה,
עַד כִּי נָגַע הַשָּׁמָיִם.
וּבְמַעֲטֵהוּ כִּסָּה אָרֶץ,
וְכַעֲרָפֶל—הַשָּׁמָיִם...

מִנִּי בִקְעַת טַוֶּנְטָה,
מִן הַגַּיְא הַקָּט נַיְאוּמִינְג,
מִנִּי יַעֲרוֹת טוּסְקַלוּזָה,
מִנִּי רְחוֹקִים הַרְרֵי סֶלַע,
מִנִּי יַמִּים בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן,
רָאוּ שִׁבְטֵי עַמִּים כֻּלָּם
מִתְאַבֶּכֶת הַפִּקְוָנָה—
הִיא עֲשַׁן מִקְטֶרֶת־שָׁלוֹם.

חוֹזֵי עַמִּים אָז קָרָאוּ:
„שׁוּרוּ־שׁוּרוּ, הַפִּקְוַנָּה!
כֹּה, בָּאוֹת בַּמֶּרְחָק תִּרְאוּ,

נָע כְּמוֹ נֵצֶר עַרְבֵי־נָחַל,
מַעֲדַנּוֹת כְּיַד רוֹמֶזֶת,
גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר

יִקְרָא אֵלָיו שִׁבְטֵי עַמִּים,
הַגִּבּוֹרִים לְסוֹד־מִלְחָמָה!"

דֶּרֶךְ הָעֲרָבוֹת בָּאוּ
וּבַנְּהָרוֹת לוֹחֲמֵי־עַמִּים:
בָּאוּ מֹהֲקִים וְדֶלַוֶּרִים,
בָּאוּ טְשׁוֹקְטִים וְקוֹמַנְטְשִׁים,
בָּאוּ פּוֹנִים וְאוֹמוֹהִים,
בָּאוּ מֶנְדֶנִים וְדַקוֹטִים,
הַהוּרוֹנִים וְהָאָגִ'בְוִים,
שְׁחוֹרֵי־רֶגֶל עִם שׁוֹשׁוֹנִים—
שֶׁכֶם אֶחָד יַחְדָּו בָּאוּ
אֶל גֵּיא הָרֵי־הָעֲרָבוֹת,
צוּרֵי־קְטוֹרָה הָאֲדֻמִּים.

וַיַּעַמְדוּ עַל הָאָחוּ
בִּכְלֵי־נִשְׁקָם וַאֲזֵנָם,
בִּשְׁלַל צֶבַע—כַּעֲלֵי בָצִיר,
רִקְמָתַיִם—כִּשְׁמֵי בֹקֶר;
רִשְׁפֵּי זַעַם בָּעֲרָה עֵינָם,
עַל פְּנֵיהֶם עֹז וָרַהַב,
קוֹדְחֵי אֵשׁ, שׁוֹאֲפֵי נָקָם,
נִקְמַת דּוֹרוֹת, נַחֲלַת אָבוֹת,
וַחֲמַת רֶשַׁע הָגְתָה רוּחָם.

גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר,
צוּר כָּל עַמִּים וְשִׁבְטֵי אֶרֶץ,
הִבִּיט בָּמוֹ בְרַחֲמִים רַבִּים,
בְּאַהֲבַת אָב וּבְחֶמְלָה גְדוֹלָה,
וַחֲרוֹן אַפָּם וְזַעְמָם רָאָה.
חֶרֶב בָּנִים בְּבָנִים הָיְתָה,
אֵיבַת־עַד בֵּין בָּנִים—בָּנָיו.

וַעֲלֵיהֶם נָטָה יְמִינוֹ
לְמַעַן יָשֹׁךְ קְשִׁי־עָרְפָּמוֹ,
וּבִנְטוֹתוֹ זְרֹעַ עֻזּוֹ
אֵשׁ חֲמָתָם בָּם שָׁכָבָה,
וּבְקוֹל גְּאוֹנוֹ כִּי הֵרִיעַ,
הִרְעִים רַעַם כְּנָהָר אֵיתָן,
עֵת מִשְׁבָּרָיו יוֹרְדִים תְּהוֹמָה,
וּבְתוֹכַחְתּוֹ עָנָה וְאָמַר:

„בָּנַי, בָּנַי הָאֻמְלָלִים!
שִׁמְעוּ, בָּנַי, דִּבְרֵי חָכְמָה,
הַטּוּ אֹזֶן לְדִבְרֵי־מוּסָר,
מִפִּי רוּחַ הַנֶּאְדָּרִי
אֵל הַחַיִּים, צוּר בֹּרַאֲכֶם.

„תַּתִּי אֶרֶץ בָּהּ תָּצוּדוּ,
תַּתִּי פְלָגִים בָּם תָּדוּגוּ,
תַּתִּי דֻבִּים לָכֶם וּרְאֵמִים,
תַּתִּי צְבָאִים וְיַעֲלוֹת־שָׂדַי,
תַּתִּי בְּבָרִים וְאַוְזֵי־מִדְבָּר;
צִפּוֹר פֶּרֶא תִשְׁרֹץ, תֶּרֶב
בַּאֲגַמִּים וּבַבִּצְאוֹת,
גִּבְכֵי נָהָר מְלֵאִים דָּגָה,
וְאַתֶּם, בָּנַי, מַה תָּרֵעוּ,
אִישׁ לְאָחִיו פּוֹרֵשׂ רֶשֶׁת?

„כְּבָר שָׂבַעְתִּי רִיבוֹתֵיכֶם,
נַהֲרוֹת דָּם וּקְרָב לֹא אוּכַל,
תְּפִלּוֹת נָקָם לִי תוֹעֵבָה,
רִיב וּמְדָנִים נְשׂוֹא נִלְאֵיתִי.
אַךְ בְּאַחְדוּת יְשׁוּעַתְכֶם;
רִיב וּמְדָנִים–עָשׁ יֹאכְלְכֶם
עַד כַּלּוֹתְכֶם. שׁוּבוּ שׁוּבוּ!

דִּרְשׁוּ שָׁלוֹם, חִדְלוּ לָחֶם,
וְכָאַחִים תֵּשְׁבוּ יַחְדָּו.

„נָבִיא אָקִים לָכֶם מִקִּרְבְּכֶם,
רָב לַגּוֹיִם וּמוֹשִׁיעַ,
הוּא יַעֲזָרְכֶם וִילַמֶּדְכֶם,
אִתְּכֶם יַעֲמוֹל, יִיגַע, יִסְבֹּל.
לוּ כִּי תִשְׁמְעוּ אָז תַּצְלִיחוּ—
בִּרְכַּת עוֹלָם עַל רָאשֵׁיכֶם;
אַךְ אִם תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם
זֹאת הַקְּלָלָה—חִישׁ תֹּאבֵדוּן.
רַחֲצוּ הִזַּכּוּ בְּמֵי הַנָּחַל,
הָסֵר דָּם מֵעַל כַּפֵּיכֶם,
צִבְעֵי קְרָב מֵעַל פְּנֵיכֶם,
צוּר הַגַּרְזֶן, חֲתוֹם כְּלֵי־נָשֶׁק!
פּוֹצְצוּ אֶבֶן מִן הַצּוּרִים,
קְחוּ מִסּוּף הַיְאוֹר לַקָּנֶה
וּבַנּוֹצוֹת פָּאֲרוּהָ
וַעֲשׂוּ מִקְטֶרֶת־שָׁלוֹם.
קַטְּרוּ יַחְדָּו הַמִּקְטֶרֶת,
שֶׁבֶת אַחִים וְרֵעִים תֵּשְׁבוּ".

עַל הָאָרֶץ אָז הִשְׁלִיכוּ
כָּל אִישׁ־חַיִל אֶת כֻּתָּנְתּוֹ
וְאֶת אַדַּרְתּוֹ, אַדְּרוֹת צְבָאִים,
אֶת קַרְדֻּמּוֹ וְאֶת אֲזֵנוֹ;
וּבַנָּהָר קָפְצוּ כֻּלָּם,
וּבַמַּיִם רָחֲצוּ בְּשָׂרָם
מִן הַדָּם, מִשְּׂשַׂר־קְרָבוֹת.

וְהַמַּיִם זַכִּים טְהוֹרִים,
מֵי הַיְאוֹר מִמַּעַל לָמוֹ,
מִנִּי עִקְבוֹת אֵל־הַחַיִּים:
וּמִתַּחְתָּם זֶרֶם נֶעְכָּר
מָלֵא רֶפֶשׁ וְכִתְמֵי שָׁנִי,
כְּאִלּוּ דָמִים שָׁם נָגָעוּ.

מִן הַמַּיִם אָז גַּם יַעֲלֶה
כָּל אִישׁ־חַיִל הַיַּבָּשָׁה,
וַיַּצְפִּינוּ קַרְדֻּמּוֹתָם
וְאֶת אֲזֵנָם בְּחוֹל הַנָּהָר.
וְגִ י טְ שִׁ י ־ מַ נִּ י טָ ה הַנֶּאְדָּר
רָאָה בָנָיו וְנָהֲרוּ פָּנָיו.

אָז יַסִּיעַ כָּל אִישׁ־חָיִל
מִן הַכֵּף שֶׁאָדְמוּ שִׁנָּיו
אֶבֶן יַעֲשֶׂה בָּהּ מִקְטֶרֶת,
קָנֶה לָהּ מִסּוּף הַנָּהָר,
שֶׁבַּנּוֹצוֹת פֵּאֲרוּהוּ,
וְאִישׁ לְאָהֳלוֹ יִפֶן יֵלֵךְ.

וַעֲנַן־הָאֹפֶל נִקְרַע,
וַיֵּעָלֶם מֵעֵין רוֹאִים
גִּ י טְ שִׁ י ־ מַ נִּ י טָ ה הַנֶּאְדָּר
בְּעֲשַׁן מִקְטֶרֶת־שָׁלוֹם,
בְּגֵאוּת־עָשָׁן הַמִּתְאַבְּכִים.

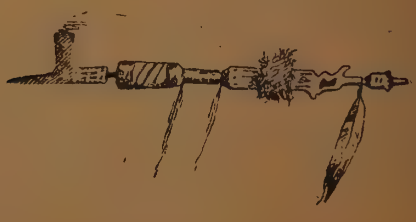

II.

אַרְבַּע הָרוּחוֹת.

„כָּבוֹד תְּנוּ לְמֶדְשֶׁקִיוִים!"—
קָרְאוּ לוֹחֲמִים, עָנוּ זְקֵנִים,
עֵת אֶל בֵּיתוֹ שָׁב מְנַצֵּחַ
עִם הַוַּמְפּוּם—אַבְנֵט קָדוֹשׁ—
מִנִּי יַרְכְּתֵי רוּחַ צְפוֹנִית,
מִנִּי תְּחוּם מַלְכוּת וַבַּסָּה,
נוֹף הַשְּׁפַנִּים הַמַּכְסִיפִים.

אֶת הָאַבְנֵט, אֶת הַוַּמְפּוּם
גָּזַל מֵאֵת מִישֶׁה־מָקְוַה,
הוּא הַדֹּב הָעַז וְהַגָּדוֹל,
שְׂאֵת וָפַחַד לָעֲמָמִים.
מֵאֵת דֹּב הֶהָרִים גְּזָלוֹ,
עֵת עַל שִׂיא הֶהָרִים נִרְדָּם,
כָּרַע, רָבַץ כְּרֶגֶב סָלַע,
כְּרֶגֶב סֶלַע הֶעֱלָה אֵזוֹב,
אֵזוֹב חוּם וּכְעֵין הָאֵפֶר.

דּוֹמָם קָרַב בָּא עָדֵיהוּ,
עַד שֶׁנָּגְעוּ בוֹ צִפָּרְנֵי
הַמִּפְלֶצֶת הָאֲדֻמּוֹת,
עַד שֶׁרוּחַ אַפָּיו לוֹהֵט,
הֵחַם אֶת יַד מֶדְשֶׁקִיוִים.
וְאֶת הָאַבְנֵט מִהֵר הֶעֱבִיר
עַל פְּנֵי אָזְנָיו הָעֲגֻלּוֹת;
וְאָזְנָיו הֵרְשׁוּ וְלֹא שָׁמַע;
עַל פְּנֵי עֵינָיו חוֹרִים קְטַנִּים,—
וְעֵינָיו חוֹלְמוֹת וְלֹא רָאָה;
עַל פְּנֵי אַפּוֹ, שֶׁמִּנְּחִירָיו
רוּחַ לוֹהֵט הֵחַם יָדָיו.

אָז גַּם יָנִיף כֵּילַף־קְרָב לוֹ,
וְקוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָתוֹ נָתַן,
וְאֶת הַדֹּב, אֶת מִישֶׁה־מָקְוַה,

הִכָּה, הָלַם עַל הַמֵּצַח,
בֵּין שְׁתֵּי עֵינָיו הָךְ בֵּינְתַיִם.

וּבַחֲרוֹנוֹ מִן הַמַּכָּה
יָקוּם אָז הַדֹּב הַגָּדוֹל,
אַךְ קַרְסֻלָּיו מָעֲדוּ תַּחְתָּיו,
וְכָאִשָּׁה הֵילִיל גֶּאֱנַק,
וְהָאַדִּיר מֶדְשֶׁקִיוִים
עָמַד נִכְחוֹ מִבְּלִי מֹרֶךְ,
שָׂחַק לוֹ, וּבְלַעֲגֵי־מָעוֹג
בָּזָה לוֹ וְכֹה לוֹ עָנָה:

„שִׁמְעָה, דֹּב, רַךְ־לֵבָב אָתָּה,
גִּבּוֹר אֵינְךָ כְּהִתְפָּאֶרְךָ,
לוּלֵא זֹאת אַנְחָתְךָ טֶרֶם
בָּאָה כְּאִשָּׁה בַּחֲבָלֶיהָ.
אֵיבַת־עַד בֵּין עַמִּי וְעַמְּךָ,
וּמִלְחָמָה לָנוּ תָּמִיד,
רָאֹה אַתָּה כִּי עָצַמְנוּ—
וּבַיְּעָרִים חֹשֶׁךְ סִתְרְךָ,
בְּסַלְעֵי־מָגוֹר גַּם תִּסְתַּתָּר.
לוּ בַּקֶּרֶב עָצַמְתָּ מֶנִּי—
לֹא הֶאֱזַנְתָּ אֶת אַנְחָתִי,
וְאַתָּה, דֹּב, בְּיֶלֶלְךָ תֵּשֵׁב,
תַּשִּׂיא חֶרְפָּה עַל שִׁבְטֶךָ,
כְּשָׁגַדְיָה[1] נִבְזֶה, נִקְלֶה,
כְּאִשָּׁה בָּלָה רַכַּת־לֵבָב".

וְאֶת הַכֵּילָף הֵנִיף שֵׁנִית,
וְאֶת הַדֹּב בּוֹ הִכָּה שֵׁנִית,
הָךְ עַל מִצְחוֹ וּבַתָּוֶךְ.
וְאֶת גֻּלְגָּלְתּוֹ רָצַץ, נִפֵּץ

כַּאֲשֶׁר יְנַפֵּץ דַּיָּג מָהִיר
אֶת הַקֶּרַח בִּימֵי־חֹרֶף.

כָּכָה נָגַע מִישֶׁהמָקְוַה,
דֹּב הָהָר, הַדֹּב הַגָּדוֹל,
שְׂאֵת וָפַחַד לָעֲמָמִים.

„כָּבוֹד תְּנוּ לְמֶדְשֶׁקִיוִים!"—
כָּל הָעָם הֵרִיעַ סָבִיב —
„כָּבוֹד תְּנוּ לְמֶדְשֶׁקִיוִים!
רוּחַ יָם מֵעַתָּה יְהִי
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם;
וְכַמּוֹשֵׁל יֵרֵד מֵעַתָּה
בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמָיִם;
לוֹ אַל תִּקְרְאוּ מֶדְשֶׁקִיוִים,
קַבֶּיוֹן שְׁמוֹ—רוּחַ מַעֲרָב".

כָּכָה הָיָה מֶדְשֶׁקִיוִים
שַׂר כָּל רוּחוֹת הַשָּׁמָיִם.
רוּחַ מַעֲרָבִית חֶלְקוֹ,
וְעַל הָרוּחוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת
הִפְקִיד בָּנָיו, שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו:
וֶבּוֹן— מוֹשֵׁל רוּחַ קָדִים,
לְשַׁוָּנְדַּזִי—רוּחַ תֵּימָן,
אַךְ קַבִּבּוֹנוֹקַה חֶלְקוֹ
סוֹפַת צָפוֹן, נַחְשׁוֹל זוֹעֵם.

וֶבּוֹן—רַעֲנָן וּכְלִיל־יֹפִי,
יָדָיו הוּא תְּעִירֶינָה שַׁחַר,
חִצֵּי כֶסֶף לוֹ, בָּם יָנִים
צְלָלִים, צִלְלֵי גַיְא וְהָרִים,
וּבִלְחָיָיו חֵן הַצְּפִירָה,
חַכְלִיל רַךְ וּשְׁלַל־אַרְגָּמָן,

[1] מוּג־לֵב.

בנעם קולו הציר בפרים,
קרא לאיל ולצבי.

נלמד בשמים ובון!
אם גם רנו לו צפרים,
אם גם ציצי־בר באחו
לו הקטירו נעם בשמם,
ואם גם צהלו לקראתו
יערי־עד ונהרות איתן, —
לבו קרבו הנה נבאים.
יען בודד היה ובון.

ובבקר־השכם פעם
הביט, והכפר עוד נרדם,
וערפל כסה נהר
בצללי־אפל טרם שמש,
ובאחו עלמה ראה
לאט הולכת ואיש אין אתה,
ובידיה קטפה אגמון
ואת הסוף על שפת הנחל.

יום־יום הביט ובון ארצה,
ועיני־תכלת בו מביטות
אותן ראה לראשונה,
כשתי ברכות, ברכות־תכלת,
נדמו לו בסוף מופיעות,
ונפשו נקשרה בנערה,
שנלמודה לו הוחילה,
יען שניהם היו בודדים:
היא—בארץ, והוא—בשחקים.

ויפתנה בלטיפותיו,
ויפתנה בשחוק־חנו,
ויפתנה באמרי־חנף,
פתה אותה בשיר ואגדות,
בדמה לאם בין זלזלים,
בקולות רבים, בריחות נעם:
אך לבתו להן אותה
ובאדרת־הא[illegible]
באדרתו הלים אותה
וישמרה כבבת עין,
על חזהו היא רעדה.
עלי רחבי השמים
שניהם יחדו גם יפיפו —
ובון עם הובון־אנונג,
ובון הוא ואילת־שחר.

ובתחום מלכות ובסה,
בגוף השפנים המכסיפים,
ובשניר בין הרי־קרח
אים בחרון־אפו אדה
מעון לו קבבונוקה.
ידו הוא בבציר תמשח
את העצים אדם שני,
ואת העלים כעין הזהב,
הוא המשליך קרחו כפתים,
וביערות ישרוק, יסער,
ובקרח יאסור פלגים,
ואת הטבלן ואת השחף
יעט, גם ידיח נגבה
את הקאת והאנפה
אל קן סוף וטיט־היון
שבמדינות שונדו.

ובהיות קבבונוקה
פעם יוצא ממכון־שבתו
בנאות־כפור וקרחי־עולם,

וְתַלְתַּלֵּי רֹאשׁוֹ נוֹפְלִים
עֲלֵי כְתֵפָיו עוֹמְסוֹת שֶׁלֶג,
וּמַרְאֵיהֶם כִּיאוֹר שָׁחוֹר,
נָהָר שָׁחוֹר בִּימוֹת־חֹרֶף,
יְאוֹר הַנָּהָר נִגְבָּה בְּשָׁאוֹן
דֶּרֶךְ בִּצָּאת וְאַגְמֵי־קֶרַח,—
וְאֶת הַשְּׁנְגֶבִּיז־הַטַּבְלָן
בֵּין הַסּוּף וְהָאַגְמוֹן רָאָה,
מוֹשֵׁךְ דָּגִים בְּמִכְמֹרֶת
עַל פְּנֵי בִּצֹּאת וְאַגְמֵי־קֶרַח,
וְאַף כִּי שִׁבְטוֹ פָּרַשׂ כְּנָפָיו
נֶגְבָּה אֶל נְאוֹת שָׁוְנְדַּוִי.

„מִי זֶה אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ,—
הַרְעִים אָז קַבִּבּוֹנוֹקָה,—
לָבוֹז לִי וּפֹה יִשָּׁאֵר,
עֵת הַוָּוָה פָּרַשׂ כְּנָפָיו—
אַוְזֵי־מִדְבָּר פָּרְשׂוּ נֶגְבָּה,
וְהָאֲנָפָה הַשּׁוּשׁוּגָה
עָשְׂתָה דַרְכָּהּ יַרְכְּתֵי תֵימָן?
הִנְנִי בָא אֶל חַדְרֵי אָהֳלוֹ
וְיָדִי תְּכַבֶּה לַהֲבוֹת־אִשּׁוֹ".

וּבְאִישׁוֹן־הַלַּיִל יָבֹא
זָעֵף וְסָר קַבִּבּוֹנוֹקָה,
וְאֶת הָאֹהֶל כִּסָּה שֶׁלֶג,
וַיִּתְחוֹלֵל בָּאֲרָבָּה,
מְזַעְזֵעַ יִתְדוֹת־אֹהֶל
וּמְתוֹפֵף עַל הַמָּסָךְ.
וְשִׁנְגֶבִּיז לֹא חַת מִמֶּנּוּ,
וְשִׁנְגֶבִּיז בָּז לוֹ בְּלִבּוֹ,
כִּי עֲרֵמוֹת אַרְבַּע הֵכִין
עֵץ הַסָּקָה לוֹ בַּקַּיִץ,

אַחַת־אַחַת לְיַרְחֵי קָרָה,
וְדָגָה רַבָּה לוֹ בְּמִזְוָיו,
וּמוֹשָׁבוֹ אֵצֶל אִשּׁוֹ,
יוֹשֵׁב עָלֵז, שְׂחוֹק עַל שְׂפָתָיו,
וְהוּא שָׁר: „קַבִּבּוֹנוֹקָה!
בֶּן־חֲלוֹף כָּמוֹנִי אַתָּה".

וּבִהְיוֹת קַבִּבּוֹנוֹקָה
עַל הַמִּפְתָּן, וְהַטַּבְלָן
יָדַע בֹּאוֹ, יַעַן קַר לוֹ,
יַעַן הִרְגִּישׁ נִשְׁמַת אַפּוֹ;
אַךְ מִשִּׁירוֹ וּמִשַּׂחֲקוֹ
אֵינוֹ עוֹמֵד, אַךְ עוֹד עֵצִים
שָׂם עַל־גַּבֵּי אֵשׁ הַמּוֹקֵד
וְאִשּׁוֹ גָּדְלָה שִׁבְעָתַיִם,
וּבְנֵי־רֶשֶׁף עוּף הִגְבִּיהוּ.

וּמִשְּׁעַר קַבִּבּוֹנוֹקָה
וּמִמִּצְחוֹ אֶגְלֵי זֵעָה
יָרְדוּ וְנִתְקְעוּ בַּפִּיחַ,
עוֹשִׂים בּוֹ נְקָבִים־נְקָבִים,
כַּאֲשֶׁר יִטְבְּעוּ בַּשֶּׁלֶג
נִטְפֵי מַיִם מִצִּנּוֹרוֹת
וּמִן עַנְפֵי עֵץ, בְּאָבִיב,
עוֹשִׂים חֲלוּלִים בְּשִׁכְבַת שֶׁלֶג.
פִּתְאוֹם קָם קַבִּבּוֹנוֹקָה
וַיִּתְפָּרֵץ מִן הָאֹהֶל,
כִּי לֹא הָיָה בוֹ עוֹד רוּחַ,
וְלֹא נָשָׂא אֶת הַשִּׁירִים,
אֶת הָאֵשׁ וְאֶת שְׂחוֹק הַטַּבְלָן,
וַיִּתְחוֹלֵל בָּעֲרָבָה,
צָעַד עַל אֲגַם וּפְלָגִים,
וְאֶת הַשֶּׁלֶג הוֹסִיף הִקְשָׁה,

וְאֶת הַקֶּרַח הוֹסִיף הַכְבִּיד.
וְאֶל הַשַּׁבְּלָן קָרָא: „צֵא־נָא,
וְנֵאָבְקָה עַל הַקֶּרַח,
וְנֶאֱבַקְתָּ עָרוֹם אִתִּי!"

וְשִׁנְגֶּבִּיז הַשַּׁבְּלָן יָצָא
וַיֵּאָבֵק כָּל הַלַּיְלָה,
עִם הָרוּחַ עַל הַקֶּרַח,
עָרוֹם כְּיוֹם הִוָּלְדוֹ נֶאֱבָק,
נִלְחַם עִם קַבִּבּוֹנוֹקָה
עַד כִּי קָצְרָה נְשִׁימָתוֹ,
נִשְׁמַת־אַף קַבִּבּוֹנוֹקָה,
עַד כִּי כֹחוֹ תָּשׁ בְּהֵאָבְקוֹ,
עַד כִּי סָר וַיֵּשְׁט מֵעָלָיו,
וְאָבֵל וַחֲפוּי־רֹאשׁ יָנוּס
אֱלֵי תְּחוּם מַלְכוּת וַבַּסָּה,
נוֹף הַשְּׁפָנִים הַמַּכְסִיפִים,
וּבְאָזְנֵיהוּ שְׂחוֹק הַשַּׁבְּלָן,
קוֹל הַשִּׁיר: „קַבִּבּוֹנוֹקָה!
בֶּן־חֲלוֹף כָּמוֹנִי אָתָּה".

שָׁוָנְדָּזִי שָׁמֵן וְנִרְפֶּה
וּמִשְׁכְּנוֹתָיו יַרְכְּתֵי־תֵימָן,
נוֹף בּוֹ שֶׁמֶשׁ עָכוּר חוֹלֵם,
וְשָׁרָב וְקַיִץ לֹא יֶחְדָּלוּ,
הוּא מְשַׁלֵּחַ צִפּוֹר־יַעַר,
אֶת אָפֶּטְשִׁי מַאְדִּים גְּרוֹנוֹ,
אֶת אָוַיסָה, יַרְגּוּז כָּחוֹל,
אֶת הַסְּנוּנִית וְאֶת שׁוּשׁוֹ,
שָׁלַח אֲוָזֵי־בָר, צָפוֹנָה,
שָׁלַח טַבַּק, אֲבַטִּיחִים
וְגֶפֶן עִנְּבֵי־הָאַרְגָּמָן.

וַעֲשַׁן מִקְטַרְתּוֹ מִלֵּא
אֶת הָאֲוִיר אֵד וַעֲרָפֶל,
וְהַשָּׁמַיִם—רֹךְ וּנְעִימוּת,
וְלַמַּיִם נָתַן בָּרָק,
וְעַל גַּבְנוּנִים שָׁפַךְ חִנּוֹ,
וַיְהִי מֵבִיא אֶת הַקַּיִץ
לְאַרְצוֹתָם שֶׁל הַהוֹדִים
בְּיֶרַח שְׁלִילוֹתָיו יָפִים,
בְּיֶרַח סַנְדְּלֵי־הַשֶּׁלֶג.

שָׁוָנְדָּזִי נִרְפֶּה, שַׁאֲנָן!
אַךְ צֵל אֶחָד הֵעִיב חַיָּיו,
אַךְ חֵץ אֶחָד פִּלַּח לִבּוֹ.
פַּעַם נָשָׂא עֵינָיו לְצָפוֹן,
מַשְׁקִיף עַל פְּנֵי הָעֲרָבָה,
וּבַשָּׁרוֹן רָאָה נַעֲרָה
גְּבוֹהַת־קוֹמָה, זְקוּפַת־גִּזְרָה,
אֵין אִישׁ אִתָּהּ בָּעֲרָבָה.
וּבְגָדֶיהָ יְרַקְרַקִּים,
וְתַלְתַּלֶּיהָ כְּעֵין הַשֶּׁמֶשׁ.

יוֹם־יוֹם הִבִּיט אֶל הַנַּעֲרָה,
יוֹם־יוֹם נֶאֱנַח מִתְגַּעֲגֵעַ,
יוֹם־יוֹם גָּבְרָה בּוֹ תְשׁוּקָתוֹ
אֶל הַנַּעֲרָה בָּעֲרָבָה,
עִם תַּלְתַּלִּים, כְּעֵין הַשֶּׁמֶשׁ.
אַךְ עַצְלוּתוֹ לֹא נְתָנַתְהוּ
קַחַת לִבָּהּ בְּאִמְרֵי־נֹעַם,
לַחֲזוֹר אַחֲרֵי שׁוֹבַת לִבּוֹ,
לְהַטּוֹת לִבָּהּ וְתֵלֵךְ אַחֲרָיו.
בָּהּ אַךְ הִבִּיט וְעֵינָיו כָּלוּ,

יֵשֵׁב נֹאנֵחַ, מִתְנַעְנֵעַ
עַל הַנַּעֲרָה בָּעֲרָבָה.

פַּעַם הִשְׁקִיף שַׁוְנְדַּזִי
וְשַׂעֲרוֹת רֹאשָׁהּ—קְוֻצּוֹת זָהָב –
רָאָה—שְׁנוּ וַיַּכְסִיפוּ,
כְּאִלּוּ הִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ סְתָו בָּם.

„אוֹיָה, אָחִי מִגְּבוּל צָפוֹן,
מִנִּי תְּחוּם מַלְכוּת וַכַּסָּה,
נוֹף הַשְּׁפָנִים הַמַּכְסִיפִים,
יוֹנָה לִי גָּזַלְתָּ מִמֶּנִּי,
יָדְךָ בָּהּ הֵעַזְתָּ שְׁלוֹחַ,
וּבְאַגָּדוֹת־צָפוֹן, אוֹיָה,
גַּם קָנִיתָ לֶב־יוֹנָתִי!“

כָּכָה קוֹנֵן שַׁוְנְדַּזִי,
נַפְשׁוֹ מָרָה לוֹ, לֶעָלוּב,
סוּפַת נֶגֶב לַהֲטָה שָׁרוֹן
מֵאַנְחוֹתָיו הַבּוֹעֲרוֹת,
מִגַּעְגּוּעֵי שַׁוְנְדַּזִי,
וַיֵּרָאֶה כָּל הָאֲוִיר
כְּאִלּוּ נִמְלָא פִּתֵּי שֶׁלֶג,

נִמְלָא פִּרְחֵי קוֹץ הַמִּדְבָּר.
וַתֵּעָלֵם לְעוֹלָמִים
זֹאת הַנַּעֲרָה בַּתַּלְתַּלִּים
לֹא עוֹד הוֹסִיף שַׁוְנְדַּזִי
רְאוֹת הַנַּעֲרָה בְּשַׂעֲרוֹת־זָהָב.

שַׁוְנְדַּזִי, בְּשָׁוְא נִתְעֵיתָ!
לֹא בָאִשָּׁה עֵינְךָ תַּתָּה,
לֹא עַל נַעֲרָה הִתְגַּעְגַּעְתָּ
אַךְ „שֶׁן־אַרְיֵה“ צִיץ בָּעֲרָבָה
לוֹ נִכְסַפְתָּ כָּל הַקַּיִץ,
לוֹ גַּם כָּלוּ, הָהּ, עֵינֶיךָ,
פֶּרַח פֶּרַח בּוֹ נָשַׁבְתָּ,
וַתְּזָרֵנוּ לְכָל רוּחַ.
מַה אֲרַחֶמְךָ, שַׁוְנְדַּזִי!

כֹּה הִתְפָּרְדוּ כָּל הָרוּחוֹת
וְאֶת עֶמְדָּתָם בַּשָּׁמַיִם,
לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם,
לָקְחוּ כָל בְּנֵי מֶדְשֶׁקִיוִים;
רוּחַ יָם אַךְ לוֹ לְבַדּוֹ
מֶדְשֶׁקִיוִים לָקַח חֶלְקוֹ.

III.

יַלְדוּת הַיְאַוָּתָה.

לִפְנֵי יָמִים, יָמִים רַבִּים,
לִפְנֵי עִדָּן וְעִדָּנִים
בֵּין עֲרָבִים מְמָּלֹא־סַהַר
נָפְלָה רַבַּת־חֵן נוֹקוֹמִים—
אִשָּׁה אָמְנָם וְאֵם עוֹד אֵינָהּ.

עִם הַנָּשִׁים בְּשַׂחֲקָהּ יָשְׁבָה,
מִתְנוֹעַעַת עַל הַשּׂוֹרֵק;
מְשַׂנְאָתָהּ, מְקַנְאָתָהּ
חָתְכָה אָז צָרָתָהּ מַהֵר
אֶת הַשּׂוֹרֵק, וַיִּתְפָּרְדוּ
הַסַּנְסַנִּים הָאֲחוּזִים.
וַתִּתְחַלְחַל אָז נוֹקוֹמִים,
אַרְצָה נָפְלָה בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת
אָז עַל מְשְׁקוֹדֶה הָאֶחָד,
עַל קַרְקָעוֹ מְלֵא־נִצָּנִים.
—„כֹּכָב נוֹפֵל—הָעָם קָרָא—
כֹּכָב נוֹפֵל מִשָּׁמַיִם!"
בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא וְנִצָּנִים,
וַחֲבַצָּלוֹת הָעֲרָבוֹת,

שָׁם בִּמְשְׁקוֹדֶה, בַּשָּׁרוֹן,
לְאוֹר יָרֵחַ וְנֹגַהּ כֹּכָב,
בַּת הַמְּלִיטָה בַּחֲבָלֶיהָ
אָז נוֹקוֹמִים הַיְפֵה־פִיָּה.
לָהּ „וֶנוֹנַהּ" שֵׁם קָרָאוּ,—
לֵאמֹר: „הִיא הַבַּת הַבְּכִירָה".

כַּחֲבַצֶּלֶת הָעֲרָבוֹת
בַּת נוֹקוֹמִים עָלְתָה, פָּרְחָה,
גְּבוֹהַת־קוֹמָה, וְקוּפַת־גִּזְרָה.
בָּרָה כְּאוֹר יָרֵחַ חִוֵּר,
נְעִימָה כְּנֹגַהּ מַזָּר מַבְהִיק.

רַבּוֹת הִתְרְתָה בָּהּ נוֹקוֹמִים
הוֹכִיחַתָּהּ, הִזְהִירַתָּהּ:
„שִׁמְרִי נַפְשֵׁךְ! — מֶדְשֶׁקִיוִים
אוֹרֵב לָךְ, לוּ אַל נָא תִשְׁעִי,
אַל תִּרְבְּצִי בַּשָּׁרוֹנִים,
תִּסְתַּתְּרִי בַּחֲבַצָּלוֹת,
פֶּן לָךְ יָרַע רוּחַ מַעֲרָב".

וְהִיא לֹא שָׁמְעָה לַתּוֹכָחָה,
לֹא הֶאֱזִינָה לְדִבְרֵי־חָכְמָה,
וְרוּחַ מַעֲרָב בָּא בַּנֶּשֶׁף,
בְּהִתְעוֹפְפוֹ לְאַט בָּעֲרָבָה,
לְצִיץ וְעָלֶה הֶגֶה לָאַט,
הֵשַׁח פְּרָחִים וְעֶשְׂבוֹת אָחוּ,
וְאֶת הַנָּאוָה, אֶת וֶנוֹנַה,
בֵּין הַחֲבַצָּלוֹת מָצָא,
וַיְפַתֶּנָּה בְּאִמְרֵי מֶתֶק
וַיְפַתֶּנָּה בְּלִטּוּפוֹתָיו.
בֵּן הִמְלִיטָה לוֹ בְּעִצָּבוֹנָהּ,
בֵּן הָאַהֲבָה וְהָעֶצֶב.

כָּכָה נוֹלַד הַיְאַוּתָה,
כָּכָה נוֹלַד בֶּן־הַפְּלָאוֹת.
אַךְ הַנָּאוָה, בַּת נוֹקוֹמִיס,
אֵם הַבֵּן, אֵם הַיְאַוּתָה,
הִיא בִּיגוֹנָהּ יָרְדָה שְׁאוֹלָה,
כִּי עֲזָבָהּ מֶדְשֶׁקִיוִיס,
אוֹהֵב כּוֹזֵב וְרֵעַ־מַעֲלָלִים.

וַתִּתְאַבֵּל יָמִים רַבִּים
מַר נוֹקוֹמִיס, מַר עַל בִּתָּהּ
אָבְלָה: „לוּ יָרַדְתִּי שְׁאוֹלָה,
לוּ כָּמוֹךְ אָנֹכִי מַתִּי,
כָּל יָדַעְתִּי דְאָגָה וְדִמְעָה,
וַהֲנוֹמִין, וַהֲנוֹמִין“ [1]

עַל אֲגַם הַגִּיטְשִׁי־גוּמִי,
עֲלֵי שְׂפַת הַיָּם הַגָּדוֹל,
עָמַד וִיגְוַם לְנוֹקוֹמִיס,
לְנוֹקוֹמִיס בַּת הַסַּהַר.
מֵאֲחוֹרָיו חֹרֶשׁ מֵצַל,
בּוֹ אֳרָנִים קוֹדְרִים שְׁחוֹרִים,
בּוֹ אַלּוֹנִים מְרֻבֵּי־פֵרוֹת;
וּמִלְּפָנָיו רָעֲשׁוּ מַיִם,
מַיִם זַכִּים כְּעֵין הַשֶּׁמֶשׁ,
מַיִם שְׁקוּפִים מֵי־אֲגַמִּים.
שָׁם נוֹקוֹמִיס, זְקֵנָה, קְמוּטָה,
כִּלְכְּלָה יַלְדוּת הַיְאַוּתָה,
הֱנִיעַתּוּ בְּעֶרֶשׂ זְסִפּוֹן,
רִפְּדָה כְּמָהִים לוֹ וָגֹמֶא,
חִתְּלָה אוֹתוֹ בְּמֵיתְרֵי־רְמִים
מְשַׁדַּלְתּוֹ וּמַשְׁתִּיקוֹ:
„הָס, הַדֹּב הֶעָרוּם הִנּוֹ!“
שָׁרָה טֶרֶם תְּיַשְּׁנֶנּוּ:
„אֶוַה־אִיַה־קָטוֹן יַנְשׁוּפִי!
מִי זֶה יָאִיר חֶשְׁכַּת וִיגְוַם
בְּאוֹר עֵינֵיהוּ גְדוֹלוֹת, אוֹרוֹת?
אֶוַה־אִיַה־קָטוֹן יַנְשׁוּפִי!“

רַבּוֹת סִפְּרָה לוֹ נוֹקוֹמִיס
עַל כֹּכָבִים בַּשָּׁמַיִם,
לוֹ אֶת אִשְׁקוּדָה הֶרְאַתָה,
כֹּכַב־שָׁבִיט בִּשְׂעָרוֹתָיו,
כְּעֵין גַּחֶלֶת אֵשׁ בּוֹעֶרֶת.
רוּחוֹת יוֹצְאוֹת בִּמְחוֹל־מָוֶת,
לוֹחֲמִים נוֹסְעִים יַרְכְּתֵי־צָפוֹן
עוֹטִים עֲדָיִם וַאֲזֵנָם
בְּלֵילוֹת סְתָו עִם אוֹר כֹּכָבִים,
לוֹ הֶרְאֲתָה אֶת הַמְּסִלָּה
אֶת הַגְּדוֹלָה מִשְׂתָּרַעַת

[1] קריאת־עצב אצל ההודים.

לְמַלֹּא רֹחַב הַשָּׁמַיִם,
מְלֵאָה—רוּחוֹת, מְלֵאָה צְלָלִים.

בְּעֶרֶב קַיִץ עַל הַפֶּתַח
וְהַיְאַוָּתָה יָשַׁב מַאֲזִין
אֶל הָאֹרֶן בְּהֶאֱנְחוֹ,
מַקְשִׁיב רַעַשׁ מַיִם הוֹמִים,
רִנַּת קֶסֶם, אִמְרֵי־פֶלֶא:
„מִנְנִי וַוַּה“ לָאַט אֹרֶן,
„מֶדְוֵי־אֶשְׁקַה“ עָנוּ מָיִם.

אֶת תּוֹלַעַת־יוֹחֲנָא רָאָה,
אֶת הַוַּה־וַה־טֵיזִי עֶרֶב,
שֶׁבִּנְגוֹהוֹת בְּרָקָיו הֵאִיר
צִיצֵי־בָר וּפְרָחִים סָבִיב,
וּבְשִׁיר אֶת קוֹלוֹ נָשָׂא,
שִׁיר לִמְּדָתוּ אָז נוֹקוֹמִיס:
„וַהּ־וַהּ־טֵיזִי, תּוֹלָע קָטָן,
מְנַתֵּר קָטָן, יְצוּר אֵשׁ לְבָנָה,
לִי הָאִירָה בְּאוֹרְךָ קָטָן,
טֶרֶם עַרְשִׂי לִי אַצִּיעַ
טֶרֶם אֶסְגֹּר אֶת עַפְעַפַּי!“

הַיָּרֵחַ רָאָה עוֹלֶה
מִן הַיָּם, בַּמַּיִם רוֹעֵד,
רָאָה כְּתָמָיו וְאֶת הַצְּלָלִים,
שָׁאַל: „מַה־זֶּה שָׁם, נוֹקוֹמִיס?“
וְנוֹקוֹמִיס תַּעֲנֵהוּ:
„הָיוּ יָמִים, בַּחֲרוֹן אַפּוֹ
גִּבּוֹר נַעֲרָץ אֶת זְקֶנְתּוֹ
הַשָּׁמַיְמָה זָרַק לַיְלָה
יָשָׁר אֶל פְּנֵי הַיָּרֵחַ,
וְאֶת הַפֶּגֶר רוֹאֶה אַתָּה“.

וְאֶת הַקֶּשֶׁת בַּשָּׁמַיִם
בְּנָגְהָהּ בִּגְבוּל מִזְרָח רָאָה,
שָׁאַל: „מַה־זֶּה שָׁם, נוֹקוֹמִיס?“
וְנוֹקוֹמִיס תַּעֲנֵהוּ:
„שְׁמֵי הַפְּרָחִים רוֹאֶה אַתָּה,
צִיצֵי־בָר וּפִרְחֵי־יַעַר
וַחֲבַצָּלוֹת הָעֲרָבוֹת
עַל הָאָרֶץ כִּי יִבּוֹלוּ,
שׁוּב יִפְרְחוּ בַּשָּׁמַיִם“.

בַּחֲצוֹת לַיְלָה וּבַיַּעַר
שָׁמַע צְוָחַת יַנְשׁוּף וְשַׁחֲקוֹ.
„מַה־זֹּאת?“—קָרָא, וְלִבּוֹ נָמַס,
„מַה־זֹּאת—שָׁאַל—מַה, נוֹקוֹמִיס?“
וְנוֹקוֹמִיס תַּעֲנֵהוּ:
„קוֹל הַיַּנְשׁוּף וּבְנֵי יַנְשׁוּף,
קוֹל פִּטְפּוּטָם בִּשְׂפַת אִמָּם
בְּהִתְקוֹטְטָם וּבְרִיבוֹתָם“.

וְהַקָּטָן הַיְאַוָּתָה
אֹזֶן חֵקֶר שְׂפַת כָּל צִפּוֹר,
שְׁמָהּ גַּם סִתְרֵי־תוֹלְדוֹתֶיהָ,
אֵיכָה קִנָּהּ תִּבֶן קַיִץ,
וּבַחֹרֶף אֵי תִּסְתַּתָּר,
וּבְהִפָּגְשׁוֹ דִּבֵּר אִתָּן,
קְרָאָן: „צִפּוֹר הַיְאַוָּתָה!“

אֹזֶן חֵקֶר שְׂפַת כָּל חַיָּה,
שְׁמָהּ גַּם סִתְרֵי־תוֹלְדוֹתֶיהָ,
אֵיכָה יָבֶן בֵּיבָר קִנּוֹ,
אֵי פִּרְיֵ־אַלּוֹן יַחְבִּיא סְנָאִי,
לָמָּה קַלּוּ רַגְלֵי צְבָאִים,
לָמָּה יִפְחַד, יִירָא שָׁפָן.

וּבְהִפָּגְשׁוֹ דִּבֵּר אִתָּם,
קְרָאָם: אֲחֵי־הַיְאַוּתָה.

וְאוֹתוֹ יַגּוּ הַמִּתְפָּאֵר,
הוּא, שֶׁיָּדַע כַּדֵּי־פֶלֶא,
תַּיָּר חָרוּץ וְרֵעַ נֶאֱמָן
לְנוֹקוֹמִיס שֶׁזְּקֵנָה,
עָשָׂה קֶשֶׁת לְהַיְאַוּתָה.
וְהַקֶּשֶׁת כַּד עֵץ מֵילָה[1],
וְהַחִצִּים עַנְפֵי אַלּוֹן
וַיְרַקְּעֵמוֹ בְּנוֹצוֹת נֶשֶׁר,
וַאֲבָנִים חַדּוֹת הִדְבִּיק,
וְהַיֶּתֶר—עוֹר הָאַיָּל.

וַיְהִי דְבָרוֹ לְהַיְאַוּתָה:
„רְדָה נָא, בְּנִי, כָּעֵת הַיַּעְרָה,
בַּאֲשֶׁר יִרְעוּ עֶדְרֵי צְבָאִים,
יְרֵה בַּצְּבִי פְּאֵר עֶדְרוֹ יְהִי,
וְקַרְנַיִם לוֹ עֲנֵפוֹת".—

וְהַיְאַוּתָה מַהֵר יָרַד
עִם הַקֶּשֶׁת וְעִם הַחִצִּים,
הוּא לְבַדּוֹ וְלִבּוֹ רָם בּוֹ.
סְבִיבוֹ רָנּוּ הַצִּפֳּרִים:
„אַל בִּי תִּירֶה, הַיְאַוּתָה!"
שָׁר אָפֶּטְשִׁי—חַכְלִיל־גָּרוֹן;
שָׁר אָוֵיסַה—יַרְגּוּז־כָּחֹל:
„אַל תְּמִיתֵנִי, הַיְאַוּתָה!"
עַל הָאַלּוֹן בָּא מְקַפֵּץ,
בָּא הַסְּנָאִי אַדְשִׁידוּמָה

שָׂחַק בְּקוֹל וּבְשַׂחֲקוֹ מִלֵּל:
„אַל תְּמִיתֵנִי, הַיְאַוּתָה!"
מִן הַדֶּרֶךְ סָר הַשָּׁפָן,
סָר הַצִּדָּה, הַרְחֵק יָשַׁב,
עַל אֲחוֹרָיו יָשַׁב, מִלֵּל
אֶל הַצַּיָּד, אֶל הַקָּטָן,
מִתּוֹךְ שְׂחוֹק וּמִתּוֹךְ פַּחַד:
„אַל תְּמִיתֵנִי, הַיְאַוּתָה!"

אַךְ הוּא אוֹתָם גַּם לֹא רָאָה,
כִּי מַעְיָנָיו אַךְ בַּצְּבָאִים,
עֵינָיו אַךְ וְרַק בָּרְשָׁמִים,
בְּעִקְבוֹתֵיהֶם נָטוּ מִיָּמָה,
אֶל הַמַּעְבָּר שֶׁבַּנָּחַל
אַךְ כְּחוֹלֵם הָיָה הוֹלֵךְ.
תַּחַת לוּזִים הִקְשִׁיב קֶשֶׁב,
אוֹרֵב לוֹ לִצְבִי הַקָּרֵב,
מִן הַסְּבָךְ עַד נִגְלוּ קַרְנָיו,
וְאֶת עֵינֵיהוּ רָאֹה רָאָה,
וּנְחִירֵיהוּ בָּם הֵרִיחַ.

וּצְבִי בָּא—בְּמִשְׁעוֹל יוֹרֵד,
מְקוֹם יִתְלַכְּדוּ אוֹר וּצְלָלִים...
וַיִּתְחַלְחַל הַיְאַוּתָה,
וַיְהִי רוֹעֵד כְּעָלִים נָעִים,
רוֹטֵט כְּטַרְפֵּי עֵץ הַלִּבְנֶה,
עֵת הַצְּבִי בַּמִּשְׁעוֹל קָרֵב.
אָז עַל בִּרְכּוֹ אַחַת כָּרַע,
כּוֹנֵן חִצּוֹ אֶת הַשָּׁנוּן.

---

[1]) עשע, ясень

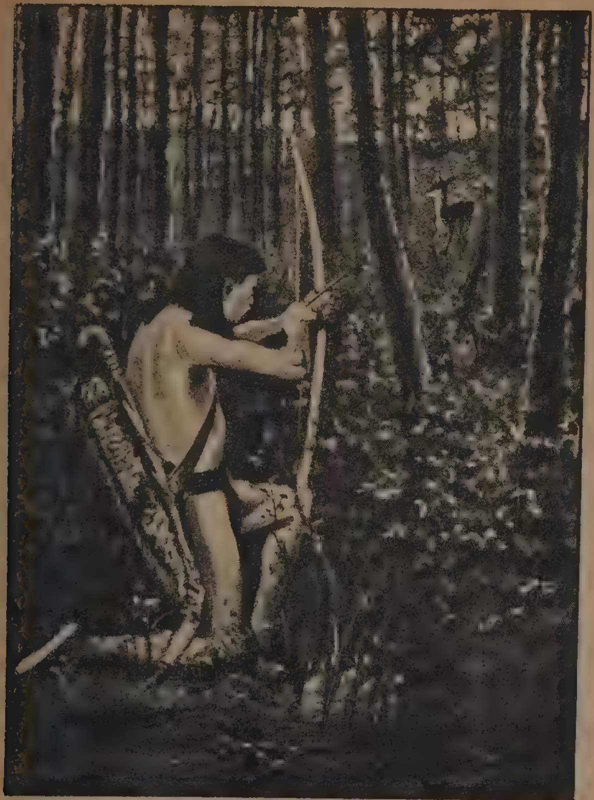

אַךְ כִּמְעַט הֵנִיעַ נִצָּן,
אַךְ כִּמְעַט שֶׁרָגַשׁ עָלֶה,
וְהַצְּבִי בִּזְהִירוּת הִבִּיט,
רָקַע, הָלַם בְּפַרְסוֹתָיו,
וַיִּסְתַּכֵּל... וְרַגְלוֹ הֵרִים,
טָס כַּנֶּחְפָּז לִקְרַאת חִצִּים.
וְהֵץ הַמָּוֶת, הֵץ־רְנָנוֹת
זִמְזֵם בִּצְרָעָה וַיְבוֹאֶנּוּ!

מֵת הַצְּבִי, בַּיַּעַר שָׁכַב
עַל הַמַּעְבָּר שֶׁבַּנָּחַל,
לֹא עוֹד רָהַב־פָּחַד לִבּוֹ,
אַךְ לֵב הַיְאַוַּתָּה פָּעַם,
פָּחַד, עָלַץ מֵרֹב תַּעֲנוּג,
עֵת הַצְּבִי הַבַּיְתָה הֵבִיא,
וְנוֹקוֹמִיס וְיַגּוּ שְׁנֵיהֶם
מָחֲאוּ כָף—כִּי בָאוּ לִקְרָאתוֹ.

מִן הָעוֹר נוֹקוֹמִים עָשְׂתָה
אַדְרוֹת־שֵׂעָר לְהַיְאַוּתָה,
מִן הַבָּשָׂר מִן הָאָדָם —
מִשְׁתֶּה גָּדוֹל לַאֲהוּבָה.
וְכָל הַכְּפָר בָּא אֶל הַמִּשְׁתֶּה,

כָּל הַקְּרוּאִים הַלָּלוּ צֵידוֹ,
לְהַיְאַוּתָה שֵׁם קָרָאוּ:
לֶב־גִּבּוֹרִים סָנְדְשִׁי־טַהָה,
לֶב־הַטַּבְלָן מַנְגּוֹ־טֵיזִי.

IV.

הַיְאַוָּתָה וּמֶדְשֶׁקִיוִים.

וְהַיְאַוָּתָה נַעַר, גָּדַל
וַיִּתְיַצֵּב בָּאֲנָשִׁים.
וּכְצַיִּד יָדוֹ רַב לוֹ,
לִבּוֹ מֵבִין חָכְמַת זְקֵנִים,
שַׁעֲשׁוּעֵי בְּנֵי־הַנְּעוּרִים,
מְלֶאכֶת אִישׁ וּתְשׁוּאוֹת גָּבֶר.

קַלּוּ רַגְלֵי הַיְאַוָּתָה;
חֵץ כִּי יָרָה, חֵץ מִקֶּשֶׁת,
וְאַחֲרָיו יָרוּץ—וִיקַדְּמֵהוּ!
עָצְמוּ זְרֹעוֹת הַיְאַוָּתָה;
וַעֲשָׂרָה חִצִּים יָרָה,
חֵץ וָחֵץ—וַיְמַהֵר לִירוֹת:
טֶרֶם יָשׁוּב עוֹד הָרִאשׁוֹן,
כּוֹנֵן חִצּוֹ הָעֲשִׂירִי!

בָּתֵּי־יַד לוֹ מִנְדְּזֶ'קְווֹן,
הָעֲשׂוּיִם עוֹרוֹת צְבָאִים,
בָּתֵּי־יַד וּכְשָׁפִים בָּמוֹ.
וּבַעֲטוֹתוֹ אוֹתָם יָדָיו
עָקַר הָרִים וַיְדִקֵּם,
עוֹשֶׂה אוֹתָם חוֹל וְאָבָק;
מוֹקַסִּינִים לוֹ נֶחְמָדִים,
הָעֲשׂוּיִם עוֹרוֹת צְבָאִים,
מוֹקַסִּינִים כְּשָׁפִים בָּמוֹ.
וּבַעֲטוֹתוֹ אוֹתָם רַגְלָיו,
קוֹשֵׁר אוֹתָם לְקַרְסֻלָּיו,
צָעַד צַעַד מַהֲלַךְ פַּרְסָה.

רַבּוֹת שָׁאַל אֶת נוֹקוֹמִיס
לַאֲבִיהוּ מֶדְשֶׁקִיוִים.
וְנוֹקוֹמִיס לוֹ הִגִּידָה
מַה נֶּחְמָדָה הָיְתָה אִמּוֹ,
וַאֲשֶׁר עוֹלַל לָהּ אָבִיהוּ,—
וְלִבּוֹ לַהַט בּוֹ גֶּחָלִים,
כְּגַחֶלֶת אֵשׁ בּוֹעֵרָה.

אַחַר אָמַר הַיְאַוָּתָה:
„אֵלְכָה נָא אֶל מֶדְשֶׁקִיוִים,
אֵלְכָה נָא וְאֶרְאֶה אָבִי,
בְּשַׁעֲרֵי רוּחַ מַעֲרָבִית,
בְּשַׁעֲרֵי־נֹגַהּ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ".

מִן הָאֹהֶל יָצָא יָצֹא
הַיְאוּתָה עוֹטֶה עֶדְיוֹ,
בִּגְדֵי צַיָּד, לְבוּשׁ נוֹסֵעַ:
כָּתְנוֹת עוֹרוֹת—עוֹרוֹת צְבָאִים.
מִכְנְסֵי עוֹרוֹת—עוֹרוֹת צְבָאִים,
זֵר לְרֹאשׁוֹ—נֹצוֹת נֶשֶׁר,
עַל חֲלָצָיו אַבְנֵט־וַמְפּוּם,
נוֹשֵׂא, רוֹמֶה קֶשֶׁת־מֵילָה,
שֶׁמֵּיתָרָהּ עוֹרְקֵי־אַיָּל,
בְּנֵי־אַשְׁפָּתוֹ בַּדֵּי אַלּוֹן,
כָּתֵּי־יָדָיו אִתּוֹ לָקָח.
וּמֵגָפָיו שָׂם עַל רַגְלָיו.

אָז הֵעִידָה בּוֹ נוֹקוֹמִיס:
„אַל נָא תֵלֵךְ, הַיְאוּתָה,
אֶל נְאוֹת רוּחַ מַעֲרָבִית
אֶל מַמְלֶכֶת מֶדְשֶׁקְיוִים,
וְלֹא יִהְיוּ בְּךָ לְרָעָה
הֲמוֹן כְּשָׁפָיו וַחֲבָרָיו!"

וְלֹא שָׁעָה הַיְאוּתָה
אֶל נוֹקוֹמִיס וְאַזְהָרָתָהּ,
וַיֵּעָלֵם בְּחֹרֶשׁ־מֵצַל,
צוֹעֵד צַעַד מַהֲלַךְ פַּרְסָה.
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
חָשְׁכוּ בַּעֲדוֹ, עָטוּ קַדְרוּת:
נִדְמֶה לוֹ הָאֲוִיר לוֹהֵט,
מָלֵא קִיטוֹר, מָלֵא עָשָׁן,
כַּאֲשֶׁר יִהְיוּ עֵת בּוֹעֲרִים
יַעֲרֵי־עַד וְרַחֲבֵי־עֲרָבוֹת;
כִּי גֶחָלִים לְהֵט לִבּוֹ,
לִבּוֹ קִרְבּוֹ אֵשׁ אוֹכֵלָה.

יָמָּה, יָמָּה עָשָׂה דַרְכּוֹ,
רַגְלָיו קַלּוּ מֵאַיָּלוֹת,
קַלּוּ מִנִּי צְבִי וְרֵמִים;
וְאֶת הַנָּהָר, אֶת הַגָּדוֹל
מִיסִיסִפִּי שָׁט וְעָבַר,
עָבַר הַרְרֵי הָעֲרָבוֹת,
וְאֶת הַמְּדִינוֹת אֶת הָרְחוֹקוֹת,
אֶרֶץ קְרוֹ וְשִׁבְטֵי פּוֹקְסִים;
אֶרֶץ בְּלֶקְפִּיט וְנַחֲלָתָם,
וַיַּגִּיעַ עַד הֶהָרִים,
הָרֵי־סֶלַע הִיא מַמְלֶכֶת
קֶרֶן רוּחַ מַעֲרָבִית.

וְעַל הַסְּלָעִים, עַל מְרוֹם שִׂיאָם,
נְאוֹת הַיָּשִׁישׁ מֶדְשֶׁקְיוִים,
שַׂר כָּל רוּחוֹת הַשָּׁמָיִם.

מָלֵא חֶרְדַת־קֹדֶשׁ הִבִּיט
הַיְאוּתָה בְּאָבִיהוּ.
קְוֻצּוֹת פֶּרֶא, כְּעֵין הֶעָבִים
אֲפָפוּהוּ וַיַּעַטְרוּהוּ,
כְּבַרַק־הַשֶּׁלֶג לְתַלְתַּלָּיו,
הַמַּזְהִירִים כְּכוֹכְבֵי־שֶׁבֶט,
כּוֹכַב־שָׂעִיר בְּאֵשׁ תַּלְתַּלָּיו.
מָלֵא חֶדְוָה מֶדְשֶׁקְיוִים
לְמַרְאֵה פְּנֵי בְנוֹ הַיְאוּתָה.
וּבִרְאוֹתוֹ בְנוֹ לְפָנָיו,
שָׁבוּ, קָמוּ וַיִּפְרְחוּ
יְמֵי־עֲלוּמָיו בְּקִסְמֵיהֶם
וְנוֹנָה בַּהֲדָרָהּ.

„שָׁלוֹם—קָרָא—הַיְאוּתָה,
אַחֲרֵי בָּאתָ בְּצֵל־קוֹרָתִי!

יָמִים רַבִּים לָךְ חִכִּיתִי!
בְּנֵי־הַנְּעוּרִים אָהֲבוּ רֵעִים,
שֶׁבֶת בּוֹדֵד—מְנָת הַזְּקֵנִים,
בְּנֵי־הַנְּעוּרִים—נַפְשָׁם תְּלַהֵט,
מַרְבֶּה יָמִים—מַרְבֶּה קָרָה,
וּבְבוֹאֲךָ תָּבִיא אִתְּךָ
מְשׂוֹשׂ עֲלוּמַי, עֵדֶן־חֲרָפַי
וְאֶת וֶנוֹנָה, מַשְׂאַת־נַפְשִׁי.״

יָמִים רַבִּים נִדְבְּרוּ יַחְדָּו,
אִישׁ־אִישׁ שָׁאַל, הֶאֱזִין, עָנָה,
וַיִּתְפָּאֵר מֶדְשֶׁקִיוִים
בְּמַעֲלָלָיו וַעֲלִילוֹתָיו,
מַעֲשֵׂי־תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ
עוֹדוֹ נַעַר, עוֹדוֹ עֶלֶם.

מַחֲרִישׁ יָשַׁב הַיְאַוּתָה.
מַאֲזִין לְדִבְרֵי מֶדְשֶׁקִיוִים;
שָׁקֵט הֶאֱזִין, שְׂחוֹק עַל שְׂפָתָיו.
וְלֹא בָגְדוּ בוֹ גַּם פָּנָיו
גַּם מִדַּבְּרוֹ, כַּאֲשֶׁר יָשָׁב;
אַךְ גֶּחָלִים לִהֵט לִבּוֹ,
לִבּוֹ קִרְבּוֹ אֵשׁ אוֹכֵלָה.

אַחַר אָמַר: „מֶדְשֶׁקִיוִים!
הַאֵין דָּבָר מֶנּוּ תִּירָא,
דָּבָר מֶנּוּ רָע יְבוֹאֶךָּ?״
וַיַּעֲנֵהוּ מֶדְשֶׁקִיוִים,
וַיִּתְפָּאֵר: „דָּבָר אָיִן,
בִּלְתִּי אִם הַצּוּר הַשָּׁחוֹר,
בִּלְתִּי אִם הַסְּלָעִים וַוְבִּיק״.

וַיִּתְבּוֹנֵן בְּהַיְאַוּתָה
בְּעֵינֵי אַהֲבָה, בְּעֵינֵי־חָכְמָה,
וּבִגְאוֹנוֹ רָאָה בְּנוֹ זֶה
בְּאוֹן עֲלוּמָיו וּבְתִפְאַרְתּוֹ,
אַחַר אָמַר: „הַיְאַוּתָה!
הַאֵין דָּבָר מֶנּוּ תִּירָא,
דָּבָר מֶנּוּ רָע יְבוֹאֶךָּ?״

וְהַיְאַוּתָה טֶרֶם יַעֲנֶה
בּוֹשֵׁשׁ, כְּאִישׁ הַחוֹשֵׁב דַּרְכּוֹ,
כְּאִישׁ הַנּוֹעָץ עִם לִבָּתוֹ,
אַחַר עָנָה: „דָּבָר אָיִן,
בִּלְתִּי אִם הַגֹּמֶא הַנֶּאְדָּר,
בִּלְתִּי אִם הַגֹּמֶא אֶפָּקְנַה״.

וַיִּתְעַצֵּב מֶדְשֶׁקִיוִים
וְאֶת הַגֹּמֶא חִישׁ אָמַר לַעֲקוֹר,
וְהַיְאַוּתָה קָרָא אֵלָיו
וְקוֹלוֹ רוֹעֵד, כִּי הִתְחַפֵּשׂ:
„קַנּוֹ! אַל נָא תִגַּע, אָבִי!״
„טוֹב—יַעֲנֵנוּ מֶדְשֶׁקִיוִים—
בּוֹ לֹא אֶגַּע אִם חָפַצְתָּ״.

כֹּה נָסַבָּה זֹאת שִׂיחָתָם
גַּם עַל אֲחֵי הַיְאַוּתָה:
רוּחַ תֵּימָן—שָׁוָנְדַנִי,
רוּחַ קָדִים—וֶבּוֹן, וְרוּחַ
צְפוֹנִית, הוּא קַבִּבּוֹנוֹקַה.
אוֹתָם זָכְרוּ לָרִאשׁוֹנָה,
אַחַר זָכְרוּ אֶת וֶנוֹנָה.
אֶת הוֹלַדְתָּהּ עַל הַשָּׁרוֹן,
וְאֶת יוֹם מוֹתָהּ, כַּאֲשֶׁר סִפְּרָה
אֵם וֶנוֹנָה הִיא נוֹקוֹמִים.

פִּתְאֹם קָרָא: „מֶדְשֶׁקִיוִים!
אֶת הַנָּאוָה, אֶת וֶנוֹנָה

הֵן יְדֶיךָ אַתָּה הֲרַגוּ
גַּם שִׁדַּדְתָּ אֶת יָפְיָהּ
וְאֶת חַיֶּיהָ; הֵן קָטַפְתָּ
חֲבַצֶּלֶת־הָעֲרָבוֹת
וַתִּרְמְסֶנָּה בְּרַגְלֶיךָ.
תּוֹדָה תְּנָה, כִּי כֵן דִּבַּרְתִּי!"

וּבְתַלְתַּלֵּי מֶדְשֶׁקִיוִים
רוּחַ יָם תְּכַנֵּף חֶרֶשׁ,
וְרֹאשׁוֹ נֶעֱנַע מִבְּלִי אֹמֶר,
נוֹתֵן תּוֹדָה, כִּי כֵן דִּבֵּר.

אָז יִתְנַשֵּׂא הַיְאַוּתָּה
וְיָדוֹ תִּנְחַת עַל הַסֶּלַע,
עַל הַסֶּלַע, עַל הַשָּׁחוֹר.
בְּבָתֵּי־יָדָיו מִנְדְזִ'קְוֹון
עָקַר אֶת הַצּוּר וַיָּדֶק,
וְאֶת הָרְגָבִים הִשְׁלִיךְ, הִמְטִיר
בִּפְנֵי מֶדְשֶׁקִיוִים אָבִיו;
כִּי גֶחָלִים לִהֵט לִבּוֹ,
לִבּוֹ קִרְבּוֹ אֵשׁ אוֹכֵלָה.

וְרוּחַ מַעֲרָבִית יִפַּח
בְּרוּחַ אַפּוֹ בָּאֲבָנִים,
וַתִּשָּׁבַרְנָה הָאֲבָנִים,
רִגְבֵי־צוּר, עַל הַמַּשְׁלִיכָן.
וְאֶת הַגֻּמִּי חִישׁ עָקַר, שֵׁרַשׁ
עַל שָׁרָשָׁיו וְעַל יוֹנְקוֹתָיו
מִן הַחוֹף, מִמְּקוֹם מַטָּעוֹ,
מִן הָאָחוּ אוֹתוֹ נָסָה,
וְהַיְאַוּתָּה שָׂחַק עָלָיו.

וְלַמָּוֶת אוֹ לַחַיִּים
יֵרְדוּ אָז לַקְּרַב הַשְּׁנַיִם.

כָּל הַנְּשָׁרִים הָאַדִּירִים
עַל הַצּוּרִים סָבִיב שָׁתוּ
וּמַשִּׁיקִים בְּאֶבְרוֹתֵיהֶם.

כְּעֵץ אַדִּירִים נָע בַּסָּעַר,
נָע וַיַּךְ הַגֻּמִּי הָאַדִּיר;
רְגָבִים קָשִׁים, רִגְבֵי־מָגוֹר,
נָפְלוּ נִפְצֵי צוּר הַנַּוְבִיק.
וְהָאָרֶץ תָּחוּל, תָּנוּט,
וַיִּתְחוֹלֵל סַעַר נוֹרָא
מִן הַשָּׁאוֹן, מִן הַמְּהוּמָה,
וּבִנְאוֹת הֶהָרִים נֵעוֹר
קוֹל הָרַעַם: „בֵּיםוַּהּ!"

יָמָּה, יָמָּה אֶל הֶהָרִים
יִסּוֹג אָחוֹר מֶדְשֶׁקִיוִים,
שְׁלֹשָׁה יָמִים, לֵילוֹת שְׁלֹשָׁה
יִסּוֹג אָחוֹר וּבֹרֵחַ;
וְהַיְאַוּתָּה רוֹדֵף אַחֲרָיו
עֲדֵי שַׁעֲרֵי מְבוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ,
עַד נְאוֹת רוּחַ מַעֲרָבִית,
עַד קְצֵה גְבוּל הָאָרֶץ בָּאוּ,
שָׁם בִּתְהוֹם הַיְשִׁימוֹן נוֹטֶה
שֶׁמֶשׁ לָלוּן, כְּזִיו הַשָּׂדַי
שָׁב אֶל קִנּוֹ בַּמַּדְמֵנוֹת
הָעֲגוּמוֹת כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

„רַב לְךָ!—קָרָא מֶדְשֶׁקִיוִים—
רַב לְךָ, בְּנִי! רַב, הַיְאַוּתָּה!
כִּי עָלַי לֹא תִצְלַח יָדְךָ,
כִּי מִי שָׂר עִם אֵל וַיּוּכָל?
לְנַסּוֹתְךָ אַךְ אָמַרְתִּי,
לִרְאוֹת אִם אִישׁ־חַיִל אָתָּה:
עַתָּה שָׂא בִּרְכָתִי מֶנִּי".

„שׁוּב אֶל בֵּיתְךָ, שׁוּב אֶל עַמְּךָ
וֶהֱיֵה בַּעֲבוֹדָה אִתּוֹ.
הַעֲבֵר שֹׁד וָפִיד מֵאֶרֶץ,
נַקֵּה אֶת הַיְאוֹר וְהַמְּצוּלָה,
הַכְחֵד אֶת כָּל הַכַּשָּׁפִים,
אֶת הַנְּפִילִים וְהָעֲנָקִים,
אֶת הַנְּחָשִׁים—הַקִּינֶבִּיק,
כַּאֲשֶׁר עָשְׂתָה יָדִי אֲנִי
לְדֹב־הָהָר, לְמִישֶׁה־מָקְוָה".

„וְכִי יִקְרַב יוֹמְךָ לָמוּת,
וְעֵינְךָ רָאָה עֵינֵי פּוֹגוּק
הַמַּבְרִיקוֹת בַּמַּאֲפֵלְיָה,
אָז אֲחַלְּקָה אֶת מַלְכוּתִי,
אָז אֲשִׂימְךָ שַׂר שֶׁל רוּחַ,
אָז אַמְלִיכְךָ עַל קִיוַדִּין—
רוּחַ צְפוֹנִית־מַעֲרָבִית,
רוּחַ תֵּשֵׁב גְּבוּל אַרְצֶךָ".

הוּא הַקְּרָב, הוּא קְרַב עֲנָקִים,
בִּימֵי שִׁשָּׁה הַנּוֹרָאִים,
בִּימֵי קֶדֶם כְּבָר נִגְזוּ,
בְּמַמְלֶכֶת רוּחַ מַעֲרָב.
עוֹד כַּיּוֹם עִקְבוֹתָיו נִרְאִים
עַל הַגְּבָעוֹת וּבַנְּחָלִים:
גֻּמֵּי נֶאֱדְרָי, גֻּמֵּי פּוֹרֵחַ
עַל יְאוֹר וְעַל אַשְׁדוֹת נָהָר;
וְרִגְבֵי־סֶלַע, צוּרִים שְׁחוֹרִים,
פְּזוּרִים, נְפוּצִים בַּגֵּאָיוֹת.

וְהַיְאַוַּתָּה יָשׁוּב בֵּיתָה:
כִּבְבוֹ עָטְתָה גִּיל הָאָרֶץ
וַיֶּהְגּוּ הַשָּׁמַיִם,
כִּי מִלִּבּוֹ נִמְחָה חֲרוֹנוֹ,
כִּי חֲמָתוֹ כְּבָר שָׁכָכָה.

בִּלְתִּי אִם אַךְ פַּעַם אַחַת
עָמַד הַיְאַוַּתָּה בְּלֶכְתּוֹ
לִקְנוֹת חִצִּים, רָאשֵׁי־הַחִצִּים,
אֵצֶל שָׁב הָעוֹשֶׂה־חִצִּים,
הַרְחֵק בְּאֶרֶץ הַדַּקוֹטִים,
אֵצֶל אַשְׁדוֹת מִינֶהָהַ,
מְקוֹם הַמַּיִם יוֹרְדִים, נוֹפְלִים
וּמַבְרִיקִים בֵּין אַלּוֹנִים.

שָׁם חַי זָקֵן עוֹשֵׂה־חִצִּים,
עוֹשֶׂה רָאשֵׁי־חִצִּים בְּאֶבֶן,
אַבְנֵי יָשְׁפֵה וְכַלְצִידוֹן,
אַבְנֵי־גִיר וְאַבְנֵי־נֹפֶךְ;
רָאשִׁים חַדִּים וּמְמֹרָטִים,
קָשִׁים, עַזִּים וְיִקְרֵי־עֵרֶךְ.

וְלַזָּקֵן בַּת, וְעֵינֶיהָ
שְׁחֹרוֹת, מְלֵאוֹת אוֹר וּצְלָלִים
מִתּוֹךְ שְׂחוֹק וּמִתּוֹךְ רָגְזָה,
קַלַּת־רֶגֶל, כִּיאֹר נִגָּר;
תַּלְתַּלֶּיהָ לָהּ כַּגַּלִּים,
כַּמַּנְגִּינָה שְׂחוֹק מִפִּיהָ.
כְּשֵׁם הַיְאֹר הַנָּאוֶה קָרָא
לָהּ, כִּי חָפֵץ בֵּן אָבִיהָ,
מִינֶהָהַ „מֵיכַל שׂוֹחֵק".

הֲבִשְׁבִיל הַחִצִּים הוֹחִיל
הַיְאַוַּתָּה בְּדַקוֹטָה?
הֲבַאֲשֶׁר כִּי חִצִּים בִּקֵּשׁ,
רָאשֵׁי־הַחִצִּים אַבְנֵי יָשְׁפֵה,
רָאשִׁים אַבְנֵי־גִיר וְכַלְצִידוֹן?

אוֹ כִּי חָפֵץ רְאוֹת הַנַּעֲרָה,
לַהֲזוֹת בִּפְנֵי מִינְהָהָ,
הַנִּבֶּטֶת בְּעֵינֵי עָרְמָה
מֵאֲחוֹרֵי מְסַךְ־הָאֹהֶל,
וּמַזְהִירָה כְּמִינְהָהָ,
עֵת תּוֹפִיעַ בֵּין שָׂרִיגִים?
אוֹ מֵרְצוֹתוֹ לַאֲזִין רַעַשׁ
שְׁאוֹן בְּגָדֶיהָ מִמֶּרְחַקִּים,
כִּשְׁאוֹן אַשְׁדוֹת מִיכַל שׁוֹחֲקִים
תַּחַת בַּדִּים שֶׁיַּאֲפִילוּם?

מִי זֶה מָנָה שְׁעִפֵּי עֶלֶם
וּמַשְׂכִּיּוֹת לֵב הַנֹּעַר?
מִי זֶה יִמְנֶה הֲלוֹמוֹת אֹרוֹת,
קִנְּנוּ בִּלְבַּת הַיְאַוּתָה?

הַכֹּל הִגִּיד לְנוּקוֹמִים,
בּוֹ בָּעֶרֶב שָׁב הַבַּיְתָה,
אֶת הִפָּגְשׁוֹ עִם אָבִיהוּ,
אֶת הַקְּרָב עִם מֶדְשֶׁקִיוִים;
אַךְ בִּדְבַר הַחִצִּים הֶחֱרִישׁ,
אַךְ בִּדְבַר הַנַּעֲרָה הֶחֱרִישׁ!

V.

צוֹם הַיְאוּתָה.

הַאֲזִינוּ אֵיךְ הִתְפַּלֵּל
וְעָנָה נַפְשׁוֹ הַיְאוּתָה:
לֹא כִּי יְהִי גִבּוֹר־צַיִד,
לֹא כִּי יַשְׂכִּיל בְּדוּגוֹ דָּגָה,
לֹא כִּי יַדְבֵּר אוֹיְבוֹ תַּחְתָּיו,
לֹא כִּי יִנְחַל ·שֵׁם גִּבּוֹרִים,—
אַךְ בִּשְׁלוֹם הָעָם הִתְפַּלֵּל,
אַךְ עַל אֲשֶׁר בְּנֵי־הָאָדָם.

וַיְהִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ—בָּנָה
אֹהֶל יָצוּם בּוֹ בַּיַּעַר,
אֵצֶל מֵי־הַיָּם הַגָּדוֹל

בְּתוֹר הָאָבִיב, בְּתוֹר הַפְּרָחִים,
בְּ„יֶרַח הַנִּצָּנִים" בָּנָהוּ,
וּבְחֶזְיוֹנוֹת עָנָה נַפְשׁוֹ
שִׁבְעָה יָמִים, לֵילוֹת שִׁבְעָה.

וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן לְצוֹמוֹ
וְהוּא מִתְהַלֵּךְ בְּחֹרֶשׁ מֵצַל;
וְאֶת הַצְּבִי בַּחוּרְשָׁה רָאָה,
אֶת הַשָּׁפָן בִּמְאֻרָתוֹ,
שָׁמַע קוֹל הַפִּסְיוֹן — בִּינָה,
שָׁמַע אֶת הַסְּנָאִי מְקַשְׁקֵשׁ
בְּפִרְי אַלּוֹן בְּנַהֲלוֹלִים,

עֵינָיו רָאוּ אֶת הַיּוֹנָה,
הַמְקַנֶּנֶת בָּאֳרָנִים,
סִיעוֹת אַוְזִים פּוֹרְשׁוֹת כָּנָף
אֶל מַדְמֵנוֹת יַרְכְּתֵי־צָפוֹן,
נוֹשְׂאוֹת קוֹלָן בְּרוּמֵי־שְׁחָקִים.
„אֵל־הַחַיִּים!״—קָרָא נוֹגֶה —
„הַאֱלֹהֶם נִשְׁבְּרָה?״

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי לְצוֹמוֹ
וְהוּא מִתְהַלֵּךְ עַל שְׂפַת נַחַל,
עֲלֵי מְשְׁקוֹדֶה־הֶאָחוּ
וְעֵינָיו רָאוּ אֶת הָאֶרֶז,
אֶרֶז־בָּר הוּא מַנּוֹמוֹנִי,
רָאָה גַרְגְּרֵי־הָאֲדָמָה,
רָאָה עִנְּבֵי־הַבַּרְקָנִים,
וְאֶת הַגֶּפֶן הוּא בִּימַגּוּט
תַּלְפּוֹת לוּזִים בְּאַשְׁכְּלוֹתֶיהָ
וְנִיחֹחַ לָהּ וָרֵיחוֹת.
„אֵל־הַחַיִּים!״—קָרָא נוֹגֶה —
„הַאֱלֹהֶם נִשְׁבְּרָה?״

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְצוֹמוֹ
וְהוּא יוֹשֵׁב עַל הַנָּהָר
וְשָׁקוּעַ בְּמַחְשְׁבוֹתָיו,
וְהַשִּׁבּוּטָה—נַמַּה רָאָה,
נוֹעֵר סְבִיבוֹ אֶגְלֵי־קֶצֶף,
הַמַּבְרִיקִים כַּחֲרוּז־פְּנִינִים,
וְאֶת הָאָקוּנָס הַצָּהֹב,
לוֹ דְמוּת קֶרֶן־אוֹר בַּמַּיִם;
עֵינָיו רָאוּ זְאֵב־הַמַּיִם,
זְאֵב־הַמַּיִם—מַסְקֶנוֹזָה,
אֶת הַחִילֵק—אוּקַהוַּיִם,
וְאֶת הַשּׁוֹגַשִׁי—הַסַּרְטָן.
„אֵל־הַחַיִּים!״—קָרָא נוֹגֶה —
„הַאֱלֹהֶם נִשְׁבְּרָה?״

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי לְצוֹמוֹ
וְהוּא שׁוֹכֵב בְּאֶפֶס־כֹּחַ
תּוֹךְ אָהֳלוֹ עַל יְצוּעָיו,
מַצָּע זְמוֹרוֹת וְטַרְפֵּי־עֵצִים,
וַחֲלוֹמוֹת בַּדִּים סָבִיב
וְחֶזְיוֹנוֹת שָׁתוּ עָלָיו,
וּשְׁמוּרוֹתָיו כִּמְעַט סֻגְּרוּ,
אַךְ עוֹדֶנּוּ רוֹאֶה, נִבָּט
עַל הַכִּכָּר עוֹטָה אוֹרוֹת,
עַל הַמַּיִם הַמַּבְרִיקִים
וְעַל הַשֶּׁמֶשׁ בְּרִדְתּוֹ יָמָּה.
וּבִנְגֹהוֹת בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת
רָאָה עֶלֶם בָּא וְנִגָּשׁ,
לָבוּשׁ כְּתֻמִּים וִירַקְרַקִּים,
נוֹצוֹת־יֶרֶק עִטְּרוּ מִצְחוֹ,
וּקְוֻצּוֹתָיו קְוֻצּוֹת־זָהָב,
וּבַפֶּתַח עָמַד דּוֹמָם
וּמִתְבּוֹנֵן בְּהַיְאַוּתָה.

מֵעָיו הָמוּ לוֹ לַנַּעַר,
כִּי עַצְמוֹתָיו שֻׁפּוּ רָאָה.
כְּאַנְחוֹת רוּחַ־נֶגֶב תֶּהְגֶּה
בֵּין הָעֵצִים, נָשָׂא קוֹלוֹ,
וְקוֹלוֹ נָעִים: „הַיְאַוּתָה!
גִּיטְשִׁי־מַנִּיטוֹ הַנֶּאְדָּר
שָׁמַע קוֹלְךָ וּתְפִלָּתְךָ,
כִּי תְפִלָּתְךָ, תַּחֲנוּנֶיךָ
לֹא כִתְפִלַּת כָּל הָאָדָם,

לֹא כִּי תִהְיֶה גִּבּוֹר־צַיִד,
לֹא כִּי תַשְׂכִּיל בְּדוּגְךָ דָגָה,
לֹא כִּי תַדְבֵּר אוֹיֵב תַּחְתֶּךָ,
לֹא כִּי תִנְחַל שֵׁם גִּבּוֹרִים,—
אַךְ בִּשְׁלוֹם הָעָם תְּפִלָּתְךָ,
אַךְ עַל אֹשֶׁר בְּנֵי־הָאָדָם".

„וַאֲנִי־מוֹנְדַמִּין, רֵעַ
בְּנֵי־הָאָדָם, שָׁלַח אוֹתִי
גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה אֵלֶיךָ
לְהוֹרוֹתְךָ אֶת הַדֶּרֶךְ
תִּמְצָא בָּהּ מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ
בַּעֲבוֹדָה, בִּיגִיעָה רַבָּה;
קוּם, הַנַּעַר, מִיצוּעֶךָ,
קוּם וְהֵאָבְקָה אֶת מוֹנְדַמִּין!"

וַיִּתְפָּרֵץ הַיְאַוַּתָּה
מִן אֹפֶל הַוִּיגְוַם, פָּרַץ
אֶל הָאוֹר, אוֹר בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת,
וְאִם יָגֵעַ בְּאֶפֶס־כֹּחַ,
וַיֵּאָבֵק עִם מוֹנְדַמִּין.
וּבִנְגוֹעַ בּוֹ הַנַּעַר
שָׁבָה רוּחוֹ, אָסַף כֹּחוֹ,
וּבִנְגֹהוֹת הָעֲרָבִים
נֶאֱבַק עִמּוֹ כָּל הָעֶרֶב.
וּמִדֵּי הֵאָבְקָם יִגְבַּר,
וְכֵן יֶאֱמַץ הַיְאַוַּתָּה.
וַהֲשֵׁבָה הָיְתָה סָבִיב,
וְהָאֲנָפָה הַשּׁוּשׁוּגָה,
הַמְקַנֶּנֶת בָּאֳרָנִים,
נָתְנָה קוֹלָהּ, נַאֲקָתָהּ
זַעֲקַת צַעַר, אֶנְקַת רָעָב.

וּבְשָׁחוֹק מוֹנְדָמִין עָנָה:
„עַתָּה רַב לְךָ, הַיְאַוַּתָּה!
מָחָר כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ אָשׁוּב
לְנַסּוֹתְךָ וּלְהֵאָבֵק!"
וַיֵּעָלֵם מֵעֵין רוֹאִים.
הֲכַעֲלוֹת עֲרָפֶל עָלָה,
אוֹ כִנְפוֹל הַגֶּשֶׁם יָרַד?
הַיְאַוַּתָּה טֶרֶם יָדָע.
הוּא אַךְ יָדַע כִּי אֵינֶנּוּ,
כִּי לְבַדּוֹ פִּתְאוֹם נִשְׁאַר
בְּאֶפֶס־כֹּחַ. תַּחַת רַגְלָיו
יַם הַמַּיִם בָּעֲרָפֶל,
וְאוֹר כּוֹכָבִים לוֹ מִמַּעַל.

וּבַעֲרוֹב הַיּוֹם לְמָחָר
עֵת הַשֶּׁמֶשׁ נוֹטֶה יָמָּה,
וְטוֹבֵעַ בְּגַלֵּי מַעֲרָב,
כְּגַחֶלֶת אֵשׁ בּוֹעֶרֶת
מִנִּי אָח, אָח אֶל־הָרוּחוֹת,
בָּא הוֹפִיעַ גַּם מוֹנְדַמִּין
אֶל הַקְּרָב בָּא וְאֶל הַמַּסָּה;
שֶׁפִי בָּא כִּנְפוֹל טַל עֶרֶב.
מִן הָאֲוִיר בָּא וְנִגְלֶה
וְאֶל הָאֲוִיר שָׁב וְנֶעֱלָם,
כְּטַל הַיּוֹרֵד וּמִתְגַּלֵּם
אַחֲרֵי נָגְעוֹ בָּאֲדָמָה,
וְאֵינוֹ נִרְאֶה לָעֵינָיִם,
כַּאֲשֶׁר יֵרֵד וְכַאֲשֶׁר יַעַל.

שָׁלֹשׁ פְּעָמִים כֹּה נֶאֶבְקוּ
בְּאָדְמֵי־יָם, בִּדְמְדוּמֵי־עֶרֶב
עַד הֱיוֹת הַחשֶׁךְ סָבִיב,

וְהָאֲנָפָה—הַשּׁוֹשׁוּנָּה,
הַמְּקַנֶּנֶת בָּאֳרָנִים
נָתְנָה קוֹלָהּ, נַאֲקָתָהּ—
יַעַן הֵצִיק לָהּ הָרָעָב.

וּמוֹנְדַמִּין עָמַד מֵאַוִּן
מֵהֶאָבְקוֹ, רָם־הַקּוֹמָה
וִיפֵה־תֹאַר, עוֹטֶה לְבוּשׁוֹ,
בְּגָדִים כְּתֻמִּים וִירַקְרַקִּים,
וַיָּנוּעוּ נוֹצוֹת נִזְרוֹ,
וַיַּבְרִיקוּ אֶגְלֵי־זֵעָה
עַל מְרוֹם מִצְחוֹ וְעַל כָּל פָּנָיו,
כְּאֶגְלֵי־טְלָלִים טֶרֶם בֹּקֶר.

וַיָּרִיעַ: „הַיְאַוּתָה!
כְּאַמִּיץ־לֵב וּכְגִבּוֹר־חָיִל
נֶאֱבַקְתָּ, וְאֵל־הַחַיִּים
יְאַמֵּץ יָדְךָ וְנִגְבַּרְתָּ".

וּבְהֵאִירוּ פָּנָיו אָמַר:
„מָחָר קֵץ לַצּוֹם וְלַמַּסָּה,
קֵץ לַקְּרָב וְלַנַּפְתּוּלִים,
וּבַקְּרָב עָלַי תִּתְגַּבָּר;
וְחָפַרְתָּ בּוֹר לִיצוּעַי,
וְיַרְטִיבוּנִי גִּשְׁמֵי־בְרָכָה,
וְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ יָהֵל עָלָיו.
וּפֵרַקְתָּ אֶת עֲדָיַי,
בְּגָדִים כְּתֻמִּים וִירַקְרַקִּים,
וּפֵרַקְתָּ אֶת נוֹצוֹתַי
וְשָׁחַקְתָּ וְרִכַּכְתָּ
הָאֲדָמָה עַל פְּנֵי קִבְרִי".

„אַל יְעִירֵנִי אִישׁ מִשְּׁנָתִי,
אַל יָבֹאוּ לְהַרְגִּיזֵנִי

הַתּוֹלָעִים וְהַקִּמְשׂוֹנִים,
אַף לֹא קַנְּגֵי הָעֹרֵב.
אַתָּה סַלְעִי וְאַתָּה סִתְרִי
עַד אָקוּמָה מִן הַקֶּבֶר,
עַד אָשׁוּבָה רְאוֹת בְּאוֹר שֶׁמֶשׁ".

כָּכָה עָנָה—וַיֵּעָלֵם.
וְהַיְאַוּתָה עָרְבָה שְׁנָתוֹ,
יַעַן עָיֵף, וּבִשְׁנָתוֹ
שָׁמַע רִנַּת וַוֹגִיסָה—
דְּרוֹר הַלַּיִל—מִתְיַפֵּחַ
עַרְעָר, גַּלְמוּד עַל סֻכָּתוֹ,
שָׁמַע שִׁירַת סַבַּוִּישָׁה
עֵין־הַיַּעַר, הַמִּתְלַחֵשׁ
עִם מַטָּעֵי חֹרֶשׁ־מֵצַל,
שָׁמַע אַנְחוֹת הָעֲנָפִים,
הַמִּתְנוֹעֲעִים בָּרוּחַ,
רוּחַ הַחוֹלֶפֶת לְאִטָּהּ.
כָּל זֹאת שָׁמַע, כַּאֲשֶׁר יִשְׁמַע
אִישׁ הַנָּם אֶת שְׁנָתוֹ לַיְלָה,
אַךְ הֲמוּלָה, הֶגֶה רָפֶה—
וְהַיְאַוּתָה עָרְבָה שְׁנָתוֹ.

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְצוֹמוֹ
כְּאוֹר הַיּוֹם נוֹקוֹמִיס בָּאָה
וּבְיָדֶיהָ צֵדָה עָשְׂתָה
וַיִּסְעַד לִבּוֹ הַיְאַוּתָה.
בּוֹכָה בָּאָה, כִּי יָרֵאָה,
פֶּן עוֹד תִּהְיֶה בּוֹ לְרָעָה
יַד הָרָעָב, יַעַן צָם הוּא.

וְלֹא נָגַע הַיְאַוּתָה
אֶל הַלֶּחֶם וְאֶל הַצֵּדָה,

וּלְנוֹקוֹמִיס אָמַר: „שׁוּבִי,
כַּאֲשֶׁר יֶעֱרַב הַיּוֹם לָנוּ,
כַּאֲשֶׁר יִקְרָא הַשּׁוּשׁוּנָּה
מִקִּנֵּהוּ בַּמַּדְמֵנָה,
אוֹת כִּי פְּנֵי הַיּוֹם כְּבָר פָּנוּ".

מִתְיַפַּחַת תָּשׁוּב בֵּיתָה
אָז נוֹקוֹמִיס, כִּי יָרֵאָה
פֶּן עוֹד יִכְשַׁל כֹּחַ נֶכְדָּהּ,
פֶּן עוֹד תִּהְיֶה בּוֹ לְרָעָה
יַד הָרָעָב, יַעַן צָם הוּא.

וְהַיְאַוּתָה יוֹשֵׁב מְחַכֶּה,
לִקְרַאת בּא מוֹנְדַמִין חִכָּה,
עַד נָטָיו צִלְלֵי־עֶרֶב
וַיַּאְפִילוּ כָּר וָיַעַר,
עַד נְטוֹת הַשֶּׁמֶשׁ יָמָּה,
נִשָּׂא שְׁפִי עַל הַמַּיִם,
כְּעָלֶה אָדוֹם בִּימֵי חֹרֶף,
בָּא וְנִשָּׂא עַל פְּנֵי מַיִם,
בָּא וְצוֹלֵל תּוֹךְ הַמָּיִם.

וּמוֹנְדַמִין בָּא וְעוֹמֵד
עַל הַפֶּתַח, נִעְנַע בְּרֹאשׁוֹ,
וּקְוֻצּוֹתָיו רַכּוֹת מְאִירוֹת,
לָבוּשׁ כְּתֻמִּים וִירַקְרַקִּים,
נוֹצוֹת־נִזְרוֹ לוֹ אֲרֻכּוֹת;
וְכָעֹשֶׂה מִתּוֹךְ שְׁנָתוֹ
חִוֵּר, חַלָּשׁ וְאִם לֹא יֵחַת,
קָם הִתְנַעֵר הַיְאַוּתָה
וַיֵּאָבֵק עִם מוֹנְדַמִין.

סְבִיבוֹ תָּחוֹג הָאֲדָמָה,
יַעַר וְשָׁמַיִם נָעוּ,
וְלִבּוֹ לֵב אַדִּירִים קִרְבּוֹ
יַךְ, יִתְפַּרְפֵּר, כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
דָּג הַנֶּאֱחָז בַּמִּכְמֹרֶת.

וּכְטַבַּעַת־אֵשׁ סְבִיבוֹתָיו
אֹרוּ, רָעֲמוּ פְּנֵי שָׁמַיִם,
כְּאִלּוּ מֵאוֹת שְׁמָשׁוֹת עוֹמְדוֹת
וּמִסְתַּכְּלוֹת בְּהִלָּחֲמוֹ.

פִּתְאוֹם עָמַד הַיְאַוּתָה
בָּדָד עַל הַכָּר הַיָּרוֹק,
עוֹדוֹ רוֹעֵד מֵהֵאָבְקוֹ,
עוֹדוֹ חָרֵד מִנַּפְתּוּלָיו.
וְהָעֶלֶם שׁוֹכֵב לְרַגְלָיו
וְרוּחַ אֵין בּוֹ, נַפְשׁוֹ יָצְאָה,
וּקְוֻצּוֹתָיו סְבוּכוֹת, פְּרֻעוֹת,
נִזְרוֹ נִקְרַע, בְּגָדָיו פְּרוּמִים,—
שׁוֹכֵב מֵת בִּדְמְדוּמֵי־עָרֶב.

וַיִּקְבְּרֵהוּ הַיְאַוּתָה,
כַּאֲשֶׁר צִוָּה לוֹ הַנַּעַר.
מַעֲטֵהוּ הֵסִיר מֶנּוּ
וְאֶת הַזֵּר וְהַנּוֹצוֹת פֵּרֵק,
וְאֶל הַקֶּבֶר הוֹרִידָהוּ;
וְאֶת אַדְמָתוֹ רִכֵּךְ עָלָיו.
וְהָאֲנָפָה—הַשּׁוּשׁוּנָּה
נָתְנָה קוֹל מִמַּדְמֵנָתָהּ,
וַעֲקַת־שֶׁבֶר, אֶנְקַת־צָעַר.

וְאֶל אָהֳלָהּ שֶׁל נוֹקוֹמִיס
עַתָּה יָשׁוּב הַיְאַוּתָה.
וַיִּמָּלְאוּ שִׁבְעָה יָמִים,
שִׁבְעָה יָמִים, יְמֵי־צוֹמוֹ;
וְלֹא שָׁכַח אֶת הַמָּקוֹם

עָלָיו נֶאֱבַק עִם מוֹנְדַמִּין;
וְלֹא שָׁכַח אַף לֹא נָטַשׁ
מְקוֹם הַקֶּבֶר בּוֹ מוֹנְדַמִּין,
נִזְרוֹ, בְּגָדָיו, בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ
וְגִשְׁמֵי־בְּרָכָה יַרְטִיבוּהוּ.

יוֹם־יוֹם יָבֹא הַיְאוּתָה
לִשְׁמוֹר לוֹ וְלָסוֹכֵךְ עָלָיו,
רַכֵּךְ עָלָיו הָאֲדָמָה,
וַיְנַקֶּנָּה מִן הָרֶמֶשׂ
מִקִּמְשׁוֹנִים אֲשֶׁר עָלָיו;
וּבִקְרִיאוֹת וּבִשְׁרִיקוֹת
יַשֵּׁב, יָנִים אֶת הָעוֹרֵב
קַגָּגִי -- הוּא שַׂר הָעוֹרְבִים.

וַיִּבָּקַע לָאַחֲרוֹנָה
נִצָּן קָטָן, עָלֶה יָרוֹק,
וְאַחֲרָיו שֵׁנִי, וְאַחֲרָיו שְׁלִישִׁי.
טֶרֶם כָּלָה חֹם הַקַּיִץ,
וְהָאֹרֶז צָץ בַּהֲדָרוֹ
עוֹטֶה עֶדְיוֹ, שְׁלַל מַעֲטֵהוּ,
וּקְוֻצוֹתָיו רַכּוֹת, מְאִירוֹת.
וַיָּרִיעַ הַיְאוּתָה:
„הִנֵּה, הִנֵּה הוּא מוֹנְדַמִּין!
הִנֵּה רֵעַ בְּנֵי־הָאָדָם!"

וְלִנוֹקוֹמִיס זְקֵנָה קָרָא,
לָהּ וּלְיָגוּ הַמִּתְפָּאֵר,
וְאֶת הָאֹרֶז הֶרְאָה לָמוֹ,
וְאֶת הַמַּרְאֶה—מַחֲזֵה פְּלָאוֹת—
גִּלָּה לָמוֹ, סִפֵּר לָמוֹ,
אֶת הֵאָבְקוֹ וְאֶת נִצְחוֹנוֹ;
וְאֶת הַטֶּרֶף הֶרְאָה לָמוֹ,
מַתְּנַת יוֹצְרָם לָמוֹ לְאָכְלָה
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם.

וּבִהְיוֹת הַסְּתָו בָּאָרֶץ
וְכָל הֶעָלִים הָפְכוּ צָהֹב,
וְהַגַּרְעִינִים כָּל הָרַכִּים
הָפְכוּ, הָיוּ כְּתֻמִּים, קָשִׁים,
כַּאֲשֶׁר יִהְיוּ פְּנִינֵי וַמְפּוּם,
קָטַף אֶת הַמְּלִילוֹת בְּשָׁלוּ—
וְהִתּוּלֵיהֶן, מַעֲטֵיהֶן
פֵּרַק, הֵסִיר מֵעֲלֵיהֶן,
כַּאֲשֶׁר הֵסִיר מִן הַנַּעַר,
בְּהֵאָבְקוֹ. — וַיָּכִינוּ
אֶת הַמִּשְׁתֶּה, חַג־מוֹנְדַמִּין
לָרִאשׁוֹנָה עַל הָאָרֶץ.
אָז גַּם הֵחֵל דַּעַת אָדָם
אֶת הָאֹרֶז, לֶחֶם חָדָשׁ,
טֶרֶף נָתַן לוֹ הַבּוֹרֵא.

VI.

רֵעֵי הַיְאַוַתָּה.

שְׁנַיִם לָקַח הַיְאַוַתָּה
מִמְּיֻדָּעָיו לוֹ לְרֵעִים,
הֵם נֶאֱמָנִים עִמּוֹ הָיוּ
וְאֶת כָּל לִבּוֹ נָתַן לָמוֹ,
גַּם בְּשִׂמְחָתוֹ גַּם בַּצַּר לוֹ.
טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹס—הוּא הַמְשׁוֹרֵר,
קְוַזִּינְד גִּבּוֹר נַעֲרָץ—שֵׁנִי.

הֶרֶךְ אַחַת נֶצַח הָלְכוּ,
שֶׁלֹּא עָלוּ בָהּ קִמְּשׁוֹנִים;
רוֹדְפֵי שֶׁקֶר, מְפִיחֵי כָזָב;
רוֹקְמֵי מָדוֹן, הוֹלְכֵי רָכִיל,
אֹזֶן־קֶשֶׁב לֹא מָצָאוּ.

כַּעֲצַת הָאֶחָד עָשׂוּ,
וְלִבָּם עָרוֹם נֶגֶד רֵעָם,
רַבּוֹת פָּעֲלוּ, רַבּוֹת חָשְׁבוּ
אֵיךְ יְאַשְּׁרוּ בְנֵי־הָאָדָם.

אַךְ בְּעֶדְן טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹס
דָּבַק יוֹתֵר הַיְאַוַתָּה.

וְהַמְשׁוֹרֵר טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹס
יָפֶה וְנָעִים אַךְ כַּיֶּלֶד,
עֶלְיוֹן עַל מְטִיבֵי־נַגֵּן;
עֶלְיוֹן עַל מַנְעִימֵי־זֶמֶר,
רוּחַ אִישׁ בּוֹ וְעַנְוַת אִשָּׁה,
רַךְ כָּאַגְמוֹן וְכָעֲרָבָה,
וְלַצְּבִי הַמַּקְרִין־קֶרֶן
דָּמְתָה זֹאת קוֹמָתוֹ וְקוֹפָה.
עֵת הוּא שָׁר, הַכְּפָר לוֹ הֶאֱזִין,
הַגִּבּוֹרִים סְבִיבוֹ שָׁתוּ,
כָּל הַנָּשִׁים בָּאוּ לְהַקְשִׁיב,
וּבִרְצוֹתוֹ הִלְהִיב נַפְשָׁם,
בַּהֲמוֹן־רַחֲמִים לִבָּם הֵמַס.

מִן הַסּוּף הַנָּבוּב עָשָׂה
חֲלִילִים, שֶׁהִנְעִימוּ זֶמֶר,
עַד שֶׁשָּׁכַח אֶת מִלְמוּלוֹ
עִין־הַיַּעַר סִבַּיְשָׁה,
עַד שֶׁנֶּאֱלַם רֹן צִפֳּרִים,

וּמְצַחֲקוֹ עַל הָאַלּוֹן,
עַל הַבַּד הַסְּנָאִי שָׁבָת,
וְהַוַּבַּסָּה—הוּא הַשָּׁפָן
יָשַׁב כֵּן, גַּם הִבִּיט, הִקְשִׁיב.
כֵּן! הַיּוּבַל שָׁכַח מַלְמֵל
וַיִּשְׁתָּאֶה: „טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם,
הָהּ, לַמְּדֵנִי לְהַנְעִים זֶרֶם
וַהֲמוֹן גַּלַּי יִמְלָא צִלְצֵל,
כַּהֲמוֹן שִׁירֶיךָ אַתָּה!"

כֵּן! אֲוֵיסָה—יַרְגּוּז כָּחֹל
בְּקִנְאָתוֹ מִלֵּל וְעָנָה:
„הָהּ, לַמְּדֵנִי שִׁירֵי־זַעַם,
אֶת שִׁירֶיךָ מְלֵאִים דִּמְיוֹן!"

כֵּן! אָפְּטְשִׁי חַכְלִיל גָּרוֹן—
עָלֵז קָרָא: „טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם,
הָהּ, לַמְּדֵנִי שִׁיר עֲדָנִים,
אֶת שִׁירֶיךָ הָעַלִּיזִים!"

כֵּן! דְּרוֹר־לָיְל—וַוגִיסַה
גָּעָה בִּבְכִיוֹ: „טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם,
הָהּ, לַמְּדֵנִי שִׁיר קְשֵׁי־רוּחַ,
שִׁירְךָ מָלֵא דַּאֲבוֹן־נֶפֶשׁ!"

וַתְּהִי רִנַּת טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם
מְקוֹר כָּל שִׁירָה וּמַנְגִּינָה,
לְכָל הַיְקוּם וְלַבְּרוּאִים יַחְדָּו.
בְּקֶסֶם שִׁירָיו הֵמַס לֵבָב,
כִּי הוּא שָׁר עַל דְּרוֹר וְשָׁלוֹם,
אַהֲבָה, יוֹפִי וְגַעֲגוּעִים,
שָׁר עַל מָוֶת וְחַיֵּי־עוֹלָם,
עַל־הָאִיִּים הַמְאֻשָּׁרִים
שָׁם בִּתְחוּם מַלְכוּת פּוֹנִימַה[1],
בְּעוֹלָם הַבָּא, בְּגַן־הָעֵדֶן.

יַעֲדֵין טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם
נִקְשְׁרָה נֶפֶשׁ הַיְאַוַּתָה,
בּוֹ, בָּעֶלְיוֹן עַל הַמְנַגְּנִים,
בּוֹ, בַּנָּעִים מִן הַמְשׁוֹרְרִים;
כִּי שְׁאָר־רוּחַ לוֹ אֲהֵבוֹ,
יַעַן קֶסֶם אַדִּיר בְּשִׁירָיו.

גַּם בַּגִּבּוֹר נַעֲרָץ—קְוַזִינְד
נִקְשְׁרָה נֶפֶשׁ הַיְאַוַּתָה,
בּוֹ, בָּאַמִּיץ בִּבְנֵי־תְמוּתָה,
בּוֹ, בָּאַדִּיר מִבְּנֵי־אָדָם.
יַעַן כֹּחַ לוֹ אֲהֵבוֹ,
יַעַן חֻבְּרוּ עֹז וְטוּב־לֵב בּוֹ.

וּבִנְעוּרָיו הָיָה קְוַזִינְד
נִרְדָּם, נִרְפֶּה וְחוֹלֵם תָּמִיד,
גַּם לֹא בָא לִשְׂחוֹק הָרֵעִים,
גַּם לֹא צָד, לֹא הִשְׁלִיךְ חַכָּה,
וַיִּבָּדֵל מִבְּנֵי־גִילוֹ,
אַךְ רָאוּהוּ יוֹצֵק לַחַשׁ,
שׁוֹפֵךְ שִׂיחוֹ אֶל מַנִּיטָה
לִפְנֵי רוּחַ־ אֵל מָגִנּוֹ.

„קְוַזִינְד נִרְפֶּה! —אָמְרָה אִמּוֹ –
אֵינְךָ עוֹזֵר לִי בַּעֲבוֹדָה,
תּוֹר הַקַּיִץ תֵּלֵךְ בָּטֵל
בִּנְאוֹת שָׂדַי וּבְאָחוּ,
וּבַחֹרֶף תַּחְבֹּשׁ סַפְסָל,

[1]) חיי העולם הבא.

תַּחְמוֹד אֵשׁ אָח הַמְּבֹעֶרֶת.
וּבַסְּתָו עָלַי לְנַפֵּץ
אֶת הַקֶּרַח לְצָרְכֵי דוּגִי,
אֵינְךָ שָׁת לֵב לַמִּכְמֹרֶת,
עַל הַפֶּתַח תַּשְׁאִירֶנָּה
תְּלוּיָה, נוֹטְפָה, קְפִיאַת קֶרַח,
קוּם, שָׁטְחֶנָּה, וְנִדַּיְזִי[1],
מוּל הַשֶּׁמֶשׁ תִּיַבְּשֶׁנָּה".

מִן הָאָח קָם קֶנְוִינְד לְאִטּוֹ,
מְאוּם לֹא הֵעִיד עַל גֹּדֶל כַּעֲסוֹ.
מִבְּלִי אֹמֶר יָצָא חוּצָה
וְהַמִּכְמָרוֹת אֶת הַנּוֹטְפוֹת,
אֶת הַתְּלוּיוֹת עַל הַפֶּתַח
לָקַח, שָׁחַט כְּעֹמֶר תֶּבֶן,
וַיִּקְרָעֵן כעֹמֶר תֶּבֶן.
קְרָעָן, — כָּכָה יַעֲשֶׂה תָּמִיד,
יַעַן עָצְמוּ מְאֹד זְרֹעוֹתָיו.

„קֶנְוִינְד גְּרֵפֶה—אָמַר אָבִיו—
אֵינְךָ עוֹזֵר לִי בְּצֵידִי,
פּוֹרֵק אַתָּה כָּל קַשְׁתוֹתַי,
בְּנֵי־אַשְׁפָּתִי תָּדֹק תִּשְׁבֹּר.
לֵךְ נָא אֶל הַיַּעַר אִתִּי,
אַתָּה צֵידִי תָּבִיא בָּיְתָה".

וַיֵּלְכוּ בִּנְקִיק סֶלַע,
בַּאֲשֶׁר שָׁמָּה נָהָם מַעְיָן,
בַּאֲשֶׁר עִקְּבוֹת צְבִי וּרְאֵמִים
נִרְאוּ תּוֹךְ הַטִּיט הַמְּרֻכְרָךְ,
פִּתְאֹם רָאוּ כִּי בַקָּצֶה
אָבַד מִשְׁעוֹל, בּוֹ יִדְרֹכוּ,
כִּי הָעֵץ מִשָּׁרְשׁוֹ נֶעֱקַר,
וּמִסָּבִיב שָׁת עָלֵימוֹ,
וַעֲלֵיהֶם סָגַר דָּרֶךְ.

„נָשׁוּב נָא עַל עִקְּבוֹתֵינוּ—
אָמַר אָז הַזָּקֵן—אָמְנָם
פֹּה גַּם פֶּרֶד־יַט, בַּל יַעֲבוֹר,
וְאֵין הַסְּנָאִי מְטַפֵּס וְעוֹלֶה".
וְאֶת מִקְטַרְתּוֹ הוֹצִיא לְאִטּוֹ,
הִבְעִיר, יָשַׁב, קִטֵּר, חָשַׁב;
אַךְ עוֹד טֶרֶם כִּלָּה לְהַקְטִיר
אֶת מִקְטַרְתּוֹ עַד הַיְסוֹד בָּהּ,
שׁוּר, הַדֶּרֶךְ כְּבָר הִתְכּוֹנְנָה.
אֶת הַגְּזָעִים וְהַשָּׁרָשִׁים
הֵרִים קֶנְוִינְד וַיַּעֲמִידֵם
נֵד מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם;
כְּחֵץ קַל הִשְׁלִיךְ אֶת הָאֹרֶן,
וְכָרֹמַח אֶת הָאָרֶז.

„קֶנְוִינְד, נִרְפֶּה!—קָרָא פִּרְחָח—
עַל הַכַּר בִּשְׂחוֹק גִּבּוֹרִים—
לָמָּה תַבִּיט עָצֵל, חוֹלֵם
בְּהִשָּׁעַנְךָ אֶל הַסֶּלַע?
קוּם הֵאָבְקָה פֹּה אִתָּנוּ,
בְּאֶבֶן־קֶלַע גַּם נִתְחָרֶה".

מְאוּם לֹא עָנָה לָמוֹ קֶנְוִינְד
וַיִּתְאַפֵּק מִתְּבִיעָתָם.
הוּא אַךְ קָם, אַךְ לְאִטּוֹ פָּנָה,
צָרַר רֶגֶב סֶלַע מִדּוֹת,
וַיַּסִּיעוּ מִמּוֹשָׁבוֹ.
רֶגַע קָט הֵנִיעוֹ בָּאֲוִיר,

[1]) עצל.

וַיַּשְׁלִיכוּ חִישׁ בַּשֶּׁטֶף,
בְּמַיִם עַזִּים מֵי־פָּוֶטִין.
עַד הַיּוֹם הַזֶּה בַּקַּיִץ
נִרְאֶה סֶלַע זֶה בַּמָּיִם.
וּבְנָסְעַ פַּעַם קְוַזִּינְד
אֶת מְרֵעָיו עַל הַשֶּׁטֶף
בְּמַיִם עַזִּים לְפָּוֶטִין,
וּכַשֶּׁטֶף בִּבָּר רָאָה
אֶת אַהֲמִיק־הוּא שַׂר הַבִּבְרִים,
בְּהֵאָבְקוֹ עִם הַזֶּרֶם
וּבְהִתְהוֹלְלוֹ שָׁם בַּמָּיִם,–
מִבְּלִי חֲשׁוֹב וּמִבְּלִי הַגֵּד
קָפַץ קְוַזִּינְד לַשִּׁבֹּלֶת,
בַּשִּׁבֹּלֶת דָּלַק אַחֲרֵי
הָאַהֲמִיק בֵּין אִיִּים רְדָפוֹ,
וּבַמַּיִם שָׁהָה, עַד כִּי

כָּל מְרֵעָיו מְאֹד נִבְהָלוּ,
קָרְאוּ: „שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, קְוַזִּינְד!
לֹא עוֹד נָשׁוּב רְאוֹתְךָ לְעוֹלָם!"
וּמְנַצֵּחַ אָז הוֹפִיעַ
קְוַזִּינְד וַעֲלֵי כְּתֵפָיו נָשָׂא
אֶת הַבִּבָּר וְרוּחַ אֵין בּוֹ.

שְׁנַיִם אֵלֶּה, כֵּן אָמַרְתִּי,
הָיוּ רֵעֵי הַיְאוּתָה:
טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹס הוּא הַמְשׁוֹרֵר,
הוּא עִם קְוַזִּינְד גִּבּוֹר נַעֲרָן.
שְׁלָשְׁתָּם חָיוּ בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו,
לֵב אִישׁ עָרוֹם נֶגֶד רֵעוֹ,
רַבּוֹת חָשְׁבוּ, רַבּוֹת פָּעֲלוּ,
לְמַעַן אֲשֶׁר בְּנֵי־הָאָדָם.

VII.

מַסַּע הַיְאַוּתָה.

„אֶת קְלִפָּתְךָ תְּנָה, הַצְּהֻבָּה,
אֶת קְלִפָּתְךָ תְּנָה לִי, לִבְנֶה,
עֵץ פּוֹרֵחַ עַל אֲפִיקִים
וְגִזְעֲךָ מַה יָּפֶה בָּעֵמֶק.
דּוּגִית קַלָּה אֶחְפּוֹץ אֶבְנֶה,
טְשִׁימַיוּן צָף חִישׁ עַל מָיִם;
וּבַזֶּרֶם יִדְאֶה, יָשׁוּט,
כְּעָלֶה צָהֹב בְּתִיר הַבָּצִיר,
כַּחֲבַצֶּלֶת־מַיִם צְהֻבָּה.

„נָא, הָסִירָה אֶת אַדַּרְתְּךָ
לְבֶן־מְעִילְךָ מֵעָלֶיךָ
תּוֹר הַקַּיִץ כִּי הִגִּיעַ,
שֶׁמֶשׁ לוֹהֵט בַּשָּׁמַיִם
לָמָּה לְּךָ לְבֶן־אַדַּרְתְּךָ".

כָּכָה קָרָא הַיְאַוּתָה
בְּצֵל הַסְּבָךְ בַּעֲבִי־הַיַּעַר,
עַל אֲפִיקֵי טַקְוַמִּינוֹ,
וְהַצִּפֳּרִים אוֹמְרִים שִׁירָה
וְ„תוֹר הָעֳלִים" אָז בָּאָרֶץ,
וּמִשְּׁנָתוֹ קָם הַשֶּׁמֶשׁ,
עָלֵה, קָרָא: „בִּי הַבִּיטוּ,
הִנְנִי דְשִׁיזִים, שֶׁמֶשׁ נֶאְדָּר!"

וּבַהֲמוֹן שְׁלֻחוֹתָיו יִרְעַשׁ
אָז הַלִּבְנָה בַּעֲנַן־בֹּקֶר,
וּבְהֶאנְחוֹ מַר לוֹ נַעֲנָה:
„קַח אַדַּרְתִּי, הַיְאַוּתָה!"

וּבְשִׁבִּין חָתַךְ סָבִיב,
עָג מְסַבִּיב עַל שָׁרָשָׁיו,

עָג סָבִיב בַּדָּיו הַתַּחְתּוֹנִים,
עַד שֶׁנָּבַע לוֹ עֲסִיסוֹ;
וְאֶת הַקְּלִפָּה שִׁסַּע שֶׁסַע
מִכּוֹתַרְתָּהּ עַד הָאָרֶץ,
וּבִיתֵּר אוֹתָהּ פִּצֵּל
שְׁלֵמָה כֻּלָּהּ מִן הַגֶּזַע.

„אֶרֶז, תֵּן לִי אֶת בַּדֶּיךָ
הַחֲזָקִים וְקַלִּים לְכַף,
בָּם אֲחַזֵּק אֳנִיָּתִי
לְמַעַן תִּשָּׂאֵנִי בֶּטַח".

וּבֵין עַנְפֵי רֹאשׁ הָאֶרֶז
קָם אָז שָׁאוֹן וַהֲמֻלָּה,
וַיִּרְעֲשׁוּ, וַיִּלּוֹנוּ,
וַיָּנוּעוּ וַיִּתְלַחֲשׁוּ:
„קְחָה אֶת בַּדַּי, הַיְאַוּתָה!"

וּבְגַרְזֶן גָּדַע בַּדָּיו
וַיַּעֲשֵׂמוֹ שֶׁלֶד סִירָה,
קְשָׁתוֹת שְׁתַּיִם שֶׁנִּצְמָדוּ
אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ חֻבְּרוּ.

„שָׁרָשַׁיִךְ תְּנִי לִי, אֵלָה!
שָׁרָשַׁיִךְ בַּעֲלֵי־גִידִים,
בָּמוֹ אָלִיט אֳנִיָּתִי,
בַּל יִנָּתְקוּ הָאֲגֻדּוֹת,
בַּל יָבֹאוּ בָהּ הַמַּיִם,
בַּל יְמוֹגְגוּנִי מַיִם זֵדִים".

אָז נָמוֹגוּ גִּידֵי אֵלָה,
חִיל וּרְעָדָה אֲחָזָתַם,
וַיִּלָּפְתוּ רִבְבוֹת בַּדִּים,
וַתֵּאָנַח מַר וַתַּעַן:
„קָחֵם כֻּלָּם, הַיְאַוּתָה!"

וְהַיְאַוּתָה שָׁלַף הוֹצִיא
מִן הַקַּרְקַע כָּל הַגִּידִים,
קָלַע אוֹתָם מַעֲשֵׂה־עֲבֹת,
מַעֲשֵׂה־עֲבֹת סְבִיב הַשֶּׁלֶד.

„אֶת הַצֳּרִי תֵּן לִי, הָאֹרֶן!
תֵּן הַצֳּרִי לִי וַהֲמוֹן כָּפְרְךָ,
בָּמוֹ אֲכַפֵּר אֶת הַדְּבָקִים,
בַּל יְבוֹאוּנִי מַיִם זֵדִים,
בַּל יְמוֹגְגוּנִי מַיִם רַבִּים".

מָרָה גָּאֱנַח הָאֹרֶן,
אֹרֶן זָקוּף עוֹטֵה־קַדְרוּת,
כַּהֲמוֹת יָם בֵּין אֶבֶן נֹהַם,
בִּבְכִי מַר קוֹל נָשָׂא וְאָמַר:
„קַח הַכֹּפֶר, הַיְאַוּתָה!"

וְאֶת הַצֳּרִי וְאֶת הַכֹּפֶר
לָקַח, בָּמוֹ כֹּפֶר הֵיטֵב
אֶת הַנִּקְיקִים וְאֶת הַבְּקִיעִים,
וְאֶת הַפְּרָצִים סָתַם הֵיטֵב.

„כָּל מְחָטֶיךָ תֵּן לִי, קִפּוֹד,
קַןג הַקִּפּוֹד, תֵּן מְחָטֶיךָ!
לִי עֲנָק אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה,
אַבְנֵט יָפֶה לְיָפָתִי,
בַּשַּׂהֲרוֹנִים אֲפָאֲרֶנָּה".

וְאֶת עֵינֵיהוּ, עֵינָיו חֹלְמוֹת,
שָׂם הַקִּפּוֹד בּוֹ מִן עֵצוֹ,
וְכַחִצִּים סִמֵּר מְחָטָיו
וּבְקוֹל זָעַף עָנָה יֹאמַר:
„קַח הַמְּחָטִים, הַיְאַוּתָה!"

מִן הָעוֹר הַמְּחָטִים מָרַט,
מְחָטִים קְטַנִּים כְּחִצֵּי־כֶסֶף,

וּבַשָּׁשַׁר מָשַׁח אוֹתָם,
בְּמִיץ שֶׁל גַּרְגְּרִים וּרְתָמִים
כָּתֹם, תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן,
וַיִּשָּׂאֵם אֶל הַסִּירָה,
וַיַּעֲשֵׂמוֹ סְבִיב הַדּוּגִית
אַבְנֵט מַבְהִיק, מַרְהִיב עַיִן,
גַּם כֹּכְבִים־שַׁהֲרוֹנִים.

כָּכָה עָשָׂה הַיְאַוַּתָּה
אֶת הַסִּירָה עֲצֵי לִבְנֶה,
שָׁם בָּעֵמֶק עַל הַנָּהָר,

בְּסֵתֶר יַעַר. וּבַסִּירָה
נֶאֶצְרוּ כָּל חַיֵּי־הַיַּעַר,
תַּעֲלֻמוֹתָיו וַהֲמוֹן קְסָמָיו,
קַלּוּת לִבְנֶה, עֹז הָאֶרֶז,
כֹּחַ גִּידִים שֶׁבָּאֵלָה.
וַתִּנָּשֵׂא עַל הַמַּיִם,
כְּעָלֶה צָהֹב בְּעִדַּן בָּצִיר,
כַּחֲבַצֶּלֶת־מַיִם צְהֻבָּה.

וְהַיְאַוַּתָּה מְשׁוֹטִים אֵין לוֹ,
לוֹ לֹא הָיוּ. בָּם לֹא חָפֵץ.
וּמַחְשְׁבוֹתָיו לוֹ מְשׁוֹטָיו,
וּקְשִׁי־רְצוֹנוֹ לוֹ לַהֶגֶה,
וּבִרְצוֹתוֹ מַהֵר, פִּגֵּר,
הֵימִין, הִשְׂמְאִיל כַּאֲשֶׁר חָפֵץ.

אָז אֶל קְוַזִינְד רֵעוֹ קָרָא,
רֵעוֹ קְוַזִינְד גִּבּוֹר נַעֲרָץ,
אָמַר: „נַקֵּה אֶת הַנָּהָר
מִן הַחוֹל וְהָעֵץ הַנִּשְׁקָע”.

וּבַיְאֹר אָז מַהֵר לִקְפּוֹץ
קְוַזִינְד, כְּאִלּוּ הָיָה תַּנִּין,

צָלַל כְּאִלּוּ הָיָה בְּבֹר,
עַד חֲלָצָיו עָמַד בְּמַיִם,
עַד אֶזְרוֹעוֹתָיו — בַּשֶּׁטֶף,
שָׂחָה, נָתַן קוֹל בַּזֶּרֶם,
הוֹצִיא גִּזְעֵי־עֵץ נִשְׁקָעִים,
דָּלָה חוֹל בִּשְׁתֵּי כַּפּוֹתָיו,
טִיט וָרֶפֶשׁ בִּשְׁתֵּי רַגְלָיו.

וּבְנַחַל טַקְוַמִּינוֹ
עָלָה וְיָרַד הַיְאַוַּתָּה,
בִּקֵּר כָּל נַפְתּוּלֵי נָהָר,
כָּל הַמְּצִלּוֹת וְהַשִּׂרְטוֹנִים.

קְוַוִינְדְּ שָׂחָה בַּאֲשֶׁר עָמֹק,
חָצָה בַּאֲשֶׁר שָׁם מֵי־שָׂחוּ

וּבְנָהָר עָלוּ וְיָרְדוּ,
וַיַּחְתְּרוּ בֵּין הָאִיִּים,
חוֹל הֵסִירוּ וְהַשָּׁרָשִׁים,
וַיּוֹצִיאוּ גְּזָעִים רְקוּבִים, —
וַתִּתְכּוֹנֵן תְּעָלַת־שֶׁטֶף
דֶּרֶךְ שָׁם לַגּוֹיִם נָתִיב,
מִמַּעְיָנוֹת שֶׁבֶּהָרִים
עַד אֲפִיקֵי הַפָּוֶטִין,
עַד לְמִפְרְצֵי טַקְוַמִּינוֹ.

VIII.

צֵיד הַדָּגִים.

עַל פְּנֵי מֵי הַיָּם הַגָּדוֹל,
מֵי הַגִּיטְשִׁי־גוּמִי אָרוּ,
תּוֹךְ סִירָתוֹ הַיְאַוַּתָּה
עָלֵז יָבֹא וְאִישׁ אֵין אִתּוֹ.
יָדָיו אָחֲזוּ פְּתִיל הַחַכָּה
כֻּלּוֹ עָשׂוּי קְלִפַּת־אֶרֶז,
קְלִפַּת אֶרֶז מַעֲשֵׂה־עָבֹת.
יוֹצֵא לָצוּד בָּהּ אֶת נַמָּה,
נַמָּה הַשְּׁבוּטָה, אוֹתוֹ
מֶלֶךְ עַל כָּל דְּגַת הַמָּיִם.

בַּמַּעֲמַקִּים וּבַמְּצוּלָה
רָאָה אֶת הַדָּגִים שָׁטִים:
אֶת הָאָקוּנָס הַצָּהֹב,
כְּקֶרֶן אוֹר בַּמַּיִם דְּמוּת לוֹ;
אֶת הַשּׁוּגַשִׁי—הַסַּרְטָן,
לוֹ דְּמוּת שְׁמָמִית עַל הַקַּרְקַע,
עַל הַחוֹל הַצַּח וְהַבָּהִיר.

עַל אֲחוֹרֵי הָאֳנִיָּה
הַיְאַוַּתָּה יָשַׁב מַחֲזִיק
אֶת הַחַכָּה בְּיָדֵהוּ,
וַיָּנִיעוּ רוּחוֹת־בֹּקֶר
אֶת עֲדִי הַנּוֹצוֹת עָלָיו,
כְּנוֹעַ עַנְפֵי עֵץ בַּיָּעַר.
וְאֶת הַסְּנָאִי אַדְשִׁידוּמָה
הוֹשִׁיב, שָׁם עַל רֹאשׁ סִירָתוֹ,
וַיָּנִיעוּ רוּחוֹת נָעוֹת
שְׂעַר הַסְּנָאִי אַדְשִׁידוּמָה,
כְּנוֹעַ עִשְׂבוֹת־הָעֲרָבוֹת.

עַל הַחוֹל הַצַּח לַקַּרְקַע
כָּרַע, שָׁכַב מִישְׁהֶ־נַמָּה,
מִישְׁהֶ־נַמָּה הַשְּׁבוּטָה,
כָּרַע מֶלֶךְ דְּגַת הַמָּיִם.
וַיָּגִיחַ גַּל אֶל לְחָיָיו,
וַיָּנִיעַ בִּסְנַפִּירָיו
וּבִזְנָבוֹ הִכָּה גַּלִּים.

שָׁם בַּהֲדַר גְּאוֹנוֹ שָׁכַב,
וּמִימִינוֹ, וּמִשְּׂמֹאלוֹ
וְעַל מְרוֹם־מִצְחוֹ שִׁרְיוֹן־גְּרָבִים;

שִׁכְמוֹ, גַּבּוֹ וְצַלְעוֹתָיו
עוֹטִים פַּחִים, פַּחֵי־גְרָמִים;
פָּנָיו מְשׁוּחִים בְּצִבְעֵי קְרָבוֹת:
כֶּתֶם, תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן,
נְקֻדּוֹת חוּמוֹת, נְקֻדּוֹת שְׁחוֹרוֹת.
וְעַל הַקַּרְקַע כָּרַע, שָׁכַב
וּסְנַפִּירֵי הָאַרְגָּמָן
שָׁם בַּמַּיִם גַּם הֵנִיעַ.
וּבְהַגִּיעַ הַיְאַוּתָה
עַד הַמָּקוֹם עִם סִירָתוֹ
וְעִם הַחַכָּה עַל פְּתִיל־אֶרֶז,
קָרָא לוֹ: „אָחוּז בַּחַכָּה!
קוּם, עֲלֵה מִן הַשִּׁבֹּלֶת,
נִרְאֶה מִי מִשְּׁנֵינוּ יֶאֱמָץ!“

וּבַמַּיִם צָחוֹ הִשְׁלִיךְ
אֶת חַכָּתוֹ עַל פְּתִיל־אֶרֶז,
אַךְ שָׁוְא חִכָּה כִּי יַעֲגְנוּ.

וּבְחַכּוֹתוֹ כִּי יַעֲגְנוּ,
קָרָא לוֹ וְקוֹלוֹ גָּדַל:
„קוּם, אָחוּז, הוֹי, שַׂר־הַדָּגִים!“

שָׁקֵט שָׁכַב מִישֶׁה־נַמָּה,
וּבַיָּם הֵנִיעַ זְנָבוֹ,
וַיִּתְבּוֹנֵן בְּהַיְאַוּתָה.
שָׁמַע קוֹל צְוָחָתוֹ עוֹלֶה,
אֶת הַשָּׁאוֹן וְהַהֲמוּלָה.

אַחַר כִּי לֹא נָשָׂא שְׁאוֹנוֹ,
נָשָׂא קוֹלוֹ אֶל קֶנוֹזָה—
זְאֵב־הַמַּיִם מַסְקֶנוֹזָה:
„קוּם, אֱחוֹז בִּפְתִיל הַנֶּבֶל,
קְרַע הַפְּתִיל, וּשְׁבוֹר הַחַכָּה!“

וּבֵין אֶצְבְּעוֹת הַיְאַוּתָה
תֵּט הַחַכָּה וַתִּתְכּוֹפֵף,
וַיַּעֲלֶנָּה בְּחֵמַת־כֹּחַ,
וַתִּתְנוֹדֵד הָאֳנִיָּה,
כַּאֲשֶׁר יָנוּט גֶּזַע־לִבְנֶה
בֵּין הַמַּיִם, וְהַסְּנָאִי
עוֹלֶה, רוֹקֵד עַל כּוֹתַרְתּוֹ.

מָלֵא חֵמָה הַיְאַוּתָה
רָאָה אֶת הַדָּג הָעוֹלֶה,
זְאֵב־הַמַּיִם—מַסְקֶנוֹזָה,
וַיָּרִיעַ עַל הַמַּיִם:
„אוֹזָה, אוֹזָה! בּוֹשׁ, הַכְּלֵם!
מַה נִּדְרַשְׁתָּ לְלֹא קְרָאוּךָ?
זְאֵב־הַמַּיִם אַתָּה אָתָּה,
אֵינְךָ מֶלֶךְ דְּגַת־הַמָּיִם!“

נִכְלָם יָשׁוּב זְאֵב־הַמַּיִם
אֶל הַתְּהוֹם, אֶל חוֹל הַקַּרְקָע.
וְהַנֶּאְדָּר מִישֶׁה־נַמָּה
נָשָׂא לְאוֹגְדְרַשׁ אִמְרָתוֹ,
אוֹגְדְרַשׁ הוּא „דַּג הַשֶּׁמֶשׁ“:
„קְרַע הַפְּתִיל וּרְעַץ הַחַכָּה!“

כַּיָּרֵחַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם,
עָלָה דַּג־הַשֶּׁמֶשׁ מָעְלָה,
לְאִטּוֹ עָלָה מַבְהִיק, מַזְהִיר
וַיִּתָּלֶה עַל הַחַכָּה.
חָגַר כָּל מַאֲמַצֵּי־כֹחוֹ,
שָׂם הַמַּיִם כַּמֶּרְקָחָה,
וּבְמַעְגָּל הָלַךְ, סָבַב
אֶת הַדּוּגִית,—וַיְרוֹמוּ
הַמִּשְׁבָּרִים כַּמַּעְגָּלִים,

וַיִּתְפָּרְדוּ וַיַּגִּיעוּ
עַד הַחוֹף, שְׁחוֹל בִּסָּהוּ,
וַיָּנוּעוּ וַיָּחוֹגוּ
אַגְמוֹן, כִּפָּה וְסוּף־הַמָּיִם.

וְהַיְאַוּתָּה כִּי רָאָהוּ
עוֹלֶה לְאִטּוֹ תּוֹךְ הַמַּיִם,
בְּלַעֲגֵי־מָעוֹג קָרָא וְעָנָה:
„אֵוַּה, אִוַּה! בּוֹשׁ וְהִכָּלֵם!
דַּג־הַשֶּׁמֶשׁ אַתָּה אָתָּה,
מַה נִּדְרַשְׁתָּ לְלֹא קְרָאוּךָ?
אֵינְךָ מֶלֶךְ דְּגַת־הַמָּיִם!"

וּבַמְּצוּלָה צָלַל לְאִטּוֹ
דַּג־הַשֶּׁמֶשׁ מַבְרִיק, מַזְהִיר.

וּבַמְּצוּלָה שָׁמַע נַמָּה
שׁוּב הַקּוֹל הַקֹּרֵא אֵלָיו,
הַהֲמוּלָה וְהַשָּׁאוֹן,
אֶת קוֹל הַיְאַוּתָּה בְּרֵעוֹ.

וּבַחֲרוֹנוֹ כֻּלּוֹ רוֹעֵד
קָם הַדָּג מֵחוֹל הַקַּרְקַע,
וַיָּרִיעוּ כָּל כְּלֵי־נִשְׁקוֹ,
וַיּוֹפִיעוּ צִבְעֵי־קְרָב לוֹ,
וַיִּתְפָּרֵץ מִן הַמַּיִם
מַבְהִיק, מַזְהִיר בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ,
פָּעַר פִּיו וַיִּבְלַע חַיִּים
אֶת הָאִישׁ וְאֶת אֳנִיָּתוֹ.

וְאֶל הַתְּהוֹם הָאָפֵל יִפּוֹל
הַיְאַוּתָּה מְלֹא־קוֹמָתוֹ,
כִּנְפוֹל גֶּזַע בְּזֶרֶם עָכוּר
וּבַמְּצוּלָה יִטָּבֵעַ.

סְבִיבוֹ הָיְתָה הַמַּאְפֵּלְיָה,
בְּאֶפֶס־תִּקְוָה הָיָה מְגַשֵּׁשׁ.
פִּתְאֹם הִרְגִּישׁ לֵב אַדִּירִים
יַךְ בַּכֹּחַ בְּמַחֲשַׁכִּים;
וּבַחֲרוֹנוֹ הִכָּה, הָלַם
בְּאֶגְרוֹפוֹ לֵב הַנַּמָּה.

וַיִּתְחַלְחַל שַׂר־הַדָּגִים,
וַיִּתְפַּלֵּץ, וַיִּלָּפֵת;
וְהַמַּיִם סְבִיבוֹ הָמוּ,
בְּהִתְפַּרְפְּרוֹ בַּכֹּחַ,
חָשׁ בְּלִבּוֹ, עָיֵף, חַלָּשׁ.

וְהַיְאַוּתָּה מַהֵר הֶעֱמִיד
אֶת הַסִּירָה לְרֹחַב לוֹעוֹ,
מִיִּרְאָתוֹ פֶּן בַּחֲרוֹנוֹ
יְקִיאֶנָּה וְתִשָּׁבֵר.

וּבִהְיוֹתוֹ נִבְהָל, נֶחְפָּז,
חִשְּׁבָה נַפְשׁוֹ רֶדֶת שָׁחַת,
לוּלֵא חָשׁ הַסְּנָאִי לָבֹא
וּבִמְלַאכְתּוֹ עֲזָרָהוּ
עַד הֻשְׁלַם הָעֲבוֹדָה.

אָז יְדַבֵּר הַיְאַוּתָּה:
„שִׁמְעָה, סְנָאִי, רֵעַ קָטָן!
בַּעֲבוֹדָתִי עֲזַרְתָּנִי,
וַאֲסִיר־תּוֹדָה לְךָ הִנֵּנִי,
גַּם שֵׁם חָדָשׁ לְךָ יִקָּרֵא,
וּמֵעַתָּה וְעַד הָעוֹלָם
יִקְרָאוּךָ בְּנֵי־הַנְּעוּרִים
„אַדְשִׁידוּמָה מֵרִים־זְנָבוֹ".

וַיִּזְדַּעֲזַע שֵׁנִית נַמָּה,
וַיִּתְפַּרְפֵּר בְּתוֹךְ הַמָּיִם,
וְאַחַר דְּמָמָה... הַיַּבָּשָׁה
חָתַר אָז הַדָּג וַיָּנַח
עַל הַחוֹף, עַל הָאֲבָנִים,
וַתִּרְעַשְׁנָה הָאֲבָנִים.
אָז גַּם יָדַע הַיְאַוּתָה
כִּי מֵת נַמָּה שַׂר־הַדָּגִים.

וְאַחַר שָׁמַע קוֹל הֲמוּלָה,
כְּקוֹל כְּנָפַיִם הַמַּשִּׁיקוֹת;
וְאַחַר הֶאֱזִין קְרָב וּצְוָחָה,
כְּקוֹל צִפֳּרֵי־טֶרֶף בְּרַעַם;
וְקֶרֶן־אוֹר חוֹדֶרֶת רָאָה,
בְּהַפְרִידָהּ צַלְעוֹת נַמָּה,
וְעֵינֵי צִפּוֹר, עֵינֵי שָׁחַף,
שַׁחַף־יָם בּוֹ יִתְבּוֹנָנוּ,
וְאֶת בְּנֵי־שַׁחַף בְּדַבְּרָם שָׁמַע:
„הֵן אָחִינוּ הַיְאַוּתָה!"

וּבְגִיל אָז נָתַן קוֹלוֹ,
מִמַּעֲמַקִּים קָרָא לָמוֹ:
„הוֹי, בְּנֵי־שַׁחַף, שַׁחַף יַמִּים,
הַשִּׁבּוּטָה הֵן הֵמַתִּי.
נָא הַרְחִיבוּ בְּמַקּוֹרֵיכֶם
אֶת הַחוֹר וּשְׂפַת הַפָּתַח.
פְּדוּנִי חִישׁ מִבּוֹר־צַלְמָוֶת,
וּמֵעַתָּה וְעַד הָעוֹלָם
כֹּל יִשָּׁכְחוּ מַעֲלָלֵיכֶם,
וְלָכֶם קַוְשְׁקְ יִקָּרֵא,
לֵאמֹר: מְנַקְּרִים מְכֻבָּדִים!"

וַיָּרִיעוּ בְּנֵי־הַשָּׁחַף,
וַיַּרְחִיבוּ פְּנֵי הַחוֹרִים
בֵּין הַצְּלָעוֹת הַגְּאֻדָּרוֹת;
וַיִּגָּאֵל הַיְאַוּתָה
מִן הַמֵּצַר, מִן הַשֶּׁבִי,
מִן הַפֶּגֶר — פֶּגֶר נַמָּה,
מִן הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים.

אָז עַל יַד אָהֳלוֹ יַעֲמֹד,
עַל הַחוֹף, עַל שְׂפַת הַמַּיִם,
וְאֶל נוֹקוֹמִים זְקֵנָה יִקְרָא,
הֶרְאָה לָהּ אֶת הַשִּׁבּוּטָה
מֵתָה עַל פְּנֵי הָאֲבָנִים
וּבְנֵי־שַׁחַף אוֹכְלִים בְּשָׂרָהּ.

„הַשִּׁבּוּטָה הֵן הֵמַתִּי,
אוֹתָהּ, מַלְכַּת דְּגַת־הַמַּיִם —
רְאִי כִּי מַאֲכָל הִיא לַשָּׁחַף,
לְקַוְשְׁקְ הַשְּׁחָפִים אֶחָי,
אַל תְּגָרְשֵׁמוֹ נָא, נוֹקוֹמִים!
כִּי מִצָּרָה הֵם חִלְּצוּנִי,
מֵחֲתַת, מִמְּעֵי הַנַּמָּה.

„עַד דֵּי־שָׂבְעָם יֹאכְלוּ תְּחַכִּי,
עַד יְמַלְּאוּ מֻרְאוֹתָמוֹ
מִן הַבָּשָׂר, וְיָשׁוּבוּ
כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ אֶל קִנֵּיהֶם
בָּאֲגַמִּים וּבְמַדְמֵנוֹת;
אַחַר—וּמַלֵּאת בַּשֶּׁמֶן
סִיר וּפָרוּר וְקַלַּחַת,
שֶׁמֶן זָךְ לִימוֹת הַחֹרֶף".

עַל הַחוֹף נוֹקוֹמִים חִכְּתָה,
עַד נְטוֹת הַשֶּׁמֶשׁ חִכְּתָה.
וַיּוֹפִיעַ הַיָּרֵחַ,

שֶׁמֶשׁ־לַיְלָה עַל הַמַּיִם,
וַיָּרִיעוּ בְּנֵי־הַשָּׁחַף,
וַיֵּרוֹמוּ, וַיָּעוּפוּ
אֶל קִנֵּיהֶם בְּסֵתֶר אַגְמוֹן,
וּבְדִמְדּוּמֵי הַשָּׁמַיִם
נִרְאוּ אַךְ כַּנְפֵיהֶם בְּעוּפָם.

לִישׁוֹן יִפֶן הַיְאֲוּתָה,
אַךְ נוֹקוֹמִים—לַעֲבוֹדָתָהּ.
וְהִיא עֲמֵלָה כָּל הַלַּיְלָה
עַד כִּי פִּנָּה הַיָּרֵחַ
אֶת מְקוֹמוֹ לְאוֹר הַחַמָּה,

וַיָּשׁוּבוּ בְּנֵי הַשַּׁחַף
מִקִּנֵּיהֶם עַל הָאִיִּים
רְעֵבִים, תָּרִים אַחֲרֵי טָרֶף.

שְׁלֹשָׁה יָמִים, שְׁלֹשָׁה לֵילוֹת
לָקְטוּ חֲלִיפוֹת בְּשַׂר הַנַּמָּה
בְּנֵי־הַשַּׁחַף וְנוֹקוֹמִים.
וַיָּדִיחוּ הַמִּשְׁבָּרִים
אֶת צַלְעוֹתָיו, וְלֹא יָסַף
בֹּא הַשָּׁחַף, וְלֹא נִשְׁאַר
עַל הַחוֹף אַךְ שֶׁלֶד נַמָּה.

IX.

הַיְאַוָּתָה וְנוֹצַת־הַפְּנִינִים.

עַל הַחוֹף, חוֹף גִּיטְשִׁי־גוּמִי,
חוֹף הַיָּם, הַיָּם הַגָּדוֹל,
שָׁם נוֹקוֹמִים עָמוֹד עָמְדָה
וְאֶת יְמִינָהּ פָּרְשָׂה יָמָּה,
מוֹרָה בְּאֶצְבַּע עַל גְּבוּל מַעֲרָב,
עַל הַמַּיִם וְעַל הֶעָבִים,
עֲבֵי־דָם, כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ.

לְהָבִים לִהֲטוּ פְּנֵי הַשֶּׁמֶשׁ,
לַהֲבוֹת־זַעַם, בְּרִדְתּוֹ יָמָּה,
וַיַּצִּיתוּ כַּנְפֵי־שְׁחָקִים,
וְדַרְכּוֹ אַחֲרָיו בְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת
כַּאֲשֶׁר יַעֲשׂוּ אַנְשֵׁי־חָיִל,
בְּהַעֲלוֹתָם מֵעַל אוֹיְבָם—
הָעֲרָבָה בְּאֵשׁ שַׁלְהֶבֶת,
פִּתְאֹם קָם מִמַּאֲרָבוֹ
הַיָּרֵחַ, שֶׁמֶשׁ־לַיְלָה,
בְּעִקְּבוֹת דָּם לַשֶּׁמֶשׁ יָצָא,
בְּדֶרֶךְ קְרָב זֹאת הַלּוֹהֶטֶת,
אַחֲרָיו בָּא וּפָנָיו אֲרוּ.

אָז נוֹקוֹמִים שִׁבְעַת־שָׁנִים
יָדָהּ שָׁלְחָה אַפְסֵי־מַעֲרָב
וְכֹה אָמְרָה לְהַיְאַוָּתָה:
„שׁוּר, שָׁם יִנְוֶה מֶדְזִ'יסֶנְוָן—
„נוֹצַת־פְּנִינִים" לוֹ יִקְרָאוּ.
הוּא הַמָּג הֶעָז וְהַנּוֹרָא,
שַׂר הָאֹשֶׁר וְהָאוֹצָרוֹת.
שׁוֹמְרִים לוֹ תַּנִּינֵי־לַהַב,
וְנַהֲרֵי־זֶפֶת יַקִּיפוּהוּ.
וּבַמַּיִם, אִם יֵשׁ נַפְשְׁךָ,
נְחַשׁ־הַלַּהַב בְּשַׁחֲקוֹ תִּרְאֶה,
הוּא הַנָּחָשׁ—הוּא קֶנֶבִּיק;
וְאֶת הַנְּהָרוֹת נַהֲרֵי־זֶפֶת

תִּרְאֶה נוֹגְעִים עַד הֶעָבִים,
עֲבֵי־דָם, כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ.

„וְהוּא אֶת אָבִי הִכָּה נָפֶשׁ
בַּהֲמוֹן כְּשָׁפָיו וּבְרֹב קְסָמָיו.
כַּאֲשֶׁר יָרַד מִשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ דָּרַשׁ אַחֲרָי.
הוּא הַנּוֹרָא בַּכַּשָּׁפִים.
וּמִיָּדָיו הַקַּדַּחַת,
וּמִיָּדָיו עַרְפִלֵּי־קֶטֶב,
וּמִיָּדָיו אֵדֵי־רָעַל,
וּמִיָּדָיו אֵד־מַדְמֵנָה,
וּמִיָּדָיו—חֳלִי־מָוֶת.

„קְחָה אֶת קַשְׁתְּךָ, הַיְאַוּתָה,
קַח הַחִצִּים, כָּל חִצֶּיךָ,
וְאֶת אֻנְּךָ תִּקַּח אִתְּךָ,
בָּתֵּי יָדֶךָ מִינְדֶזֶ׳קְווֹן
וְאֶת סִירָתְךָ, סִירַת־לִבְנֶה,
וְאֶת הַשֶּׁמֶן, שֶׁמֶן־נַמָּה,
בּוֹ גַּם תִּמְשַׁח הָאֳנִיָּה,
וּבִנְהַר־הַזֶּפֶת תָּחוּשׁ;
וּמִיתַתָּ אֶת הַכַּשָּׁף.
וּבִעַרְתָּ הַקַּדַּחַת,
הַשּׁוֹפַעַת מִן הַבִּצּוֹת
וְנָקַמְתָּ אֶת דְּמֵי־אָבִי".

וְהַיְאַוּתָה מִהֵר לָשִׂים,
כְּלֵי־מִלְחַמְתּוֹ שָׁת עָלֵיהוּ,
וְאֶת הַסִּירָה שָׂם בַּמַּיִם.
וּבַשֶּׁמֶן מָשַׁח אוֹתָהּ
וְכֹה לָהּ עָנָה: „הוֹי, סִירָתִי,
דּוּגִית־לִבְנֶה, שׁוּטִי יָמָּה,
בַּאֲשֶׁר תִּרְאִי אֶת הַנְּחָשִׁים
בַּאֲשֶׁר תִּרְאִי נְהַר־הַזֶּפֶת!"

וּבְקוֹל־גִּיל הַסִּירָה שָׁטָה;
וְהַיְאַוּתָה נָשָׂא קוֹלוֹ,
שִׁירַת קְרָב, שִׁיר עֹז וָפֶרֶא;
וְהַנֶּשֶׁר מְרַחֵף עָלָיו,
הוּא קִנְיוֹ הוּא נֶשֶׁר־קְרָבוֹת,
שַׂר הָעוֹפוֹת בַּעֲלֵי־כָנָף,
בָּא צוֹרֵחַ בַּשָּׁמָיִם.

וַיַּגִּיעַ עַד הַנְּחָשִׁים,
עַד הַנְּחָשִׁים, עַד הַגְּדוֹלִים,
הַמִּתְעַקְּלִים וּמִתְרַבְּסִים
וּמַבְרִקִים בְּאֵשׁ־כַּרְבָּלְתָּם;
אֵשׁ וְקִיטוֹר עָלָה בְּאַפָּם,
סוֹגְרִים דֶּרֶךְ—עַד אֵין לַעֲבוֹר.

וְהַיְאַוּתָה טֶרֶם יֵחַת,
קוֹלוֹ נָשָׂא וְכֹה אָמַר:
„הוֹי, תַּנִּינִים, פַּנּוּ דֶרֶךְ,
אַל תַּעַצְרוּנִי עַד עָבְרָתִי!"
וְהַתַּנִּינִים שָׁרְקוּ, אָפְעוּ
מִתּוֹךְ עַרְפִלֵּי־אֵשׁ לוֹ עָנוּ:
„נוּסָה, מַלְּטָה נַפְשְׁךָ, יְרֵא
וְרַךְ־לֵבָב, שׁוּב אֶל נוֹקוֹמִיס!"

וּבַחֲרוֹנוֹ הַיְאַוּתָה
יִדְרֹךְ קַשְׁתּוֹ, קֶשֶׁת־מֵילָה,
שָׂם עָלֶיהָ חֵץ־אַדִּירִים,
וַיְשַׁלְּחֵהוּ בְּלֵב הַנְּחָשִׁים,

וַיְהִי קוֹל הַמֵּיתָר בְּרֵעוֹ
קוֹל עֱנוֹת, קוֹל אֶנְקַת־חָלָל;
וַיְהִי קוֹל הַחֵץ בִּמְעוּפוֹ
שִׁיר הַמָּוֶת לַתַּנִּינִים.

וּבִנְהַר הַדָּמִים מֵתִים
עוֹד הִתְרַבְּכוּ הַתַּנִּינִים,
וּבֵינֵיהֶם עָבַר בֶּטַח
הַיְאֲוַתָּה וַיָּרִיעַ:
„הוֹי, סִירָתִי, שׁוּטִי הָלְאָה,
הָלְאָה עַד נַהֲרוֹת־הַזֶּפֶת!"

וּמִשֶּׁמֶן נַמָּה לָקַח
וְאֶת הַקִּירוֹת וְאֶת הַמָּסָךְ
מָשַׁח בּוֹ בַשֶּׁמֶן, לְמַעַן
בֶּטַח יַעֲבֹר נְהַר־הַזֶּפֶת.

כָּל הַלַּיְלָה עָשָׂה דַרְכּוֹ
הַיְאֲוַתָּה עַל הַמַּיִם,
וְהַמַּיִם שְׁחוֹרִים, מְלֵאִים
אַגְמוֹן קָמֵל וְעָלִים נוֹבְלִים
וְטִיט־הַיָּוֵן מִנִּי־עוֹלָם.
וְהַמַּיִם לוֹ מִסָּבִיב
חִדְלֵי־חַיִּים, קוֹדְרִים, נוּגִים;
וְהַלַּיְלָה אוֹר מְסַהֵר,
אוֹר מְאֹרוֹת מַתְעִים לַיְלָה,
שֶׁיְּצִיתוּם נַפְשׁוֹת מֵתִים,
בַּעֲשׂוֹתָן דַּרְכָּן לַיְלָה.

וְהַיְאֲוַתָּה עוֹשֶׂה דַרְכּוֹ,
וְהַלַּיְלָה אוֹר מְסַהֵר,
וַעֲבוּרֵי־צֵל הַמַּיִם,
וּמִסָּבִיב לוֹ הֵרִיעוּ
כָּל בְּנֵי־יְתוּשׁ שִׁירַת־קְרָבוֹת;
וְתוֹלַעֵי־יוֹחֲנָא אָרוּ,
לְהַתְעוֹתוֹ מִן הַדָּרֶךְ;
וְדַהִינְגְדַהּ—הַצְּפַרְדֵּעַ
הוֹצִיא רֹאשׁוֹ מִן הַמַּיִם
אֶל הָאוֹר הַנִּתָּךְ סָבִיב,
וְאֶת עֵינֵהוּ עֵינֵי־אֲרִית
שָׂם בּוֹ, וּבְהֶאָנְחוֹ מָרָה,
שָׁב וַיִּטְבֹּל בַּשִּׁבֹּלֶת;
וְאַלְפֵי שְׁרִיקוֹת עָנוּ סָבִיב
לַצְּפַרְדֵּעַ בַּמַּדְמֵנָה
וְהָאֲנָפָה הַשּׁוּשׁוּגָה
בִּשְּׂרָה אֶת בֹּא הַיְאֲוַתָּה
עַל הַחוֹף, עַל שְׂפָתוֹ אֲדָמָה.

כָּכָה יַעֲשֶׂה דַרְכּוֹ יָמָּה
אֶל מַמְלֶכֶת מֶדְזִ׳יסְגְוָן,
אֶל נְאוֹת־יָם, נְאוֹת נוֹצַת־פְּנִינִים,
עַד יוֹפִיעַ הַיָּרֵחַ
דַּל וָרַד וּבְפָנָיו הַבִּיט,
מֵאֲחוֹרָיו בָּא הַשֶּׁמֶשׁ,
בָּא וַיַּךְ עֲלֵי שְׁתֵּי כְתֵפָיו
וּבְרָמָה נִכְחוֹ רָאָה
אֶת הָאֹהֶל, אֹהֶל נֹגַהּ,
הוּא אָהֳלוֹ שֶׁל מַנִּיטָה,
הוּא הַנֶּאְדָּר בִּכְשָׁפִים.

וְעַל הַסִּירָה הֶעֱבִיר יָדוֹ,
וַיָּרִיעַ לָהּ: „קָדִימָה!"

וַתִּתְחַלְחַל זֹאת סִירָתוֹ,
וַתִּתְעוֹדֵד. וַתַּבְקִיעַ
בֵּין הַסּוּף וּבֵין הָאַגְמוֹן,
בֵּין הַחֲבַצָּלוֹת פָּרְצָה
אֶל הַחוֹף, וְהַיְאַוַּתָה
נִצָּב בֶּטַח בֶּחָרָבָה.

יָדוֹ שָׁלַח הַיְאַוַּתָה
אֶל הַקֶּשֶׁת וַיְכוֹנְנֶהָ.
בְּחוֹל הַחוֹף, וּבִרְכּוֹ לְחַצָּה
אֶת הַקֶּשֶׁת בְּטַבּוּרוֹ.
דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ הַנֶּאֱמָנָה,
כּוֹנֵן חִצּוֹ לוֹ רֹאשׁ־יָשְׁפֵה
וַיְשַׁלְּחֵהוּ אֶל הָאֹהֶל,
כְּמַלְאַךְ־רָץ, הַבָּא לְפָנָיו
וְכִמְבַשֵּׂר, הַמַּשְׁמִיעַ
אֶת קְרִיאָתוֹ וְאֶת תְּבִיעָתוֹ:
„צֵא מִבֵּיתְךָ, מֶדְזִ'יסָגְוָן,
הַיְאַוַּתָה לְךָ מְחַכֶּה!“

מִן אָהֳלוֹ, וַיְגַוַּס־נַגֵּה,
מִהֵר לָצֵאת מֶדְזִ'יסָגְוָן,
רָם־הַקּוֹמָה, רְחַב־כְּתֵפַיִם,
וּמַרְאֵהוּ נוֹרָא, זָעֵף.
כָּל עֲדִי הַוַּמְפּוּם עָלָיו,
תְּלָיו, קַשְׁתּוֹ וְאַזֵּנוֹ:
פָּנָיו מְשׁוּחִים בְּמִשְׁחַת־צֶבַע
תְּכֵלֶת, כֶּתֶם וְאַרְגָּמָן,
רִקְמָתַיִם כְּשָׁמֵי־בֹּקֶר.
וַעֲדִי־רֹאשׁוֹ נוֹצוֹת־נֶשֶׁר,

הַמִּתְנוֹסְסוֹת בָּרוּחַ.

„יְדַעְתִּיךָ, הַיְאַוַּתָה!—
נָתַן קוֹלוֹ, קוֹל־הָרַעַם—
סוּרָה מֶנִּי, שָׁגַדַּיְהּ!
שׁוּבָה אֶל הַנָּשִׁים, פַּחְדָן,
אֶל נוֹקוֹמִיס בָּלְתָה שׁוּבָה,
סוּרָה, פֶּן אַבְכֶּה נָפֶשׁ,
פֶּן אוֹרִידְךָ אֶל אָבִיהָ!“

וְהַיְאַוַּתָה יַעֲנֵהוּ,
כִּי לֹא יָרֵא, כִּי לֹא פָּחַד:
—„לֹא כְּכֹחַ גַּרְזֶן־קְרָבוֹת
כֹּחַ נְאָצָה, כֹּחַ נְבָלָה;
פִּצְעֵי יֶתֶר עַל הַקֶּשֶׁת
נוֹאֲשׁוּ מִדִּבְרֵי־עָתָק,
לַעֲגֵי־שָׂפָה, נִיב־הַתּוּלִים
כֵּהוּ מִן הַחֵץ, בֶּן־אַשְׁפָּה;
טִבּוּ פְּעָלִים מֵאֲמָרוֹת
וּמַעֲלָלִים—מֵהִתְהַלֵּל“.

וַתִּתְלַקַּח הַמִּלְחָמָה,
טֶרֶם רָאָה שֶׁמֶשׁ כְּמוֹתָהּ,
נִשְׂרֵי־קְרָבוֹת—וַיַּעַרְכוּהָ.
כָּל הַיּוֹם הַהוּא נֶאֱבָקוּ
מִן הַבֹּקֶר עַד הָעֶרֶב;
חִצֵּי הַיְאַוַּתָה כֻּלָּם
הִתְמוֹלְלוּ עַל הַצִּנָּה,
רֵיקָם שָׁבוּ מַהֲלֻמוֹתָיו,
מַהֲלֻמוֹת בָּתֵּי־יָדָיו;

שָׁוְא בַּכֵּילָף גַּם הִכָּהוּ.
מִמַּכּוֹתָיו נִתְּצוּ צוּרִים,
אַךְ לֹא עָצְרוּ כֹּחַ לִנְתּוֹץ
אֶת הַצִּנָּה, צִנַּת־כְּשָׁפִים.

וּבָעֶרֶב הַיְאַוּתָה
נִשְׁעַן עָיֵף עַל הַקֶּשֶׁת
וּפָצוּעַ בְּאֶפֶס תִּקְוָה.
כֵּילַף־קְרָב לוֹ הוּדַק, נִשְׁבַּר,
בָּתֵּי־יָדָיו פְּרוּמִים, קְרוּעִים,

וּבְאַשְׁפָּתוֹ שְׁלֹשָׁה חִצִּים,
שְׁלֹשָׁה חִצִּים לֹא יוֹעִילוּ.
וַיָּנוּחַ תַּחַת אֹרֶן,
אֹרֶן עַתִּיק, מַעֲלֶה כְּמָהִים,
וּפִטְרִיּוֹת חֲתוּלָתוֹ.

פִּתְאֹם שָׁמַע קוֹל רָהֳמָה,
שִׁירַת מֶמֶה עַל הַבַּדִּים:
„הַיְאַוּתָה, כּוֹנֵן חִצְּךָ
אֶל הָרֹאשׁ, רֹאשׁ מֶדְזִ׳יסָגְנִ׳!

פגע בשער הלבלראש,
פגע בשרש מתלפיתי
כי משם אך הבאיבני.

ויהי מגזישגון ויעף
רגבי־אבן אבירית,
והיאותה בגן חצי
עשה נצות וחדו ישפת,
והחץ מגר פגע
בתלתלים הארכים.
וכראם פצע ירה
ויצא אך הקשת,
כאשר יעשה ראם בערבה
שכבת שלג כי תכבנה.

והחץ השני מהר
מן הראשון בה בהרת,
העמיק שחת מן הראשון;
ובסוף בהיות הסער
מצדו ברבי מגזישגון,
באין־מגדל לפני סופה.

אך החץ השלישי מהר
מן השנים וכמתי
העמיק שחת מן השנים.
והגאדר מגזיסגון
ראה עג־אש של פ ו נ י ק,
ראה עיני מלאך־מותו,
וקולו קרא לו בחשך;
והגאדר בכשפים
כרע, קרס ורוח אין בו
מת לרגלי היאותה.
אז אל מ מ ה רעו יקרא

היאותה נעלה־לבב,
קרא לו מבן הצפרים,
נצרי אתן אדיר, קדרי.
להיות גמול על חסדך אתי,
קשתי צרה נצרתי לראשי
בדם נפשי כל הנצות.
עוד כיום על ראש הקדה
צבעי הנצות המאדימות,
להיות אות כי טוב עשה.
ויפגר מגזישגון
פרק הסיר את הצנה
לזכרון כי בו נלחם,
להיות אות כי ידו רמה.
על החוף הפגר נשאר,
הציבתה באור חצי
על החוף, הראש במים,
בשכבת חול מנחות רגליו;
וממעל לו צרח
בא הנשר, נשר־הרבית,
ובמעגלים הולכים וצרים
הקוה איתו קרב, קרב.

מני אהל מגזישגון
היאותה הוציא טוביו:
כלי־תפארה—עורות חיה,
עורות רמים ועורות בקר,
עורות חלד ועורות תחש,
פתילים, רבידים וחגורות,
תלי ואשפה ברקמת־פנינים,
מלאים חצים, חצים רבים.
חצים ראשי־כסף למו.

והיאותה ישוב ביתה

בֵּין הַנְּהָרוֹת נַהֲרוֹת־זֶפֶת,
בֵּין הַנְּחָשִׁים הַמִּתְרַפְּסִים;
שְׁלַל הָאוֹיֵב אִתּוֹ נָשָׂא,
וּבְשִׁיר אֶת קוֹלוֹ נָשָׂא.

עַל הַחוֹף נוֹקוֹמִיס חִכְּתָה,
עַל הַחוֹף לוֹ חִכָּה קְוַוִינֶגֶד
אִישׁ־הֶחָיִל וּטְשַׁיְבַּיְאַבּוֹס.
וּמֵרָחוֹק אָזְנָם שָׁמְעָה
תְּרוּעוֹת־גִּיל לְהַיְאַוַּתָה,
קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָתוֹ שָׁמְעוּ.
מִן הַכְּפָר לִקְרָאתוֹ יָצְאוּ
בִּנְגִינוֹת וּבִמְחוֹלוֹת,
זָבְחוּ זֶבַח וַיָּרִיעוּ:
„הָבוּ גֹדֶל לְהַיְאַוַּתָה!
יָדוֹ רָמָה עַל הַכַּשָּׁף,

עַל הַנֶּאְדָּר בִּכְשָׁפִים,
שֶׁמִּיָּדָיו הַקַּדַּחַת,
וְאֵדֵי־קֶטֶב מְמַדְמֵנוֹת,
הַחֳלָאִים וְהַמָּוֶת".

וְלֹא שָׁכַח הַיְאַוַּתָה
אֶת הַמְּמַהּ וְאֶת עֲצָתוֹ,
וּלְזִכָּרוֹן וּלְאוֹת־בְּרִיתוֹ
שָׂם צְרוֹר נוֹצוֹת הָרְחָמָה
הַמַּאְדִּימוֹת עַל הַקָּנֶה,
קְנֵה־מִקְטַרְתּוֹ לְתִפְאֶרֶת;
אַךְ אֶת אוֹצְרוֹת מֶדְזִ'יסֶגְוָנְג,
כָּל הַשָּׁלָל, שְׁלַל־מִלְחַמְתּוֹ,
אוֹתוֹ חָלַק בֵּין בְּנֵי־עַמּוֹ,
חֵלֶק כְּחֶלְקוֹ הוּא לָקָח.

X.

הַיְאַוּתָה מִתְחַתֵּן.

„כְּחוּט הַיֶּתֶר עַל הַקֶּשֶׁת,
כֵּן הָאִשָּׁה אֶל הַגֶּבֶר:
הִיא תַטֶּנּוּ—וְהוּא בָהּ יִמְשׁוֹל,
תִּמְשְׁכֶנּוּ—וְאַחֲרָיו תֵּלֵךְ,
וְאֵין טוֹב הֱיוֹתָם אִישׁ לְבַדּוֹ".

כָּכָה הָשַׁב הַיְאַוּתָה.
נַפְשׁוֹ כָלְתָה, לִבּוֹ פָּחַד,
כָּל מַעְיָנָיו וַחֲלוֹמוֹתָיו
אַךְ בַּנָּאוָה „מִיכַל שׂוֹחֵק".
וַיְהִי שׁוֹגֶה בְּמִינְהָהָ
הָרָחֵק בְּאֶרֶץ הַדַּקוֹטִים.

„מִבְּנוֹת עַמְּךָ נַעֲרָה קְחָה־נָא,
תַּזְהִירֶנּוּ אָז נוֹקוֹמִים—
אַל תֵּימִינָה אַל תַּשְׂמְאִילָה
אֶל בַּת־נֵכָר לֹא יְדַעְנוּ.
כְּאֵשׁ שֶׁתּוּקַד בַּכִּירַיִם—
בַּת שְׁכֵנֵנוּ, בַּת שִׁבְטֵנוּ;
כְּאוֹר כֹּכָבִים, כְּאוֹר יָרֵחַ—
גַּם הַיָּפָה בִּבְנוֹת־נֵכָר".

כֵּן הַמְּתִיקָה סוֹד נוֹקוֹמִים,
וְהַיְאַוּתָה עָנָה כָּכָה:
„הוֹי, נוֹקוֹמִים, אִם אָהַבְתִּי!
מְתוּקָה אָמְנָם אֵשׁ־כִּירַיִם,
אַךְ אָהַבְתִּי אוֹר־כֹּכָבִים,
בְּאוֹר־יָרֵחַ תִּבְהַר נַפְשִׁי".

בְּכֹבֶד־רֹאשׁ נוֹקוֹמִים עָנְתָה:

„אַל, בְּנִי, תָּבִיא נַעֲרָה נִרְפָּה,
אַל נָא אִשָּׁה אֵין בָּהּ חֵפֶץ,
נַעֲרָה שֶׁיָּדֶיהָ לֵאוֹת,
אִשָּׁה שֶׁרַגְלֶיהָ כְּבֵדוֹת;
הָבֵא נַעֲרָה קַלַּת־רֶגֶל,
הָאוֹהֶבֶת אֶת הַמְּלָאכָה״.

בִּשְׂחוֹק קַל סָח הַיְאַוּתָה:
„יֶשְׁנָהּ בְּאֶרֶץ הַדַּקוֹטִים
בַּת הַשָּׁב הָעוֹשֶׂה חִצִּים,
מִינֶהַהַ—„מִיכַל שׂוֹחֵק״.
זֹאת הַיָּפָה בִּבְנוֹת־אָדָם
הָאֲהֻלָה אֲבִיאֶנָּה,
קַלַּת־רֶגֶל לְמִשְׁמַעְתֵּךְ
הִיא לָךְ תְּהִי,—אוֹר־כּוֹכָבִים,
וְהַר־סַהַר, אֵשׁ־כִּירָיִם,
לִבְנֵי עַמִּי נֹגַהּ־חַמָּה״.

אַךְ נוֹקוֹמִיס תַּעֲנֶנּוּ:
„אַל תְּבִיאֶהָ הָאֹהֱלָה
בַּת עַם־נֵכָר, בַּת דַּקוֹטָה!
אַכְזָר מְאֹד לֵב הַדַּקוֹטִים,
רַבּוֹת אִתָּם גַּם נִלְחַמְנוּ,
קְרָבוֹת יְשָׁנִים טֶרֶם שְׁכַחְנוּם,
פְּצָעִים טֶרֶם עוֹד נִרְפָּאוּ״.

בִּשְׂחוֹק קַל סָח הַיְאַוּתָה:
„וְלוּ אַךְ יַעַן זֹאת לָקַחְתִּי
אֶת הַנָּאוָה בַּת־דַּקוֹטָה;
כִּי שִׁבְטֵינוּ יִתְאַחָדוּ,
כִּי יִשָּׁכְחוּ קְרָבוֹת־קֶדֶם,
כִּי יֵרָפְאוּ פִּצְעֵי־עוֹלָם״.

וְאֶל פְּנֵי אֶרֶץ הַדַּקוֹטִים,
אֶרֶץ שֶׁנָּשֶׁיהָ יָפוֹת,
נָשָׂא רַגְלָיו הַיְאַוּתָה.
עוֹשֶׂה דַּרְכּוֹ בֵּין עֲרָבוֹת,
בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא וַאֲגַמִּים,
בְּיַעֲרֵי־עַד, בְּלֵיל־דּוּמִיָּה.
בְּכֹחַ מוֹקַסִּינֵי־פְּלָאוֹת
צָעַד צַעַד מַהֲלַךְ פַּרְסָה,
אַךְ הַדֶּרֶךְ אָרְכָה מְאֹד לוֹ,
כִּי לְבָבוֹ רָץ וַיַּעֲבוֹר,
וַיְהִי עוֹשֶׂה דַּרְכּוֹ נְכֹחוֹ.
עַד בֹּא בְאָזְנָיו רַעַשׁ מַיִם,
רַעַם אַשְׁדּוֹת מִינֶהַהַ,
לוֹ יִקְרָאוּ מִן הַדְּמָמָה;
וְהוּא דוֹבֵב: „הוֹי צְלִיל נָעִים!
הָהּ. מַה עָרֵב קוֹל הַקּוֹרֵא!״

וּבַסְּבָךְ עַל שְׂפַת הַיַּעַר,
מְקוֹם יִתְלַכְּדוּ אוֹר וּצְלָלִים,
עֶדְרֵי צְבָאִים הָיוּ רוֹעִים,
אַךְ לֹא רָאוּ אֶת הַנַּעַר.
הוּא לַקֶּשֶׁת שָׂח: „אַל תַּחְטִיא!״
שָׂח לַחֵץ: „אַל תִּסּוֹג אָחוֹר!״
וַיְשַׁלְּחֵהוּ הַמַּטָּרָה,
חֵץ רְנָנוֹת בְּלֵב הַצְּבִיָּה.
עֲלֵי כְתֵפָיו שָׂם אֶת צֵידוֹ
וַיְהִי נֶחְפָּז דַּרְכּוֹ הָלְאָה.

עַל הַפֶּתַח, פֶּתַח אָהֳלוֹ,
הַרְחֵק בְּאֶרֶץ הַדַּקוֹטִים
שָׁם הַשָּׁב הָעוֹשֶׂה חִצִּים
יָשַׁב עוֹשֶׂה רָאשֵׁי חִצִּים,
רָאשֵׁי חִצִּים—אַבְנֵי יָשְׁפֵה,
רָאשִׁים אַבְנֵי הַכַּלְצִידוֹן.

אִתּוֹ יָשְׁבָה כְּלִילַת־יָפְיָהּ
הַנֶּחְמָדָה מִינֶהַהַ,
בִּתּוֹ הִיא, הִיא „מַיִם שׂוֹחֵק",
וּמַחְצֶלֶת קָנִים עָשְׂתָה,
וְהַשָּׁב בְּעֵבֶר הָנָּה,
רָזֵי־עָתִיד חָלְמָה בִּתּוֹ.

זָכוֹר זָכַר הוּא יְמֵי־קֶדֶם,
עֵת גַּם הוּא בַּחִצִּים יָצָא,
דָּלַק אַחֲרֵי צְבִי וּרְאֵמִים
בָּעֲרָבוֹת וּבַנְּחָלִים,
יָרָה בְּאַוְזֵי־מִדְבָּר—וַוַּה,
שֶׁבַּהֲמוּלָה פֵּרְשׂוּ נֶגְבָּה;
זָכַר גְּדוּדֵי לוֹחֲמִים אֵלֶּה,
שֶׁאַךְ אֶצְלוֹ קָנוּ חִצִּים,
בִּלְעֲדֵיהֶם לְחוּם לֹא עָצְרוּ.
הַגִּבּוֹרִים הָעֲדִינִים
אָפְסוּ הָהּ כְּבָר מִן הָאָרֶץ!
עַתָּה גֶּבֶר נִדְמֶה לְאִשָּׁה,
אַךְ בִּלְשׁוֹנוֹ יִתְגָּר לָחֶם.

מַעְיָנֶיהָ הִיא בַּצַּיָּד,
בֶּן עַם־נֵכָר וְאֶרֶץ זָרָה,
נַעַר זָקוּף כֻּלּוֹ נֶחְמָד,
בָּא אַךְ פַּעַם אֶל אָבִיהָ
בְּבֹקֶר אָבִיב לִקְנוֹת חִצִּים.
אַחַר שֶׁבֶת תּוֹךְ אָהֳלָם,
הִרְבָּה לַעֲמוֹד עַל הַפֶּתַח,
וּכְשֶׁהָלַךְ פָּנָה אַחֲרָיו.
וְאָבִיהָ הִלְלָהוּ,
הִרְבָּה הַלֵּל רוֹב חָכְמָתוֹ,
הִרְבָּה הַלֵּל אֹמֶץ לִבּוֹ.

הַעוֹד יָשׁוּב לִקְנוֹת חִצָּיו
אֵצֶל אַשְׁדּוֹת מִינֶהַהַ?
יָדָהּ נָחָה עַל מַחְצַלְתָּהּ,
וְחוֹלֶמֶת עֵינָהּ נְשָׂאָה.

וּבְהֶגְיוֹנָם שְׁנֵיהֶם פִּתְאֹם
שָׁמְעוּ קוֹל בָּא, רַעַשׁ עָלִים,
וַיּוֹפִיעַ לְעֵינֵיהֶם
הַיְאַוַּתָּה מִן הַיָּעַר.
שְׁלַל־אַרְגָּמָן אֲדָמָה לֶחְיוֹ,
וְהַצְּבִיָּה עַל פְּנֵי שִׁכְמוֹ.

וְהַשָּׁב הָעוֹשֶׂה חִצִּים
מַהֵר קוּם וּבְכֹבֶד־רֹאשׁוֹ
הִבִּיט אֶל הַבָּא הַנַּעַר,
הִשְׁלִיךְ חִצּוֹ טֶרֶם כִּלָּה,
הִפְצִיר בּוֹ כִּי יָסוּר אֵלָיו,
אָמַר בְּקוּמוֹ קַדֵּם פָּנָיו:
„שָׁלוֹם תָּבֹא, הַיְאַוַּתָּה!"

וּמִשִּׁכְמוֹ הַיְאַוַּתָּה
הוֹרִיד צֵידוֹ עַל הָאָרֶץ,
אֶל פְּנֵי רַגְלֵי מִינֶהַהַ.
וַתִּתְבּוֹנֵן בּוֹ הַנַּעֲרָה
מִמַּחְצַלְתָּהּ־קָנִים רַכּוֹת,
נָשְׂאָה קוֹלָהּ חוֹדֵר לֵבָב:
„שָׁלוֹם תָּבֹא, הַיְאַוַּתָּה!"

וְהָאֹהֶל הָיָה גָּדוֹל
וּמְאֹד נִרְחָב, עָשׂוּי כֻּלּוֹ
עוֹרוֹת צְבָאִים מְלֻבָּנִים;
וְעַל הַיְרִיעוֹת מַעֲשֵׂה תַבְנִית
כָּל אֱלִילֵי עַם דַּקוֹטָה.
וְכֹה רָם הַפֶּתַח—עַד כִּי

הַיְאַוַּתָּה טֶרֶם יָבֹא
הֵשַׁח אַךְ מְעַט אֶת רֹאשׁוֹ,
אַךְ כִּמְעַט נוֹצוֹתָיו־נֶשֶׁר
בּוֹ נָגְעוּ טֶרֶם יָבֹא.

אָז גַּם תָּקוּם מִן הָרִצְפָּה
מִינֶהַהַ—„מִיכַל שׂוֹחֵק",
אֶת מַחְצַלְתָּהּ חִישׁ הֵנִיחָה,
וְנָתוֹן לֶאֱכוֹל לִפְנֵיהֶם.
מַיִם נָתְנָה, מֵי־מַעְיָנִים,
שָׂמָה אֹכֶל בִּכְלֵי־חֶרֶס,
שָׂמָה מַיִם בְּסֵפֶל זְסִפּוֹן;
וַתֵּתַצַּב מַאֲזִינָה
אֶת כָּל דִּבְרֵי הַיְאַוַּתָּה
וַאֲשֶׁר יַעֲנֶה לוֹ אָבִיהָ;
אַךְ לֹא פָּצְתָה שִׂפְתוֹתֶיהָ,
וְאֶת דְּבָרֶיהָ לֹא הִשְׁמִיעָה.

כַּהֹלֶמֶת הֶאֱזִינָה
אֶל כָּל דִּבְרֵי הַיְאַוַּתָּה,
כַּאֲשֶׁר תֵּאַר אֶת נוֹקוֹמִיס,
שֶׁבְּיַלְדוּתוֹ כִּלְכְּלָה אוֹתוֹ;
כַּאֲשֶׁר תֵּאַר אֶת מֵרֵעָיו,
אֶת הַמְשׁוֹרֵר טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹס
וְאֶת הָאִישׁ הֶחָסוֹן קְוַזִּינְד,
וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת כָּל הָאֹשֶׁר
בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה, בְּאֶרֶץ שְׁקֵטָה,
הֵן הִיא אֶרֶץ הָאוֹג'בְּוִים.

„כְּתֹם הַקְּרָב וּתְשׁוּאוֹת לָחֶם,
יֶרְחֵי־קְרָב וּשְׁפִיכַת דָּמִים,
יִפְרַח שָׁלוֹם בֵּין אוֹג'בְּוִים

וּבֵין שֵׁבֶט הַדַּקוֹטִים"—
כָּכָה אָמַר הַיְאַוַּתָּה,
בְּשָׂפָה רָפָה הוֹסִיף כָּכָה:—
„לְמַעַן יָנוּב שְׁלוֹם־עוֹלָמִים
וְיֶחֱזַק חוּט זֶה הַמְקַשְּׁרֵנוּ,
לְאִשָּׁה תְּנָה לִי זֹאת הַנַּעֲרָה,
מִינֶהַהַ—„מִיכַל שׂוֹחֵק",
הִיא יְפַת בְּנוֹת הַדַּקוֹטִים".

וְהַשָּׁב הָעוֹשֶׂה חִצִּים
שָׁהָה שָׁעָה טֶרֶם יַעֲנֶה,
הוֹסִיף עָשָׁן, בּוֹשֵׁשׁ לַעֲנוֹת;
בְּגָאוֹן הִבִּיט בְּהַיְאַוַּתָּה,
בְּאַהֲבָה הִבִּיט „בְּמִיכַל שׂוֹחֵק".
בְּהַדְרַת פָּנָיו עָנָה כָּכָה:
„כֵּן! אִם יֵשׁ לֵב מִינֶהַהַ,
גַּלִּי לִבֵּךְ, מִינֶהַהַ!"

וְהַנָּאוָה מִינֶהַהַ
רֶגַע עָמְדָה וְהִיא נְבוֹכָה,
וּפִי־שֶׁבַע תִּיף הַנַּעֲרָה
בִּצְנִיעוּתָהּ, בִּמְבוּכָתָהּ;
בּוֹשָׁה נִגְּשָׁה אֶל הַנַּעַר,
שֶׁפִי יָשְׁבָה אָז עַל יָדוֹ,
וְשִׂפְתוֹתֶיהָ נָעוֹת, רָפוֹת:
„כֵּן! אַחֲרֶיךָ אֵלֵךְ, אִישִׁי!"

כֵּן הִתְחַתֵּן הַיְאַוַּתָּה,
כָּכָה אֵרַשׂ לוֹ לְאִשָּׁה
בַּת הַשָּׁב הָעוֹשֶׂה חִצִּים,
יוֹשֵׁב אֶרֶץ הַדַּקוֹטִים.
מִן הַוִּיגְוַם יָצֹא יָצְאָה

עִם הַנָּאוָה „מִיכַל־שׂוֹחֵק",
שְׁלוּבֵי־זְרֹעַ הִתְהַלָּכוּ
בִּנְאוֹת־יַעַר וּבְאָחוּ,
וַיִּוָּתֵר גַּלְמוּד, עַרְעָר
פֶּתַח אָהֳלוֹ הַזָּקֵן.
מִמֶּרְחַקִּים בָּא בְאָזְנֵיהֶם
קוֹל מֵי־אַשְׁדוֹת מִינֶהַהַ:
„שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, מִינֶהַהַ!"

וְהַשָּׁב הָעוֹשֶׂה חִצִּים
שָׁב לִמְלַאכְתּוֹ אֶל הַחִצִּים,
עַל הַפֶּתַח יָשַׁב גַּלְמוּד,
אֶל לִבָּתוֹ דּוֹבֵב, הוֹגֶה:
„כֵּן תַּעַזְבוּנוּ, הָהּ בְּנוֹתֵינוּ
הַנֶּחְמָדוֹת, הַנֶּאֱהָבוֹת,
כְּתֹם כֹּחֵנוּ כִּי זָקַנּוּ;
נַעַר בָּא בַּכְּפָר מִתְהַלֵּךְ,
זָר בֶּחָלִיל בָּא מֵרִיעַ,
עוֹטֶה עֶדְיוֹ נוֹצוֹת נֶשֶׁר,
וּמִבְּנוֹת הַכְּפָר לַיָּפָה
יִרְמוֹז—אַחֲרָיו הִיא הוֹלֶכֶת,
בְּאַהֲבַת זָר זֶה הַכֹּל תַּעֲזֹב".

הָהּ, מֶה עָלֵז הָיָה דַּרְכָּם
בֵּין יְעָרוֹת חַסְרֵי־גְבוּלִים,
בֵּין הֶהָרִים וְהַכָּרִים,
בַּגֵּיאָיוֹת וּבִנְהָרוֹת.
קַלּוּ כַּנְפֵי־זְמָן לַנַּעַר,
וְאִם הִתְנַהֲלוּ לְאִטָּם,
וְאַף אִם פִּגֵּר הַיְאַוּתָה
לִבְלִי תִּיעַף מִינֶהַהַ.

עַל כַּפּוֹתָיו אֶת הָעַלְמָה
נָשָׂא דֶרֶךְ נַהֲרוֹת אֵיתָן.
כְּנוֹצָה קַלָּה לוֹ נֶחְשָׁבָה,

כְּנוֹצַת נֶשֶׁר בַּעֲדֵי רֹאשׁוֹ.
בַּעֲבֵי־הַיַּעַר פִּנָּה
מִשְׁעוֹל לָהּ כַּל תְּגוּף רַגְלָהּ,
עַנְפֵי עֵצִים כָּפַף סָבִיב,
עָשָׂה כְּמוֹ מְלוֹן־עֲנָפִים,
מִשְׁכָּב וּרְפִידָתוֹ עָלִים;
וּבַפֶּתַח הִבְעִיר מְדוּרָה
פְּרִי אַלּוֹנִים, בַּדֵּי אֵלָה.

רוּחוֹת רַכּוֹת אָרְחוּ אִתָּם
בַּגֵּיאָיוֹת וּבַיְּעָרוֹת;
כֹּכְבֵי־נֶשֶׁף מִמְּרוֹם־שִׁבְתָּם
כָּל הַלַּיְלָה שָׁמְרוּ לְרֹאשָׁם;
אַדְשִׁידוֹמָה, הוּא הַסְּנָאִי
הִבִּיט כָּמוֹ, בַּנְּאֱהָבִים,
מִמּוֹשָׁבוֹ בְּעֵץ הָאַלּוֹן;
וְהַשָּׁפָן מִהֵר לָנוּס
מִן הַדֶּרֶךְ בָּהּ דָּרְכוּ,
עַל אֲחוֹרָיו לְיַד מְאוּרָתוֹ
יָשַׁב, הִבִּיט בַּנְּאֱהָבִים.

וּמָה עָלֵז דַּרְכָּם בַּיְתָה!
בַּעֲלֵי־כָנָף שִׁיר הֵרִיעוּ,
שִׁירֵי־אשֶׁר, שִׁירֵי־פֶלֶא,
הָאוֹיְסַה — יַרְנוּ כָּחֹל
שָׁר: „אַשְׁרֶיךָ, הַיְאוּתָה!
מַה טּוֹב חֶלְקְךָ בְּמִינְהָהַ".
הָאָפְּמְשִׁי — חֲכְלִיל־גָּרוֹן

שָׁר: „אַשְׁרֶיךָ, מִינְהָהַ!
חֶלְקֵךְ טוֹב בְּעֶדְרִין אִישֵׁךְ".

מִשָּׁמַיִם הִבִּיט כָּמוֹ
שֶׁמֶשׁ נֶהְדָּר וְכֹה עָנָה:
„אַהֲבַת־רֵעִים — נֹגַהּ שֶׁמֶשׁ,
צִלְלֵי חשֶׁךְ — שִׂנְאַת־חִנָּם.
וְהַחַיִּים — אוֹר וּצְלָלִים
כָּם מְשַׁמְשִׁים בְּעַרְבוּבְיָה.
בְּאַהֲבָה תִּמְשֹׁל, הַיְאוּתָה!"

מִשָּׁמַיִם הִבִּיט כָּמוֹ
הַיָּרֵחַ וְנֹגַהּ קֶסֶם
מְלֵא מְלוֹנָם וְכֹה עָנָה:
„הַיּוֹם נִתַּן לַעֲבוֹדָה,
וְהַלַּיְלָה תּוֹר הַמְּנוּחָה.
עַז הָאִישׁ, הָאִשָּׁה רָפָה:
בְּאֶרֶךְ־אַפַּיִם תִּמְשֹׁל אִשָּׁה".

כָּכָה שָׁבוּ הֵם הַבַּיְתָה,
כָּכָה הֵבִיא הַיְאוּתָה
הָאֹהֱלָה לְנוֹקוֹמִיס
אוֹר־יָרֵחַ, אוֹר־כֹּכָבִים,
אוֹר־אֵשׁ תּוּקַד בַּכִּירַיִם,
נֹגַהּ־חַמָּה לִבְנֵי עַמּוֹ
אֶת הַנָּאוָה מִינְהָהַ,
אֶת הַיָּפָה בִּבְנוֹת־אָדָם,
בִּבְנוֹת אֶרֶץ הַדַּקוֹטִים,
אֶרֶץ שֶׁנָּשֶׁיהָ יָפוֹת.

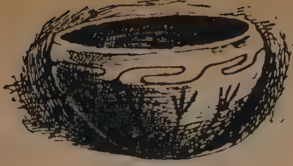

XI.

מִשְׁתֵּה חֲתֻנַּת הַיְאַוַּתָּה.

עַתָּה שִׁמְעוּ אֵיכָה יָצָא
בִּמְחוֹלוֹתָיו פּוֹ־פּוּק־קִיוִים
בְּיוֹם חֲתֻנַּת הַיְאַוַּתָּה;
אֵיכָה שׁוֹרֵר טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹס,
הוּא הָעֶלְיוֹן עַל הַמְשׁוֹרְרִים,
שִׁירֵי אַהֲבָה וְגַעֲגוּעִים;
אֵיכָה סִפֵּר יַגּוּ זָקֵן
אֶת סִפּוּרָיו הַמַּפְלִיאִים,
לְמַעַן יֶרֶב גִּיל הַחֲתֻנָּה,
לְמַעַן יִשְׂמְחוּ הַקְּרוּאִים,
לְמַעַן תֶּעֱרַב לָמוֹ עִתָּם.

וְהַשִּׂמְחָה מַה נֶּהְדָּרָה
בְּיוֹם חֲתֻנַּת הַיְאַוַּתָּה!
כָּל כְּלֵי־שָׁרֵת—עֵץ הָאֵלָּה,
לְבָנִים וּמְמֹרָטִים הֵיטֵב,
הַמִּזְלָגוֹת—קַרְנֵי־רֵמִים,
שְׁחוֹרִים וּמְחֻטָּבִים הֵיטֵב.

וּמַלְאָכִים קַלִּים שָׁלְחָה,
בְּכָל הַכְּפָר נוֹקוֹמִיס שָׁלְחָה
וּבִידֵיהֶם עַנְפֵי־עָבוֹת,
לִהְיוֹת אוֹת לְבֹא הַקְּרוּאִים,
לִהְיוֹת אוֹת לַגִּיל וְלַמִּשְׁתֶּה;

וַיָּבֹאוּ כָּל הַקְּרוּאִים,
שְׂמֵחִים בָּאוּ אֶל הַמִּשְׁתֶּה,
בְּבִגְדֵיהֶם, בִּגְדֵי־חֲמוּדוֹת,
כָּתְנוֹת־עוֹר וַעֲדָיֵי־וַמְפּוּם,
וּמְקֻשָּׁטִים בְּפוּךְ וְנוֹצוֹת,
בְּרִקְמוֹת פְּנִינִים וּזְגוּגִיּוֹת.

וַיֹּאכְלוּ לָרִאשׁוֹנָה
בְּשַׂר שְׁבּוּטָה וּזְאֵב־מַיִם,
יְדֵי נוֹקוֹמִיס בִּשְּׁלוּ אוֹתָם,
אַחַר פִּימִיקַן[1], גַּב פָּרִים,
מֹחַ רְאֵם וּבְשַׂר הַצְּבָאִים,
וְעֻגוֹת אֹרֶז־תּוּרְמִית צְהֻבּוֹת,
וְאֹרֶז־בָּר הַצָּץ בִּיעָרוֹת.

אַךְ הַנֶּהְדָּר הַיְאַוַּתָּה,
וְהַנְּעִימָה מִינֶהַהַ
וְנוֹקוֹמִיס בַּת־הֶחָיִל
הֵם לֹא טָעֲמוּ מִן הַבֵּרָה,
הֵם אַךְ שֵׁרְתוּ אֶת הַבָּאִים,
אֶת הַמְסֻבִּים וַיִּדּוֹמוּ.

וּכְכַלּוֹת הַקְּרוּאִים לֶאֱכוֹל
מַהֵר־חִישׁ נוֹקוֹמִיס תּוֹצִיא
מִן הַשַּׂק, שַׂק עוֹרוֹת זָמֶר,

---

1) בשר מיובש.

הַמִּקְטָרוֹת, הָעֲשׂוּיוֹת
בְּאֶבֶן מַאְדִּימָה, מְלֵאָה
אוֹתָן טַבַּק מִן הַנֶּגֶב.
טַבַּק בָּלוּל קְלִפַּת עָרָב
וַעֲשָׂבִים נוֹתְנִים רֵיחַ.

אַחַר אָמְרָה: „פּוּ־פּוּק־קִיוִים,
צֵא כָּעֵת בִּמְחוֹלוֹתֶיךָ,
צֵא „בִּמְחוֹל הַדַּל״ לְפָנֵינוּ,
לְמַעַן יִגְדַּל גִּיל הַמִּשְׁתֶּה,
לְמַעַן יִשְׂמְחוּ הַקְּרוּאִים,
לְמַעַן תֶּעֱרַב לָמוֹ עִתָּם״.

וּמִתּוֹךְ הַקָּהָל יָקוּם
פּוּ־פּוּק־קִיוִים יְפֵה־הַתֹּאַר,
נִרְפֶּה הָיָה וְאִישׁ־תַּהְבֻּכִים,
עָלֵז, שָׂשׂ עַל תַּעֲלוּלִים,
וְקָרְאוּ לוֹ: אֱוִיל הַסָּעַר.

וְיָדָיו רַב לוֹ בְּשַׁעֲשׁוּעִים,
וּבִמְחוֹלוֹת עַל פְּנֵי קֶרַח,
אַף בִּשְׂחוֹק כַּדּוּרִים וְקוּבִיָּה,
שְׂחוֹק הַקּוּבִיָּה הוּא פַּגֶּסֶנְגְ,
וּבִשְׂחוֹק הַקוֹנְטַסֹּאָה —
שְׂחוֹק חַרְצַנֵּי הָאֲגַסִּים.

וְאִם בְּפִי כָּל הַגִּבּוֹרִים
שְׁמוֹ מִנֹּאָץ, וְאִם לוֹ קָרְאוּ
רַךְ־הַלֵּבָב—שָׁגָדַיָּה,
נִרְפֶּה, עָצֵל, מְשַׂחֵק בְּקוּבִיָּה,—
הוּא לֹא שָׂם לֵב לְדִבְרֵיהֶם,
הוּא לֹא שָׁעָה אֱלֵי לַעֲגָם,
יַעַן אָהֲבוּ הַנָּשִׁים
וְהַנְּעָרוֹת אֶת הַנָּאוֶה,
אֶת הַיָּפֶה פּוּ־פּוּק־קִיוִים.

עָלָיו כְּתֹנֶת עוֹר אַיָּלָה,
לְבָנָה, רַכָּה וּמְסֻגֶּרֶת
סָבִיב לָהּ עוֹר חֹלֶד סְנָאִים,
וְרִקְמַת פְּנִינִים וּזְגוּגִיּוֹת;
וּמַנְעָלָיו עוֹרוֹת צְבָאִים
וּמִסְגְּרוֹתָם סָבִיב עוֹרוֹת
חֹלֶד־סְנָאִים וְשַׂעֲרוֹת קִפּוֹד;
מִכְנָסַיִם לוֹ עוֹר־אַיָּל,
בְּרִקְמוֹת פְּנִינִים וּזְגוּגִיּוֹת,
וְשַׂעֲרוֹת קִפּוֹד, וַעֲדִי רֹאשׁוֹ
נוֹצוֹת בַּרְבּוּר־זֶמֶר יָפוֹת;
עַל עֲקֵבָיו זַנְבוֹת־שׁוּעָל,
וּבִימִינוֹ מַשָּׁב נֶהְדָּר,
וּבִשְׂמֹאלוֹ הַמִּקְטֶרֶת.

פָּנָיו מְשׁוּחִים אָדֹם וְצָהֹב,
קַוֵּי תְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן,
וְתַלְתַּלָּיו לוֹ עֲשׂוּיִם,
כְּשַׂעֲרוֹת נָשִׁים, שְׁתֵּי מַחְלָפוֹת,
מְשׁוּחוֹת בְּשֶׁמֶן וּמַבְהִיקוֹת,
וַעֲטַרְתָּן עִשְׂבּוֹת־רֵיחַ,
וְיוֹרְדוֹת הֵן עַל פְּנֵי הַמֵּצַח.

כָּכָה הָיָה פּוּ־פּוּק־קִיוִים,
בְּקוּמוֹ אָז מִתּוֹךְ הַקָּהָל,
אֶל קוֹל עֻגָב וּמַנְגִּינוֹת,
רַעַם תֻּפִּים וּשְׁאוֹן קוֹלוֹת,
כָּכָה קָם מִתּוֹךְ הַקָּהָל,
וּבִמְחוֹלוֹת־קֶסֶם יָצָא.

וַתְּהִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ יָצָא,
צוֹעֵד לְאִטּוֹ, יָקָר הוֹלֵךְ,

בֵּין אַלּוֹנִים נִגְלֶה, נֶעְלָם,
בֵּין הָאוֹרוֹת, בֵּין הַצְּלָלִים,
צוֹעֵד חֶרֶשׁ צַעֲדֵי־לָיִשׁ.
אַחַר מַהֵר נִבְהָל, נֶחְפָּז,
קָחוֹר סָחוֹר דּוֹלֵג, קוֹפֵץ
מֵעַל רָאשֵׁי כָּל הַמְסֻבִּים,
נִשָּׂא סוֹבֵב אֶת הָאֹהֶל.
וַיָּרוּמוּ וַיֵּצְאוּ
בְּעִקְּבוֹתָיו עָלִים נוֹשְׁרִים,
וַעֲבֵי־אָבָק וְרוּחַ עַזָּה
פָּרְצוּ אַחֲרָיו בְּמַעְגָּלִים.

אַחַר בָּא עַד שְׂפַת הַמַּיִם,
שְׂפַת הַיָּם הַגָּדוֹל וְחֻפָּיו,
וַיִּתְהוֹלֵל, כַּמִּשְׁתּוֹלֵל,
מַכֶּה בְּרַגְלָיו בְּעֹז בַּחוֹל שָׁם,
וַיְפַזְּרֶנּוּ אֶל כָּל עֵבֶר,
עַד הֱיוֹת הָרוּחַ—סַעַר,
וַעֲבֵי־חוֹל הִתְפָּרְצוּ בְּשָׁאוֹן,
כַּאֲשֶׁר תִּסְעַר סַעַת־שֶׁלֶג.
וַיִּסְעֲרוּ אָז וַיְכַסּוּ
חֻפֵּי־יָם הַחוֹל הַנִּשָּׂא,
הֵמָּה גִּבְעוֹת גְּנוֹ־וָדֶשׁוּ.

כָּכָה יָצָא בִּמְחוֹלוֹתָיו
מְחוֹל הָאֶבְיוֹן פּוּ־פּוּק־קִוִּים.
וּבְכַלּוֹתוֹ אוֹתוֹ יָשׁוּב
אֶל הַמְסֻבִּים, פָּנָיו שׂוֹחֲקוֹת,
יָשַׁב מַשִּׁיב אֶת הָרוּחַ
בְּמַשָּׁבוֹ נוֹצוֹת־תֻּכִּים.

אַחַר אָמְרוּ לְטְשַׁיְבַּיְאַבּוּם,
לוֹ לְרֵעַ הַיְאַוַּתָּה,
לוֹ לְעֶלְיוֹן עַל הַמְשׁוֹרְרִים,
לוֹ לַמַּנְעִים זְמִיר עָרִיצִים:
„שִׁירָה לָנוּ, טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם,
שִׁירֵי אַהֲבָה וְגַעֲגוּעִים,
לְמַעַן יִגְדַּל גִּיל הַמִּשְׁתֶּה,
לְמַעַן יִשְׂמְחוּ הַקְּרוּאִים,
לְמַעַן תֶּעֱרַב לָמוֹ עִתָּם".

וְהֶעָדִין טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם
יִשָּׂא קוֹלוֹ, קוֹל עֲדָנִים,
שִׁיר הַיּוֹצֵא מִן הַלֵּבָב,
נְגִינוֹת אַהֲבָה וְגַעֲגוּעִים,
מַשְׁקִיף עַל פְּנֵי הַיְאַוַּתָּה,
מַשְׁקִיף עַל פְּנֵי מִינְהַהַ,
רִנֵּן רַכּוֹת וְאֵלֶּה דְבָרָיו:

„אֹנֹוֵי, יוֹנָתִי, עוּרִי!
עוּרִי, פֶּרַח־בָּר בַּיַּעַר,
צִפּוֹר פֶּרֶא, לְמוֹד־שָׂדֶה,
וְעֵינֵךְ רַכָּה, עֵין אַיָּלָה!

„אִם תִּתְבּוֹנְנִי בִּי, אַהֲבָה,
מַה אָשַׁרְתִּי, מַה אֻשַּׁרְתִּי,
כַּחֲבַצֶּלֶת הָעֲרָבָה,
הָרוֹחֶצֶת בְּטַל הַיּוֹרֵד!

„רֵיחַ אַפֵּךְ כְּנִיחוֹחַ
פִּרְחֵי־בָר בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר
וּכְנִגּוּחָם בַּעֲרוֹב־יוֹם,
בְּיֶרַח בּוֹ הֶעָלִים נוֹשְׁרִים!

„הֲלֹא תַעֲרֹג, תִּכֶל נַפְשִׁי
אַךְ אֵלַיִךְ, אַךְ אֵלָיִךְ,
כְּנִצָּנִים אֶל פְּנֵי שֶׁמֶשׁ
בְּיֶרַח לֵילוֹת רְוֵי־הָאוֹרִים!

„אִנְגֵּ'י! לָךְ יָרֹן לִבִּי,
יָרֹן, יָגִיל, כִּי תְקָרְבִינִי,
כְּעַנְפֵי עֵץ הָאוֹמְרִים שִׁירָה
בְּיֶרַח גַּרְגְּרֵי־הָאֲדָמָה!

„וּבִהְיוֹת פָּנַיִךְ נוּגִים,
יִכְאַב לִבִּי, קְדֹרָה נַפְשִׁי,
כַּאֲשֶׁר יִקְדְּרוּ פְּנֵי נָהָר
עָבֵי־צֵל כִּי יַאֲפִילוּהוּ!

„וְאִם פָּנַיִךְ אֹרוּ, אַהֲבָה!
יִרְחַב לִבִּי, נָהֲרוּ פָּנַי,
כַּאֲשֶׁר אֹרוּ מִשְׁבְּרֵי־נָהָר
לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ וְרוּחַ נָשְׁבָה.

„תָּגֵל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם
אַף יָשִׂישׂוּ פְּנֵי הַמַּיִם;
אַךְ נָטַשְׁתִּי אָרְחוֹת שָׂשׂוֹן,
אִם רָחַקְתְּ מִמֶּנִּי, אַהֲבָה.

„הִנְנִי, הִנְנִי, בִּי הַבִּיטִי,
דְּמִי לִבָּתִי, בִּי הַבִּיטִי!
קוּמִי, אַהֲבָה, הִתְעוֹרְרִי.
אִנְגֵּ'י, יוֹנָתִי, עוּרִי!"

כָּכָה יָשִׁיר טְשִׁיבִּיאַבּוֹס
שִׁירַת אַהֲבָה וְגַעְגּוּעִים.
וְהַמִּתְפָּאֵר בְּשָׁוְא, הוּא יַגּוּ,
תַּיָּר וְרֵעֶה שֶׁל נוֹקוֹמִים,
קִנֵּא כְּבָר, בַּמְשׁוֹרֵר קִנֵּא
וּבְתִשְׁבָּחוֹת לוֹ פִּזֵּרוּ,
וּבִפְנֵי כָּל הַנֶּאֱסָפִים,
מַבָּטֵיהֶם, תְּנוּעוֹתֵיהֶם,
הִכִּיר חֶפְצָם שְׁמוֹעַ בַּדָּיו,
מֵהִתְהַלְּלוּתָיו וַהֲמוֹן שְׁקָרָיו.

וְיַגּוּ שֶׁקְּרָן אֵין כָּמֹהוּ.
מַעֲשֶׂה רַב כִּי שָׁמַע—וְנִזְכַּר
רַב מִמֶּנּוּ וְיָדוֹ בְּאֶמְצַע;
הִלְלוּ גְּבוּרַת אִישׁ—יַד יַגּוּ.
עָלְתָה עָלָיו אַלְפֵי פְּעָמִים;
וּבְנִפְלָאוֹת כִּי דִּבֵּרוּ,
סִפֵּר יַגּוּ פִּלְאֵי־פְלָאוֹת.

וְאִם אַךְ אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת,
וּלְכָל דְּבָרָיו תִּתֵּן אֵמוּן,
אֵין שׁוֹלֵחַ חֵץ כָּמֹהוּ,
אִישׁ לֹא הֶעֱלָה בְּחַכָּה דָּגָה,
אִישׁ לֹא הִרְבָּה לָצוּד רְמִים,
אִישׁ לֹא הִרְבָּה לְהָמִית בְּבָרִים,
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בְּעִתּוֹ יַגּוּ.

וְאֵין בָּאָרֶץ מָהִיר לָרוּץ,
אֵין בָּאָרֶץ מַעֲמִיק לִטְבּוֹל,
אֵין בָּאָרֶץ מֵטִיב לִשְׂחוֹת,
אֵין בָּאָרֶץ תַּיָּר נוֹדָע,
וְאֵין בַּתֵּבֵל אִישׁ, שֶׁרָאָה
נְצוּרוֹת־אֵל וּפִלְאֵי־פְלָאִים
בִּלְתִּי יַגּוּ אִישׁ־הַפְּלָאוֹת.

כָּכָה הָיָה שְׁמוֹ לְמָשָׁל
וְלִשְׁנִינָה בֵּין בְּנֵי־עַמּוֹ.
וְכִי הִרְבָּה צַיָּד לְנַשֵּׂא
מַעֲשֵׂי־יָדָיו עַד שָׁמַיִם,
אוֹ כִּי שָׁב אִישׁ־חַיִל בַּיְתָה
מִן הַקְּרָב, מִן הַמַּעֲרָכָה,
וְלֹא זָכַר, כִּי יֵשׁ גְּבוּלוֹת
גַּם לַעֲלִילוֹת גִּבּוֹר־חַיִל,

קָרָא קְהַל הַשּׁוֹמְעִים: „יַגּוּ!
יַגּוּ חָדָשׁ קָם בְּתוֹכֵנוּ!"

וְיַגּוּ עָשָׂה אֶת עֲרִיסַת
הַיְאַוַּתָּה, עוֹדוֹ יֶלֶד,
אֲשִׁיוֹתֶיהָ עָשָׂה וְסִפּוּן
וּבִשְׂרִירֵי רֵמִים קְשָׁרָהּ,
וְאַחַר לִמֵּד אֶת הַנַּעַר
לַעֲשׂוֹת קֶשֶׁת לוֹ וְחִצִּים,
לַעֲשׂוֹת קַשְׁתּוֹ בַּדֵּי־מֵילָה
וְאֶת הַחִצִּים עַנְפֵי־אַלּוֹן.
כָּכָה יָשַׁב יַגּוּ זָקֵן
עַל חֲתֻנַּת הַיְאַוַּתָּה.

וַיַּגִּידוּ לוֹ: „הוֹי, יַגּוּ!
סַפְּרָה נָא מִקּוֹרוֹתֶיךָ,
סַפֶּר־נָא אַגָּדַת־פְּלָאִים,
לְמַעַן יִגְדַּל גִּיל הַמִּשְׁתֶּה,
לְמַעַן יִשְׂמְחוּ הַקְּרוּאִים,
לְמַעַן תֶּעֱרַב לָמוֹ עִתָּם".

וְיַגּוּ מִהֵר וְכֹה עָנָה:
„שִׁמְעוּ נָא אַגָּדַת פְּלָאִים,
שִׁמְעוּ נָא אֶת כָּל הַקּוֹרוֹת
אֶת אוֹסְסֵאוֹ, הוּא הַכֹּשֶׁף,
אֲשֶׁר יָרַד מִן הַכּוֹכָב,
כּוֹכַב עֶרֶב, כּוֹכַב נָשִׁים".

XII.

בֶּן כּוֹכַב הָעֶרֶב.

הֲכִי נוֹטֶה שֶׁמֶשׁ עֶרֶב
עַל הַמַּיִם הַמַּבְרִיקִים?
אוֹ וִיז־שָׁדַי הוּא הַמְפַרְפֵּר,
חֵץ אַשָּׁף כִּי חָלַף כְּבֵדוֹ,
וְהוּא צוֹבֵעַ אֶת הַגַּלִּים
כָּאַרְגָּמָן, בִּדְמֵי לִבּוֹ,
וְהָאֲוִיר מָלֵא נֹגַהּ,
נֹגַהּ אֶבְרוֹת וִיז־הַשָּׁדַי!

אָמְנָם! שֶׁמֶשׁ עֶרֶב נוֹטֶה
וְטוֹבֵעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם,
וְעֵין הַמַּיִם תּוֹלַע־שָׁנִי,
וְאַרְגָּמָן הַשָּׁמָיִם!

לֹא! וִיז־שָׁדַי הוּא הַמְפַרְפֵּר,
הַטּוֹבֵעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם;
אֶת אֶבְרוֹתָיו פָּרַשׂ רוֹמָה
וְדָמָיו צוֹבְעִים אֶת הַגַּלִּים.

וּמִמַּעַל יִבְרֹק, יֶחֱרַד
אוֹר הַכּוֹכָב, כּוֹכַב עֶרֶב,
בִּדְמְדוּמֵי בֵּין־עַרְבַּיִם.
לֹא! עֲדֵי הוּא מַבְרִיק, מַזְהִיר
עַל חֲגוֹרַת אֵל הָרוּחוֹת,
בְּהִתְהַלְּכוֹ בַּשָּׁמַיִם
בִּדְמֵי־קֹדֶשׁ, בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת.

וְעֵינֵי יַגּוּ רוֹאוֹת אֵלֶּה,
וְלִבּוֹ מָלֵא חֶרְדַּת־קֹדֶשׁ
וְגִיל עוֹלָמִים, וַיִּתְעוֹרֵר:
„שׁוּרוּ, שׁוּרוּ, אֶת הַכּוֹכָב,
אֶת הַקָּדוֹשׁ כּוֹכַב־עֶרֶב!
מְסֹרֶת פְּלָאִים אַשְׁמִיעֲכֶם,
אֶת הַקּוֹרוֹת אֶת אוֹסְסֵאוֹ,
הוּא הַבֵּן לְכוֹכַב עֶרֶב!

„לִפְנֵי יָמִים, יָמִים רַבִּים,

לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, רַבּוֹת,
וְהָאֱלֹהִים וְהַשָּׁמַיִם
יוֹתֵר קְרוֹבִים אֶל הָאָדָם,
וּבִצְפוֹן הָאָרֶץ הָיָה
גִּבּוֹר צַיָּד וְעֶשֶׂר בְּנוֹתָיו
רַעֲנַנּוֹת וִיפוֹת־תֹּאַר,
וְקוֹפוֹת־גִּזְרָה, כְּעַנְפֵי־עָבוֹת.
אַךְ הַקְּטַנָּה בֵּין הַבָּנוֹת
אוֹינִי, הִיא הַמַּחֲרִישָׁה,
הָעֲצוּבָה, וְהַחוֹלֶמֶת,
עָלְתָה בְיָפְיָהּ עַל כֻּלָּנָה.

„וַתִּהְיֶינָה הָעֲלָמוֹת
לַאֲנָשִׁים, אַנְשֵׁי־חַיִל;
אַךְ הַקְּטַנָּה, אוֹינִי—הִיא,
הִיא לֹא שָׁעֲתָה אֶל הַנְּעָרִים,
בָּזָה בְּלִבָּהּ מְאַהֲבֶיהָ
הַבַּחוּרִים יְפֵי־הַתֹּאַר,
וַתִּנָּשֵׂא לְאוֹסְסֵאוֹ.
וְאוֹסְסֵאוֹ זָקֵן עָנִי
וּרְפֵה־כֹחַ, יָשֵׁן זָקֵן,
כְּפוּף־הַקּוֹמָה וּמִשְׁתָּעֵל,
כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַסְּנָאִי.

„אַךְ מַה־יָּפָה בּוֹ הָרוּחַ,
יָפָה רוּחוֹ שֶׁל אוֹסְסֵאוֹ,
אֲשֶׁר בָּאָה מִן הַכּוֹכָב,
כּוֹכַב עֶרֶב, כּוֹכַב־נָשִׁים,
כּוֹכַב תַּאֲוָה וְנַעֲגוּעִים.
וְאֵשׁ הַכּוֹכָב בְּלִבַּב בְּנוֹ זֶה,
וִיפִיפוּתוֹ בְּרוּחַ בְּנוֹ זֶה,
תַּעֲלֻמוֹתָיו בַּהֲוָיָתוֹ,
וּבְשִׂיחָתוֹ כָּל הֲדָרָיו.

„מְאַהֲבֶיהָ הִיא בָּזְתָה
יְפֵי־הַתֹּאַר בַּעֲדִי וּמְפֻזִּים,
יְפֵי־הַמַּרְאֶה בַּעֲדִי נוֹצִית,
לָעֲגוּ לָהּ, עָלֶיהָ שָׂחֲקוּ.

„אַךְ הִיא עָנְתָה לָמוֹ כָּכָה:
„לָמָּה לִּי עֲדִי הַמְפֻזִּים,
לָמָּה לִּי הַעֹר וְהַנּוֹצוֹת,
מַה לִּי וְלַשְׂחוֹק וְהַלַּעַג,
וַאֲנִי שְׂמֵחָה בְּאוֹסְסֵאוֹ".

„אֶל הַמִּשְׁתֶּה הָלְכוּ פַּעַם
בֵּין־עַרְבַּיִם בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת
כָּל הַבָּנוֹת עִם בַּעֲלֵיהֶן,
וְאוֹסְסֵאוֹ הוֹלֵךְ לְאִטּוֹ,
וְאוֹינִי הַנָּאוָה אִתּוֹ,
וַתָּרִיעַ כָּל הָעֵדָה,
אַךְ הַשְּׁנַיִם נֶאֶלְמָה שְׂפָתָם.

„בִּשְׁמֵי־יָם הִתְבּוֹנֵן חֶרֶשׁ
אָז אוֹסְסֵאוֹ, כְּמִתְחַנֵּן,
וְכְמִתְפַּלֵּל אֶל הַכּוֹכָב,
כּוֹכַב עֶרֶב, כּוֹכַב נָשִׁים,
שָׁפַךְ שִׂיחוֹ וְכֹה אָמַר:
„הָהּ, שְׁוַיִן נִימֶשִׁין נוֹוָה!
אָנָּא רַחֵם, רַחֵם, אָבִי!"

„וְהַבַּת הַבְּכִירָה עָנְתָה:
„שִׁמְעוּ אֶת הַלָּז מִתְפַּלֵּל
אֶל אָבִיהוּ וִיחָנְּנוּ,
וְלֹא יִשָּׁבֵר אֶת מַפְרַקְתּוֹ,
בַּל יִכָּשֵׁל עַל הַמִּשְׁעוֹל".
וּבִשְׂחוֹק פָּעֲרוּ פִיהֶם,
וְהַיַּעַר נִמְלָא שַׂחֲקָם.

„וּבַדֶּרֶךְ, בּוֹ הָלְכוּ,
אַלּוֹן זָקֵן עֲקוּר סָעַר,
גֶּזַע אַלּוֹן עַתִּיק, אַדִּיר,
וַיְכַסּוּהוּ וַיִּקְבְּרוּהוּ
עָלִים נוֹבְלִים וְאֵזוֹב אָמֵץ.
וְהָאַלּוֹן רָקֵב, נָבוּב,
וּבִרְאוֹת אוֹסְסָאוֹ אוֹתוֹ,
נָתַן קוֹלוֹ, קוֹל חֲרָדוֹת,
וַיִּתְפָּרֵץ אֶל חֲלָלוֹ;
וּבְקָצֵהוּ זֶה בָּא זָקֵן,
כָּפוּף, קָמוּט, שָׂב וּמְכֹעָר,
וּמִזֶּה כְּבָר יָצָא עֶלֶם,
חָסֹן, זָקוּף, וִיפֵה־תֹאַר.

„כָּכָה שֻׁנּוּ פְּנֵי אוֹסְסָאוֹ,
כָּכָה שָׂב וַיִּיף וַיִּפָּרַח;
אַךְ אֲהָהּ לְךָ, בְּנִי אוֹסְסָאוֹ!
וְאוֹי לְאוֹיְנִי הַנֶּאֱמָנָה,
כִּי פָנֶיהָ שֻׁנּוּ, קֻמָּטוּ,
וַתְּהִי אִשָּׁה זְקֵנָה, בָּלָה;
עַל מִשְׁעַנְתָּהּ עָשְׂתָה דַרְכָּהּ
זְקֵנָה, קְמוּטָה וּמְכֹעָרָה;
וְאַחְיוֹתֶיהָ וּבַעֲלֵיהֶן
שָׂחֲקוּ עֲלֵי מִשְׁכַּבְתֶּיהָ.

„וַיָּרִיעוּ לְעֻמָּתָם
בְּנוֹת־הַקּוֹל בִּדְמֵי־הַיָּעַר.
אַךְ אוֹסְסָאוֹ לֹא עֲזָבָהּ,
פִּגֵּר פְּעָמָיו וְאָרַח אִתָּהּ,
הֵבֵק לְיָדָהּ, יַד שְׁזוּפָה,
קְמוּטָה, כְּעָלֶה נוֹבֵל בְּאַלּוֹן.
קָרָא לָהּ: יוֹנָתִי נָאוָה!

עֲדֵי בוֹאָם עַד הָאֹהֶל,
בּוֹ הַמִּשְׁתֶּה וְהַבֵּרָה.
וְהָאֹהֶל קָדוֹשׁ הָיָה
לְהַכּוֹכָב, כּוֹכַב עֶרֶב,
כּוֹכָב רַךְ, הוּא כּוֹכַב נָשִׁים.

„מָלֵא חֲלֹמוֹת וְחֶזְיוֹנוֹת,
יָשַׁב שָׁם אוֹסְסָאוֹ מַחֲרִישׁ,
סְבִיבוֹ חֶדְוָה, סְבִיבוֹ אֹשֶׁר,
אַךְ אוֹסְסָאוֹ מַחֲרִישׁ נִדְהָם,
גַּם לֹא טָעַם מִן הַבֵּרָה,
גַּם לֹא שָׁעָה אֶל הַשִּׂמְחָה.
כְּאוֹבֵד עֵצוֹת, יָשַׁב מַשְׁמִים
וּמִתְבּוֹנֵן בִּפְנֵי אִשְׁתּוֹ,
וּבִשְׁמֵי־שָׁמַיִם עָלָיו.

„וְאַחַר בָּא קוֹל דְּמָמָה דַקָּה,
כְּקוֹל מִתְלַחֲשִׁים בְּמֶרְחַקִּים,
כְּקוֹל הַבָּא מֵאַפְסֵי מֶרְחָב,
קוֹל מְצַלְצֵל, רַךְ וְנָעִים,
קוֹל הָאוֹמֵר: „הוֹי אוֹסְסָאוֹ!
בְּנִי אוֹסְסָאוֹ, בֵּן לִי יַקִּיר!
רְאֵה, כִּי פְּתָחוּ אֲזִיקֶיךָ,
זִקֵּי־קְסָמִים, כַּבְלֵי־כְשָׁפִים,
בָּם אֲסָרוּךָ כֹּחוֹת רָעִים;
בֹּא אֵלַי, עֲלֵה, אוֹסְסָאוֹ!

„טַעַם מִצִּיד הַבֵּרָה וְאָכְלָה,
בְּרָכָה בּוֹ וְכֹחוֹת־פֶּלֶא,
וְנֶהְפַּכְתָּ וְהָיִיתָ
רוּחַ חַיָּה וְגוּף מֻפְשָׁט.
וְקַדְרוּתֵיכֶם יְסִירֶיכֶם.
לֹא עוֹד יִהְיוּ עֵץ מִיָּעַר.

אַנְגֵּיכֶם יִהְיוּ מְפוּם,
וְקִדְרוֹתֵיכֶם כֶּסֶף טָהוֹר,
וְנֹגַהּ לָמוֹ וְיִפְעָה לָמוֹ,
וְזֹהַר לָמוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֵרָה.

„וְלֹא תוֹסַפְנָה נָשִׁים לָשֵׂאת
עֹל עֲבוֹדָה עַל צַוָּארָן,
כִּי תִהְיֶינָה הֵן צִפֳּרִים,
וִיהִי יָפְיָן כְּאוֹר כּוֹכָבִים,
כְּיֹפִי זֹהַר הַשָּׁמַיִם,
כְּיֹפִי עָבִים, עָבֵי־עָרֶב.
וַאֲשֶׁר יִשְׁמַע אָז אוֹסְסֵאוֹ
שִׂיחַ, לַחַשׁ וַאֲמָרִים,
שָׁמַע כָּל הַקָּהָל—שִׁירָה,
צִפְצוּף צִפּוֹר בַּמֶּרְחַקִּים,
שִׁיר עֶפְרוֹנִי בַּמֶּרְחַקִּים,
רִנַּת דְּרוֹר־הַלַּיִל וְשִׁירוֹ,
הַמֵּרִיעַ בְּחֹרֶשׁ־מֵצַל.

„פִּתְאֹם רָעַד כָּל הָאֹהֶל,
וְעַמּוּדָיו הִתְרוֹפָפוּ,
וַיִּנָּשֵׂא מַעְלָה־מָעְלָה,
לְאִטּוֹ נִשָּׂא הַשָּׁמַיִם
מִן הַצֵּל, צֵל רָאשֵׁי עֵצִים,
אֶל הָאוֹר, אוֹר הַכּוֹכָבִים,
שָׁט וַיַּעֲבוֹר רָאשֵׁי עֵצִים.
וְהִתַּמָּהוּ! כָּל כְּלִי עֵץ בּוֹ
הָפַךְ הָיָה עֵץ־אַרְגָּמָן.
וְהִתַּמָּהוּ! כָּל סִיר חֶרֶשׂ
הָפַךְ הָיָה סִיר הַכֶּסֶף,
וְהַיְתֵדוֹת, יִתְדוֹת אֹהֶל,
הָיוּ שִׁבְטֵי כֶּסֶף מַבְהִיק;
וְגַגּוֹ, גַּג שֶׁל רַעֲפֵי לְבֵנָה,
מַבְהִיק כְּכַנְפֵי פַּרְפָּר מַזְהִיר.

„וְאוֹסְסֵאוֹ כַּאֲשֶׁר הֵבִיט,
רָאָה תֵשַׁע הָאֲחָיוֹת
עִם בַּעֲלֵיהֶן, וְהִנֵּה שֻׁנּוּ,
וַתִּהְיֶינָה לַצִּפֳּרִים,
הַמַּבְרִיקוֹת בִּשְׁלַל־צֶבַע;
וּמִקְצָתָן קוֹרְאִים וְלִבְנִים,
וּמִקְצָתָן קִיכְלִים וְסִיסִים;
וַתִּרְקֹדְנָה, וַתָּשֹׁרְנָה,
וַתָּרֹנָּה, וַתְּצַפְצֵפְנָה,
וַתֵּיטַבְנָה נוֹצוֹתֵיהֶן,
וַתַּזְהֵרְנָה בְּרִקְמוֹת נוֹצָה,
וַתְּפָרֵשְׂנָה זַנְבוֹתֵיהֶן.

„אַךְ הַקְּטַנָּה אוֹיְנִי, הִיא
לֹא נֶהֶפְכָה לְאַחֶרֶת.
כְּפוּפָה, קְמוּטָה וּמְכֹעֶרֶת
הִיא יוֹשֶׁבֶת וּמַחֲרִישָׁה,
וְנֹבֶטֶת בַּאֲחִיוֹתֶיהָ.
וְאוֹסְסֵאוֹ נָשָׂא עֵינָיו
הַשָּׁמַיִם, נָשָׂא קוֹלוֹ,
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כְּבָר בַּיַּעַר
עַל הַגֶּזַע עַל הֶעָתִיק.

„וַיָּשׁוּבוּ לָהּ נְעוּרֶיהָ,
וִיפֵיָה הָיָה לָהּ כְּקֶדֶם;
וּבְגָדֶיהָ, בְּלוֹיֵי־סְחָבוֹת,
הָיוּ בִּגְדֵי חֹלֶד־סְנָאִים,
וּמִשְׁעַנְתָּהּ נוֹצַת־כֶּסֶף,
נוֹצַת־כֶּסֶף הַמַּבְרֶקֶת.

„וַיִּרְעֲדוּ שֵׁנִית מוֹסְדֵי

זֶה אָהֳלָם, וַיִּנָּשֵׂא
בַּעֲרָפֶל וּבֶעָנָן,
וּבִנְגֹהוֹת הַשָּׁמַיִם:
וְעַל הַכּוֹכָב, כּוֹכַב עֶרֶב,
עָמַד, כְּרֶדֶת פִּתֵּי שֶׁלֶג
עַל פְּנֵי פִתֵּי שֶׁלֶג, וְכַאֲשֶׁר
יִפּוֹל עָלֶה בְּמֵי הַנָּהָר,
וַאֲבַק בַּרְקָנִים בְּמָיִם.

„וַאֲבִי אוֹסְסֵאוֹ יָצָא,
בְּאִמְרֵי־מֹתֶק בָּא לִקְרָאתָם,
עוֹטְרִים לוֹ תַּלְתַּלֵּי כֶסֶף.
וְעֵינָיו אוֹרוֹת וְעֵינָיו רַכּוֹת,
אַחַר אָמַר: „בְּנִי אוֹסְסֵאוֹ!
שִׂים הַכְּלוּב לוֹ מוֹטוֹת כֶּסֶף,
שִׂים אֶת כְּלוּב הָעוֹף, הֵבֵאתָ,
עִם הָעוֹפוֹת הַמַּבְרִיקוֹת
עַל הַפֶּתַח תִּתְלֶה אוֹתוֹ.

„וְאֶת הַכְּלוּב שָׂם עַל הַפֶּתַח,
וַיָּבֹאוּ אֶל הָאֹהֶל.
וְאוֹסְסֵאוֹ יַחַד לִקְרַאת
דִּבֵּר אָבִיהוּ: „בְּנִי אוֹסְסֵאוֹ!
מֵעַי הָמוּ לְךָ, וָאָשִׁיב
נְעוּרֶיךָ לְךָ, גַּם יָפְיְךָ,
וְהָאֲחָיוֹת וּבַעֲלֵיהֶן
פְּנֵיהֶם פְּנֵי צִפֳּרִים עַתָּה,
יַעַן לַעְגָם לְךָ, — וַיִּרְאוּ
אַךְ פָּנֶיךָ זְקֵנוּ, קָמְטוּ;
וְלֹא רָאוּ לְלִבְּךָ רֹגֶשׁ,
וְלַעֲלוּמֶיךָ לֹא יָמוּתוּ.
אוֹיְנִי רַק הִיא הִכִּירָה
לִבְּךָ זֶה וַתְּאֱהָבֶךָּ.

„שׁוּר הָאוֹר הַלָּז הַקָּטָן
בָּעֲרָפֶל מִשְּׂמֹאלֵנוּ,
כּוֹכָב קָטָן מַבְרִיק, מַזְהִיר,
שָׁם בָּאֹהֶל יִגְוֶה כַשָּׁף,
קוֹסֵם גֶּאְדָּר, רוּחַ רָעָה,
וְהוּא גַם שִׁנָּה אֶת פָּנֶיךָ.
רְאֵה וְהִזָּהֵר, וְלֹא תִהְיֶינָה
בְּךָ לְרָעָה קַרְנֵי אוֹרוֹ,
כִּי בְקַרְנָיו עֹז וּכְשָׁפִים,
בָּם יְנַחֵשׁ, יִקְסֹם קֶסֶם,
וּבְיָדֵהוּ הֵם כַּחִצִּים.

„יָמִים רַבִּים יָשַׁב שַׁאֲנָן
אֶת אָבִיהוּ שָׁם אוֹסְסֵאוֹ,
עַל הַכּוֹכָב, כּוֹכַב עֶרֶב.
יָמִים רַבִּים שָׁרוּ תְּלוּיִם
הָאֲחָיוֹת וּבַעֲלֵיהֶן
עַל הַפֶּתַח בִּכְלוּב כַּסְפָּם:
וַיִּוָּלֵד בֵּן לְאוֹסְסֵאוֹ,
וַיִּוָּלֵד לְאוֹיְנִי בֵן,
פָּנָיו יָפוֹת, כִּפְנֵי אִמּוֹ,
לִבּוֹ גֶּאְדָּר, כִּלְבַב אָבִיו.

„וְהַנַּעַר נָעַר, גָּדַל,
וּלְשַׁעַשְׁעֵהוּ עָשָׂה אָבִיו
חִצִּים קְטַנִּים וְקֶשֶׁת קְטַנָּה,
וְאֶת הַכְּלוּב הַגָּדוֹל פָּתַח,
וְאֶת דּוֹדוֹתָיו שִׁלַּח חָפְשִׁי,
גַּם אֶת דּוֹדָיו אִתָּן שִׁחְרֵר,
לִהְיוֹת צַיִד לוֹ לַנָּעַר.

„וַתְּעוֹפֵינָה, וַתִּתְנַפְנֵפְנָה
הַצִּפֳּרִים סָבִיב־סָבִיב,

וַתְּמַלֶּאנָה אֶת הַכּוֹכָב
שִׁירוֹת־גִּיל, מַנְגִּינוֹת חֹפֶשׁ:
וַתְּמַלֶּאנָה אֶת הַכּוֹכָב
שְׁלַל כָּל צֶבַע, שְׁלַל נוֹצוֹתָן.
אָז הַבֵּן הַקָּטָן יִדְרֹךְ
קַשְׁתּוֹ אַף חֵץ הֲרַת־מָוֶת
כּוֹנֵן; שִׁלַּח בַּצִּפֳּרִים.
וְהַחֵץ בָּא בְּצִפּוֹר־רִקְמָה,
פִּלַּח כְּבֵדָהּ, שְׁדוּדָה נָפָלָה.

„וְהִנֵּה פֶּלֶא נֶגֶד עֵינָיו!
תַּחַת צִפּוֹר עֵינָיו רָאוּ
עַלְמָה נָאוָה וִיפַת־תֹּאַר,
וּמְטֹעֶנֶת חֵץ־הַמָּוֶת.
וּבִנְגֹעַ דַּם הָעַלְמָה
אֶת הַכּוֹכָב, אֶת הַקָּדוֹשׁ,
וַיִּנָּתְקוּ מוֹסְרוֹת קֶסֶם,
וְהַנַּעַר הִרְגִּישׁ פִּתְאֹם
וְהִנּוֹ יוֹרֵד מַטָּה אַרְצָה,
דֶּרֶךְ מֶרְחֲבֵי עוֹלָמִים,
דֶּרֶךְ עָבִים וַעֲרָפֶל,
וִידֵי פֶלֶא בּוֹ תֹּאחֵזְנָה,
וְרַגְלָיו עָמְדוּ עַל אִי יָרוֹק,
וּמְכַסֵּהוּ דֶּשֶׁא רַעֲנָן.

„אַחֲרָיו רָאָה הַצִּפֳּרִים,
הַצִּפֳּרִים הַמַּבְרִיקוֹת,
וְהֵן נִשָּׂאוֹת, יוֹרְדוֹת מָטָּה,
כַּעֲלֵי עֵץ בִּימוֹת הַבָּצִיר,
וְאַחַר יָרַד גַּם הָאֹהֶל

אֹהֶל לוֹ יִתְדוֹת כֶּסֶף,
וְהַגָּג לוֹ דְמוּת כְּנָפַיִם,
כַּנְפֵי פַּרְפָּר הַמַּזְהִירוֹת,
נִשָּׂא הוּא עַל כַּנְפֵי רוּחַ
יוֹרֵד לְאִטּוֹ עַל הָאִיִּים;
אִתּוֹ יָרַד גַּם אוֹסְסֵאוֹ
וְאוֹינִי גַּם הִיא יָרָדָה.

„וַתִּהְיֶינָה פְּנֵי הַצִּפּוֹר
לִפְנֵי אָדָם כְּבָרִאשׁוֹנָה;
אַךְ קוֹמָתָן—הִיא לֹא שָׁבָה.
וַתִּהְיֶינָה הַצִּפֳּרִים
קְטַנּוֹת קוֹמָה וַנַּנָּסִים,
כַּגַּמָּדִים עִם פּוּק־וֶדְשִׁי.
וּבַקַּיִץ בְּלֵילוֹת־נֹעַם,
וְכוֹכַב עֶרֶב מַבְהִיק, מַבְרִיק,
יַד אֶל יַד בִּמְחוֹלוֹת יֵצְאוּ
עַל הָאִי, עַל שְׂפַת־הָאֶבֶן,
עַל הַחוֹף, שֶׁחוֹל כִּסָּהוּ.

„אַף אָהֳלָם, אֹהֶל אוֹרוֹת,
נִרְאֶה תָּמִיד בָּאֲפֵלָה
בְּעַרְבֵי קַיִץ, לֵילוֹת נֹעַם.
וּבִהְיוֹת הַדַּיָּג יוֹשֵׁב
עַל הַפֶּתַח, יֵשׁ שֶׁיִּשְׁמַע
קוֹל הַגִּיל, וּבְאוֹר הַכּוֹכָב
יִרְאֵם יוֹצְאִים בִּמְחוֹל־מְשַׂחֲקִים".

וּכְכַלּוֹתוֹ דְּבָרָיו, הִבִּיט
יָגוֹ בִּפְנֵי הַנֶּאֱסָפִים,

בִּפְנֵי שׁוֹמְעֵי הָאַגָּדָה
וּבִגְאוֹנוֹ עָנָה כָּכָה:
„יֶשְׁנָם אַנְשֵׁי־רוּחַ בָּנוּ,
אַנְשֵׁי־רוּחַ וְגַם יְדַעְתִּים,
וּבְנֵי־עַמָּם לֹא יַכִּירוּם,
וְהֵם לִשְׂחוֹק וּפְנֵיהֶם בְּזוּיִם,
לוּלֵא שָׁכְחוּ אֶת הַקּוֹרוֹת
אֶת אוֹסְסֵאוֹ עָשָׂה הֵיטִיבוּ".

כָּל הַבָּאִים אֶל הַמִּשְׁתֶּה
הֶאֱזִינוּ לַאֲשֶׁר סִפֵּר,
הֶאֱזִינוּ שְׂבֵעֵי־רָצוֹן,
וַיִּשְׂחֲקוּ, וַיָּרִיעוּ,
וַיִּתְלַחֲשׁוּ וַיֹּאמְרוּ:
„אִם לֹא זֶה הוּא אִישׁ־הָרוּחַ,
וַאֲנַחְנוּ קְהַל הַהוֹדִים?"

וּטְשַׁיְבַיְאַבּוּם יָשִׁיר שֵׁנִית
שִׁירַת אַהֲבָה וְגַעֲגוּעִים,
וַיְהִי שִׁירוֹ רַךְ וְנָעִים,
מָלֵא תוּגָה וַעֲצָבֶת,
שִׁירַת עַלְמָה, בְּהִשְׁתַּפֵּךְ
נַפְשָׁהּ בְּחֵיק אַלּוּף־נְעוּרֶיהָ,
הוּא אֲהוּבָהּ, הוּא אַלְגּוֹנְקִין.

„כִּי אָשִׂיחַ בְּמַחְמַד לִבִּי
אוֹי לִי! כִּי אַךְ בּוֹ אֶהְגֶּיהָ,
לִבִּי יֶהְגֶּה בּוֹ, בַּאֲהוּבִי.
הוֹי בְּחִיר נַפְשִׁי, הוֹי אַלְגּוֹנְקִין!

„אוֹי לִי! עֵת אֲנִי עֲזַבְתִּיו,
עָלַי תָּלָה עֲדִי וּמְפּוּם
צַח מִשֶּׁלֶג, כָּעֶרְבוֹן.
הוֹי בְּחִיר נַפְשִׁי, הוֹי אַלְגּוֹנְקִין!

„אַחֲרַיִךְ אֵלֵךְ, לָחַשׁ בְּאָזְנִי,
אוֹי לִי! לְאֶרֶץ־אֲבוֹתַיִךְ,
אַחֲרַיִךְ אֵלֵךְ, לָחַשׁ בְּאָזְנִי.
הוֹי בְּחִיר נַפְשִׁי, הוֹי אַלְגּוֹנְקִין!

„רְחוֹקָה מְאֹד, מְאֹד רְחוֹקָה,
אָז עָנִיתִי לוֹ, הָאָרֶץ;
רְחוֹקָה מְאֹד אֶרֶץ־אֲבוֹתַי,
הוֹי בְּחִיר נַפְשִׁי, הוֹי אַלְגּוֹנְקִין!

„עֵת הִפְנֵיתִי רֹאשִׁי לִרְאוֹת
בִּפְנֵי דוֹדִי, יוֹם נִפְרַדְנוּ,
עֵינָיו עוֹד אֵלַי הֵישִׁירוּ.
הוֹי בְּחִיר נַפְשִׁי, הוֹי אַלְגּוֹנְקִין!

„אֶל הָעֵץ הוּא נִשְׁעַן עָמַד,
אֶל הָעֵץ הַנֶּעֱקָר נִשְׁעַן,
אֶל הָעֵץ הַשַּׁח הַמְּיֻמָּה.
הוֹי בְּחִיר נַפְשִׁי, הוֹי אַלְגּוֹנְקִין!

„כִּי אָשִׂיחָה בִּבְחִיר־לִבִּי,
אוֹי לִי! כִּי אַךְ בּוֹ אֶהְגֶּיהָ,
לִבִּי יֶהְגֶּה בּוֹ, בַּאֲהוּבִי.
הוֹי בְּחִיר נַפְשִׁי, הוֹי אַלְגּוֹנְקִין!"

כָּכָה אֵרַשׁ הַיְאוּתָה
אֶת הַנָּאוָה מִינְהָהָ,

כָּכָה שִׂמְּחוּ אֶת הַקְּרוּאִים
בִּמְחוֹלוֹתָיו פּוֹר־פּוּקְקִיִּים,
בְּשִׁירֵי אַהֲבָה טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹם,
וּבְסִפּוּרֵי־בַדָּיו יַגּוּ.
אֵלֶּה דִבְרֵי גִּיל הַמִּשְׁתֶּה,
וּכְכַלּוֹתָם,––וַיָּשׁוּבוּ
כָּל הַקְּרוּאִים אִישׁ לְאָהֳלוֹ:
וַיִּוָּתֵר הַיְאַוּתָה
הוּא הַמְּאֻשָּׁר בִּבְנֵי־אָדָם
עִם הַלֵּיל וְעִם מִינֶהַהַ.

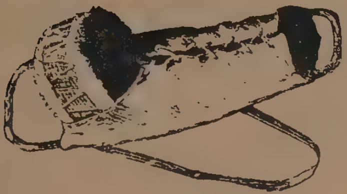

XIII.

בִּרְכַּת־הַשָּׂדֶה.

רַנִּי שִׁירַת הַיְאַוַּתָּה,
יָמִים טוֹבִים, יְמֵי אֹשֶׁר,
יָמִים טוֹבִים לָאוֹנְגְ׳בְּוִים
בִּיפִי־נוֹף, בִּנְאוֹת־הַשָּׁלוֹם!
רַנִּי מִסְתְּרֵי הַמּוֹנְדַמִּין,
רַנִּי בִּרְכַּת־שַׁדְמוֹת־דָּגָן!

כִּי לֹא נִרְאָה גַּרְזֶן־דָּמִים,
כִּי לֹא נִרְאָה כֵּילַף־קְרָבוֹת,
כִּי לֹא נִרְאוּ כְּלֵי־מִלְחָמָה,
וַיִּשָּׁכַח עֲנוֹת־גְּבוּרָה,
נָחָה שָׁקְטָה כָּל הָאָרֶץ.
וּבְאֵין מַכְלִים בָּא הַצַּיָּד
בְּכָל הָאָרֶץ לִבְנוֹת דּוּגִית,
לַשְׁלִיךְ חַכָּה בָּאֲגַמִּים,
לָצוּד צֵידוֹ רְאֵם וּבָקָר;
וּבְאֵין מַכְלִים בַּעֲבוֹדָתָן
עָשׂוּ נָשִׁים דְּבַשׁ מִקָּנֶה,
אָסְפוּ אֹרֶז־בָּר בָּאָחוּ,
עָשׂוּ בְּעֹרוֹת צְבִי וּבָקָר.
סְבִיב הַכְּפָר הַשַּׁאֲנָן גָּאוּ

שַׁדְמוֹת־אֹרֶז בְּיָפִי הוֹדוֹ,
נָעוּ עָלָיו הַיְרַקְרַקִּים,
וְהַב תַּלְתַּלָּיו אוֹרִים רַכִּים,
מַעֲשִׁירִים אֶת הַכִּכָּר.
וּבְהַגִּיעַ תּוֹר הָאָבִיב
זָרְעוּ נָשִׁים אֶת הַשָּׂדוֹת,
הֵנָּה קָבְרוּ אֶת מוֹנְדַמִּין.
וּבְהַגִּיעַ תּוֹר הָאָסִיף
הֵנָּה קָטְפוּ אֶת הַמְּלִילוֹת,
אֲשֶׁר בָּשְׁלוּ, אֲשֶׁר גָּמְלוּ,
כַּאֲשֶׁר הוֹרָה הַיְאַוַּתָּה.

וּבִהְיוֹת הָאָרֶץ אָבִיב,
אָמַר הַיְאַוַּתָּה לְאִשְׁתּוֹ
מִינֶהַהַ— „מִיכַל־שׂוֹחֵק״:
„בָּרְכִי אֶת הַלַּיְלָה שְׂדוֹתַי,
מַעְגַּל־קְסָמִים הַתְוִי סְבִיבָם,
לְהַצִּילָם מִכִּלָּיוֹן,
מִשֶּׁן־עָשׁ, מִשֶּׁן־תּוֹלָעִים.

„וּבַלֵּיל עֵת הַם מִסָּבִיב,
וּבַלֵּיל עֵת סָבִיב חֹשֶׁךְ,

עֵת גְּפַּוִין שַׂר־הַשֵּׁנָה
יִסְגֹּר דַּלְתֵי הָאֳהָלִים,
בַּל תֵּרָאִי לְעֵין רוֹאִים,
בַּל תִּשְׁמָעֵךְ אֹזֶן זָרִים,
קוּמִי לְאִטֵּךְ מִמִּטָּתֵךְ
וּבְגָדַיִךְ לָךְ הָסִירִי,
וּשְׂדֵי־תְנוּבָה, שַׁדְמוֹת־דָּגָן,
סֹבִּי כֻלָּן וְהַקִּיפִי;
וּמְכַסַּיִךְ תַּלְתַּלָּיִךְ,
חֶשְׁכַת־לַיִל לְמַעֲרֻמָּיִךְ.

„כָּכָה תְּבָרֵךְ שַׁדְמַת־זֶרַע,
וְעִקְבוֹתַיִךְ מַעְגַּל־קְסָמִים
וְלֹא תַעַבְרֶנּוּ הַתּוֹלַעַת,
גַּם קְוּנִישְׁי, הוּא הַחַרְגֹּל,
גַּם הַשְּׁמָמִית—סוּבִּיקַשְׁי,
גַּם הַצְּלָצַל—פַּפּוּקִינַה,
גַּם הַתּוֹלַע בְּעוֹר־הַדֻּבִּים
וַיְמוֹקְוַנַּה—תּוֹלָע עָצוּם,
מֶלֶךְ עַל כָּל הַתּוֹלָעִים".

רְעֵבִים יָשְׁבוּ עַל הָעֵצִים
סִיעוֹת עוֹרְבִים וְלַהֲקוֹת קְרָאִים,
קַנַּגִּי, הוּא שַׂר הָעוֹרְבִים,
וְכָל סִיעָתוֹ, שׁוֹדְדִים שְׁחוֹרִים,
וַיִּלְעֲגוּ לְהִיאַוַּתָּה.
וּמֵרָגְזָם וּמִשְּׂחֲקָם
רָעַד כָּל הָעֵץ בַּשָּׂדֶה:
„הִנֵּה בַּעַל־הַתַּחְבֻּלוֹת,
הִנֵּה הִנּוֹ אִישׁ־הַמְּזִמּוֹת!"

וּבִפְרֹשׂ הַלַּיִל כְּנָפָיו
וַיִּקְדְּרוּ בָּר וָיַעַר,
וּבְהַשְׁמִיעַ וַוֹנֵיסַה
שִׁירַת עָצְבּוֹ בֵּין הַשִּׂיחִים,
וּגְפַּוִין שַׂר־הַשֵּׁנָה
סָגַר אַחֲרָיו דַּלְתֵי־אֹהֶל,—
תָּקוּם חֶרֶשׁ מִינֶהַהַ
מִמִּטָּתָהּ וַתִּתְעָרֶה,
וְהַלַּיִל צִלָּהּ וְסִתְרָהּ.
מִבְּלִי חַת, מִבְּלִי הִכָּלֵם
עָשְׂתָה דַרְכָּהּ סְבִיב הַשָּׂדוֹת,
וְעִקְבוֹתֶיהָ הִתְווּ מַעְגָּל,
מַעְגַּל־קְסָמִים, סְבִיב הַשָּׂדוֹת.

וְלֹא הָיָה אִישׁ, זוּלָתִי
עֵין הַלַּיִל רוֹאֶה יָפְיָהּ;
וְלֹא הָיָה אִישׁ, זוּלָתִי
וַוֹנֵיסַה מַאֲזִין לִבָּהּ,
אֶת קוֹל לִבָּהּ בְּדָפְקוֹ לְאִטּוֹ.
גְּסִקִיבּוֹ הָאֹפֶל הֵלִיט
בְּמַעֲטֵהוּ מַעֲרֻמֶּיהָ,
בַּל תִּרְאֶינָה עֵינֵי זָרִים,
בַּל יִתְפָּאֵר אִישׁ: „רְאִיתִיהָ!"

וּבַבֹּקֶר הַשְׁכֵּם אָסַף
קַנַּגִּי, הוּא שַׂר־הָעוֹרְבִים,
כָּל סִיעָתוֹ, כָּל הַשּׁוֹדְדִים:
עוֹרְבִים, קְרָאִים, קִיבְּלִים וְסִיסִים,
נוֹתְנֵי קוֹלָם בֵּין הָעֵצִים.

וּבְהָמוֹן עָלוּ, פָּשְׁטוּ
עַל כָּל שַׁדְמוֹת הִיאַוַּתָּה,
וְעַל הַקֶּבֶר, בּוֹ מוֹנְדַמִּין,
וַיָּרִיעוּ: „נָקוּם נַעֲלֶה
אֶת מוֹנְדַמִּין מִן הַקָּבֶר!"

לַמְרוֹת מַעְגַּל הַקְּסָמִים,
הִתְווּ רַגְלֵי מִ י גֶ הַ הֵ,
לַמְרוֹת כָּל מִצְעֲדֵי קֹדֶשׁ,
לַמְרוֹת עִקְּבוֹת „מִכַּל־שׁוֹחֵק״.

אַךְ הַנָּבוֹן הַיְאַוּתָה
הֵבִין שִׂיחָם וַהֲגִינָם,
שָׁמַע לַעְגָּם לַעֲצָתוֹ,
וְאֶת קוֹל שַׂחֲקָם עַל הָעֵצִים.
„ק וֹ! — בְּנַפְשׁוֹ אָמַר—רֵעַי,
קַ נַּ גִּ י, שַׂר כָּל הָעוֹרְבִים,
לְךָ וּלְכָל עֲצֶרֶת עוֹרְבַי
אֹסִיף לִקְחִי וְלֹא יִשָּׁכַח״.

וּבַבֹּקֶר־הַשְׁכֵּם יָקוּם
וּבַשְּׁדֵמוֹת טָמַן פַּחִים
לַעֲצֶרֶת בְּנֵי־הָעוֹרֵב,
וּבַחוֹרְשָׁה אָרַב לָמוֹ
לִרְאוֹת מוֹעֵד צֵאת הָעוֹרְבִים,
צֵאת הַקִּיכְלִים וְהַקְּרָאִים.

וַתָּבֹאנָה הַצִּפֳּרִים,
וַתָּבֹאנָה בַּהֲמוּלָה,
בְּקוֹלֵי־קֹלוֹת וּבִצְוָחוֹת,
וְכַנְפֵיהֶן מְאֹד מַשִּׁיקוֹת.
וַתִּפְשֹׁטְנָה עַל הַשָּׂדֶה,
וַתִּנַּשְׁנָה אֶל הַמְּלָאכָה,
וַתִּכְרַסְמְנָה בְּחַרְטֻמֵּיהֶן,
וַתְּתוֹרְנָה אַחֲרֵי אֹרֶז.
אַךְ לֹא עָמְדָה כָּל חָכְמָתָן,
כָּל עָרְמָתָן וְכָל תַּרְמִיתָן,
וְלֹא רָאוּ כִּי מִתְנַבֵּל
הַיְאַוּתָה לַהֲמִיתָן;
וַתִּפֹּלְנָה אֶל פַּח יָקוּשׁ,
בְּרֶשֶׁת טָמַן נֶאֱחָזוּ.

וַיּוֹפִיעַ בַּחֲרוֹן־אַפּוֹ
הַיְאַוּתָה מִמַּאֲרָבוֹ,
אָז נָמוֹגוּ וַיֶּחֶרְדוּ
הַגִּבּוֹרִים כַּצִּפֳּרִים,
כִּי לֹא חָמַל וַיַּכֵּמוֹ
לַעֲשָׂרוֹת וְלַאֲלָפִים,
וּפִגְרֵיהֶם שָׁחַט, פָּשַׁט
עַל כְּלוֹנְסָאוֹת לְתִפְלֶצֶת,
לִהְיוֹת אוֹת כִּי נָקַם בָּמוֹ,
לִהְיוֹת אוֹת לִבְנֵי־הַמֶּרִי.

אַךְ אֶת קַ נַּ גִּ י לֹא הֵמִית,
קַ נַּ גִּ י הַמְפַקֵּד צְבָאָם,
אַךְ אֶת מַלְכָּם—עָלָיו חָמַל,
לִהְיוֹת בֶּן־תַּעֲרֻבוֹת לְעַמּוֹ.
וַיְבִיאֵהוּ אֶל אָהֳלוֹ,
וּבְחֶבֶל עֵץ הַזּוֹסְפוֹן,
הוּא הַחֶבֶל „פְּתִיל לַשְּׁבוּיִם״ [1],
אֲסָרָהוּ אֶל שִׁיא גַגּוֹ.

„קַ נַּ גִּ י! — לוֹ עָנָה וְאָמַר־
יַעַן זֹאת הֱיוֹתְךָ מְעוֹרֵר
אֶת הַשֹּׁד וְהַמַּעֲשַׁקּוֹת,
וְהַמְּפַקֵּד לִבְנֵי־מֶרִי, —

[1] החבלים עשוים מעץ הזספון, בראשונה יבשלו אותם; אחר ישימו אותם במים קרים. בקרב נושא אותם אתו המפקד, ואם צלח בידי איש חיל לקחת בשביה אחד האויבים, היה מביאו אליו והוא אסרהו וערב בעדו. Tanner. Narrative of Captivity omd Adventures, p. 412

לֹא אֲמִיתֵךְ, וְהָיִית
בֶּן־תַּעֲרֻבוֹת לִי לְעַמֵּךְ,
וְלֹא יָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה".

וַיִּשָּׁאֵר עַל שִׂיא־גַּגּוֹ
סַר, וְזָעֵף וּמִתְעַבֵּר
בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁמֶשׁ בֹּקֶר,
מַר צוֹרֵחַ בַּחֲמַת־רוּחוֹ,
מַשִּׁיק כְּנָפָיו הָאֲרֻכּוֹת;
שָׁוְא הִתְאַמֵּץ לִקְרֹא דְּרוֹר לוֹ,
שָׁוְא גַּם קָרָא לְעַמּוֹ לְעֶזְרָה.

חָלַף קַיִץ. וְשַׁוְנְדַּוִי
יֶאֱנַח בְּאֵשׁ תְּשׁוּקָתוֹ,
וּמִיַּרְכְּתֵי־תֵימָן שָׁלַח
נְשִׁיקוֹת־אֵשׁ וּנְשִׁיקוֹת־עֵדֶן.
וְהָאֹרֶז גָּדַל, בָּשַׁל,
וַיּוֹפִיעַ בְּכָל הֲדָרוֹ,
עוֹטֶה עֶדְיוֹ, כֶּתֶם וְיָרוֹק,
עוֹטֶה עָלִים וְאֶשְׁכֹּלוֹת.
וְחַרְצַנָּיו כְּבָר מַבְהִיקִים,
מְלֵאִים עָסִים, וְנִבְטִים
מֵחִתּוּלֵי זַגִּים יָבְשׁוּ.

וְאֶל כַּלָּתָהּ מִינְהַהַ
אָמְרָה אָז נוֹקוֹמִיס זְקֵנָה:
„תּוֹר הָאָסִיף כְּבָר הִגִּיעַ.
אֹרֶז־בָּר אָסַפְנוּ בַּיְתָה,
עֵת הֶאָסֵף הֲרַד־תּוּרְמִית
בָּאָה, נֵצֵא נָא הַשָּׂדֶה
וְנִתְחַכְּמָה אֶל מוֹנְדַּמִין,
נִירַשׁ עָלָיו וְאֶשְׁכְּלוֹתָיו
לְבוּשׁ הַכְּתֻמִּים וְהַיְרַקְרַקִּים".

וַתְּחַפֵּז מִינְהַהַ,
וּבְדֵי־גִיל מִהֲרָה לָצֵאת
אֶת הָאֹהֶל עִם נוֹקוֹמִיס;
וַתִּקְרֶאנָה לְכָל הַנָּשִׁים,
לַבַּחוּרִים וְלָעֲלָמוֹת
לָצֵאת אֶל הַשָּׂדֶה אִתָּן,
לַעֲזוֹר לָמוֹ בָעֲבוֹדָה.

עַל הַכַּר בְּצֵל עֲצֵי־אֹרֶן,
עֲצֵי־אֹרֶן נוֹתְנִים רֵיחַ,
שָׁם נִקְהֲלוּ הַגִּבּוֹרִים
וְהַזְּקֵנִים מַעֲלִים עָשָׁן:
וַיַּחֲרִישׁוּ וַיִּתְעַנְּגוּ
עַל עֲמַל הָעָם בַּשָּׂדֶה,
עַל עֲבוֹדַת בְּנֵי־הַנְּעוּרִים;
וַיִּתְעַנְּגוּ עַל רִנָּתָם,
עַל קוֹל שַׂחֲקָם, שְׁאוֹן דִּבְרֵיהֶם,
כִּי רִנָּתָם—רִנַּת־קִיכְלִים,
שְׁאוֹן דִּבְרֵיהֶם—פִּטְפּוּט קֹרְאִים
וְקוֹל שַׂחֲקָם—שְׂחוֹק הַסִּיסִים.

וְנַעֲרָה יָפָה כִּי הִצְלִיחָה
לִמְצֹא מְלִילָה בְּשֵׁלָה, אֲדֻמָּה,
מְלִילָה אֲדֻמָּה כָּאַרְגָּמָן,—
אָז יָרִיעוּ כֻּלָּם יַחְדָּו:
„נוֹשְׁקַהּ! בְּרוּכָה אַתְּ, הַשָּׁנָה
תִּהְיִי לְאִישׁ, אִישׁ גִּבּוֹר חָיִל!"
„אוּג—כֵּן!"—יַעֲנוּ גַּם הַזְּקֵנִים
מִמּוֹשָׁבָם בְּצֵל אֳרָנִים.

וְכִי מָצָא אִישׁ בַּשָּׂדֶה
מְלִילָה נְבֵלָה, עֲבֻשָׁה כֻּלָּהּ,
מְלִילָה כְּפוּפָה וְרָעַת־מַרְאֶה,—

וַיָּחוֹנוּ כְּאִישׁ זָקֵן,
אֲשֶׁר דַּלְיוּ לוֹ שׁוֹקַיִם,
וַיִּלְעֲגוּ לוֹ וַיַּעֲנוּ:
„נ ג מ י ן! הוֹי שׁוֹדֵד־לַיְלָה,
גַּנָּב נִמְצָא בִּשְׂדֵי־תְרוּמָה!"

וַיִּבָּקְעוּ נְאוֹת הַשָּׂדֶה
לְקוֹל הָעָם בְּגִיל וּבְרֵעוֹ,

וּמִשִּׂיא הַגַּג אָז נָתַן
קַ נְ גִ י הָעוֹרֵב קוֹלוֹ,
מַר צוֹרֵחַ בַּחֲמַת־רוּחוֹ;
וּמֵרָאשֵׁי כָל הָעֵצִים:
עָנוּ לוֹ הָעוֹרְבִים בְּרֵעָם,
„א ו ג!" אָז יַעֲנוּ גַם הַזְּקֵנִים
מִמּוֹשָׁבָם בְּצֵל הָעֵצִים.

XIV.

כְּתָב־הַתְּמוּנוֹת.

וְאֵלֶּה דִּבְרֵי הַיְאַוּתָה:
„אֵין לְךָ דָּבָר קַיָּם לְעוֹלָם!
וּבִרְבוֹת הַיָּמִים יִשְׁכַּח
גַּם הַזָּקֵן שִׂיחוֹת־קֶדֶם,
אֶת מַעַלְלֵי הַגִּבּוֹרִים,
וַעֲלִילוֹת גִּבּוֹר־צַיִד,
חָכְמַת־מִידִים וּתְבוּנָתָם,
תּוֹרַת וֶבִין נְבוֹנֵי־לָחַשׁ,
אַף חֲלֹמוֹת וְחֶזְיוֹנוֹת
דְשׁוֹסַקִידִים—בְּנֵי־הַנְּבִיאִים".

„אַנְשֵׁי־שֵׁם נֶאֱסָפִים וְנִשְׁכָּחוּ,
חַכְמֵי־לֵב דִּבְרֵיהֶם אֱמֶת
אֹזֶן שָׁמְעָה תְּהִי קְבוּרָתָם,
וְהַדּוֹר הַבָּא אַחֲרֵינוּ,
אֲשֶׁר סִתְרוֹ חֵיק הֶעָתִיד,
עַרְפִלֵּי־יָמִים, יָמִים בָּאִים,
הֲיִשְׁמָעֵם, הֲיֵדָעֵם?"

„הֵן עַל מַצְּבוֹת אֲבוֹתֵינוּ
אֵין כָּל תְּמוּנָה, כָּל אוֹת אָיִן.
מִי בַּקֶּבֶר—נֶעְלַם מֶנּוּ,
אֲבוֹתֵינוּ הֵם יָדַעְנוּ.
מִי הַגּוֹי וּמִי הַשֵּׁבֶט
לוֹ הִתְיַחְשׂוּ, עָלָיו גְּאוֹנָם
הֲלַדֹּב, אוֹ אִם לַנֶּשֶׁר,
אוֹ לַבְּקָר—נֶעְלַם מֶנּוּ,
אֲבוֹתֵינוּ הֵם יָדַעְנוּ!"

„פֶּה־אֶל־פֶּה עִם אָח נִדְבַּרְנוּ,
וְכִי יִרְחַק אֵיךְ נוֹלִיכָה
אֶת הַקּוֹל אֶל אַפְסֵי־אָרֶץ?
וְכִי דָּבָר לָאַט לָנוּ,
יֵדַע גַּם אִישׁ־הַבֵּינַיִם;
וּבִיכָלְתּוֹ לְשַׁנּוֹתוֹ
וּלְנַלּוֹתוֹ בְּאָזְנֵי זָרִים".

כָּכָה הָגָה הַיְאַוּתָה
בְּחֶרֶשׁ־מֵצַל כִּי יָנוּעַ,
וּמַחְשְׁבוֹתָיו, כָּל הֲגִיגוֹ
טוֹבַת שִׁבְטוֹ, אֲשֶׁר עִמּוֹ.
וּמִכִּיסוֹ הוֹצִיא שָׁשַׁר,
חֲרִיצֵי־שָׁשַׁר, שְׁלַל כָּל צֶבַע
וְעַל פְּנֵי קְלִפָּה, קְלִפַּת לִבְנֶה,

הָקַק אֹתוֹת, רָשַׁם תְּמוּנוֹת,
תְּוֵי־רָזִים, תְּמוּנוֹת־פֶּלֶא.
תְּמִיהָה־תְּמוּנָה וּפִתְרוֹנָהּ,
צֶלֶם־דְּמוּת הִגָּיוֹן הָיוּ.

גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר,
אֵל־הַחַיִּים—לוֹ דְמוּת בֵּיצָה,
דְּמוּת קַרְנַיִם לְכַנְפוֹתֶיהָ,
לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמָיִם.
זֶהוּ הַסֵּמֶל—וְזֶה פִּתְרוֹנוֹ:
„כָּל הָעוֹלָם מָלֵא כְּבוֹד־אֵל".

גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר,
שַׂר הָרוּחוֹת וְהַשֵּׁדִים,
דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ—נָחָשׁ גָּדוֹל,
מַרְאֵה תַּנִּין נֶאְדָּר דְּמוּתוֹ,
לֵאמֹר: „עָרִים וּמְאֹד עָצוּם
כֹּחָהּ שֶׁל הַסִּטְרָא־אָחֳרָא".

דְּמוּת הַחַיִּים—מַעְגָּל לָבָן,
מַעְגָּל שָׁחוֹר־דְּמוּת הַמָּוֶת.
וַעֲלֵיהֶם תַּבְנִית שֶׁמֶשׁ,
הַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים,
אָדָם, חַיָּה, דָּג וָרֶמֶשׂ,
יַעַר, הָר, אֲגַם וּנְהָרוֹת.

וְלָאָרֶץ אוֹת—קַו שָׁחוֹר,
קֶשֶׁת לָבָן—הַשָּׁמַיִם,
וְאִם הַמֶּרְחָב צַח בֵּינְתַיִם
אוֹת כִּי אוֹר הַיּוֹם, וְאִם לַיְלָה—
וּמְלָאוּהוּ כּוֹכְבֵי־נֹגַהּ;
וְאִם לִשְׂמֹאל הַקֶּשֶׁת נְקֻדָּה
אוֹת לַבֹּקֶר, וְכִי תֵימִין—
אוֹת לָעֶרֶב, וּבִהְיוֹתָהּ
עַל מְרוֹם שִׂיאוֹ—צָהֳרָיִם.
קַוִּים רְצוּצִים כְּעֵין הַגַּלִּים—
אוֹת לַמָּטָר וּלְיוֹם סַגְרִיר.

מִשְׁעוֹל נוֹטֶה אֶל הָאֹהֶל—
אוֹת לַמַּקְדִּישׁ אֶת הַקְּרוּאִים
אֶל הַמִּשְׁתֶּה, אֶל הַבְּרָה;
וְכַפַּיִם פְּרוּשׂוֹת מָעְלָה,
וּמְגֹאָלוֹת נוֹטְפוֹת דָּמִים—
אוֹת כִּלָּיוֹן וּמַשְׁמֵמָה.

וּכְכַלּוֹתוֹ אֶת מְלַאכְתּוֹ,
הֶרְאָה הַיְאַוּתָה לְעַמּוֹ
אֶת הַתְּמוּנוֹת הַנִּפְלָאוֹת,
וְאֶת פִּתְרוֹנָן גִּלָּה לָמוֹ.
אַחַר אָמַר: „עַל קִבְרֵינוּ
תַּבְנִית, סֵמֶל וְכָל אוֹת אָיִן;
וְחַקּוֹתֶם עַל הַקְּבָרִים
אִישׁ־אִישׁ סֵמֶל בֵּית־אֲבוֹתָיו,
אִישׁ־וָאִישׁ אוֹת חוֹתַם־שִׁבְטוֹ,
לְמַעַן יֵדַע גַּם דּוֹר יָבֹא,
לְמַעַן יַכִּיר לְמִי הַקְּבָרִים".

וַיָּקוּמוּ וַיָּחֹקּוּ
עַל כָּל קֶבֶר וּמַצֵּבָה
אִישׁ־אִישׁ תַּבְנִית חוֹתַם־שִׁבְטוֹ,
אִישׁ־אִישׁ סֵמֶל בֵּית־אֲבוֹתָיו.
תַּבְנִית צְבִי וּדְמוּת הַבָּקָר,
תַּבְנִית צָב, וָדֹב וְשָׁלָךְ;
דְּמוּת וּתְמוּנָה אַךְ הֲפוּכוֹת,
לִהְיוֹת אוֹת כִּי מֵת הַגָּבֶר.
כִּי אֲבִי הַשֵּׁבֶט נִפְטַר,
וּמְנוּחָתוֹ עָפָר וָאֵפֶר.

כִּבְנֵי הַנְּבִיאִים—דְּשׁוֹסַקִּידִים,
הָאַשָּׁפִים, הַוָּבִינִים
וְהַמִּידִים, הֵם הָרוֹפְאִים
הִתְווּ עַל פְּנֵי קְלִפּוֹת עֵצִים,
וְעַל עוֹר חַיָּה תְּמוּנוֹת רַבּוֹת,
סֵמֶל חֶזְיוֹן לִבָּם וְשִׁירָם;
שִׁיר וָשִׁיר וּדְמוּת תַּבְנִיתוֹ,
סֵמֶל־פְּלָאִים, תְּוֵי־רָזִים;
תְּמוּנָה־תְמוּנָה וַהֲגִינָהּ,
סֵמֶל־סֵמֶל וּפִתְרֹנוֹ.

גִּיטְשִׁי־מַנִיטָה הַבּוֹרֵא
מְלֵאִים אוֹרוֹ הַשָּׁמָיִם;
פֹּה הַנָּחָשׁ, נְחַשׁ־אַדִּירִים,
עִם כַּרְבָּלְתּוֹ, כַּרְבַּל־דָּמִים,
נוֹשֵׂא עֵינָיו הַשָּׁמָיִם;
שֶׁמֶשׁ־דּוֹם בְּגָבְהֵי־שְׁחָקִים,
הַיָּרֵחַ מֵת בְּלִקּוּיוֹ;
יַנְשׁוּף, גֶשֶׁר, שָׁלָךְ וְאַיָּה,
קָאַת, צִפּוֹר נְבוֹן־הַלָּחַשׁ;
וּבְנֵי־אָדָם כְּרוּתֵי־רָאשָׁם,
הַמִּתְהַלְּכִים בַּשָּׁמָיִם;
פְּגָרִים הַמְטֹעָנִים חִצִּים,
וִידֵי־מָוֶת נוֹטְפוֹת דָּמִים;
קְבָרִים, אַנְשֵׁי־חַיִל גִּבְּרוּ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

אֵלֶּה הֵמָּה הַצִּיּוּרִים
עַל פְּנֵי קְלִפָּה וְעַל עוֹר־חַיָּה.
שִׁירֵי־קְרָבוֹת, שִׁירֵי־צַיִד,
שִׁירֵי־רְפָאוֹת, שִׁירֵי־כְשָׁפִים.
סֵמֶל־סֵמֶל וַהֲגִינוֹ,
תְּמוּנָה־תְמוּנָה וּפִתְרוֹנָהּ.

גַּם לֹא שָׁכְחוּ שִׁירֵי־אַהֲבָה,
הָעֲדִינִים מִשִּׁיר רְפָאוֹת,
הָעֲצוּמִים מִשִּׁיר כְּשָׁפִים
וַאֲיֻמִּים מִכָּל מָגוֹר,

מָגוֹר־קְרָב וְחִתַּת־צַיִד.
כָּכָה צִיְּרוּ שִׁיר הָאַהֲבָה,
סֵמֶל, תְּמוּנָה וּפִתְרוֹנָם:

לָרִאשׁוֹנָה צֶלֶם אָדָם,
פָּנָיו מְשׁוּחִים בָּאַרְגָּמָן;
הוּא הָאוֹהֵב, הוּא הַמְשׁוֹרֵר.
וּפִתְרוֹנוֹ: „צֶבַע פָּנַי
יַעֲלֵנִי עַל בְּנֵי־גִילִי".

אַחַר—תַּבְנִית צֶלֶם אָדָם
מַכֶּה בְּתֹף וְאוֹמֵר שִׁירָה.
וּפִתְרוֹנָהּ: „הַאֲזִינִי
שִׁירִי, קוֹלִי בָּא עָדַיִךְ!"

וְעוֹד הַפַּעַם הָאַדְמוֹנִי,
יוֹשֵׁב תַּחַת קוֹרַת אֹהֶל.
הוּא הַסֵּמֶל וְזֶה פִּתְרֹנוֹ:
„הִנְנִי בָּא וְלִימִינֵךְ אֵשֵׁב,
יַעַן קְשׁוּרָה נַפְשִׁי בְּנַפְשֵׁךְ".

אַחַר אִישׁ וְאִשָּׁה עוֹמְדִים,
אַךְ יְדֵיהֶם חֻבְּרוּ יַחְדָּו
עַד אֵין לִרְאוֹת אִם יָדַיִם,
אוֹ יַד אַחַת יֵשׁ לִשְׁנַיִם.
הוּא הַסֵּמֶל וְזֶה פִּתְרֹנוֹ:
„לְלִבָּתֵךְ אֲנִי רֹאֶה,
וּלְחָיַיִךְ אָדְמוּ בֹשֶׁת".

וְאַחַר אִי. בָּאִי בַּתָּוֶךְ

נַעֲרָה עַלְמָה יְפַת־תֹּאַר.
זֶה פָּרָשַׁת דְּבַר הַסֵּמֶל:
„וְאִם רָחַקְתְּ עַד קַצְוֵי־תֵבֵל,
וְאִם עַד אִיֵּי־יָם תָּנוּעִי,—
בְּאָזְנַיִךְ אַהֲבָתִי
כֹּה רְתַקְתִּי, וְאִם חָפַצְתִּי
חִישׁ אֶמְשָׁכֵךְ אֶל לִבָּתִי".

אַחַר תַּבְנִית עַלְמָה נָמָה
וַאֲהוּבָהּ לוֹחֵשׁ בְּאָזְנָהּ:
„וְאִם רָחַקְתְּ מִמֶּנִּי, אַהֲבָה,
וַתַּגִּיעִי אַפְסֵי־אָרֶץ,
קֶרֶן־שְׁנָת וּנְאוֹת־הַדְּמָמָה, –
קוֹל הָאַהֲבָה בָּא אַחֲרַיִךְ".

וְלַדְּמוּת הָאַחֲרוֹן תַּבְנִית
לֵב וּמַעְגָּל יַקִּיפֵהוּ,
וְהַמַּעְגָּל— מַעְגַּל־קְסָמִים.
הִיא הַתְּמוּנָה וְזֶה פִּתְרוֹנָהּ:
„לִבֵּךְ עָרוֹם נֶגְדָּה עֵינַי,
אֶל הַלֵּב הַלָּז אָשִׂיחָה".

כָּכָה הוֹרָה הַיְאַוּתָה
אֶת הָעָם וַיְלַמְּדוֹ דַעַת
אֶת כָּל מִסְתְּרֵי כְּתָב־הַתְּמוּנוֹת,
וַחֲרֹשֶׁת הַצִּיּוּרִים
עַל הַקְּלִפָּה קְלִפַּת לִבְנֶה,
עַל הָעוֹר הַצַּח, עוֹר צְבָאִים,
עַל כָּל מַצְּבוֹת חֲצַר־הַמָּוֶת.

XV.

קִינַת הַיְאַוּתָה.

אָז תִּכְרֹתְנָה בְּרִית הָרוּחוֹת
וְהַמַּזִּיקִים, כִּי יָרֵאוּ
חָכְמַת הַיְאַוּתָה וְרֵעוֹ
טְשַׁיְבַיְאַבּוּם וּפָעֳלָמוֹ,
פֹּעַל אֱמֶת וְרָדְפָם צֶדֶק;
וַתֹּאמַרְנָה לִקְשׁוֹר קֶשֶׁר,
וַיִּתְנַכְּלוּ לַהֲמִיתָם.

וְהַיְאַוּתָה הָיוּ דְבָרָיו
עִם רֵעֵהוּ טְשַׁיְבַיְאַבּוּם:
„אַל נָא, אָחִי, תַּעַזְבֵנִי,
כִּי הָרוּחוֹת אוֹרְבוֹת לָנוּ!"
וּטְשַׁיְבַיְאַבּוּם יַעֲנֵנוּ,
וּבְתַלְתַּלָּיו מְנַעֲנֵעַ,

וּשְׂחוֹק יֶלֶד, שְׂחוֹק שַׁאֲנַנִּים,
לוֹ מְרַחֵף עַל שְׂפָתָיִם:
„אַל נָא תִירָא, אָח לִי יַקִּיר!
כִּי לֹא יִגְּעוּ בִּי לְרָעָה".

וּבִהְיוֹת הַסְּתָו בָּאָרֶץ
תַּכְרִיךְ קֶרַח כִּסָּה פְּלָגִים,
פִּתֵּי־שֶׁלֶג נָעוּ, שָׁרְקוּ
בְּצַמֶּרֶת אַלּוֹן קוֹדֵר,
וְלָאֵלוֹת מַרְאֶה אֹהֶל,
וְהָאָרֶץ נֶאֱלָמָה—
וּטְשַׁיְבַיְאַבּוּם יָצָא לָצוּד,
אִתּוֹ לָקַח אֲזֵנֵהוּ,
וְלֹא זָכַר דִּבְרֵי רֵעוֹ,

כִּי לֹא יָרֵא אֶת הָרוּחוֹת.

כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת בָּא לְפָנָיו
וְרָץ הַצְּבִי עַל פְּנֵי הַקֶּרַח.
אַךְ בַּשֶּׁלֶג וּבַסָּעַר
דָּלַק אַחֲרָיו טְשַׁיְבַיְאַבּוּם
עַל הַקֶּרַח עַל הָאַכְזָב,
וּבְעָיִם הַצַּיִד שָׁכַח
אֶת רֵעֵהוּ וְאֶת עֶצְתוֹ.

וּבַמַּיִם לוֹ תֶּאֱרֹבְנָה
כָּל הָרוּחוֹת, כָּל הָרָעוֹת;
וַתִּתְנַבֵּצְנָה אֶת הַקֶּרַח,
וּגְרָפוּהוּ אֶל הַמַּיִם;
וּבַתְּהוֹם, בַּחוֹל קְבָרוּהוּ.
אֶנְקְטַהִי—אֱלִיל דַּקּוֹטָה,
הוּא גְּרָפָהוּ אֶל הַמְּצוּלָה,
מְצוּלַת מֵי הַיָּם הַגָּדוֹל.

וַיַּגִּידוּ לְהִיאַוַּתָּה...
וּבְהִשָּׁבֵר לִבּוֹ קִרְבּוֹ,
נָתַן קוֹל,—וַיִּרְגְּזוּ רֵמִים,
וַיְיַלִילוּ זְאֵבֵי־עֶרֶב,
וּבַגַּלְגַּל יַעֲגְנוּ
קוֹל הָרַעַם: „בַּיִם־וַוָּה!"

אַחַר מָשָׁה פָּנָיו שְׁחוֹרִים,
וּבְאַדַּרְתּוֹ עָטָה רֹאשׁוֹ,
וּבְאָהֳלוֹ יָשַׁב, בָּכָה,
שִׁבְעָה אָז שָׁבְעוֹת אָבַל,
קוֹנֵן מָרָה זֹאת הַקִּינָה:

„הוֹי, כִּי מֵת, כִּי מֵת הַמְשׁוֹרֵר!
מֵת וַיַּעַל נְעִים זְמִירֵנוּ,
וַיַּעַזְבֵנוּ לְעוֹלָמִים.
רוּחוֹ שָׁב אֶל אֱל־הַשִּׁירִים,
לַמְנַצֵּחַ בִּמְנְגִינוֹת.
אוֹיָה, אָחִי, טְשַׁיְבַיְאַבּוּם!"

וַיָּנִיעוּ שַׁרְעַפּוֹתָם,
וַיָּנִיעוּ כַּפְתּוֹרֵיהֶם
הָאֳרָנִים הָעֲצוּבִים,
וַיֶּאֱנְחוּ וַיִּתְאַבְּלוּ.

שָׁב הָאָבִיב, אַךְ שָׁוְא חִכּוּ
יַעֲרֵי־יַגַּד לִטְשַׁיְבַיְאַבּוּם:
וַיֶּאֱנַח סְבַוִּישָׁה,
וַיֶּאֱנַח סוּף־הַנָּחַל.
עַל הָעֵצִים שָׁר אוֹיסָה,
שָׁר אוֹיסָה—יָרְגְּזוּ כָּחֹל:
„טְשַׁיְבַיְאַבּוּם, טְשַׁיְבַיְאַבּוּם!
הוֹי, כִּי מֵת נְעִים זְמִירֵנוּ!"

עַל הָאֹהֶל שָׁר אָפְּטְשִׁי,
שָׁר אָפְּטְשִׁי—חַכְלִיל־גָּרוֹן:
„טְשַׁיְבַיְאַבּוּם, טְשַׁיְבַיְאַבּוּם!
הוֹי, כִּי מֵת נְעִים זְמִירֵנוּ!"

וּבַיַּעַר בַּמַּחֲשַׁכִּים
בָּא הַקּוֹל, קוֹל דְּרוֹר־הַלַּיִל,
נוֹגֶה, הוֹגֶה כָּל הַלַּיְלָה:
„טְשַׁיְבַיְאַבּוּם, טְשַׁיְבַיְאַבּוּם!
הוֹי, כִּי מֵת נְעִים זְמִירֵנוּ,
הוֹי, כִּי הָלַךְ—וְאֵינֶנּוּ!"

וַיָּבֹאוּ הָאַשָּׁפִים,
בְּנֵי־הַנְּבִיאִים וְהָרוֹפְאִים,
לִרְאוֹת אֶת שְׁלוֹם הַיְאַוַּתָּה.
אָז גַּם יִבְנוּ אֹהֶל קָדוֹשׁ
לְרַפֵּא לוֹ וּלְנַחֵם אוֹתוֹ.
וַיָּסֹבּוּ אֶת הָאֹהֶל,
הוֹלְכִים דוּמָם, הוֹלְכִים לְאִטָּם,
וּבִידֵיהֶם שַׂקֵּי־תְרוּפָה,
עֹרוֹת בְּבָר וְעֹרוֹת נָמֵר;
וּבַשַּׂקִּים סַמֵּי־רְפָאוֹת,
וּבַשַּׂקִּים עִשְׂבוֹת־קְסָמִים.

שָׁמַע הַיְאַוַּתָּה בוֹאָם
וּמִמַּר אַנְחוֹתָיו עָמַד,
וּמִקְּרֹא אֶת רֵעוֹ עָמַד;
מְאוּם לֹא שָׁאַל, מְאוּם לֹא עָנָה
אַךְ אֶת רֹאשׁוֹ אָבֵל גִּלָּה,
וּמִצֶּבַע הָאֲבֵלִים
רָחַץ פָּנָיו לְאִטּוֹ דוּמָם,
דוּמָם לְאִטּוֹ בָּא בָאֹהֶל.

וַיַּשְׁקוּהוּ סַמֵּי־קְסָמִים,
מִשְׁרַת־סַמִּים, מֶסֶךְ־בְּשָׂמִים,
הִכּוּ בְּתֻפֵּי הַכַּשָּׁפִים
וַיָּרִיעוּ בִּמְצִלְתַּיִם,
וּבַשִּׁיר אֶת קוֹלָם נָשְׂאוּ,
אֶחָד, אֶחָד וּבְמַקְהֵלָה —
וְהַשִּׁירָה שִׁירַת־כַּשָּׁפִים:

„הִנְנִי, הִנְנִי, שָׂא עֵינֶיךָ!
הִנְנִי נֶשֶׁר קְרָבוֹת אַדִּיר;
שִׁמְעוּ קְרָאִים וְהַאֲזִינוּ,
קְרָאִים לְבָנִים הִתְאַסָּפוּ!
רַעַם יַרְעֵם—מָגֵן יִשְׁעִי,
רוּחוֹת־פֶּלֶא יַעַזְרוּנִי,
וּמְלֹא רֹחַב הַשָּׁמַיִם
אֶשְׁמַע קוֹלָם יִקְרָאוּנִי.
קוּמָה, הַחֲלֵף כֹּחַ, אָחִי,
קוּם הֵרָפֵא, הַיְאַוַּתָּה!"

—„הֵי־אוֹ־הֵ"! הַקָּהָל עָנָה,
—„וֵי־הַ־וֵי!", קְהַל הַכַּשָּׁפִים.

„כָּל הַנְּחָשִׁים מִמְּקָרְבַי.
הַאֲזִינָה כִּי אַגִּידָה,
כִּי אָנִיעָה בְּעוֹר הַתַּחְמָס!
מִנֶּגַע־הַטַּבְלָן—אַכְּךָ נֶפֶשׁ,
בְּלִבְּךָ אֶשְׁלַח בְּנֵי־אַשְׁפָּתִי.
קוּמָה, הַחֲלֵף כֹּחַ, אָחִי,
קוּם הֵרָפֵא, הַיְאַוַּתָּה!"

—„הֵי־אוֹ־הֵ"—הַקָּהָל עָנָה,
—„וֵי־הַ־וֵי", קְהַל הַכַּשָּׁפִים.

„הִנְנִי, הִנְנִי הַנָּבִיא!
אָרִים קוֹלִי וְאָחֲזוּ סַעַר
מוֹסְדֵי אֹהֶל—וַיִּרְעָדוּ,
כִּי יַד פִּלְאִי הָיְתָה בָמוֹ.
וְאִם דָּרַכְתִּי—וְנָמוֹגוּ
כָּל עַמּוּדֵי הַשָּׁמָיִם.
קוּמָה, הַחֲלֵף כֹּחַ, אָחִי,
שָׂא נָא קוֹלְךָ, הַיְאַוַּתָּה!"

—„הֵי־אוֹ־הֵ"—הַקָּהָל עָנָה
—„וֵי־הַ־וֵי", קְהַל הַכַּשָּׁפִים.

וּבִמְחוֹלוֹת הָאַשָּׁפִים
הִקִּיפוּהוּ סָבִיב, סָבִיב,
וַיָּנִיעוּ בְּעֵרוֹת כְּשָׁפִים;
וַיִּתְנָעֵר הַיְאוּתָה,
כְּאִישׁ הַנֵּעוֹר מֵחֲלוֹמוֹתָיו,
וּמַחֲלָתוֹ סָרָה מֶנּוּ.
כַּאֲשֶׁר יִפְנוּ הָעֲנָנִים
מִשָּׁמַיִם,—פָּנְתָה עָרְפָּה
כָּל מַחֲשָׁבָה הֲרַת־יָגוֹן;
כַּאֲשֶׁר יִתַּם קֶרַח־נָהָר
לִפְנֵי אָבִיב,—פָּנוּ עָרְפָם
סָבֵי־תוּגָה וְעַצָּבֶת.

וַיַּשְׁבִּיעוּ אֶת הַמַּיִם
לְמַעַן יַעֲלֶה טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם
מִן הַיָּם, מֵחוֹל הַמְּצוּלָה.
וַתִּרְבֶּינָה הַהַשְׁבָּעוֹת,
וּלְהָטֵימוּ עָצְמוּ, עַד כִּי
שָׁמַע אוֹתָם טְשַׁיְבַּיְאַבּוּם
תַּחַת מֵי הַיָּם הַגָּדוֹל.
מִן הַחוֹל אָז יָצָא לַאֲזִין
אֶת הַשִּׁירִים וְאֶת הַנְּגִינוֹת,
עַד מְבֹא הָאֹהֶל נִגַּשׁ,
אַךְ לֹא יָכוֹל לָבֹא פְּנִימָה.

וַיּוֹשִׁיטוּ לוֹ גַּחֶלֶת
אֵשׁ בֹּעֶרֶת בְּעַד הַדֶּלֶת,
וַיְגַדְּלוּהוּ, וַיְשִׂימוּהוּ
עֶלְיוֹן, שַׁלִּיט עַל הַמֵּתִים,
וַיְצַוּוּהוּ לְהַעֲלוֹת נֵרוֹת
לְכָל הַמֵּתִים בִּשְׁאוֹל מָטָּה,
מָקוֹם מָקוֹם שָׁם יָלִינוּ,
בַּעֲשׂוֹתָם דַּרְכָּם בּוֹדֵד
אֱלֵי תְחוּם מַלְכוּת פְּנִימָה.

מִן הַכְּפָר בּוֹ נוֹלַד, גָּדַל,
מִן הַמָּקוֹם שָׁם מַחֲמַדָּיו
הִרְחִיק לֶכֶת טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹם;
וּבַיַּעַר גֶּעְלַם חֶרֶשׁ,
כְּעָשָׁן דַּק מִתְאַבֵּךְ לְאִטּוֹ.
בַּאֲשֶׁר דָּרַךְ הֶחֱשׁוּ בַּדִּים,
בַּאֲשֶׁר בָּא לֹא נָדוּ שִׂיחִים,
וְלֹא רָעֲשׁוּ הֶעָלִים,
עָלִים נוֹבְלִים שֶׁל אֶשְׁתַּקַד,
תַּחַת רַגְלֵי טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹם.

כֹּה אַרְבָּעָה יָמִים עָשָׂה
דַּרְכּוֹ, דֶּרֶךְ כָּל הַמֵּתִים,
וְאֶת הַיְאוֹר הֶעָכוּר עָבַר
עַל הַגֹּוַע, עַל הַשּׁוֹהֶה;
[illegible]יַע עַד הַנָּהָר,
נְהַר־הַכֶּסֶף, וּבַסִּירָה,
סִירַת־אֶבֶן, שָׁט וַיַּעֲבֹר
אֶת הַנָּהָר עֲדֵי עָמְדוֹ
בְּשַׁעַר אִיֵּי הַמְאֻשָּׁרִים,
נְאוֹת הָרוּחוֹת וְהַצְּלָלִים.

וּבַעֲשׂוֹתוֹ דַּרְכּוֹ פָּגַשׁ
רוּחוֹת רַבּוֹת כְּשֵׁלוֹת, נַעֲנוֹת,
שַׁחוֹת תַּחַת עוֹל סִבְלָן,

מַשָּׂא נֶשֶׁק, גֶּטֶל בְּגָדִים,
פָּארוּר, סִירוֹת, וְקַלָּחוֹת,
מְלֵאִים צֵידָה וּמַעֲדַנִּים,
כָּל הַטֶּרֶף שֶׁהֵבִיאוּ
מֵרֵעֵיהֶם צֵיד לַדָּרֶךְ.

וְהָרוּחוֹת נֶאֱנָחוֹת:
„לָמָּה הֲרֵעוֹתֶם לָנוּ,
כִּי תַעֲמִיסוּ זֹאת עָלֵינוּ,
אֶת הָעֹל הַזֶּה הַקָּשֶׁה
לוּ עֲרוּמִים מִבְּלִי בֶגֶד,
לוּ רָעַבְנוּ אָז טוֹב לָנוּ,
מִהְיוֹתֵנוּ כֹּה עֲמוּסִים
בְּדַרְכֵּנוּ זֶה הַקָּשֶׁה".

וְהַיְאוּתָה עָזַב בֵּיתוֹ,
פָּנָיו שָׂם לְמַסָּעוֹתָיו;
וַיִּתְהַלֵּךְ קֵדְמָה שָׁמֶשׁ,
וַיִּתְהַלֵּךְ אַפְסֵי מַעֲרָב;
וּבִמְקוֹם הֱיוֹתוֹ הוֹרָה
אֶת הָעָם עֲשׂוֹת בַּסַּמִּים,
סַמֵּי־מַרְפֵּא, בִּשְׂמֵי־רְפֻאוֹת;
אָז גַּם הֵחֵל דַּעַת אָדָם
סִתְרֵי־מַרְפֵּא, רָזֵי־רְפֻאוֹת.

XVI.

פּוֹ־פּוּק־קִיוִים.

הַאֲזִינוּ אֵיכָה פָּרַע
פּוֹ־פּוּק־קִיוִים יְפֵה־הַתֹּאַר,
וְקָרָא לוֹ אֱוִיל־הַסָּעַר,
אֵיכָה פָּרַע לְשִׁמְצָה כְּפָרוֹ;
שִׁמְעוּ מַעֲשֵׂי כָל תַּעֲלוּלָיו,
נוּסוֹ מִפְּנֵי הַיְאַנוּתָה,
כָּל נְדוּדָיו הַנִּפְלָאִים,
וְאֶת אַחֲרִיתוֹ שִׁמְעוּ עָתָּה.

עַל הַחוֹף, חוֹף גִּיטְשִׁי־גוּמִי,
עַל שִׂרְטוֹנֵי גְנוֹ־וָדְשׁוּ,
נֹכַח מֵי הַיָּם הַגָּדוֹל
נָטָה אָהֳלוֹ פּוֹ־פּוּק־קִיוִים,
הוּא הַשָּׂם הַחוֹל לִגְבָעוֹת
עַל פְּנֵי חֻפֵּי גְנוֹ־וָדְשׁוּ,
בְּהִתְהוֹלְלוֹ בִּמְחֹלוֹתָיו,
כַּאֲשֶׁר קָם מִתּוֹךְ הַקָּהָל
בְּיוֹם חֲתֻנַּת הַיְאַנוּתָה,

וּלְשַׂמֵּחַ אֶת הַקְּרוּאִים
יָצָא אָז בִּמְחוֹל־הָאֶבְיוֹן,
וַיִּתְהוֹלֵל וַיִּשְׁתּוֹלֵל.

שׁוֹאֵף לַחֲדָשׁוֹת יָצָא
פּוֹ־פּוּק־קִיוִים מִן אָהֳלוֹ,
גְהֶפָּו בָּא אֶל תּוֹךְ הַכְּפָר, בּוֹ
מָצָא אֶת כָּל בְּנֵי־הַנְּעוּרִים,
כֻּלָּם בְּאֹהֶל יַגּוּ מָצָא,
מַאֲזִינִים לַאֲשֶׁר סִפֵּר
סִפּוּר בַּדִּים, מַעֲשֵׂה־נִסִּים.

וְיַגּוּ מְסַפֵּר אֶת הַקּוֹרוֹת
אֶת אוֹדְזִיג הַמֵּבִיא קַיִץ,
אֵיכָה עָשָׂה חוֹר בַּשְּׁחָקִים,
אֵיכָה עָלָה הַשָּׁמַיִם,
וְאֶת הַקַּיִץ מִשָּׁם הוֹצִיא,
קַיִץ נָעִים, קַיִץ תָּדִיר.
אֵיךְ הִתְאַמֵּץ גַּב הַזֶּמֶר

לַעֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂהוּ, וְאַחֲרָיו
הֶחֱרָה הֶחֱזִיק גַּם הִתְחַשׁ,
וְהַנָּמֵר וְהַבִּבָּר,
עַל שִׂיא הָרִים עָלָה עָלוּ,
וּבְכַפֵּיהֶם הִכּוּ, הִכּוּ
הַשָּׁמַיִם, וּבְמִצְחוֹתָם
מָחֲאוּ שְׁחָקִים וַיְקַרְקְרוּם,
אַךְ לֹא יָכְלוּ לְהַדִּיקָם —
הַשָּׁמַיִם אַךְ הִתְבַּקְּעוּ.
אַחַר נוֹעַז גַּם הָאַקוֹ,
זַכִּסְנָאִי כָּרַע, קָרַס,
פָּרַשׂ כַּפָּיו, הִשְׂתָּרֵעַ.

„נִתֵּר פַּעַם—סִפֵּר יַגּוּ —
נִתֵּר פַּעַם—רְאֵה זֶה פֶּלֶא!
כִּי נִכְפּוּ הַשָּׁמַיִם
כַּאֲשֶׁר יִכּוֹף קֶרַח נָהָר,
עֵת הַמַּיִם יִגְאוּ תַחְתָּיו.
שֵׁנִית נִתֵּר—רְאֵה זֶה פֶּלֶא!
פְּנֵי הַשְּׁחָקִים הִתְבַּקָּעוּ,
כְּקֶרַח נָהָר לִפְנֵי סְפִיחַ.
שׁוּב הוּא נִתֵּר, רְאֵה זֶה פֶּלֶא!
הַשָּׁמַיִם הִתְפּוֹצָצוּ,
וְהוּא בָּם נִכְנַס וַיֵּעָלֵם;
אַךְ א ו ד ז׳ י ג הַנְּמִיָּה אַחֲרָיו
וַיַּשִּׂיגוּ כְּהֶרֶף־עָיִן״.

„הֶרֶף!—קָרָא פּוּ־פּוּק־קִיוִים,
כַּאֲשֶׁר עָמַד עַל הַפֶּתַח —
כְּבָר שָׂבַעְתִּי הָאֲגָדוֹת,
בַּדֵּי יַגּוּ נְשָׂא נִלְאֵיתִי,
אֶכְחַל בְּמוּסַר הַיְאוּתָה.
דָּבָר יֵשׁ לִי מֵשִׁיב נָפֶשׁ,
טוֹב מִתִּשְׁעָה קַבִּין דְּבָרָיו״.

וּמִשַּׂקּוֹ עוֹרוֹת־זְאֵבִים
הוֹצִיא, נַעַר כְּלֵי־הַמִּשְׂחָק,
הֵן שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה תְּמוּנוֹת הָיוּ.
לְבָנִים פְּנֵיהֶן, וַאֲחוֹרֵיהֶן
מַאֲדִימִים, כָּאַרְגָּמָן,
שְׁנֵי קִ י נֶ גּ בִּ י ק—שְׁנֵי תַנִּינִים,
שְׁנֵי אַ נֵּ י נֶ גּ וּ ג אוֹ רַגְלַיִם [1],
גַּרְזֶן קְרָבוֹת—פּ וּ נַ מָּ ג וֹ ן
וְסַלְתָּנִית קְטַנָּה—קִ י נְ ג ה,
וְאַרְבַּע אָזֶ נְ בִּ י ק—גְּלִילִים,
וְשָׁלֹשׁ שִׁ י שִׁ י בְּ וֶ ג אוֹ לְבָבוֹת
כֻּלָּם מְשׁוּחִים צֶבַע הָיוּ,
וַעֲשׂוּיִם עַצְמוֹת חַיָּה;
אַךְ הַגְּלִילִים—גְּלִילֵי־נְחֹשֶׁת
וּמְמֹרָטִים מִצַּד אֶחָד.

וּבִכְלִי עֵץ שָׂם כֻּלָּמוֹ,
וַיְנַעַנְעֵמוֹ, וַיְטַלְטְלֵמוֹ,
וְעַל הָאָרֶץ הִשְׁלִיךְ אוֹתָם,
וְכֹה דִּבֵּר לְהַסְבִּיר שְׂחוֹק־זֶה:
„פְּנֵי אַרְגָּמָן פְּנֵיהֶם כֻּלָּם,
אֶחָד הוּא הַתַּנִּין נִצָּב
עַל פְּנֵי גֻּלַּת הַמַּתֶּכֶת;
וּמִסְפָּרָם עוֹלֶה שְׁמוֹנָה
וּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה פַּעַם עֶשֶׂר״.

שֵׁנִית שָׂם כְּלֵי־שְׂחוֹק בִּכְלִי־עֵץ
וַיְנַעַנְעֵמוֹ, וַיְטַלְטְלֵמוֹ,

[1]) אנינוג—пѣшка.

וְעַל הָאָרֶץ הִשְׁלִיךְ אוֹתָם,
וְכֹה דִבֵּר לְהַסְבִּיר שְׁחוֹק־זֶה:
„לְבָנִים פְּנֵי שְׁנֵי הַתַּנִּינִים,
לְבָנִים גַּם פְּנֵי שְׁנֵי הָרַגְלִים,
יִתְרָם פְּנֵי אַרְגָּמָן פְּנֵיהֶם,—
שְׁמוֹנָה הֵמָּה וַחֲמִשִּׁים".

כָּכָה הוֹרָם אֶת הַמִּשְׂחָק,
כָּכָה לִמְּדָם וַיְבִינֵמוֹ,
כְּלָל וּכְלָל וּפְרָטָיו אִתּוֹ,
כְּלָל וְכַיּוֹצֵא בוֹ לְדֻגְמָא.
עֶשְׂרִים עֵינֵי חוֹמְדֵי דַעַת
בּוֹ הִבִּיטוּ, הִתְבּוֹנָנוּ.

„שְׂחוֹק לֹא אֶחָד כְּבָר לָמַדְתִּי—
עָנָה יַגּוּ—בְּמַסָּעוֹתַי,
וּמְשַׂחֲקִים רַבִּים וְשׁוֹנִים
לְאַרְצוֹתָם וּלְגוֹיֵיהֶם;
וְהַמִּתְחָרִים גַּם עִם יַגּוּ
צְרִיכִים לְאֶצְבָּעוֹת מְהִירוֹת,
וְאַף אִם יֶשְׁךְ מַשְׂלֶה נַפְשָׁךְ,
כִּי חָכַמְתָּ מְאֹד, הִנְנִי
וְאֶעֶרְכְךָ, פּוּ־פּוּק־קִיוִיס,
בְּיָדִי עוֹד לְאַלֶּפְךָ דַּעַת
גַּם בִּשְׂחוֹק הַקּוּבִיָּה עָתָּה".

כָּכָה יָשְׁבוּ הֵמָּה יַחְדָּו
הָעֲלָמִים וְהַזְּקֵנִים,
כָּכָה שָׂחֲקוּ עַל הַבְּגָדִים,
עַל כְּלֵי־יַיִן וְעַל עֲדָנִים;
וְכָל הַלַּיְלָה הַהוּא שָׂחֲקוּ
וְעַד עֲלוֹת עַמּוּד־הַשַּׁחַר,
וְהָיוּ שׂוֹחֲקִים, עַד שֶׁזָּכָה

פּוּ־פּוּק־קִיוִיס בְּאוֹצְרוֹתָם,
בְּבִגְדֵיהֶם הַחֲמוּדִים,
בְּכָתְנוֹת עוֹרוֹת צְבָאִים וְהֹלֶךְ,
בְּנִזְרֵי נוֹצוֹת, בַּעֲדֵי וַ מְ פּ וּ ם,
בַּמִּקְטָרוֹת וּבְשַׂקֵּיהֶם,
עֶשְׂרִים עֵינֵי לַהַב אוֹרוּ
בּוֹ הִבִּיטוּ כְּעֵינֵי זְאֵבִים.

עָנָה פּוּ־פּוּק־קִיוִיס וְאָמַר:
„בָּדָד אֲנִי בְּתוֹךְ אָהֳלִי,
בְּמַסָּעוֹתַי, בְּנִסְיוֹנוֹתַי,
אֵין אִישׁ אִתִּי מִתְרוֹעֵעַ,
וְיֵשׁ לִי חֵפֶץ בְּעֹזֶר כְּנֶגְדִּי,
מְשָׁרֵת, נוֹשֵׂא אֶת מִקְטַרְתִּי.
כָּל הַחֲפָצִים, נֶעֶרְמוּ סְבִיבַי,
עֲדֵי וַ מְ פּ וּ ם וְהַנּוֹצוֹת
כֻּלָּם אֶעֱרֹךְ פַּעַם אַחַת
כְּנֶגֶד צָעִיר זֶה הַיּוֹשֵׁב".
בֶּן שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה
צָעִיר זֶה, בֶּן אֲחוֹת יַגּוּ,
„פְּנֵי־עֲרָפֶל" שְׁמוֹ קָרָאוּ,

וְכָאֵשׁ הַמִּתְלַקַּחַת
אָדֹם־כֵּהֶה בְּאֵפֶר קְטֹרֶת,
כֵּן הִתְנוֹצְצוּ עֵינֵי יַגּוּ
תַּחַת שְׁתֵּי עָבֵי גַבּוֹתָיו.
א וּ ג—כֵּן!—עָנָה בְּעֶבְרַת־זָדוֹן.
א וּ ג!—גַּם יֶתֶר־אוֹרְחָיו עָנוּ.

בְּיָדָיו, שֶׁפּוּ עַצְמוֹתֵיהֶן,
אָחַז יַגּוּ כְּלִי־הָעֵץ, בּוֹ
כְּלֵי־הַשְּׂחוֹק, וַיְטַלְטְלֵהוּ,
בְּחֵמָה בְּאַף, וַיִּזְרְקֵהוּ,

וְכָל הַתְּמוּנוֹת הִתְפַּזָּרוּ.

פְּנֵי אַרְגָּמָן לַתַּנִּינִים,
וְאַרְגָּמָן פְּנֵי הָרַגְלִים,
אַף הַלְּבָבוֹת הֶאְדִּימוּ,
שְׁחוֹרִים כָּל הַגְּלִילִים הָיוּ;
אַךְ הַ קִּי נָ ה פָּנֶיהָ לְבָנִים,
סַךְ־הַכֹּל—חֲמִשָּׁה הָיוּ.

וּבִשְׂחוֹק עַל שְׂפָתָיו לָקַח
פּוּ־פּוּק־קִיוִיס אֶת הַסֵּפֶל,
וְאֶת הַתְּמוּנוֹת זָרַק חֶרֶשׁ,
וַתִּפָּלַגְנָה סְבִיבָיו; שְׁחוֹרִים
וּמַזְהִירִים פְּנֵי הַגְּלִילִים,
לְבָנִים מַאֲדִימִים יֶתֶר
כְּלֵי הַשְּׂחוֹק, בֵּינֵיהֶן נִצָּב
אַךְ הָרַגְלִי, כַּאֲשֶׁר נִצָּב
פּוּ־פּוּק־קִיוִיס בֵּין הַמְשַׂחֲקִים,
שָׁח: „הֲמִשִּׁים הֵם, זָכִיתִי!"

עֶשְׂרִים עֵינֵי לַהַב אוֹרוּ
בוֹ הִבִּיטוּ, הִתְנוֹצָצוּ,
כְּעֵינֵי זְאֵבִים, בוֹ הִבִּיטוּ,
כַּאֲשֶׁר הִפְנָה שִׁכְמוֹ לָצֵאת
מִן הָאֹהֶל, וְהַנַּעַר,
עֶלֶם זָקוּף וִיפֵה־תֹאַר,
נוֹשֵׂא אַחֲרָיו מַה שֶּׁזָּכָה:
כָּתְנוֹת עוֹרוֹת צְבָאִים וְחֹלֶד,
עֲדִי וַ מְ פּ וּ ם וּכְלֵי־זַיִן,
הַמִּקְטָרוֹת וְהַשַּׂקִּים.
„שָׂא הַכֵּלִים, וַהֲבִיאוֹתָם —
דַּבֵּר פּוּ־פּוּק־קִיוִיס קָשׁוֹת,
מוּרֶה בְּמַשָּׁב, מַשַּׁב־נוֹצוֹת —
אֶל אָהֳלִי בְּמִזְרַח־שֶׁמֶשׁ,
עַל שִׂרְטוֹנֵי גְּ גוֹ־וָ דְ שׁוּ".

מִן הַשְּׂחוֹק, מֵהֱיוֹתוֹ מַקְטִיר,
אָדְמוּ עֵינֵי פּוּ־פּוּק־קִיוִיס,
כַּאֲשֶׁר יָצָא מִן הָאֹהֶל,
וְהָרוּחַ צַח וְקָרִיר
עַד עֲלוֹת עַמּוּד־הַשַּׁחַר
הַצִּפֳּרִים פָּצְחוּ רִנָּה,
הַמַּעְיָנִים נָהֲרוּ לְאִטָּם,
וְלִבּוֹ זֶה שֶׁל פּוּ־פּוּק־קִיוִיס
הִנֵּן קִרְבּוֹ, כְּרֹן צִפֳּרִים,
דָּפַק בּוֹ כַּהֲמוֹן מַעְיָנִים;
כַּאֲשֶׁר בָּא בַכְּפָר מִתְהַלֵּךְ
בַּעֲנַן־הַבֹּקֶר וְחָשְׁכוֹ,
בָּא בְּמַשַּׁב נוֹצוֹת־תֻּכִּים
וַעֲדִי הַנּוֹצוֹת עָלָיו,
בָּא וְקָרֵב עַד קְצֵה כְּפָרוֹ,
עַד הָאַחֲרוֹן בָּאֳהָלִים,
וְהוּא אֹהֶל הַיְאַגּוּתָה.

וְהָאֹהֶל שָׁקֵט, שָׁמֵם,
אִישׁ לֹא הָיָה עַל הַפֶּתַח,
אִישׁ לֹא בָא לְבָרְכוֹ לְשָׁלוֹם,
אַךְ מַקְהֲלוֹת הַצִּפֳּרִים
שָׁרוּ סְבִיבָיו, פָּצְחוּ רִנָּה
עָלָיו, תּוֹכוֹ וְעַל סְבִיבוֹתָיו;
שָׁרְקוּ, צִפְצְפוּ, שִׁחֲרוּ לְטָרֶף,

וְאַךְ עַל שִׂיא הַגַּג שָׁם יָשַׁב
קַ גַּ גִ׳, הוּא שַׂר הָעוֹרְבִים,
וְעֵינָיו בּוֹעֲרוֹת כְּגֶחָלִים,
שׁוֹרֵק וּמַשִּׁיקוֹת כְּנָפָיו
נֹכַח אֶל פְּנֵי פוּ־פוּק־קִיוִים.

„כֻּלָּם יָצְאוּ אֶת הָאֹהֶל",
אָמַר פוּ־פוּק־קִיוִים בְּלִבּוֹ,
(וּבְלִבָּתוֹ חָרַשׁ רָעָה:)
„הַיְאַוּתָה הוּא אֵינֶנּוּ,
אֵין הַמְטַפֶּשֶׂת מִינֶהַהַ,
גַּם נוֹקוֹמִיס זְקֵנָה בָּלָה
כְּבָר אֵינֶנָּה כִּי הָלָכָה,
אֵין אִישׁ לִשְׁמוֹר אֶת הָאֹהֶל".
וּבִגְרוֹן הָעוֹרֵב אָחַז,
וַיְטַלְטְלֵהוּ סָבִיב לְרֹאשׁוֹ,
כְּשַׁקֵּי־רְפָאוֹת טִלְטְלָהוּ,
וְאֶת הַפֶּגֶר הִשְׁאִיר תָּלוּי
מִן הַגַּג עַל חוּט הַיֶּתֶר,
לִהְיוֹת אוֹת הַבּוּז וְהַקָּלוֹן,
קָלוֹן הוּא לְהַיְאַוּתָה.

וּבִפְסִיעוֹת קַלּוֹת נִכְנַס
תּוֹךְ הָאֹהֶל, וַיַּסִּיעַ
כְּלֵי־הַבַּיִת וּמַכְשִׁירָיו,
וַיַּשְׁלִיכֵם מִבְּלִי סְדָרִים,
וַיְפַזְּרֵמוֹ סָבִיב־סָבִיב:
סִפְלֵי־עֵץ, וְסִירֵי־חֶרֶס,
כְּתֹנוֹת עוֹרוֹת, עוֹרוֹת בִּבָר,
עוֹרוֹת חֹלֶד, נָמֵר וְתַחַשׁ,
לִהְיוֹת קָלוֹן לְנוֹקוֹמִיס,
אוֹת הַבּוּז לְמִינֶהַהַ.

עָלֵז עָשָׂה דַרְכּוֹ נִכְחוֹ,
שָׁר וְרָן בֵּין בָּמוֹת יַעַר,
שָׁר וְשׁוֹרֵק אֶל הַסְּנָאִים,
אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בַּנְּהָלוֹלִים
זוֹרְקִים עָלָיו קְלִפּוֹת אֱגוֹז.
עָלֵז עָשָׂה דַרְכּוֹ נִכְחוֹ,
שָׁר וְרָן אֶל הַצִּפֳּרִים,
אֲשֶׁר עָנוּ לוֹ בִנְגִינוֹת
גִּיל מִתּוֹךְ צַמֶּרֶת עֵצִים.
אַחַר עָלָה פוּ־פוּק־קִיוִים
עַל הַסְּלָעִים הַנִּשָּׂאִים,
הִשְׂתָּרֵעַ עַל מְרוֹם שִׂיאָם,
וַיְהִי נִשְׁקָף מִמְּרוֹם שִׁבְתּוֹ
עַל פְּנֵי מֵי הַגִּיטְשִׁי־גוּמִי,
חוֹרֵשׁ רָעָה יָשַׁב, חִכָּה
לְהַיְאַוּתָה וְלִתְשׁוּבָתוֹ.

מִשְׂתָּרֵעַ פְּרַקְדָּן שָׁכַב,
תַּחְתָּיו רָעֲשׁוּ, הָמוּ גַּלִּים,
סָעֲרוּ מֵי הַיָּם הַחוֹלֵם;
עָלָיו טָסוּ, חָלְפוּ, עָבְרוּ
עַרְפִּלֵּי טֹהַר, שְׁחָקִים חוֹלְמִים;
סְבִיבוֹ נִשְּׂאוּ, עָפוּ, טָסוּ
כָּל צִפֳּרֵי הַיְאַוּתָה,
סִיָעוֹת־סִיָעוֹת כִּתְּרוּ אוֹתוֹ,
וּבִמְעוּפָן בְּכַנְפֵיהֶן
עוֹד מְעַט וּבוֹ פָּגָעוּ.

וַיַּשְׁהִיתֵן, וַיַּשְׁמִידֵן
לַעֲשָׂרוֹת וְלַאֲלָפִים,

וְאֶת פִּגְרֵיהֶן הִשְׁלִיךְ אָרְצָה,
עַד שֶׁבָּא קַיָשְׁק הַשָּׁחַף
וּמִמְּרוֹם הַצּוּר רָאָהוּ
הוֹרֵג בָּם, וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ:
„אַחַי, זֶה הוּא פּוּ־פּוּק־קִיוִיס
הוֹרֵג בָּנוּ לָאֲלָפִים.
אֵיפֹה הוּא אָחִינוּ עַתָּה?
שִׁלְחוּ מַלְאָךְ לְהִיאַוַתָּה,
וְיִתְבַּשֵּׂר הִיאַוַתָּה".

XVII.

בְּעִקְּבוֹת פּוּ־פּוּק־קְוִים.

וַיִּתְאַנַּף הַיְאַוּתָה,
כַּאֲשֶׁר שָׁב אֶל כְּפַר־מְגוּרוֹ
וְאֶת הָעָם הַנָּבוֹךְ מָצָא,
רָאָה אֶת הַשַּׁעֲרוּרִיָּה,
אֲשֶׁר עָשָׂה פּוּ־פּוּק־קְוִים
אִישׁ־הַתְּכָכִים וַאֲשֶׁר עוֹלָל.

וּבְאַפּוֹ עָלָה עָשָׁן,
הָגָה, וְנָהַם לוֹ וּשְׁאָגָה,
כִּצְרָעָה זוֹ לִכְשֶׁתִּתְעַבֵּר,
הֶרֶךְ שִׁנָּיו הִתְמַלָּטוּ

דִּבְרֵי נָקָם, אִמְרוֹת עֶבְרָה:
„יָדִי תְּהִי בְּפוּ־פּוּק־קְוִים,
בְּעוֹשֵׂה כָּל הַשַּׁעֲרוּרִיָּה!
וְאִם עַד קַצְוֵי־תֵבֵל תָּבֹא,
אֵין כָּל דֶּרֶךְ תִּקְשֶׁה מֶנִּי,
חֲרוֹן־אַפִּי עוֹד יַשִּׂיגְךָ,
וְנָתַתִּי בְּךָ נִקְמָתִי!“

וַיָּקוּמוּ הַיְאַוּתָה
וְעִמּוֹ קְהַל צַיָּדִים רֵעָיו
לִרְדֹּף אַחֲרֵי פּוּ־פּוּק־קְוִים

דֶּרֶךְ יַעַר, בּוֹ הוּא הָלַךְ,
עַד הֶהָרִים נָח עֲלֵיהֶם;
אַךְ לֹא מָצְאוּ אֶת הַנַּעַר,
רַק בַּדְּשָׁאִים רְמָסוּ, קְמָטוּ
וּבַסְּבָךְ, סְבַךְ־הַגַּרְגְּרִים,
מָצְאוּ רְשָׁמִים הוֹתִיר אַחֲרָיו,
בָּם הִכִּירוּ אֶת עִקְּבוֹתָיו.

מִנִּי מוֹרַד הַגֵּיאָיוֹת,
מִנִּי מְשְׁקוֹדָה הָאָחוּ
פָּנָה אַחֲרָיו פּוּ־פּוּק־קִיוִים
בְּהַעֲוָיַת חֶצְפָּה וְרַהַב,
בְּהַעֲוָיַת בּוּז וְקַלָּסָה;
וּמֵרֹאשׁ הָהָר אַהֲרֵיהוּ
קָרָא מָלֵא הַיְאַוּתָה:
„וְאִם עַד קַצְוֵי־תֵבֵל תָּבֹא,
אֵין כָּל דֶּרֶךְ תִּקְשֶׁה מֶנִּי,
חֲרוֹן־אַפִּי עוֹד יַשִּׂיגְךָ,
וְנָתַתִּי בְּךָ נִקְמָתִי!"

דֶּרֶךְ סְלָעִים, דֶּרֶךְ נְהָרוֹת,
דֶּרֶךְ סְבָכִים, יַעַר וְחֹרֶשׁ
חָשׁ לוֹ מִפְלָט פּוּ־פּוּק־קִיוִים,
נָשָׂא רַגְלָיו כָּאַיָּלָה
עַד הַגִּיעוֹ עַד הַפֶּלֶג,
אוּבָל שׁוֹקֵט בִּלְבַב יַעַר,
אֲשֶׁר צָף וַיְכַס אֲפִיקָיו;
עַד הַגִּיעוֹ עַד הַשֶּׁבֶר,
שֶׁבֶר מַיִם, בִּנְיַן בִּבְרִים,
בְּרֵכָה קְטַנָּה וּמֵי־מְנֻחוֹת,
מֵי־בְרֵכַיִם, וּבַמַּיִם
עֵצִים מְלַבְלְבִים יְרֻקִּים,
חֲבַצָּלוֹת פּוֹרְשׂוֹת עָלֶה,
וְאַגְמוֹן הוֹבֵב חֶרֶשׁ בְּנוּעוֹ.

וְעַל הַשֶּׁבֶר עַתָּה עָמַד
פּוּ־פּוּק־קִיוִים, עַל הַשֶּׁבֶר,
בִּנְיַן גְּזָעִים וְשָׂרִיגִים,
וּבִנְקִיקָיו פָּרְצוּ מַיִם,
עוֹבְרִים, שׁוֹטְפִים עַל פְּנֵי רֹאשׁוֹ.
מִן חֲלָלוֹ בָּא הַבִּבָר,
וְעֵינָיו תְּמֵהוֹת וּמִסְתַּכְּלוֹת,
עֵינָיו גְּדוֹלוֹת וְכְמִתְפַּלְּאוֹת
נָשָׂא אֶל הַגֹּר הַנִּצָּב.
עַל הַשֶּׁבֶר עָמַד עַתָּה
פּוּק־פּוּק־קִיוִים, וְעַד קַרְסֻלָּיו
עָלוּ, נָאוּ מֵי־הַפֶּלֶג,
מַיִם זַכִּים כְּעֵין הַכֶּסֶף,
וְאֶל הַבִּבָר נָשָׂא מִשָּׁלוֹ,
בִּשְׂחוֹק קַל לוֹ עָנָה כָּכָה:

„הָהּ, אַ ה מִ י ק הַבִּבָר יְדִידִי
צְנוּנִים, נָאִים פְּנֵי מֵימֵיכֶם;
תְּנֵנִי וְאֶטְבֹּל תּוֹךְ הַמַּיִם,
תְּנֵנִי יָבֹא בְּצֵל קוֹרַתְכֶם,
וַעֲשֵׂנִי בִּבָר כְּמוֹתְכֶם!"

וְהַבִּבָר שׁוֹמֵר נַפְשִׁי,
נִזְהָר בְּדִבּוּר, וְכָכָה עָנָה:
„הָבָה, וְאֶשְׁאַל אֶת קְהַל אֶחָי
יְאוּעַץ אֶת הַבִּבְרִים".
וּבַמַּיִם צָלַל. טָבַע,
כַּאֲשֶׁר תִּטְבַּע אֶבֶן קָשָׁה,
צָלַל תַּחַת עָלִים חוּמִים,
וְתַחַת כַּפּוֹת עֵץ אֲמֻצּוֹת.

עַל הַשֹּׁבֶר עָמַד חִכָּה
פּוּ־פּוּק־קִיִּים, מֵי־הַבְּרֵכָה
עָלוּ, גָּאוּ עַד קַרְסֻלָּיו,
וּבַנִּקִּיקִים עָלוּ, פָּרְצוּ,
רוֹעֲשִׁים בֵּין אַבְנֵי־חָצָץ,
שׁוֹטְפִים, עוֹבְרִים אוֹרִים, צַחִים;
וְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ וְהַצְּלָלִים,
בָּאִים, נוֹפְלִים כְּתָמִים, אוֹרִים;
נוֹפְלוֹת רְצוּעוֹת־אוֹרוֹת הֶרֶךְ
הַזְּפָאִים הַמִּתְנוֹדְדִים.

מִן הַתְּהוֹם הַבְּבָרִים עָלוּ,
לְאִטָּם עָלוּ הַיַּבָּשָׁה;
עָלָה רֹאשׁ, וְאַחֲרָיו שֵׁנִי,
וַתִּמָּלֵא כָּל הַבְּרֵכָה
פָּנִים שְׁחוֹרִים וּמַבְהִיקִים.

וַיִּתְחַנֵּן פּוּ־פּוּק־קִיִּים
אֶל הַבְּבָרִים, וְכֹה עָנָה:
„הָהּ, מַה־טֹּבוּ אֹהָלֵיכֶם,
מִשְׁכְּנוֹתֵיכֶם הַשַּׁאֲנַנִּים!
הֲמִכֶּם יִבָּצֵר, אֶחָי,
כִּי חֲכַמְתֶּם, כִּי נְבוּנוֹתֶם,
לַעֲשׂוֹת אוֹתִי בְּבָר כְּמוֹתְכֶם?"

„כֵּן!—לוֹ עָנָה שַׂר הַבְּבָרִים—
יֵשׁ לְאֵל יָדִי—עָנָה וְאָמַר—
רֵד בַּיּוֹם אֵלֵינוּ, אָחִי,
אֶל הַמַּיִם, מֵי־הַמְּנֻחוֹת!"

וּבַפֶּלֶג צָלַל אִתָּם,
טָבַע לְאִטּוֹ פּוּ־פּוּק־קִיִּים.
וַתְּהִי כְּתֹנֶת עוֹרוֹ שְׁחוֹרָה,
שְׁחוֹרִים הָפְכוּ הָיוּ בְּגָדָיו

וַתִּהְיֶינָה זַנְבוֹת־שׁוּעָל
עַל עֲקֵבָיו—זָנָב שָׁחוֹר
מֵאֲחוֹרָיו, וַיְהִי בְּבָר.

„אַחַר—אָמַר פּוּ־פּוּק־קִיִּים—
נָא גַּדְּלוּנִי וְאֶהְיֶה גָּדוֹל
מִנִּי כָּל הַבְּבָרִים אֶחָי!"
„כֵּן!—עָנָהוּ שַׂר הַבְּבָרִים —
כִּי תָבוֹאָה אֶל מִשְׁכָּנְךָ
תִּגְדַּל וַעֲשֶׂרֶת מוֹנִים
גָּדְלְךָ כְּגָדְלְךָ עַתָּה".

כָּכָה צָלַל פּוּ־פּוּק־קִיִּים,
לְאִטּוֹ צָלַל בְּמַיִם זַכִּים;
וּבַמַּיִם גִּזְרֵי־עֵצִים,
גְּזָעִים, זְמוֹרוֹת וְדָלִיּוֹת,
אוֹצְרוֹת־בָּר וְאָסְמֵי־טֶרֶף,
לַעֲמוֹד בִּפְנֵי כָפָן וְרָעָב,
וְעַד מְבֹא הַשַּׁעַר בָּאוּ
מְבוֹא הַחֲדָרִים הַמְּרֻוָּחִים.
וַיְגַדְּלוּהוּ פֹּה הַבְּבָרִים,
גָּדוֹל מִכָּל בְּנֵי הַבְּבָרִים,
פִּי־עֲשָׂרָה כְּגָדְלָם הֵמָּה,
וַיְצַוֻּהוּ: „מוֹשֵׁל אַתָּה!
רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן לְכָל הַבְּבָרִים".

אַךְ לֹא אָרְכוּ יְמֵי־שַׁלְוָתוֹ
וִימֵי שִׁבְתּוֹ בֵּין הַבְּבָרִים.
מַהֵר בָּא הַקּוֹל הַקּוֹרֵא,
קוֹל הָעוֹמֵד עַל מִשְׁמַרְתּוֹ
בֵּין הַסּוּף וְהַחֲבַצָּלוֹת,
עוֹנֶה: „הִנֵּה הַיְאוּתָה,
הַיְאוּתָה וְהַצַּיָּדִים!"

אַחַר שָׁמְעוּ קוֹל וּצְוָחָה,
שָׁמְעוּ רַעַשׁ וַהֲמוּלָּה,
שָׁמְעוּ שָׁאוֹן וּמַהְפֵּכָה,
וַיַּהַסְרוּ מֵי הַפֶּלֶג,
וְהַגַּלִּים הִכּוּ סְבִיבָם,
וַיָּבִינוּ הֶרֶס שִׂכְרָם.

וַיִּתְחַזְּקוּ הַצַּיָּדִים,
וַיַּסִּיעוּ מוֹסְרוֹת אָהֳלָם,
וַתַּחְדֹּרְנָה .קַרְנֵי אוֹרָה
בֵּין הַבְּקִיעִים, וַיִּמָּלְטוּ
בְּעַד הַפֶּתַח כָּל הַבְּבָרִים,
בְּנִבְכֵי מַיִם בָּאוּ כֻּלָּם,
וּבִתְעָלָה שֶׁל הַשֶּׁטֶף.
אַךְ הַנֶּאְדָּר פּוֹ־פּוּק־קִיוִים
הוּא לֹא יָצָא בְּעַד הַפֶּתַח,
יַעַן שָׁמֵן, הִתְנַפֵּחַ,
מְלֵא כְרֵשׂוֹ, גֵּאוּת לָבֵשׁ,
וַיִּתְנַפֵּחַ כְּשַׁלְחוּפִית.

דֶּרֶךְ חוֹר הַגַּג הִסְתַּכֵּל
הַיְאַוַּתָה וַיָּרִיעַ:
„פּוֹ־פּוּק־קִיוִים! שָׁוְא פָּעָלְךָ
שָׁוְא תַּרְמִיתְךָ, שָׁוְא תִּתְחַפֵּשׂ,
אַתָּה אָתָה פּוֹ־פּוּק־קִיוִים!"

וַיַּכּוּהוּ בְּקַרְדֻּמּוֹתָם,
וַיַּהַלְמוּהוּ עַד לְהַצְמִיתוֹ,
וַיְדוּשׁוּהוּ, כַּאֲשֶׁר יָדוּשׁ
אֶת הָאֹרֶז, מְחָצוּהוּ
וְאֶת גֻּלְגָּלְתּוֹ הִכּוּ רְסִיסִים..

מִגִּבּוֹרֵי הַצַּיָּדִים
גֵּו הַבְּבָר נָשְׂאוּ בְשִׂשָׂה.
נָשְׂאוּ בְּמוֹטוֹת וּבְדָלִיּוֹת;
אַךְ זֶה רוּחוֹ קִרְבּוֹ חַי עוֹד,
חָשׁ וְחוֹשֵׁב כְּפּוֹ־פּוּק־קִיוִים.

וַיִּתְנוֹדֵד וַיִּתְעַקֵּל,
אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה,
כְּפָרֹכֶת וּמָסַךְ אֹהֶל
לִפְנֵי רוּחַ סְתָו נוֹשֶׁבֶת,
וַיִּתְעוֹדֵד, וַיִּתְאוֹשֵׁשׁ,
וַיְהִי צִלּוֹ דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ,
תַּבְנִית פּוֹ־פּוּק־קִיוִים וְצַלְמוֹ,
וַיִּמָּלֵט אֶל הַיַּעַר.

אַךְ הָעֶזּוּז הַיְאַוַּתָה
רָאָה צֶלֶם פּוֹ־פּוּק־קִיוִים
וְהִנֵּה נֶעְלַם בְּצֵל הַיַּעַר,
בְּצֵל אֳרָנִים, צִלְלֵי תְכֵלֶת,
נֶחְפָּז לָנוּס אֶל הָאֵרוֹת
וְאֶל קָרַחְתּוֹ שֶׁל הַיַּעַר,
כְּרוּחַ שְׁפָיִים הָרוֹעֶשֶׁת
וּמַכְרַעַת הָעֲנָפִים;
וְאַחֲרָיו, כְּבֹא הַגֶּשֶׁם נֶחְפָּז,
בָּאוּ פַּעֲמֵי הַיְאַוַּתָה.

וַיַּגִּיעַ פּוֹ־פּוּק־קִיוִים
עַד יְאוֹר זָרוּעַ אִיִּים,
כָּל עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ עָמַד.
בֵּין חֲבַצָּלוֹת מַיִם שָׁטָה
סִיעַת אַוְזֵי מִדְבָּר שָׂחָה,
שׁוֹחֲרִים טֶרֶף בֵּין סוּף וְאַגְמוֹן,
יֵשׁ מְשַׁפְשְׁפִים חַרְטֻמֵּיהֶם;
יֵשׁ מְטַבְּלִים בְּתוֹךְ הַמַּיִם,
יֵשׁ מַשְׁחִירִים בֵּין הַצְּלָלִים,
וְיֵשׁ מַזְהִירִים בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.

„אָחַי!"—קָרָא פּוּ־פּוּק־קִוְיִם—
נָא עֲשׂוּנִי אַוַּז־מִדְבָּר,
וְאֶהְיֶה צִפּוֹר בַּעֲלַת־כָּנָף,
נוֹצָה לָהּ וְחַרְטֹם מַבְרִיק;
נָא גַּדְּלוּנִי וְאֶהְיֶה גָּדוֹל
עֶשֶׂר פְּעָמִים מִכָּל אֶחָד".

וַיַּעֲשׂוּהוּ לְאַוַּז־מִדְבָּר,
אֶבְרוֹת שְׁתַּיִם לוֹ מַשְׁחִירוֹת,
חָזֶה לָבָן, עָגֹל, בּוֹלֵט,
וְחַרְטֹם גָּדוֹל כְּמְשׁוֹטַיִם,
וַיַּעֲשׂוּהוּ עֶשֶׂר יָדוֹת
לוֹ עַל גֹּדֶל הַצִּפֳּרִים.

וְהַיְאַוְּתָה בָּא מֵרוּצוֹ,
בָּא וְעוֹמֵד עַל הַפֶּלֶג;
וַיָּרוֹמוּ בְּקוֹלֵי־קוֹלוֹת
וְכַנְפֵיהֶם מְאֹד מַשִּׁיקוֹת,
וַיָּרוֹמוּ מִן הָאִיִּים,
מִן הַסּוּף וְהַחֲבַצָּלוֹת
וַיַּגִּידוּ לְפּוּ־פּוּק־קִוְיִם:
„אַל נָא תֵּתֶן לִרְאוֹת תַּחְתֶּךָ,
רֹאשְׁךָ זָקוּף, נִכְחֲךָ תַּבִּיט,
וְלֹא יִקְרְךָ פֶּגַע וְאָסוֹן!"

וַתְּעוֹפֶינָה הַצִּפֳּרִים,
וַתְּעוֹפֶינָה יַרְכְּתֵי־צָפוֹן,
וַתְּעוֹפֶינָה בָּאוֹר וְעָנָן,
וַתְּתוֹרְנָה אַחֲרֵי טֶרֶף,
בָּאֲגַמִּים וּבְמַדְמֵנוֹת,
וַתְּלוּנָה בֵּין סוּף וְכִפָּה.

וּבִהְיוֹתָן עוֹשׂוֹת דַּרְכָּן,
טוֹבְלוֹת, רוֹחֲצוֹת בְּרוּחַ תֵּימָן,
וְנִשָּׂאוֹת בְּרוּחַ תֵּימָן,
הַנּוֹשֶׁבֶת בְּאוֹן וּבְחָזְקָה,
וַיִּשָּׁמַע קוֹל הֲמוּלָּה,
וַיִּשָּׁמַע קוֹל הַקְּרָא,
קוֹל בְּנֵי־אָדָם בְּאָהֳלֵיהֶם,
קוֹל הַקָּהָל בְּרֵעוֹ נִשְׁמַע,
יַעַן רָאָה כָּל הַקָּהָל
הַצִּפֳּרִים פּוֹרְשׂוֹת כָּנָף,
רָאָה כַּנְפֵי פּוּ־פּוּק־קִוְיִם,
כְּשֶׁהֵן מְנַפְנְפוֹת בְּרוּמֵי־שְׁחָקִים,
גְּדוֹלוֹת כִּשְׁנֵי מִסְכֵּי אֹהֶל.
וְאֶת הַקּוֹל, קוֹל הַיְאַוְּתָה
הִכִּיר פּוּ־פּוּק־קִוְיִם בְּעוּפוֹ,
וְגַם קוֹל יַגּוּ שָׁמַע וְהִכִּיר,
וְלֹא זָכַר אֶת כָּל דִּבְרֵי
הַצִּפֳּרִים וְאַזְהָרָתָן,
רֹאשׁוֹ פָּנָה, הִבִּיט אַחֲרָיו.

וְהָרוּחַ הַנּוֹשֶׁבֶת
שִׁבְּרָה כַּנְפֵי פּוּ־פּוּק־קִוְיִם,
צָנְפָה אוֹתוֹ וַתְּהַפְּכֵהוּ,
וַתּוֹרִידֵהוּ עַל הָאָרֶץ.
שָׁוְא הִתְחַזֵּק עַל עֶמְדָּתוֹ
פּוּ־פּוּק־קִוְיִם וְלֹא יִפּוֹל.
בְּצָנְפָתוֹ רָאָה כְּפָרוֹ,
וּבְהֵהָפְכוֹ—שִׁפְעַת אֹהָלִים,
רָאָה אֶת הַכְּפָר וְהוּא קָרֵב
וְאֶת הַסִּיעָה מִתְרַחֶקֶת,
הֵיטִיב שְׁמוֹעַ קוֹל הַקּוֹרְאִים,
אֶת הַצְּחוֹק וְאֶת כָּל הַקְּרִיאוֹת,
וְלֹא יָסַף רְאוֹת הַסִּיעָה;
אַךְ הָאָרֶץ רָאָה תַּחְתָּיו.

וּמֵרוֹם שָׁמַיִם נָפְלָה,
מֵתָה נָפְלָה אָז הַצִּפּוֹר
בְּמַהֲלוּמָה כְּבֵדָה אָרְצָה,
בֵּין הָעָם הַקְּהֵל מָלֵא,
מֵתָה וּכְנָפֶיהָ שְׁבוּרוֹת.

אַךְ נִשְׁמָתוֹ, רוּחוֹ, צִלּוֹ,
טֶרֶם מֵת בְּמוֹת פּוּ־פּוּק־קִוִּים,
כִּי הוּא חַי וּדְמוּת־תַּבְנִיתוֹ
צֶלֶם דְּמוּת הַנַּעַר הָיָה,
וַיִּמָּלֵט עַל נַפְשֵׁהוּ
וְהַיְאַגּוּתָה דּוֹלֵק אַחֲרָיו:
„וְאִם עַד קַצְוֵי־תֵבֵל תָּבֹא
אֵין כָּל דֶּרֶךְ תִּקְשֶׁה מֶנִּי,
חֲרוֹן־אַפִּי עוֹד יַשִּׂיגְךָ,
וְנָתַתִּי בְּךָ נִקְמָתִי!”

וַיַּדְבִּיקוּ הַיְאַגּוּתָה,
וְיָדוֹ שָׁלַח וַיַּחֲזִיקֶנּוּ,
אֶת יְמִינוֹ וְלֹא תַרְפֶּנּוּ,
וְאִישׁ הַמְּזִמּוֹת פּוּק־פּוּק־קִוִּים
צָנַף עַצְמוֹ בְּמַעְגָּלִים,
הִכָּה גַּלֵּי רוּחַ סְבִיבָיו,
צָנַף צְנֵפָה חוֹל וְעָלִים,
וּבִמְהוּמָה יִבְסְעָרָה
נֶעְלַם תּוֹךְ הָעֵץ הַנָּבוּב,
הָפַךְ הָיָה נָחָשׁ מָהִיר,
יִתְחַבֵּא בֵּין שָׁרָשִׁים.

וּבִימִינוֹ הָלַם, הִכָּה
הַיְאַגּוּתָה אֶת הָאַלּוֹן,
וַיְשִׂימֵהוּ שְׁבָבִים שְׁבָבִים,
וַיַּעֲשֵׂהוּ שְׁבָרִים, גְּזָרִים.

שָׁוְא פְּעָלֵהוּ, יַעַן מַהֵר
פּוּ־פּוּק־קִוִּים וַיִּתְחַפֵּשׂ,
הָפַךְ הָיָה שֵׁנִית אָדָם;
וּבָרוּחַ וּבַסְּעָרָה
הָלַךְ עָבַר יָמָּה, יָמָּה
עַד הַחוֹף, חוֹף גִּיטְשִׁי־גוּמִי,
בָּא עַד שְׂפַת הַיָּם הַגָּדוֹל,
עַד הֶהָרִים, הַרְרֵי סָלַע,
סַלְעֵי־גִיר, צוּרֵי־צִבְעוֹנִים,
הַנִּשְׁקָפִים פְּנֵי הַכִּכָּר.

וְאֶת הַפְּתָחִים, פִּתְחֵי־צוּרִים,
אֶת מְעָרוֹתָיו, מְעָרוֹת סֶלַע,
פָּתַח לוֹ זֶה זְקַן הֶהָרִים,
נָתַן מִקְלָט לְפוּ־פּוּק־קִוִּים,
תּוֹךְ הַמְּעָרוֹת הָאֲפֵלוֹת
בְּלֶב הַסֶּלַע בְּמַעֲמַקִּים.

וְהַיְאַגּוּתָה עוֹמֵד נִצָּב,
לִפְנֵי הַר הַסֶּלַע נִצָּב,
יַעַן סָגְרוּ פְּתָחָיו מִבֹּא.
בְּבָתֵּי־יָדָיו מִנְדְזְ'קֶוּוֹן
הָצַב מְעָרוֹת־אֵל בֶּהָרִים,
וּבְקוֹל עָזוֹ הִרְעִים רָעַם:
„פְּתַח, אָנֹכִי הַיְאַגּוּתָה!”
אַךְ לֹא שָׁעָה זְקַן הֶהָרִים,
אֶל קְרִיאָתוֹ וְאֶל צְוָחָתוֹ,
וְלֹא עָנָהוּ מִן הַסֶּלַע,
מִמְּעָרוֹתָיו בְּלֵב הַצּוּרִים.

אָז שָׁמַיְמָה יִשָּׂא כַּפָּיו
וַיִּתְחַנֵּן אֶל הַסְּעָרָה,
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל הַבָּרָק

וְאֶל הָרַעַם אַנִּימִיקִי,
וַיָּבֹאוּ בַּאֲפֵל־לַיְלָה
חָלְפוּ עַל פְּנֵי גִיטְשִׁי־גוּמִי,
מִנִּי צוּרֵי־רַעַם רְחוֹקִים
אָז גַּם יִשְׁמַע פּוּ־פּוּק־קִיוִים,
פַּעֲמֵי הָרַעַם שָׁמַע,
וַיִּלָּפֵת — וּבִרְאוֹתוֹ
עֵינֵי לַהַב, עֵין הַבָּרָק,
נָמוֹג לִבּוֹ, כָּשְׁלוּ בִרְכָּיו.

וּבְכֵילַפּוֹ נִפֵּץ, שִׁבַּר
אָז הַבָּרָק פִּי הַמְּעָרוֹת,
וְאֶת הַפְּתָחִים מְבוֹא הַצּוּרִים,
וְאֶת הַצּוּקִים הֵדִיק, עִקֵּר;
וּבִמְעָרוֹת הָדַר, פָּרַץ
קוֹל הָרַעַם, בָּא וְאוֹמֵר:
„אַיֵּה אֵיפֹה פּוּ־פּוּק־קִיוִים?"
וַיִּתְפּוֹרְרוּ הָרְגָבִים
וּבֵין נִפְצֵי סֶלַע שָׁכַב
פֶּגֶר מֵת — הוּא פּוּ־פּוּק־קִיוִים
רַב הַמְּזִמּוֹת, יְפֵה־הַתֹּאַר.

בָּא הַקֵּץ לְמִקְרֵי פְּלָאִים,
בָּא הַקֵּץ לְתַעֲלוּלוֹתָיו,
בָּא הַקֵּץ לָאוֹן וְלַתַּרְמִית,
בָּא הַקֵּץ לִמְזִמּוֹת רֶשַׁע,
לַשַּׁעֲשׁוּעִים וְלַמְּחוֹלוֹת,
לַחֲזָרוֹת אַחֲרֵי נְעָרוֹת.

אָז גַּם יִקַּח הַיְאַוּתָה
נַפְשׁוֹ, רוּחוֹ, הוּא הוּא צִלּוֹ,
וְכֹה לוֹ עָנָה: „פּוּ־פּוּק־קִיוִים,
לֹא עוֹד תוֹסִיף בִּדְמוּת אָדָם
לְהִשְׁתּוֹקֵק לְמִקְרֵי פְלָאִים,
וּבִשְׂחוֹק בִּמְחוֹל־מַחֲנַיִם
לֹא עוֹד תִּצְנוֹף חוֹל וְעָלִים.
כִּי מִמַּעַל לָמוֹ תֵּדֶא
בְּמַעְגָּלִים בְּרוּמֵי־שְׁחָקִים.
וְהָיִיתָ נֶשֶׁר־קְרָבוֹת
הוּא קַנַּאי שַׂר הַנְּשָׁרִים,
שַׂר כָּל בַּעֲלֵי־הַכָּנָף,
שַׂר צִפְּרֵי הַיְאַוּתָה".
כָּכָה חַי שֵׁם פּוּ־פּוּק־קִיוִים
בְּפִי הָעָם וּבְפִי הַמְשׁוֹרֵר,
בְּפִי כָל הוֹגֵר סִפּוּר־בַּדִּים.

וּבִהְיוֹת הַסְּתָו בָּאָרֶץ,
פִּתֵּי שֶׁלֶג יוֹרְדִים, שׁוֹרְקִים
סְבִיב הָאֹהֶל, וְרוּחַ סוֹעָה
נִשֵּׂאת בְּשָׁאוֹן וַהֲמֻלָּה,
נוֹשֵׂאת קוֹלָהּ בָּעֲרָבָה, —
בְּנֵי הַכְּפָרִים אָז נִדְבָּרִים:
„הִנֵּה הִנֵּה פּוּ־פּוּק־קִיוִים!
סְבִיב הַכְּפָר בִּמְחוֹלוֹת יוֹצֵא,
בִּשְׁבִילוֹ כָּל הַשָּׁאוֹן!"

XVIII.

מוֹת קְוַזִינְדְ.

וּבִמְלֹא הָאָרֶץ יָצָא
שֵׁמַע קְוַזִינְדְ וּתְהִלָּתוֹ,
אִישׁ לֹא נוֹעַז תַּחֲרוֹת אִתּוֹ,
אִישׁ לֹא יָכוֹל לַעֲמוֹד בְּפָנָיו;
אַךְ הָעָם הָרָע פּוּקְוֶדְשִׁי,
הַגַּמָּדִים, הַנַּנָּסִים
נוֹסְדוּ עָלָיו לַהֲמִיתוֹ,
נוֹסְדוּ יַחְדָּו וְכֹה נִדְבָּרוּ:

„קְוַזִינְדְ זֶה הַצַּר וְהַגָּבָל
אִם עוֹד יֶשְׁנוֹ חַי בָּאָרֶץ,
הוֹרֵס כֹּל וּמְחַבֵּל הַכֹּל,
בַּאֲשֶׁר אַךְ מַגַּעַת יָדוֹ,
מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת בִּגְבוּרָתוֹ,
מָרָה אַחֲרִית בְּנֵי פּוּקְוֶדְשִׁי,
כִּי אֵין חוֹלֶה עַל פּוּקְוֶדְשִׁי,
מִרְמָס נִהְיֶה לְכַפּוֹת רַגְלָיו,
וְעַד הַמַּיִם יִרְדְּפֵנוּ,
וְאֶת בְּשָׂרֵנוּ יִתֵּן מַאֲכָל
לְנִבְּנוֹבֶּג שֵׁד הַמָּיִם.

כָּכָה נוֹסְדוּ הַנַּנָּסִים
עַל הָאִישׁ, עַל קְוַזִינְדְ נוֹסְדוּ,
וַיִּתְנַכְּלוּ לַהֲמִיתוֹ,
לִקְרֹא דְרוֹר לְכָל הָאָרֶץ
מִן הַצָּר וְרַע הַמַּעֲלָלִים,
קְוַזִינְדְ, הוּא אִישׁ רִיב וּמָדוֹן.

בְּקָדְקֹד קְוַזִינְדְ כָּל גְּבוּרָתוֹ,
וּבְקָדְקֳדוֹ גַּם רִפְיוֹנוֹ;
וְשָׁם אַךְ הָיָה לַהֲמִיתוֹ,
שָׁם אַךְ הָיְתָה בּוֹ יַד נֶשֶׁק.
כָּל כְּלִי־קְרָב לֹא צָלַח עָלָיו,
בִּלְתִּי אִם פְּרִי עֵץ הָאֵלָה,
פְּרִי הָאֵלָה, פְּרִי הַתְּכֵלֶת,
וְאִישׁ לֹא יָדַע סוֹד הַמָּוֶת,
בִּלְתִּי אִם הַגּוֹי הַקָּטָן
וְהָרַע, הוּא עַם פּוּקְוֶדְשִׁי,
הֵמָּה יָדְעוּ סוֹד הַמָּוֶת.

וַיַּאַסְפוּ אָז וַיֶּאֶגְרוּ
פְּרִי הָאֵלָה וְהָאֹרֶן

עַל הַיְאוֹר עַל טַקְוַמִינוֹ,
כָּנְסוּ אוֹתָם עַל הַנָּהָר,
עַל הַסְּלָעִים הָאֲדֻמִּים,
וְשָׁם גַּם יָשְׁבוּ בְּמַאֲרָבָם
הַנַּנָּסִים הָאַכְזָרִים.

כְּחֹם הַיּוֹם בַּצָּהֳרַיִם,
עֵת הָרוּחַ שׁוֹקֵט, לוֹהֵט,
וְהַנָּהָר נוֹזֵל חֶרֶשׁ,
וְהַצְּלָלִים נָמוּ שְׁנָתָם;
וּבִנְגֹהוֹת שֶׁמֶשׁ יָצְאוּ
בִּמְחוֹלוֹתָם בֵּית־הָרֶמֶשׂ
עַל הַמַּיִם וַיְזַמְזֵמוּ,
וַיָּרִיעוּ שִׁירֵי קְרָבוֹת, —
תּוֹךְ סִירָתוֹ יָשׁוּט קְוַזִּינְד,
עַל הַנָּהָר יָשׁוּט קְוַזִּינְד,
עַל פְּנֵי מוֹרַד טַקְוַמִינוֹ.
עָיֵף מִן הַחֹם הַנּוֹרָא,
גַּם מֵהֱיוֹת בּוֹ יַד הַדְּמָמָה.

מִן עָפְאֵי עֵץ הַלִּבְנֶה,
מִשְּׁלֻחוֹתָיו נָטוּ מָיְמָה,
חֶרֶשׁ יָרַד שַׂר הַשֵּׁנָה,
הוּא נֶפֶּוִין שַׂר שֶׁל שֵׁנָה,
הוּא וּמְשָׁרְתָיו עוֹשֵׂי דְבָרוֹ,
כָּל עֲבָדָיו הַנֶּעְלָמִים;
וַיִּתְעוֹפֵף סְבִיב רֹאשׁ קְוַזִּינְד,
כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַצְּלָצַל
דֵּשְׁקְנָנִישִׁי—הוּא הַצְּלָצַל.

שָׁמַע קְוַזִּינְד קוֹל הַלַּחַשׁ,
כְּקוֹל הַגַּלִּים לְחוֹף יַמִּים,
כְּשָׁאוֹן וְרָמִים בַּמֶּרְחַקִּים,
כְּאַנְחוֹת רוּחַ בֵּין אֳרָנִים.
אָז גַּם יַרְגִּישׁ מַהֲלֻמּוֹת
כְּלֵי־הַלָּחֶם, כָּל כְּלֵי רוּחַ,
כִּי יַד גְּדוּדֵי חֵיל נֶפֶּוִין
הָיְתָה בוֹ וַיַּחֲנוּ עָלָיו.

בַּמַּהֲלוּמָה הָרִאשׁוֹנָה —
נָפְלָה עָלָיו הַתַּרְדֵּמָה;
וּבַשְּׁנִיָּה—עָמַד קְוַזִּינְד
מֵהָנִיעַ אֶת הַמְּשׁוֹטִים;
וּבַשְּׁלִישִׁית—נֶעְלַם מֶנּוּ
כָּל הַכִּכָּר וְעֵינָיו סֻגְּרוּ.

כְּעִוֵּר יָשַׁב תּוֹךְ סִירָתוֹ,
וְהִיא נִשֵּׂאת עַל הַגַּלִּים,
שָׁטָה לְאִטָּהּ וְעוֹבֶרֶת
אֶת הַיְּעָרִים יַעֲרֵי־לִבְנֶה,
אֶת הַסְּלָעִים עַל הַנָּהָר,
וְאֶת הַמָּקוֹם, שָׁם הִתְאַסְּפוּ
הַנַּנָּסִים בְּנֵי פּוּק־וֶדְשִׁי.

וְשָׁם לוֹ חִכּוּ הַגַּמָּדִים,
וַיַּמְטִירוּ עָלָיו סָבִיב
פְּרִי אֳרָנִים וּפְרִי אֵלָה
עַל כְּתֵפוֹתָיו וְעַל קָדְקֳדוֹ,
וַיָּרִיעוּ: „מוּת לִקְוַזִּינְד!"—
כָּכָה קָרְאוּ הַנַּנָּסִים.

מְלֹא־קוֹמָתוֹ נָפַל קְוַזִּינְד
מִן הַסִּירָה בַּשִּׁבֹּלֶת,
וּבַיְאוֹר כַּנֹּמֶר טָבַע;
וּבְמוֹרַד טַקְוַמִינוֹ

שָׁטָה חֶרֶשׁ עַל הַמַּיִם
וְאֵת סִירָתוֹ הַהֲפוּכָה,
וְאִישׁ לֹא הוֹסִיף רְאוֹת אֶת קְוַזִּינְדְּ.

אַךְ לֹא כָסּוּ בְּמַשָּׁאוֹן
שֵׁמַע קְוַזִּינְדְּ וּתְהִלָּתוֹ.
וּבִהְיוֹת בַּסְּתָו הַסַּעַר

בָּא, מִתְהוֹלֵל בִּנְאוֹת־יַעַר,
מַרְגִּיז וּמֵנִיעַ עֵצִים,
פּוֹרֵק בַּדִּים וּמַדִּיקָם, —
„קְוַזִּינְדְּ הוּא! — הָעָם יָרִיעַ —
קְוַזִּינְדְּ הוּא הַמְּקוֹשֵׁשׁ עֵצִים!"

XIX.

הָרוּחוֹת.

וּבִנְפֹל הַדַּיָּה פִּתְאוֹם
עַל פְּנֵי טַרְפָּהּ בָּעֲרָבָה,
עַל הָרְאֵם הַחוֹלֶה לָמוּת,
לְעוֹלָם אֵינָהּ בָּאָה אַחַת.
חִישׁ תְּשׁוּרֶנָּה עֵין הַשְּׁנִיָּה
מִמַּאֲרָבָהּ בַּשָּׁמַיִם;
בִּרְדְתָּהּ הִיא, הַשְּׁנִיָּה בָּאָה,
אוֹ אַחֲרֶיהָ תֵּט הַשְּׁלִישִׁית
מֵרוּם נֶעְלָם מֵעֵין רוֹאִים,
דְּמוּת הַנְּקֻדָּה לָהּ, חִישׁ מַהֵר
דַּיָּה נִרְאֵית—וּבְכַנְפֵיהֶן
תַּאֲפֵלְנָה פְּנֵי שָׁמַיִם.

גַּם לַצָּרָה אָח יִוָּלֵד!
נִרְאוֹת הֵן, כְּיוֹשְׁבוֹת בַּסֵּתֶר,
לִרְאוֹת בְּבֹא הָאַחַת, מַהֵר
יַעֲטוּ אִתָּהּ אֶל קָרְבָּנָן,
בָּאוֹת, עוֹטְרוֹת בַּהֲמוֹנִים.

לָרִאשׁוֹנָה אַךְ צֵל עוֹבֵר,
אַחַר יָגוֹן, וּבֵינְתַיִם
חָשְׁכוּ, קָדְרוּ הַשָּׁמַיִם.

עַל כָּל יַרְכְּתֵי צָפוֹן שָׁפַךְ
אֶת מֶמְשַׁלְתּוֹ שַׂר־הַחֹרֶף,
פִּבּוֹאַן הַסְּתָו הַנֶּאְדָּר
בָּא, וַיִּפַּח בָּאֲגַמִּים,
וּמֵימֵיהֶם קָפְאוּ כָּאָבֶן;
וּמִדַּלַּת רֹאשׁוֹ נִעֵר
פִּתֵּי שֶׁלֶג, וַיַּלְבִּינוּ
נְאוֹת הַדֶּשֶׁא וְהָעֲרָבָה,
כְּאִלּוּ צוּר עוֹלָמִים צִוָּה,
וַעֲלֵיהֶם הֶעֱבִיר כַּפּוֹ.

וּבֵין בָּמוֹת־יַעַר נֶאֱנָח
בָּאוּ בֶּטַח הַצַּיָּדִים,
וּבַכְּפָרִים יָשְׁבוּ נָשִׁים

דְּשׁוֹת אֶרֶז וְעוֹשׂוֹת בְּעוֹרוֹת,
וּבִשְׂחוֹק הַכַּדּוּר שָׂחֲקוּ
הָעֲלָמִים עַל פְּנֵי קֶרַח,
וּכְבָר בִּמְחוֹלוֹת יָצְאוּ.
בָּא הַשֶּׁמֶשׁ, הַיּוֹם פָּנָה,
וּבְאָהֳלָן יוֹשְׁבוֹת בֶּטַח
מִינֶהַהַ אֶת נוֹקוֹמִיס
וַתִּתְחַלְנָה לְהִתְאַוּתָה,
יַעַן כּוֹשֵׁשׁ שׁוּב מִצֵּידוֹ.
עֲלֵי פְּנֵיהֶן אֵשׁ הַמְּדוּרָה,
הַמַּאֲדִימָה כָּאַרְגָּמָן,

וַיְהִי דְּמוּת הָאֵשׁ הַמְּאִירָה
בְּעֵין נוֹקוֹמִיס כְּאוֹר הַלְּבָנָה,
אוֹרָה כֵּהָה, חִוְּרָה, מֵימִית;
וַיְהִי דְּמוּת הָאוֹר בְּעֵינֵי
מִינֶהַהַ, כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ,
שֶׁמֶשׁ מַבְרִיק תּוֹךְ הַמָּיִם.
וְצֵל תַּבְנִיתָן יִתְנוֹעֵעַ
עַל הַתִּקְרָה וּבַזָּוִית,
וֶעָשָׁן הָאָח מִתְאַבֵּךְ,
יוֹצֵא דֶּרֶךְ הָאֲרֻבָּה.
וַיִּנָּשֵׂא מָסַךְ הָאֹהֶל,

שִׂפְתֵי הוּרַם בְּיַד נֶעֱלָמָה,
רֶגַע גָּדַל אוֹר הַמְּדוּרָה,
רֶגַע עָמְדָה מֵעֲשׁוּנָה,
וַתָּבֹאנָה שְׁתַּיִם נָשִׁים,
חֶרֶשׁ בָּאוּ וְאֵין מְזַמִּינָן.

וּבִשְׁלוֹם אִישׁ־אִישׁ לֹא דָרְשׁוּ,
אַף לֹא נָתְנוּ אוֹתוֹתֵיהֶן,
וַתֵּשַׁבְנָה בְּקֶרֶן־זָוִית
עִם הַצְּלָלִים שֶׁבַּזָּוִית.

בְּהָווּת פְּנֵיהֶן וּבִלְבוּשָׁן

הִתְנַכְּרוּ, זָרוֹת הָיוּ.
פְּנֵיהֶן דַּלִּים וּמְאֹד חִוְּרִים,
וַתֵּשַׁבְנָה וְהֵן מַחֲרִישׁוֹת
וְגַהֲבָאוֹת בְּקֶרֶן־זָוִית.

אִם קוֹל רוּחַ הוּא וַהֲמִיתוֹ
בָּאֲרֻבָּה שֶׁבָּאֹהֶל,
אוֹ הַיַּנְשׁוּף קוּקוּ־קוּהוּ
הֵילִיל, נֶאֱנַק בְּלֵב הַיַּעַר,
כִּי קוֹל נִשְׁמַע וְקוֹל דְּבָרִים:
„מֵתִים הֵמָּה בְּתַכְרִיכִים,
רוּחוֹת קָמוּ מִקִּבְרוֹתָן
מִמַּמְלֶכֶת־עַד פּ נִ י מַ ה".

בֵּיתָה יָשׁוּב הַיְאַוְּתָה
מִן הַצַּיִד בִּנְאוֹת־יַעַר,
עַל תַּלְתַּלָּיו גֶּעֱרַם שֶׁלֶג,
וְעַל כְּתֵפוֹתָיו צְבִיָּה מֵתָה.
לִפְנֵי רַגְלֵי מִינֶהַהַ
שָׂם אֶת צֵידוֹ, אֶת הַצְּבִיָּה,
וַתִּרְאֶנּוּ עוֹלֶה בְּיָפְיוֹ
מִשֶּׁהָיָה כַּאֲשֶׁר יָבֹא
לְהִתְחַתֵּן, עוֹדָהּ נַעֲרָה,
וְאֶת הַצְּבִי שָׂם לְפָנֶיהָ,
לִהְיוֹת אוֹת כִּי נַפְשׁוֹ חָשְׁקָה
בָּהּ, וּכְאוֹת בְּרִית־עוֹלָם כְּרוּתָה.

וּבְהִתְבּוֹנֵן הַיְאַוְּתָה
אֶל הָאֹהֶל, רָאָה זָרִים,
הַמִּתְחַבְּאִים בְּקֶרֶן־חֲשֵׁכָה,
וּבִלְבָבוֹ אָמַר: „מִי הֵם
אוֹרְחֵי מִינֶהַהַ אֵלֶּה?"
אַךְ לֹא שָׁאַל עַל אוֹדוֹתָם.

הוּא אַךְ בֵּרֵךְ אֶת הַבָּאִים
וַיְבַקְשֵׁמוֹ לַחֲלוֹק אִתּוֹ
אִשּׁוֹ, לַחְמוֹ וְאֶת אָהֳלוֹ.

וּבִהְיוֹת הַמִּשְׁתֶּה עָשׂוּי,
וְאֶת הַצְּבִיָּה בִּתְּרוּ, חִלְּקוּ,
וַיָּקוּמוּ שְׁנֵי הַנָּכְרִים
מִמּוֹשָׁבָם בְּקֶרֶן־זָוִית
וַיִּתְנַפְּלוּ עַל הַנְּתָחִים,
עַל הַטּוֹבִים שֶׁבַּנְּתָחִים,
וְהֵמָּה חֵלֶק מִינֶהַהַ,
חֵלֶק אֵשֶׁת הַיְאַוְּתָה,
וַיְכַרְסְמוּ אֶת הַבָּשָׂר
מִבְּלִי שְׁאוֹל וּמִבְּלִי הוֹדוֹת,
וַיָּשׁוּבוּ אֶל הַצְּלָלִים,
אֶל מוֹשָׁבָם בְּקֶרֶן־זָוִית.

מְאוּם לֹא עָנָה הַיְאַוְּתָה,
מְאוּם לֹא דִבְּרָה אַף נוֹקוֹמִיס,
מְאוּם לֹא עָשְׂתָה מִינֶהַהַ,
מַרְאֵה פְּנֵיהֶם גַּם לֹא שֻׁנָּה;
אַךְ הַנָּאוָה מִינֶהַהַ
אָמְרָה חֶרֶשׁ: „הַנַּח לָמוֹ!
יַעֲשׂוּ מַה שֶּׁלִּבָּם חָפֵץ,
יַעַן נַפְשָׁם תִּרְעַב לְלָחֶם!"

יָמִים רַבִּים אוֹרוּ, חָשְׁכוּ,
לֵילוֹת רַבִּים נֵעֵר שָׁמֶשׁ,
כַּאֲשֶׁר יִנְעַר אֹרֶן אַדִּיר
פִּתֵּי שֶׁלֶג מֵלִיל בַּדָּיו.
יוֹם־יוֹם יָשְׁבוּ שְׁנֵי הָאוֹרְחִים
תּוֹךְ הָאֹהֶל וַיַּחֲרִישׁוּ,
אַךְ בַּלַּיְלָה, לֵיל־כּוֹכָבִים,

וְלֵילוֹת־סְעָה, יָצְאוּ בְּחָפְזָם
אֶל הַיַּעַר, וַיָּבִיאוּ
עֵץ־הַסָּקָה, פְּרִי הָאָרֶץ,
בְּגֵיהֶם נוֹגִים וְהֵם מַחֲרִישִׁים.

אַךְ מִדֵּי בֹא הַיְאַוּתָה
מִן הַצַּיִד, אוֹ מִדּוּגוֹ,
בִּהְיוֹת הַלֶּחֶם עָשׂוּי,
וְאֶת הַצַּיִד בְּתֹרוֹ, חִלְּקוּ,–
הָיוּ יוֹצְאִים מִמּוֹשָׁבָם,
שָׁם בְּזָוִית בֵּין הַצְּלָלִים,
יִתְנַפְּלוּ עַל הַנְּתָחִים,
עַל הַטּוֹבִים שֶׁבַּנְּתָחִים,
וְהֵמָּה חֵלֶק מִינֶהָהַ,
מִבְּלִי שְׁאוֹל וּמִבְּלִי הוֹדוֹת,
יָשׁוּבוּ אֶל הַצְּלָלִים.

וְאַף גַּם פַּעַם לֹא הֵנִיאָם
הַיְאַוּתָה מִמַּעֲשֵׂיהֶם,
וְאַף גַּם פַּעַם לֹא הִתְאַנְּפָה
בָּם נוֹקוֹמִים שֶׁזָּקְנָה,
וְאַף גַּם פַּעַם לֹא הִתְקַצְּפָה
מִינֶהָהַ עַל הָאוֹרְחִים;
הַכֹּל סָבְלוּ בְדוּמִיָּה,
וְלֹא יָפֵרוּ מִשְׁפַּט אוֹרְחִים
וְלֹא יַכְאִיבוּ מִדַּת רַחֲמִים
בְּעַיִן צָרָה, בְּעַיִן רָעָה,
בְּדִבּוּר קָשֶׁה מַכְאִיב לֵבָב.

וּבִדְמִי הַלַּיִל פַּעַם
שָׁמַע הַיְאַוּתָה פִּתְאוֹם
כְּקוֹל אֲנָחָה מִתְפָּרֶצֶת,
אַנְחוֹת־תּוּגָה, אֶנְקוֹת שָׁבֶר.

וְהַיְאַוּתָה עֵר וְשׁוֹקֵד;
וּבָאֹהֶל אוֹר, אוֹר קָטָן,
מִן הַמְּדוּרָה טֶרֶם כָּבָה,
מִן הָאֵשׁ הַמִּתְלַקַּחַת.

וּמִיצוּעָיו, מַצַּע עוֹרוֹת,
קָם הִתְעוֹדֵד הַיְאַוּתָה,
וְאֶת הַסָּדִין הֵסִיר מֶנּוּ,
וְאֶת הָאוֹרְחִים, אֶת הַחִוְּרִים,
אֶת הַצְּלָלִים, רָאָה יוֹשְׁבִים
עַל יְצוּעָם וּמְיַלְלִים,
בּוֹכִים חֶרֶשׁ בִּדְמִי לָיְלָה.

וְאֶת מְשָׁלוֹ נָשָׂא: „אוֹרְחַי,
מַלְּכֶם כִּי תִדְאַב נַפְשְׁכֶם,
כִּי נֶאֱנַחְתֶּם כָּל הַלַּיְלָה?
הֲנוֹקוֹמִים מִבְּלִי מֵשִׁים,
אוֹ זֹאת אִשְׁתִּי מִינֶהָהַ
הִכְאִיבַתְכֶם מִבְּלִי חָכְמָה,
וַתַּכְאֵבְנָה מִשְׁפַּט־אוֹרְחִים!“

וַתַּעֲמֹדְנָה שְׁתֵּי הָרוּחוֹת
מִנַּאֲקָתָן וּמֵהֵילִיל
וּבְקוֹל רַךְ לוֹ עָנוּ כָּכָה:
„רוּחוֹת הַנִּפְטָרִים נָחְנוּ,
נַפְשׁוֹת אָדָם הָיוּ אִתְּכֶם
מִמַּמְלֶכֶת טְשַׁיְבַּיְאַבּוֹס
בָּאנוּ הֵנָּה לְנַסּוֹתְכֶם,
בָּאנוּ הֵנָּה לְהַזְהִירְכֶם.

„קוֹלוֹת יָגוֹן וַאֲנָחוֹת
יְעִיקוּנוּ בְּגַן עֲדָנִים,
קוֹל הַחַיִּים אֶל הַמֵּתִים

לַאֲשֶׁר הָלְכוּ לְעוֹלָמִים,
בְּתוּגַת שָׁוְא גַּם יְמָרְרוּנוּ.
זָרִים נַהֲנוּ עַל אֲדָמוֹת,
מַעֲמָסָה לְכָל הַחַיִּים,
עַתָּה רָאוּ זֹאת עֵינֵינוּ,
כִּי אֵין חֵלֶק כְּבָר לַמֵּתִים
בֵּין הַחַיִּים עַל אֲדָמוֹת.

„וְזָכַרְתָּ הַיְאַוָּתָה,
וְדִבַּרְתָּ בְּאָזְנֵי עַמְּךָ,
כִּי מֵעַתָּה וְעַד הָעוֹלָם
אַל יַדְאִיבוּ בְּאַנְחוֹתֵיהֶם
אֶת הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָלְכוּ
לְעוֹלָמָן בְּעֵדֶן־גַּנִּים.

„אַל תַּעֲמִיסוּ לַמַּעֲמָסָה
עַל הַנְּפָשׁוֹת, אַתֶּם קוֹבְרִים,
מַשָּׂא עֲ[illegible]וֹת וַעֲ[illegible]ים,
מַשָּׂא יָעוֹת וְקַלָּחוֹת.
צֵידָה, צֵיד הַדֶּרֶךְ, תִּתְּנוּ,
אֵשׁ תַּבְעִירוּ לָאוֹר לָמוֹ.
וּבַעֲשׁוֹת הַנְּפָשׁוֹת דַּרְכָּן
עַד הָאָרֶץ, שָׁם הָרוּחוֹת,
הֵן אַרְבָּעָה יוֹם תֵּלַכְנָה,
אַרְבַּע פְּעָמִים בָּהּ תָּלֵנָּה,
אַרְבַּע פְּעָמִים אֵשׁ תַּבְעֵרְנָה.
אַרְבַּע פְּעָמִים אֵשׁ תַּבְעִירוּ
לַיְלָה־לַיְלָה עַל הַקְּבָרִים,
וּבַעֲשׂוֹת הַנְּפָשׁוֹת דַּרְכָּן
לֹא תִהְיֶינָה בַּמַּאְפֵּלְיָה
וְלֹא תֶחְסַרְנָה אוֹר מְשׁוֹבֵב.

„שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, הַיְאַוָּתָה!
בְּךָ בָּחַרְנוּ לְנַסּוֹתְךָ,
וְלָדַעַת אֹרֶךְ־אַפְּךָ,
כִּי עַל כֵּן אָמַרְנוּ נְמָרֵר
אֶת חַיֶּיךָ בִּזְדוֹן־לֵבָב.
וַנִּוָּכַח־ עָדֶיךָ אַתָּה,
וְנַפְשְׁךָ רָמָה־ וְעָמַדְתָּ
בַּנִּסָּיוֹן אִם גַּם יִגְדַּל,
וְגָבַרְתָּ עַל כָּל צָרָה!"

וַיֵּאָלְמוּ, וַחֲשֵׁכָה
נָפְלָה פִּתְאֹם עַל הָאֹהֶל,
וְאֹזֶן הַיְאַוָּתָה תִּבְחַן
רַעַשׁ, כַּאֲשֶׁר יִרְעַשׁ בֶּגֶד,
וּשְׁאוֹן מָסָךְ, מְסַךְ הָאֹהֶל,
בַּהֲרִימוֹ בְּיַד נֶעְלָם;
וְרוּחַ לַיְלָה הִרְגִּישׁ רֶגַע,
רֶגַע רָאָה אוֹר כּוֹכָבִים;
וְלֹא יָסַף רְאוֹת לְעוֹלָמִים
אֶת הַנְּפָשׁוֹת הַנִּדָּחוֹת,
נַפְשׁוֹת דְּאָזְלִין עַרְטִילָאִין
מִנִּי תְהוֹם מַלְכוּת פְּנִימָה,
נְפָשׁוֹת מִן הָעוֹלָם־הַבָּא.

XX.

וַלְעֲפוֹת רָעָב.

סְתָו אֵין קֵצֶה, סְתָו מַה נּוֹרָא!
חֹרֶף קַר, הוֹי חֹרֶף אַכְזָר!
יוֹם־יוֹם עָצֹם עָצַם קֶרַח,
קֶרַח עָב עַל יַם וּפְלָגִים;
יוֹם־יוֹם עָמֹק עָמַק שֶׁלֶג,
שֶׁלֶג רַב בָּהָר וָעֵמֶק.
וְסוּעַת שֶׁלֶג תִּסְעַר, תָּמִיר
בְּיַעֲרֵי־עַד וּסְבִיב הַכְּפָרִים.

אַךְ בְּדֵי־עָמָל יָצָא צַיָּד
מִן הַוִּיגְוָם, קָבְרוֹ שֶׁלֶג,
בְּבָתֵּי־יָדָיו וּבְמַגָּפָיו,
שָׁוְא בַּיַּעַר תָּעָה, בִּקֵּשׁ
עִקְבוֹת צַיִד, עוֹף אוֹ חַיָּה.
כָּלוּ עִקְבוֹת צְבִי וְשָׁפָן
מִן עֲרֵמוֹת־שֶׁלֶג סְבִיבָיו.

שָׁם בְּלֹא־כֹחַ נָפַל, גָּוַע,
מֵת בַּקּוֹר וְזַלְעֲפוֹת רָעָב.

מְצֻקוֹת רָעָב, אֵשׁ קַדַּחַת!
הַקַּדַּחַת וַחֲבָלֶיהָ!
צִירֵי רָעָב וּמְצֻקוֹתָיו!
מַר תִּשְׁתַּפֵּךְ נֶפֶשׁ עוֹלָל!
מַר תִּתְנֶינָה נָשִׁים נוּגוֹת!

וַיִּרְעֲבוּ נְאוֹת־אֲדָמָה,
גַּם הָאֲוִיר סְבִיבָהּ רָעֵב,
וַיִּרְעֲבוּ הַשָּׁמַיִם,
וּמְזֵי־רָעָב גַּם כֹּכָבִים
כְּעֵינֵי זְאֵבִים הִתְנוֹצָצוּ.

וַיּוֹפִיעוּ עוֹד הַפַּעַם
בְּאֹהֶל הִיאַוַּתָה אוֹרְחִים.
אוֹרְחִים שְׁנַיִם, אוֹרְחִים זָרִים,

הַמַּחֲרִישִׁים וְהַקּוֹדְרִים,
כַּאֲשֶׁר הָיוּ הָרִאשׁוֹנִים.

הֵם לֹא חִכּוּ עַד יַזְמִינוּם,
וּכְפֶתַח לֹא שָׁאָלוּ,
וּבִשְׁלוֹם אִישׁ־אִישׁ לֹא דָרְשׁוּ,
וְעַל יַד „מִיכַל־שׁוֹחֵק" יָשְׁבוּ
וְאֶת עֵינֵיהֶם, עֵינֵי חוֹרִים,
שֶׁנָּמַקּוּ בְּצוֹק הָרָעָב
שָׂמוּ בִּפְנֵי „מִיכַל־שׁוֹחֵק".

עָנָה לָהּ הָרִאשׁוֹן: „שׁוּרִי,
אֲנִי הָרָעָב בּוּקַדְוִין!"
עָנָה לָהּ הַשֵּׁנִי: „שׁוּרִי,
הַקַּדַּחַת אַקוֹזוִין!"

וְהַנָּאוָה מִינֶהַהַ
הִתְפַּלָּצָה כִּי רָאָתַם,
הִתְפַּלָּצָה לְקוֹל מִלֵּיהֶם,
דּוֹמָם שָׁכְבָה עֲלֵי עַרְשָׂהּ,
כִּסְּתָה פָנִים, וּמַחֲרִישָׁה;
שָׁכְבָה, רָעֲדָה וַחֲלִיפוֹת
אֲכָלוּהָ חֹם וְקָרָה,—
מִנִּי עַיִן חָדְרָה לִבָּהּ,
מִנִּי מִלָּה—וַתְּפַרְפֵּרְנָה.

בְּעֹז גְאֻדָּרֵי הַיְאַוּתָה
יָרַד אֶל עֲבִי־הַיָּעַר.
אֵימַת־מָוֶת הָגְתָה רוּחוֹ,
לִבְנַת שַׁיִשׁ עַל פָּנֵיהוּ,
וְעֵת פַּחַד־כִּסְּתָה מִצְחוֹ
נִיקְפָּאוּ רְסִיסֶיהָ.

עִם הַקֶּשֶׁת עֵץ הַמֵּילָה,
עִם הָאַשְׁפָּה מְלֵאַת חִצִּים,
בְּבָתֵּי־יָדָיו—מִינְדֶז'קוּוֹן,
בְּאַדַּרְתּוֹ וּבְמַגָּפָיו
הַיְאַוּתָה בָּא הַיַּעְרָה,
יַעַר שָׁמֵם מֵאֵין חַיִּים.

„גִיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר!"—
לוֹ בַּצַּר מִמְּצוּקוֹת נַפְשׁוֹ
קָרָא הַיְאַוּתָה מָרָה:
„אָבִי! מָזוֹן תְּנָה פֶּן נִגְוַע,
מָזוֹן תְּנָה לְמִינֶהַהַ,
לַגּוֹסֶסֶת מִינֶהַהַ!"

וְאֶל הַיְעָרִים חָדַר קוֹלוֹ,
חָלַף עָבַר בְּמִשְׁכְּנוֹתָיו,
בִּנְאוֹת־יַעַר הַשּׁוֹמֵמִים,
בָּא הַקּוֹל, קוֹל אֶנְקַת־יֵאוּשׁ.
עָנָה לוֹ רַק הֵד אַנְחָתוֹ,
אַךְ הֵד הָרִים יַעֲנֵנוּ:
„מִינֶהַהַ! מִינֶהַהַ!"

כָּל הַיּוֹם הַהוּא יָנוּעַ
הַיְאַוּתָה שָׁם בִּישִׁימוֹן,
בּוֹ בַּיַּעַר תַּחַת צֶאֱלָיו
נָהַג אִשְׁתּוֹ הָרַעֲנַנָּה
מִנִּי אֶרֶץ הַדַּקוֹטִים;
וּבַסְּבָךְ צִפֳּרִים רָנּוּ,
הַמַּעְיָנִים הָמוּ שָׂחֲקוּ,
וְהָאֲוִיר נָתַן רֵיחַ.
אָז הַנָּאוָה מִינֶהַהַ

עָנְתָה לוֹ וְקוֹלָהּ חָזָק:
„כֵּן, אַחֲרֶיךָ, אֵלְכָה, אִישִׁי!"

וּבַוִּיגְוַם שָׁם נוֹקוֹמִיס,
שָׁם הָרוּחוֹת הָעֲצִיבוֹת,
שָׁם הָרָעָב וְהַקַּדַּחַת,
שָׁם הַנְּעִימָה וְהַנֶּאֱהָבָה
כָּרְעָה לָמוּת מִינֶהַהַ.

„שִׁמְעִי — עָנְתָה — הֵן אַקְשִׁיבָה
רַעַם וְרַעַשׁ, שְׁאוֹן אַדִּירִים,
קוֹל מֵי־אַשְׁדוֹת מִינֶהַהַ,
מִמֶּרְחַקִּים יִקְרָאוּנִי".
— „אַל נָא — תָּשִׁיב לָהּ נוֹקוֹמִיס —
יְלֵיל הָרוּחַ אַתְּ שׁוֹמַעַת!"

„שׁוּרִי — עָנְתָה — הִנֵּה אָבִי,
גַּלְמוּד נִצָּב שָׁם בַּפֶּתַח,
רוֹמֵז לִי מִתּוֹךְ הַוִּיגְוַם
הַרְחֵק בְּאֶרֶץ הַדַּקּוֹטִים.
— „אַל נָא — תָּשִׁיב לָהּ נוֹקוֹמִיס —
תִּמְרוֹת־עָשָׁן יִתְאַבָּכוּ".

„אוֹיָה, — קָרְאָה — עֵינֵי פּוֹנוֹק
בַּמַּחֲשַׁכִּים לִי תִּקְרַצְנָה,
וְאֶצְבְּעוֹתָיו, אֶצְבְּעוֹת־קֶרַח,
כִּי מַחֲזִיקוֹת בַּחֲשֵׁכָה.
הַיְאַוַּתָה! הַיְאַוַּתָה!"
וּבִנְאוֹת הַיַּעַר הַרְחֵק
בֵּין הֶהָרִים בֵּין הָרְחוֹקִים
שָׁמַע הַיְאַוַּתָה פִּתְאֹם

אֶת הַקּוֹל הַמַּר בָּא אֵלָיו,
שָׁמַע אֶת קוֹל מִינֶהַהַ
קוֹרֵאת לוֹ בַּמַּאְפֵּלְיָה:
„הַיְאַוַּתָה! הַיְאַוַּתָה!"

בֵּין שְׂדוֹת שֶׁלֶג בְּאֵין כָּל מִשְׁעוֹל
תַּחַת בַּדִּים מְעוּנֵי שֶׁלֶג,
מִהֵר לָשׁוּב הַיְאַוַּתָה,
יָדָיו רֵיקוֹת, לִבּוֹ חָלָל.
מַר נוֹקוֹמִיס מִתְיַפַּחַת:
„וַהוֹנוֹמִין! וַהוֹנוֹמִין!
לוּ אָנֹכִי תַּחְתֵּךְ מַתִּי,
לוּ כָמוֹךְ דָּהּ מֵתִי אָנִי —
וַהוֹנוֹמִין! וַהוֹנוֹמִין!"

וַיִּתְפָּרֶץ אֶל הַוִּיגְוַם,
וְאֶת נוֹקוֹמִיס רָאָה לְאִטָּהּ
בְּהִתְיַפְּחָהּ מִתְנוֹעַעַת,
אֶת הַנָּאוָה מִינֶהַהַ
רָאָה קָרָה וְרוּחַ אֵין בָּהּ.
וּבְהִשָּׁבֵר לִבּוֹ קִרְבּוֹ
נָתַן קוֹל, — וַיֶּחֱרַד יַעַר,
וַיֵּאָנְחוּ מַר פֹּארוֹתָיו,
גַּם כֹּכָבִים בַּשָּׁמַיִם
חִיל וּרְעָדָה אֲחָזָתַם.

אָז עַל מִטַּת מִינֶהַהַ
יָשַׁב דּוֹמָם, נִדְהָם, מַחֲרִישׁ,
אֵצֶל רַגְלֵי „מִכַּל־שׂוֹחֵק",
אֶל רַגְלֶיהָ קַלּוֹת, — הַנָּאָה

לֹא תוֹסַפְנָה רוּץ לִקְרָאתוֹ,
לֹא תוֹסַפְנָה אַחֲרָיו לֶכֶת.

וּבִשְׁתֵּי כַּפּוֹתָיו הִסְתִּיר
אֶת פָּנֵיהוּ. שִׁבְעָה יָמִים
וְשִׁבְעָה לֵילוֹת הוֹחִיל יָשַׁב,
כְּמוֹ לֹא הָיָה בוֹ עוֹד כֹּחַ,
אִלֵּם, לֹא זָע, גַּם לֹא יָדַע
בְּאוֹר הַיּוֹם וּבְבֹא הַשָּׁמֶשׁ.

וַתִּקָּבֵר מִינְהַהַ...
קֶבֶר חָפְרוּ לָהּ בַּשֶּׁלֶג,
בִּנְאוֹת יַעַר, יַעַר קוֹדֵר,
בְּצֵל הַבְּכָאִים קָבְרוּ אוֹתָהּ,
בִּבְגָדֶיהָ הַחֲמוּדִים,
וַיְרַפְּדוּהָ בְּעוֹרוֹת הֹלֶד,
וַיְכַסּוּהָ שֶׁלֶג לָבָן,
אֲשֶׁר הִלְבִּין כְּעוֹר הַחֹלֶד.
כָּכָה נִקְבְּרָה מִינֶהַהַ.

וַיַּצִּיתוּ אֵשׁ עַל קִבְרָהּ
אֵשׁ מְאִירָה לָהּ הַדֶּרֶךְ
עַד הָאִיִּים הַמְאֻשָּׁרִים,
לַיְלָה־לַיְלָה אַרְבַּע פְּעָמִים.
בְּעַד הַפֶּתַח הַיְאַוִּתָה
רָאָה אֶת הָאֵשׁ בֹּעֶרֶת
וּמְאִירָה הָאַלּוֹנִים
עֵת הוּא קָם, כִּי נָדְדָה שְׁנָתוֹ,
מִנִּי עֶרֶשׂ מִינֶהַהַ,
יָקוּם, יִשְׁקוֹד עַל הַפֶּתַח
לְבִלְתִּי תִכְבֶּה אֵשׁ הַמְאִירָה,
פֶּן תִּשָּׁאֵר בָּאַשְׁמַנִּים.

„שָׁלוֹם—קָרָא מִינֶהַהַ!

שָׁלוֹם לָךְ, הוֹי „מִיכַל־שׁוֹחֵק!“
בְּקָבְרֵךְ אִתֵּךְ לִבִּי קָבוּר,
לָעַד אֵלַיִךְ תַּעֲרוֹג נַפְשִׁי.
אַל תָּשׁוּבִי גֵיא־הַתְּלָאוֹת,
אַל תָּשׁוּבִי גֵיא־הַבָּכָא,
שָׁם הָרָעָב וְהַקַּדַּחַת
יָעִיק, יָצִיק גּוּף וּנְשָׁמָה.

„מַהֵר מַהֵר אַשְׁלִים פָּעֳלִי,
אָז אֵצֵאָה בְּעִקְּבוֹתַיִךְ,
אֶל הָאִיִּים הַמְאֻשָּׁרִים.
אֱלֵי תְחוּם מַלְכוּת פּוֹנִימַה,
אֶל הָעוֹלָם־הַבָּא אֵלֵךְ“.

XXI.

עֲקֵב הַלְּבָנִים.

תּוֹךְ אָהֳלוֹ עַל שְׂפַת נַחַל,
עַל הַנַּחַל כְּסוּי־הַקֶּרַח,
יָשַׁב זָקֵן גַּלְמוּד, עַרְעָר;
שְׂעָרוֹ הִלְבִּין כְּפִתֵּי שֶׁלֶג,
אִישׁ מְדוּרָתוֹ כֵּהָה, כָּבָה,
חִיל וְרֶטֶט אֲחָזוּהוּ,
וַיִּתְכַּסֶּה בִּמְעִיל עוֹרוֹת,
עוֹרוֹת חַיָּה, בְּלוּיֵי־סְחָבוֹת;
מַאֲזִין אַךְ יְלֵיל־הַסּוּפָה,
בְּהֵאָנְחָהּ בִּנְאוֹת־יַעַר,
וּמִסְתַּכֵּל בְּסוּעַת שֶׁלֶג,
בְּהִתְחוֹלְלָהּ בַּהֲמֻלָּה.
כִּיתַּ לָבָן כִּסָּה פַּחְמָיו
אִשׁ הָאָח כִּי הָלְכָה וְדָעֵךְ,
וּבַפֶּתַח בָּא אִישׁ—עֶלֶם;
קַלִּים פְּעָמָיו, עֵינָיו רַכּוֹת,
כַּכּוֹכָבִים בִּימֵי אָבִיב;
אָדֹם נֹעַר אָדְמוּ לְחָיָיו,
זֵר עֲשָׂבִים עָטַר מִצְחוֹ,
זֵר עֲשָׂבִים מַעֲלִים בֹּשֶׂם,
וַעֲלֵי שְׂפָתָיו שְׂחוֹק הַיּוֹפִי,
אֲשֶׁר מִלֵּא אָהֳלוֹ אוֹר־יָהּ,
וּבְיָדֵיהוּ צְרוֹר שֶׁל פְּרָחִים:
אֲשֶׁר מִלֵּא. אָהֳלוֹ רֵיחַ.

„בְּנִי, מָה אִחַרְךָ רְאוֹת פָּנֶיךָ!—

קָרָא לוֹ הַזָּקֵן — אָנָא,
עַל מַחְצַלְתִּי שְׁבָה לִימִינִי
אֶל הָאָח, שֶׁדָּעַךְ אִשּׁוֹ,
עַד שֶׁיֵּאוֹר בֹּקֶר לָנוּ.
סַפְּרָה לִי אֶת קוֹרוֹתֶיךָ,
וַאֲרָצוֹת שֶׁרָאִיתָ,
וַאֲנִי אֲסַפְּרָה עֻזִּי
וַעֲלִילוֹת יָדַי עָשְׂתָה".

וּמִפִּיו מִקְטַרְתּוֹ הוֹצִיא —
וְהַמִּקְטֶרֶת מְאֹד נִפְלָאָה.
וַעֲתִיקַת־יָמִים רֹאשָׁהּ
עָשׂוּי אֶבֶן מַאֲדַמָּה,
קָנֶהָ אַגְמוֹן עוֹטֶה נוֹצוֹת.
וְאֶת מִקְטַרְתּוֹ מִלֵּא קְלִפָּה —
קְלִפַּת־עָרָב — עַל גְּדוֹתֶיהָ,
גַּחֲלֵי־רְתָמִים שָׂם עָלֶיהָ,
וְלַזָּר לָעֶלֶם נְתָנָהּ,
וְאֶת מְשָׁלוֹ נָשָׂא כָּכָה:

„אִם נָשַׁפְתִּי בְּרוּחַ אַפִּי,
בְּרוּחַ אַפִּי עַל פְּנֵי אָרֶץ,
נִצְּבוּ נוֹזְלִים, מֵי מַעְיָנִים,
נֶעֶרְמוּ מַיִם, כְּאֶבֶן קָפְאוּ".

וּבִצְחוֹק הַנַּעַר יָעַן:
„אִם נָשַׁפְתִּי בְּרוּחַ אַפִּי,
בְּרוּחַ אַפִּי עַל פְּנֵי אָרֶץ,
יָשִׂישׂ אָחוּ וְיָגֵל עֵמֶק,
כַּף מֵי מַעְיָנִים יִמְחָאוּ".

„אִם נִעַרְתִּי לְבֶן־תַּלְתַּלַּי —
נְאֻם הַשָּׂב, וּפָנָיו קָדְרוּ —
תַּכְרִיךְ שֶׁלֶג יְכַס הָאָרֶץ.
טַרְפֵּי עֵצִים הִישׁ אֻמְלָלוּ,
נָבְלוּ, קָמְלוּ וַיִּסָּעֲרוּ,
כִּי אָפִיחַ בָּם — וְאֵינָמוֹ.
מִן אֲגַמִּים וּמִדְּמֵנוֹת
יָנוּד אַוַּז־בָּר וַאֲנָפָה,
פּוֹרְשִׂים כָּנָף אַפְסֵי־אָרֶץ, —
כִּי אָנֹכִי שָׁח — וְאֵינָמוֹ.
וּבִמְקוֹם כַּף רַגְלִי דָרְכָה,
פֶּרֶא־יַעַר גַּם מִפָּנַי,
בָּא בַּצּוּר וּמְחִלּוֹת־עָפָר,
כָּאֶלְגָּבִישׁ הָיְתָה אָרֶץ".

„אִם נִעַרְתִּי שְׂעַר תַּלְתַּלַּי
עָנָה לוֹ בִּצְחוֹק הָעֶלֶם
גֶּשֶׁם בְּרָכָה יַרְטִיב אָרֶץ,
צִיץ וּפֶרַח יָרִים רֹאשׁוֹ,
אֶל בִּצָּתָם וַאֲגַמֵּיהֶם
יָשׁוּב אַוַּז־בָּר וַאֲנָפָה,
כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת בָּא דְּרוֹר מוּעָף,
יַרְגּוּז־כָּחֹל יִתֵּן קוֹלוֹ,
חֲכַלִּיל־גָּרוֹן יִפְצַח רִנָּה.
וּבִמְקוֹם כַּף רַגְלִי דָרְכָה,
מָלְאוּ כָּרִים צִיץ וּפֶרַח,
בְּמִתְּיֵי־יַעַר — שִׁיר וּרְנָנִים
וְעֵץ הַיַּעַר מַרְבֶּה עָלִים".

וַיְהִי הֵמָּה מְדַבְּרִים כָּכָה,
וְהַלַּיְלָה חָלַף עָבָר.

מִנִּי רְחוֹקִים יַרְכְּתֵי נֶ ב וֹ ן,
מִן אָהֳלוֹ, אֹהֶל כֶּסֶף,
כְּאִישׁ־מִלְחָמָה בִּשְׁלַל־צְבָעִים
בִּגְבוּרָתוֹ יָצָא שָׁמֶשׁ.

בָּא וְאוֹמֵר: „כִּי הַבִּיטוּ,
כִּי בִּדְשִׁיזִים, שֶׁמֶשׁ גֶאְדָּר!"

מִלִּים גֶעְתְּקוּ מִן הַזָּקֵן׃
רֵיחוֹת רַכּוֹת סָחֲרוּ סָבִיב,
עַל הַגַּג הִנְעִימוּ זָמֶר
גַּם הַיַּרְגּוּז, גַּם הַשָּׁלָךְ,
הָאֲפִיקִים שָׁבוּ לְפַטְפֵּט,
וּבָאֹהֶל רֵיחוֹת עֵדֶן
לַעֲשָׂבִים רַעֲנַנִּים.
וּבִהְיוֹת הַבֹּקֶר הִבִּיט
אָז סֶגְוֹון הַזָּר הַשָּׁלֵם
כֵּן בִּפְנֵי הַשָּׁב שֶׁסָּמְרוּ,
פְּבוֹאַן הַסִּתְו אָז הִכִּיר.

עֵינָיו נִגְּרוּ נַחֲלֵי דֶמַע,
כָּאֲפִיקִים שֶׁנָּמַסּוּ.
וְכָל גֵּווֹ הָלַךְ וְנָמוֹג,
דַּל וְנָמוֹג עַד הִתְעַלֵּם
מֵעֵין רוֹאִים בַּשָּׁמָיִם.

וּבָאֹהֶל עַל הָרִצְפָּה,
מְקוֹם גֶּחָלָיו הָיוּ לוּחֲשׁוֹת,
רָאָה אָז סֶגְוֹון הַנָּעַר,
רָאָה וְהִנֵּה צִיץ הָאָבִיב
עוֹלֶה מִן הָאָח בַּהֲדָרוֹ,
מִסְקוֹדִיךְ בְּיָפְיוֹ רָאָה.
רִאשׁוֹן הוּא לְפִרְחֵי־אָבִיב.

כָּכָה שָׁב, כֵּן בָּא הָאָבִיב,
בָּא הָאָבִיב, וְחָלְפָה קֹרַת
תּוֹר הַסְּתָו הַנּוֹרָא וְזַעְמוֹ,
שָׁב הָאָבִיב בַּהֲדַר־גְּאוֹנוֹ,

עִם קוֹל צִפּוֹר וְעִם שְׁלַל צְמָחִים,
עָלִים, פְּרָחִים וַעֲשָׂבִים.

עָפִים, כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת בָּאוּ,
כְּחֵץ עֲנָק בְּקֶעַ עָבוֹת,
לַהֲקוֹת, לַהֲקוֹת הַבַּרְבּוּרִים,
הַנִּקְרָאִים מַנַּבִּיזִים,
שָׁווּ לַהֲגָם כִּבְנֵי־אָדָם.
קַו לָקָו, קַו נָע, קַו אָרֹךְ,
כְּחוּט הַיֶּתֶר, חוּט שֶׁנִּקְרַע.
בָּאוּ, טָסוּ הָאַוָּזִים,
זוּגוֹת־זוּגוֹת וְאֶחָד־אֶחָד:

מַנְגֶּ־הַטַּבְלָן עַל אֶבְרוֹתָיו
הַמַּרְעִישׁוֹת הַשּׁוּשׁוּנָה —
הָאֲנָפָה הַכְּחַלְחֹלֶת,
וְשַׁכְוִי־יַעַר מִשְׁקוֹדָנָה.
בְּחֹרֶשׁ מֵצַל וּבָאָחוּ
שָׁר הַיַּרְגּוּז הוּא אוּיסָה,
עַל שִׂיא גַּגּוֹת שָׁרוֹק שָׁרַק
הָאָפְּטְשִׁי חַכְלִיל־גָּרוֹן,
וּבַסְּבָךְ, בְּצַמֶּרֶת אֹרֶן,
הָגְתָה אִמִימִי הַיּוֹנָה.

וּבְמַר נַפְשׁוֹ הַיְאַוּתָה
תּוֹךְ אָהֳלוֹ יֵשֵׁב, יִדּוֹם,
לִבּוֹ דַוָּי, חָלָל קִרְבּוֹ.
וּבְהִשָּׁמַע קוֹל הַשִּׁירָה
הַמִּתְהַלֵּךְ עַל פְּנֵי אֶרֶץ,
וַיְהִי נִצָּב דַּלְתֵי אָהֳלוֹ,
אֲשֶׁר אָנוּ וְאָבְלוּ פִּתְחָיו;
וַיְהִי נִשְׁקָף הַשָּׁמַיְמָה,
עַל פְּנֵי אֶרֶץ וְעַל פְּנֵי מָיִם.

מִמַּסָּעָיו הֶדְמָה שָׁמֶשׁ,
מִנִּי יַרְכְּתֵי גְבוּלֵי מִזְרָח,
מִמַּמְלֶכֶת אוֹר שֶׁל וֶבּוֹן,
עַתָּה בַּיְתָה יָשׁוּב יַגּוּ,
רַב־הַתְּהִלָּה וְרַב־הַנְּסִיעָה,
וּפִיו מָלֵא פִּלְאֵי־פְלָאוֹת,
מַעֲשֵׂי יָדָיו וַעֲלִילוֹתָיו.

כָּל בְּנֵי כְפָרוֹ שָׁתוּ סְבִיבוֹ,
הֶאֱזִינוּ לַאֲשֶׁר סִפֵּר
לָמוֹ וְאֶל הַקֹּרוֹת אוֹתוֹ,
לְעֻגֵי לוֹ וַיַּעֲנוּ כָּכָה:
„אִיגּ! הֵן אָמְנָם זֶה־הוּא יַגּוּ,
כִּי מִי אִישׁ וְרָאָה כְּמוֹתוֹ?"

מַיִם רָאָה — סִפֵּר לָמוֹ —
רַבִּים מִן הַגִּיטְשִׁי־גוּמִי
וְעַזִּים מִן הַיָּם הַגָּדוֹל,
מַיִם מָרִים עַד אֵין לִשְׁתּוֹת.
אָז נִדְבָּרוּ הַגִּבּוֹרִים,
כָּל הַנָּשִׁים הִתְלַחָשׁוּ,
שָׂחֲקוּ לֵאמֹר: „הֲיִתָּכֵן?
קוֹ! — לוֹ עָנוּ — הֲיִתָּכֵן?"

וּבַמַּיִם — רָאָה — סִירָה,
סִירַת־דּוּגָה בַּעֲלַת כָּנָף,
סִירָה טָסָה בְּאֶבְרוֹתֶיהָ,
גְּדוֹלָה מִכָּל עֵץ הָאָרֶץ,
גְּבוֹהָה מִן הָעֵץ בַּיָּעַר.
וְהַזְּקֵנִים וְהַנָּשִׁים
כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ, כֵּן תָּמָהוּ:
„קוֹ! — לוֹ עָנוּ — הֲיִתָּכֵן?"

וּמִפִּיהָ — הוֹסִיף — יָצָא
נְיוֹסִימָה — הוּא הַבָּרָק,
וְקוֹל הָרַעַם — אַנְמִיקִי.
כָּל הַנָּשִׁים וְאִישׁ־הַחַיִל
שָׂחֲקוּ עָלָיו בְּלַעֲגֵי־מָעוֹג:
„קוֹ! — לוֹ עָנוּ — לֹא יֵאָמֵן!"

וּבַסִּירָה בַּעֲלַת־כָּנָף —
הוֹסִיף יַגּוּ — בָּאוּ לוֹחֲמִים,
מֵאָה לוֹחֲמִים חִוְּרֵי־פָנִים,
פְּאַת סַנְטֵרָם הַקִּיף שֵׂעָר.
כָּל הַנָּשִׁים וְאִישׁ־הַחַיִל
שָׂחֲקוּ לוֹ וְשָׁרְקוּ עָלָיו,
כְּלַהֲקוֹת עוֹרְבִים בְּרָאשֵׁי עֵצִים,
כְּסִיעַת קוֹרְאִים בֵּין הַבְּכָאִים:
„קוֹ! הֲטֶרֶם תֶּלֶא, יַגּוּ,
הַלְאוּתֵנוּ בִּכְזָבֶיךָ?"

הִיאַוַתָּה — הוּא לֹא שָׂחַק,
בְּכֹבֶד־רֹאשׁוֹ עָנָה כָּכָה
אֶל קוֹל שַׂחֲקָם וְאֶל קוֹל לַעֲגָם:
„אָמְנָם יַגּוּ כֵּן הוּא דוֹבֵר.
עֵינַי רָאוּ בְּחִזָּיוֹן,
רָאוּ סִירָה בַּעֲלַת־כָּנָף,
רָאוּ עַם שְׂפָתָיו חִוְּרִים,
רָאוּ גוֹי צֹמַח שְׂעָרוֹ,
בָּא בִּסְפִינוֹת־עֵץ מֵרָחוֹק
מִנִּי יַרְכְּתֵי מִזְרַח־שֶׁמֶשׁ,
מִמַּמְלֶכֶת אוֹר שֶׁל וֶבּוֹן.

„גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר
שְׁלָחָם הֵנָּה, הֵם מַלְאָכָיו.
בַּאֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּא לִפְנֵיהֶם
זְבוּב־הָעֶקֶץ, הוּא־הִיא אַמָּה,

הִיא הַדְּבוֹרָה דְּבַשׁ אוֹסֶפֶת;
וּבִמְקוֹם כַּף־רַגְלָם תִּדְרוֹךְ
יָנֵץ צִיץ שֶׁלֹּא יָדַעְנוּ,
יָנֵץ צִיץ „עֲקֵב־הַלְּבָנִים".

„אֶל הָאָרֶץ כִּי יָבֹאוּ
שָׁלוֹם שְׂאוּ לָהֶם וּבְרָכָה,
שֶׁבֶת אַחִים וְרֵעִים תֵּשְׁבוּ
עִם הַגּוֹי הַבָּא הַנָּכְרִי!
גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה הַנֶּאְדָּר
צִוָּה לִי בְּמַחֲזֶה כָּכָה.

„וּבַחֲלוֹם בְּחֶזְיוֹנוֹת־לַיְלָה
רָאוּ עֵינַי רָזֵי עָתִיד,
תַּעֲלֻמוֹת יָמִים בָּאִים.
עַרְבוֹת־יָם רָאִיתִי וְהִנֵּה
שָׁרְצוּ עַמִּים וַעֲמָמִים,
גּוֹיִם זֶה מִקָּרוֹב בָּאוּ.
כָּל הָאָרֶץ מָלְאָה אָדָם
עוֹבְדִים, יְגֵעִים וַעֲמֵלִים,

רַבִּים וְשׁוֹנִים לִלְשׁוֹנוֹתָם,
אַךְ לֵב אֶחָד פַּעַם קִרְבָּם.
וּבֵין בָּמוֹת־יַעַר עָלָה
שְׁאוֹן אַדִּירִים קַרְדֻּמּוֹתָם,
בְּגַיְא וָגַיְא עֲשַׁן עָרֵיהֶם,
וּבַנְּחָלִים, וּבַנְּהָרוֹת
אֳנִיּוֹתָם הֵרֵת־רָעַם.

„וְאַחַר קָדַר הַחִזָּיוֹן
וַעֲרָפֶל הֲתוּלָתוֹ.
עֵינַי רָאוּ גָּלוּת שִׁבְטֵינוּ,
אֶת תּוֹרָתִי זָנְחוּ, שָׁכְחוּ,
דַּלִּים, נַעֲנִים, מִבְּלִי תּוֹמֵךְ
אַף נְמַקִּים בְּרִיבוֹתֵיהֶם.

„אָז רָאִיתִי לִשְׁאָר עַמִּי
וְהִנּוּ נִרְדָּף, נִדָּח יָמָּה,
כְּשִׁבְרֵי עָבִים לִפְנֵי סוּפָה,
כְּעָלִים בָּלִים בְּתוֹר הַבָּצִיר!"

.XXII

הַיְאַוּתָּה נוֹסֵעַ.

עַל הַחוֹף, חוֹף גִּיטְשִׁי־גוּמִי,
עַל הַמַּיִם הַמַּבְרִיקִים
הַיְאַוּתָּה חִכָּה נִצָּב
עַל הַפֶּתַח, פֶּתַח אָהֳלוֹ,
וְהַיּוֹם יוֹם בָּהִיר, קַיִץ.

רוּחוֹת קָרוֹת אַט נָשָׁבוּ.
וּבִנְגֹהוֹת־שֶׁמֶשׁ מַזְהִיר
אוֹרוּ, צָהֲלוּ פְּנֵי הָאָרֶץ;
עָפִים אֶל הַיַּעַר בָּאוּ
נְחִיל שֶׁל דְּבוֹרִים, כְּעֵדֶר זָהָב,
וַתְּשַׁרְנָה, וַתָּרֹנָּה
וַתְּזַמְזֵמְנָה בְּאוֹר הַחַמָּה.

וַיּוֹפִיעוּ הַשָּׁמַיִם,
וַיָּהֵלּוּ מֵי הַנָּהָר.
וּמֵחֵיק הַמַּיִם עָלְתָה
וַתִּתְהוֹלֵל הַשִּׁבּוּטָה,
הַמַּזְהֶרֶת וּמַבְרִיקָה
בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁמֶשׁ בֹּקֶר.
וְעֵץ הַיַּעַר נִבַּט, נִשְׁקַף
תּוֹךְ הַמַּיִם, מֵי הַנָּהָר;
עֵץ וָעֵץ וְצִלּוֹ נוֹטֶה
מִשְׂתָּרֵעַ עַל הַמָּיִם.

קָרַן עוֹר פְּנֵי הַיְאַוּתָּה,
עָבֵי־תוּגָה פָּנוּ, נָסוּ,
כָּעֲרָפֶל לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ,
כָּעֲנָנִים מִן הַנְּחָלִים;
לִבּוֹ יָגִיל, עֵינָיו אוֹרוּ,
כְּעֵינֵי בַּעַל־הַחֲלֹמוֹת,
יְשׁוּרֶנּוּ וְלֹא עַתָּה.

נִצָּב חִכָּה הַיְאַוּתָּה,
אֶל הַשֶּׁמֶשׁ נָשָׂא כַּפָּיו,
כַּפָּיו פְּרוּשׂוֹת הַשָּׁמָיְמָה.
בֵּינוֹת אֶצְבְּעוֹתָיו חָדְרוּ
קַרְנֵי־שֶׁמֶשׁ וַיָּאִירוּ
פָּנָיו וּכְתֵפָיו הָערוֹת,
כֵּן יָאִירוּ אַלּוֹן גָּאְדָּר
קַרְנֵי־שֶׁמֶשׁ מִבֵּין עָלָיו.

וּבַמֶּרְחָק עַל הַגַּלִּים
אֵיזֶה דָבָר מוּעָף נִשָּׂא,
בַּמֶּרְחַקִּים בָּעֲרָפֶל,
נִגְלֶה עָלָה מִן הַמַּיִם,
יֵשׁ כַּשּׁוֹחֶה וְיֵשׁ כִּמְעוֹפֵף,

וַיְהִי חוֹתֵר הַיַּבָּשָׁה,
נִרְאֶה קָרֵב, קָרֵב, קָרֵב.

הֲכִי בָּא הַקָּאַת־שָׂדֶה?
אִם הוּא שְׂנֶגֶבִּיז הַצְּפוֹנִי
אוֹ הַשָּׁלָךְ הַשּׁוֹשׁוּגָה?
אוֹ הָאַנָּז וּוֹ־בִּי־וַוָּה,
בָּא וְנוֹעֵר אֶגְלֵי־קֶצֶף
מִנּוֹצוֹתָיו הַמַּכְסִיפוֹת?

לֹא! לֹא אַנָּז גַּם לֹא שָׁלָךְ,
אַף לֹא טַבְלָן וְלֹא קָאַת
בַּמֶּרְחַקִּים בָּעֲרָפֶל.
לֹא, כִּי סִירַת־לִבְנֶה בָּאָה,
עוֹלָה וְיוֹרְדָה תּוֹךְ הַמָּיִם,
וּבִנְגֹהוֹת עַרְפִלֵּי־בֹקֶר
הִיא נוֹעֶרֶת אֶגְלֵי־קָצֶף.
וּבַסִּירָה בָּא עַם נָכְרִי

מִמֶּרְחַקִּים, אַפְסֵי־קֶדֶם,
מִנִּי גְּבוּל מִזְרַח־הַשֶּׁמֶשׁ.

וְהַמְּפַקְּדָם חִוַּר־פָּנִים,
הוּא הַנָּבִיא, הוּא הַכֹּהֵן,
עוֹטֶה שְׁחוֹרִים בָּא עִם רֵעָיו
וְעִם הַמּוֹרִים לָמוֹ דָרֶךְ.

כַּפָּיו פְּרוּשׂוֹת הַשָּׁמַיְמָה,
חִכָּה לָמוֹ הַיְאַוּתָה.
כָּכָה בֵּרַךְ אֶת הַבָּאִים,
חִכָּה רֶגַע בֹּא הַסִּירָה.

וּבַעֲמוֹד בַּחוֹף הַסִּירָה
נָשָׂא מְשָׁלוֹ הַיְאַוּתָה:
„בָּרוּךְ יוֹם בֹּאֲכֶם הֵנָּה,
מִמֶּרְחַקִּים, בְּנֵי־הַנֵּכָר!

כָּל הָאָרֶץ פֹּה לִפְנֵיכֶם,
בּוֹאוּ בְּצֵל כָּל אָהֳלֵינוּ,
כָּל הַדְּלָתוֹת לָכֶם פְּתוּחוֹת.
בְּרוּכִים תִּהְיוּ, בְּנֵי־הַגֶּבֶר!"

„וּמֵעוֹלָם לֹא עוֹד פָּרְחוּ
שַׁדְמוֹתֵינוּ, כְּיוֹם בֹּאֲכֶם;
וּמֵעוֹלָם לֹא הוֹפִיעַ
שֶׁמֶשׁ מַזְהִיר, כְּיוֹם בֹּאֲכֶם
בִּגְבוּלֵנוּ מִמֶּרְחַקִּים".

„גַּם הַיָּם הַגָּדוֹל טֶרֶם
רָגַע, שָׁקַט, כְּיוֹם בּוֹאֲכֶם;
סַלְעֵי־מָגוֹר וְשִׂרְטוֹנִים
פִּנּוּ דֶרֶךְ לְסִירַתְכֶם,
כִּי נָמוֹגוּ בִּפְנֵיכֶם!"

„גַּם לֹא נָעַם עֲשַׁן טַבָּק,
כַּאֲשֶׁר יִנְעַם, יִמְתַּק הַיּוֹם;
וְלֹא נָאווּ טַרְפֵּי דָגָן,
כַּאֲשֶׁר נָאווּ בְּיוֹם בּוֹאֲכֶם
בִּגְבוּלֵנוּ מִמֶּרְחַקִּים!"

עָנָה לוֹ עֲטוּף־הַשְּׁחוֹרִים,
כָּכָה עָנָה לְהַיַאֲוַתָּה:
„שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, הַיַאֲוַתָּה!
שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעַמְּךָ!"

אָז יוֹבִילֵם הַיַאֲוַתָּה
אֶל אָהֳלוֹ, וַיַּצִּיעַ
עֹרוֹת רֵמִים וְעֹרוֹת חֹלֶד
וַיָּנוּחוּ. וְנוֹקוֹמִיס
חִישׁ הִגִּישָׁה לָמוֹ צֵידָה,
מַיִם נָתְנָה בְּסֵפֶל־לִבְנָה
וּמַטְעַמִּים בִּכְלִי וְסִפּוֹן

אַחַר גַּם מִקְטֶרֶת־שָׁלוֹם,
מְלֵאָה קְטָרְתָּהּ, מַעֲלָה אִשָּׁהּ.

וַיָּבֹאוּ כָּל הַזְּקֵנִים,
כָּל הָרוֹפְאִים וְהָאַשָּׁפִים,
כָּל אִישׁ־חַיִל וְהַנְּבִיאִים
לִקְרֹא שָׁלוֹם אֶל הַבָּאִים,
וַיָּרִיעוּ: „טוֹב כִּי בָּאתֶם
בִּגְבוּלֵנוּ מִמֶּרְחַקִּים!"
וַיַּקְטִירוּ אֶת מִקְטַרְתָּם,
וּבְדוּמִיָּה יָשְׁבוּ נֹכַח
פִּי הַפֶּתַח כַּחֲצִי־גֹרֶן,
וַיּוֹחִילוּ לְהַבָּאִים,
וַיּוֹחִילוּ לְתוֹרָתָם,
עַד הוֹפִיעַ לְבוּשׁ הַשְּׁחוֹרִים
וַיְבָרְכֵמוֹ—וַיַּעֲנוּהוּ:
„טוֹב כִּי בָּאתֶם מִמֶּרְחַקִּים!"

וַיַּשְׁמִיעַ לְבוּשׁ־הַשְּׁחוֹרִים
אֶת תּוֹרָתוֹ וְאֶת חֻקּוֹתָיו.

— — — — — — — —

וַאֲבוֹת הַשְּׁבָטִים עָנוּ:
„הֵן שָׁמַעְנוּ אֶת תּוֹרָתְךָ,
אִמְרֵי־חָכְמָה הוֹדַעְתָּנוּ,
עַתָּה נַחְשֹׁב עַל אוֹדוֹתָם.
מַה־טּוֹב, אַחַי, אַחֲרֵי בָּאתֶם
בִּגְבוּלֵנוּ מִמֶּרְחַקִּים!"

וַיָּקוּמוּ וַיָּשׁוּבוּ
אִישׁ לְאָהֳלוֹ לְהוֹדִיעַ
אֶת הַנְּעָרִים וְאֶת הַנָּשִׁים
אֶת כָּל דִּבְרֵי בְּנֵי־הַנֵּכָר,
אֲשֶׁר שְׁלָחָם אֶל־הָרוּחוֹת
מִנְּאוֹת וֶבּוֹן, מִמֶּרְחַקִּים.

שֶׁמֶשׁ לֹהֵט בַּצָּהֳרָיִם;
סָבִיב אָהֳלֵי כְּפַר הַהוֹדִים
עֲצֵי הַיַּעַר הִתְלַחֲשׁוּ,
כְּחוֹלְמֵי חֲלוֹם, וּבְצֵל בַּדֵּימוֹ
חֶרֶשׁ נָהֲרוּ מֵי הַנָּהָר;
וּבְקָמָה נָתַן קוֹלוֹ
פַּ־פּוּק־קִינַה הוּא הַצִּלְצָל...
וַיָּנוּמוּ בְּנֵי־הַנֵּכָר
אוֹרְחֵי הַיְאוּתָה שְׁנָתָם.

לְאַט פָּרְשׂוּ אֶת כַּנְפֵיהֶם
צִלְלֵי־עֶרֶב וְנִיחוֹחָם
עַל הַכְּפָר הַיָּגֵעַ,
וַתֶּאֱרַכְנָה קַרְנֵי־שֶׁמֶשׁ,
וַתֶּאֱרַכְנָה בָּאֲלַכְסוֹן
וַתִּרְבֶּנָה אֶל הַיַּעַר,
וַתִּתְהַדַּרְנָה צֵל מְגִנָּיו,
בֵּין הַצְּלָלִים חָדְרוּ, בָּאוּ;
וַתִּפָּרֵצְנָה אֶל מִסְתָּרָיו:
פֹּארוֹת, נְקִיקִים וְצַמֶּרֶת...
וַיָּנוּמוּ בְּנֵי־הַנֵּכָר
אוֹרְחֵי הַיְאוּתָה שְׁנָתָם.

וְהַיְאוּתָה קָם מִיצוּעָיו,
קָם וַיְבָרֵךְ אֶת נוֹקוֹמִיס.
חֶרֶשׁ דִּבֵּר, כִּי לֹא חָפֵץ
לְעִיר אוֹרְחָיו מִתְּנוּמָתָם.

„הוֹי, נוֹקוֹמִיס! הִנְנִי הוֹלֵךְ
לְמַסָּעוֹתַי לְיָמִים רַבִּים
אֶל מַמְלֶכֶת מְבוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ,
אֶל מַמְלֶכֶת הַקִּיוַדִּין,
רוּחַ צְפוֹנִית־מַעֲרָבִית.

אֵלֶּה אוֹרְחַי יִהְיוּ אִתְּכֶם.
שָׁרְתִי אוֹתָם, הֱיִי סִתְרָם,
בַּל יֵדְעוּ שְׂאֵת וָפַחַד
תַּחַת קוֹרַת הַיְאוּתָה".

וְאֶל הַכְּפָר שָׂם דַּרְכּוֹ, שָׁמָּה
בֵּרַךְ אֶת כָּל אִישׁ־הֶחָיִל,
בֵּרַךְ אֶת כָּל הַבַּחוּרִים,
נִחֵם אוֹתָם וְאֵלֶּה דְבָרָיו:

„עַמִּי, עַמִּי! הִנְנִי הוֹלֵךְ
לְמַסָּעוֹתַי לְיָמִים רַבִּים...
קַיִץ יָבֹא, חֹרֶף יַחֲלֹף,
יָמִים רַבִּים, מְאֹד רַבִּים,
טֶרֶם אָשׁוּב, אֶרְאֶה אֶתְכֶם.
אֵלֶּה אוֹרְחַי יִהְיוּ אִתְּכֶם!
שִׁמְעוּ לִקְחָם דִּבְרֵי־חָכְמָה,
שִׁמְעוּ תּוֹרַת אֱמֶת יֶהְגּוּ.
אֶל הַחַיִּים שְׁלָחָם הֵנָּה
מַנְאוּת־אוֹרָה, מַנְאוּת וֶבוֹן".

עוֹד הַפַּעַם טֶרֶם יִסַּע
יִפֶן פָּנָיו הַיְאוּתָה,
בֵּרַךְ אֶת כָּל הַנֶּאֱסָפִים,
אַחַר הֶעְתִּיק אֶת סִירָתוֹ
עַל הַגַּלִּים הַמַּבְרִיקִים.
מִן הַצּוּרִים הָדַף אוֹתָהּ
אֶל הַמַּיִם, אֶל הַגַּלִּים.
„יָמָּה!" לְאַט אֶל הַסִּירָה,—
וַתִּנָּשֵׂא כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת.

וְשֶׁמֶשׁ־עֶרֶב בָּא וַיַּצֵּת
אֶת הֶעָבִים, וַיַּלְהִטוּ
הַשָּׁמַיִם בָּעֲרָבָה.

וְעַל מֶרְחֲבֵי פְּנֵי הַמַּיִם
נִכְּרוּ עִקְּבוֹת שֶׁמֶשׁ יוֹרֵד –
זֶרֶם פְּלָדוֹת, זֶרֶם מַבְרִיק,
וּבַזֶּרֶם עָשָׂה דַּרְכּוֹ
הַיְאַוַּתָּה יָמָּה, יָמָּה,
בֵּינוֹת עַרְפִלֵּי הָאַרְגָּמָן,
בַּשַּׁלְהֶבֶת, בְּאוֹר הַנֶּשֶׁף,
בְּדִמְדוּמֵי בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת.

וְהָעָם הַנֶּאֱסָף רָאָה
אֶת הַסִּירָה עוֹלָה וְיוֹרְדָה;
פִּתְאוֹם רָמָה בְּיַם הַנְּגֹהוֹת
וַתֵּעָלֵם בָּעֲרָפֶל,
בַּמַּאְפֵּלְיָה, כַּיָּרֵחַ,
הַטּוֹבֵעַ לְאִטּוֹ, לְאִטּוֹ
תּוֹךְ מֶרְחֲקֵי הָאַרְגָּמָן,
וַיָּרִיעַ: „הַיְאַוַּתָּה!
שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לְעוֹלָמִים!"

וַיֶּחֶרְדוּ וַיִּלָּפְתוּ
יַעֲרֵי־עוֹלָם וַיֵּאָנְחוּ:
„שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, הַיְאַוַּתָּה!"

וַיָּרוֹמוּ הַמִּשְׁבָּרִים,
וַיִּנָּפְצוּ אֶל הַצּוּרִים,
וַיִּנָּפְצוּ וַיְּיֵלִילוּ:
„שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, הַיְאַוַּתָּה!

וְהָאֲנָפָה—הַשּׁוּשׁוּגָה
מִתּוֹךְ קִנָּהּ בַּמַּדְמֵנָה
נֶאֱנָקָה: „שָׁלוֹם, הַיְאַוַּתָּה!"

כָּכָה נֶעְלַם הַיְאַוַּתָּה,
הַיְאַוַּתָּה מְשׂוֹשׂ־לִבֵּנוּ,
תּוֹךְ עֲרָפֶל הָאַרְגָּמָן,
תּוֹךְ נְגֹהוֹת בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת;
כָּכָה הָלַךְ אֶל קִינַדִין,
רוּחַ צְפוֹנִית־מַעֲרָבִית,
אֶל הָאִיִּים הַמְאֻשָּׁרִים,
אֱלֵי תְּחוּם מַלְכוּת פּוֹנֵימָה,
אֶל הָעוֹלָם־הַבָּא הָלָךְ.

אוֹדֵיסָה—הַיְדֶלְבֶּרְג.

מִלּוֹן.

אַדְשִׁידוּמָה—הסנאי — бѣлка

אַהְמִיק—ביבר — бобръ

אוּג—כן.

אוּגְרָוַשׁ—דג השמש — луна рыба

אוֹקַהַוִּים—חילק סולטנית — сельдь

אוֹדְזִ'יג—נמיה — куница

אָוַהּ־אִיַהּ—שיר ערש.

אוֵיסָה, אֲוֵיסָה—ירגוז כחול — синица

אִוַּהּ—בוש, הכלם!

אֹמִימִי—יונה.

אָנֵיִי—קומי, עורי.

אַנִימִיקִי—הרעם.

אָנְקְמַהִי—אליל המים.

אָפָּמְשִׁי—חכלילי גרון — красногрудка

אָפַּקְוַהּ—גמי — шпажникъ

אִשְׁקוּדָה—ככב־שבט.

בִּימַגּוּט—הגפן.

בַּיִם־וַוַהּ—קול הרעם.

בִּינַהּ—הפסיון — фазанъ

בְּלָקְפִּים—(שחורי הרגל) שבט הודים.

גִּיטְשִׁי־גוּמִי—הים הגדול או הים העליון, הגדול בין חמשת הימים שבאמריקה הצפונית. Верхнее озеро.

גִּיטְשִׁי־מַנִּיטָה—אל הרוחות, אל החיים, הרוח הטובה.

גְּשִׁקִיוָהּ—האפל.

דַּהִינְדַּהּ—הצפרדע הגדול.

דְּשׁוֹסַקִידִים—הרואים, בני הנביאים.

דְּשִׁוִים—שמש.

דֵּשְׁקָוְנִישִׁי—החתגול — стрекоза

הַיְאַגּוּתָה—הנביא, המורה.

וָבּוּן—רוח קדים.

וָבּוּן־אַנּוּנְג—אילת־השחר.

וַ־בִּי־וַוַהּ—אוז לבן.

וָבִּין—אשף.

וַבַּסָּה—השפן, ירכתי צפון.

וַהְנוֹמִין—אויה, הוי.

וַוַהּ—אוז־המדבר — дикій гусь

וָ־וַ־טַיְזִי—תולעת יוחנא. — свѣтлякъ, ивановъ червячокъ.

וַוְבִּיק, וָבִּיק—סלע.

וַוֵיסַהּ—דרור הליל.

וַוַסִּימַהּ—הברק

וִיגְוַם—אוהל.

וֵימוֹקְוַנַּהּ—תולעת גדולה.

וַמְפּוּם—עדי לוחמים ועדיים בכלל, ביחוד אלה שמבריקים.

וָנוֹנַהּ, וַנוֹנַהּ—הבת הבכירה.

וְסִפּוֹן — Липа, *Linde*

טְשִׁישׁוֹבֵק—השורק — буревѣстникъ

טְשִׁימַיוּן—דוגית לבנה.

יַגּוּ—מתפאר, מתהלל.

יָגְדִיזִי—מתהדר בלשונו, עצל ומשחק בקוביא.

יָרַח בּוֹ העלים נושרים—ספטמבר.

(ירח הנצנים) ירח העלים—מאי.

ירח נרנרי האדמה—יוני.

ירח הלילות היפים—אפריל.

ירח סנדלי השלג—נובמבר.

מִדִים—הרופאים.

מָדְוֵי־אוּשְׁקַהּ—קול הגלים.

מדזיסנון—אליל העשר, רוח רעה, נוצת הפניגים.

מדזיקיוים. מדשקיוים—רוח מערבית, אבי היאותה.

מונדמין—ארז-תורסית маисъ

מוקסינים—נעלי ההודים עשוים עור חיה שלמה, מפוארים במחטי קפוד, פנינים ונוצות.

מישושי-מניטה—הרוח הרע, שר השדים.

מילה— ясень, Esche

מינהה—מיכל שוחק, מים שוחקים, אשדות מים גדול בארץ דקוטה הנופל לתוך הנהר מיסיסיפי בין Fort Snelling ואשדות המים סט. אנטוני. כשמו קראו לאשת היאותה.

מיני-ווה—קול הרוח בין זלזלים.

מיסקודיד— Claytonia virginica פרח—יפי האביב.

מישה-מקוה—הדוב הגדול.

מישה-נמה—השבוטה הגדולה.

ממה—רחמה дятель

מנביזי—ברבור זמר лебедь

מנג—הטבלן האמריקני нырокъ

מנו-טיזי—לב הטבלן, גבור.

מנדזקון בתי ידים של היאותה וכשפים בם

מנומוני—אורז הבר.

מניטה—אליל, רוח.

מסקנוזה—זאב המים(מן הגדולים) щука

משקודזה—שכוי-היער тетеревъ

נגו-ודשו—השרטונים בים הגדול.

נושקה—ראה!

ני-בנבג—שדי מים.

נמה—שבוטה осетръ

נפוין—השינה.

סבוישה—נחל מים.

סנון—האביב.

סובקשי—השממית.

סנדשי-טהה—לב גבורים.

פבואן—סתו.

פונוק—מות.

פו-פוק-קיוים—אויל הסער.

פוק-ודשי—אנשי יער קטנים, ננסים.

פוקסים—(שועלים) שבט הודים.

פמיקן—בשר ראם או צבי מיובש ומכותש.

פנימה—החיים אחרי המות, העולם הבא.

פפוקינה—הצלצל сверчокъ

פרחי חומצית— барбарисъ

קביבונוקה—רוח צפונית.

קגגי—עורב.

קגו—יהי כן, אל תגע בו.

קגי—קפוד ежъ

קו—לא.

קונישי—החרגול.

קוזינך—העז.

קוקו-קוהו—הינשוף.

קינה—הדג.

קיודין—רוח צפונית-מערבית.

קינביק—הנחש.

קישק—השחף чайка

קנאי—נשר המלחמה.

קנוזה—זאב המים (מן הקטנים) щука

שגדיה—ירא ורך-לבב.

שדה—קאת пеликанъ

שונשי—הסרטן.

שושונה—האנפה התכלותית голубая цапля

שונדזי—רוח נגב.

שנגביז—(צפור) הטבלן нырокъ

ששה—הסנונית ласточка

ששה—ירחי קדם.

רשימת הציורים הקטנים:

	עמוד:
תוף	
דוב	
אנפה	1
ראם	3
מראה הרי הסלע	4
מקטרת השלום	7
ציור נוף	8
ומפום	13
ציור נוף	14
עריסת ילדים	19
כילף קרבות	20
שכוי היער	25
ביער	26
אֶרֶז תורמית	31
איש חיל	32
מוֹקַסִינִים של מוהיקים	35
חוף הנהר	36
סנאי	39
ציד דגים	40
השחף	44
כּוֹבע, מוֹקַסִינים ואזור	45
הרחמה	51
אשרות מִינֶהָהּ	52
כנף עשויה קרן ראם	57
קערת עץ	58
מַטָּב עשוי נוצות	62
זין שדי	63
סל לשאת בו ילדים	70
מחנה של הודים	71
כתנת לוחם משחורי־הרגל	75
אליל	76
ציור של הודים	79
שק אשפים	80
תוף אשפים	84
איש מלחמה	85
גרזן קרבות ומאכלת	90
חוף הים	91
הביבר	97
איש חיל משבט המוהיקים	98
אשפה של הדקוטים	100
איש חיל	101
אֶוָז בר הוא וַוָּה	105
קבר	106
כתנת נשים עם זגוגיות	110
כובע של אשף	111
מגן של הסיוקסים	115
ספל עשוי עץ לבנה	116
שק־עורות, כלי לבשר	120

רשימת הציורים הגדולים:

	עמוד:
העמים רואים עשן מקטרת השלום	5
היאותה כונן את חצו	18
היאותה עושה את הסירה בעמק על הנהר	38
היאותה נלחם עם מדז'יסגון	49
מינהָהּ הולכת אחרי היאותה	56
היאותה רושם התמונות על קליפת לבנה	77
קום, שא קולך, היאותה	83
„ותשבנה בקרן זוית“	102
היאותה על מטת מינהה	109
עם נכרי בא בסירה	117

לוח התקונים.

אחר הדפסת הגליונות הכנים בהם המתרגם כמה תקונים והגהות, ואנו נותנים אותם בזה. ומהראוי שהקורא יתקן גוף הספר על פי לוח זה קודם הקריאה.

עמוד	שורה מלמעלה	שורה מלמטה	במקום	צ״ל
1 ב		4	בַּאֲשׁוּרֵי עִקְבוֹת רֵמִים	בְּעִקְבוֹת רֵמִים בַּעֲרָבָה
7 א	3		נָבִיא אָקִים לָכֶם מִקִּרְבְּכֶם	וּמִקִּרְבְּכֶם אָקִים נָבִיא
11 א	7		הַטַּבְלָן	הַצְּפוֹנִי
״ ב	8		הַטַּבְלָן	הַצְּפוֹנִי
״ ״		4	הַטַּבְלָן	הַצְּפוֹנִי
12 א	2		הַטַּבְלָן	הַצְּפוֹנִי
״ ״	5		הַטַּבְלָן	הַצְּפוֹנִי
״ ״		14	הַטַּבְלָן	הַצְּפוֹנִי
״ ״		1	וְגֶפֶן עִנְבֵי	וְעִנְבֵי גֶפֶן
25 א		1	שׂוֹחֲקִים	שׂוֹחֵק
28 א	12		בִּינִיעָה רַבָּה	וּבִינִיעָה
34 א	7		וְנַדְיוֹי	יַנְדְיוֹי
37 ב	5		הָאֹרֶן	אֹרֶן
״ ״	6		לִי וַהֲמוֹן כָּפְרֵךְ	וְאֶת הַכֹּפֶר
46 ב		8	תַּנִּינִים	הַנְּחָשִׁים
״ ״		10	תַּנִּינִים	הַנְּחָשִׁים
47 א	4		תַּנִּינִים	הַנְּחָשִׁים
״ ״	6		הַתַּנִּינִים	שֵׁם הַנְּחָשִׁים
48 א	10		בְּטַבּוּרוֹ	בְּטַבּוּרָהּ
65 א	8		עָלַי	עַל
68 ב	1		כֶּסֶף	הַכֶּסֶף
״ ״	13		עִם	עַם
״ ״		7	לֵילוֹת	בְּלֵילוֹת
74 א		5	תֹּרֶז	אֶרֶז
77 א		3	תַּנִּין	נָחָשׁ
״ ״		6	גִימְטְשִׁי	מִיטְשִׁי
״ ב	8		לָבָן	לְבָנָה
86 ״	9		תַּנִּינִים	נְחָשִׁים
״ ״		6	הַתַּנִּין	הַנָּחָשׁ
95 א	10-8		— — מַשְׁחִירוֹת, חָוָּה לָבָן עָגֹל בּוֹלֵט וְחַרְטֹם גָּדוֹל בְּמְשׁוֹטַיִם	— — מַשְׁחִירוֹת כִּמְשׁוֹטַיִם, וְחַרְטֹם גָּדוֹל, חָוָּה לָבָן עָגֹל בּוֹלֵט
96 א		14	וַיַּחֲזִיקֻנוּ	וַיַּחֲזִיקֻנוּ
97 ב	11		הוּא קַנָּאִי שַׂר	הוּא קִנְיוֹ שַׂר כָּל
״ ״		1	בִּשְׁבִילוֹ	וּבִשְׁבִילוֹ

H. GOLD
857½ NO. GARDNER ST.
LOS ANGELES 36, CALIF.